

Inven. 301, 302
Bibl. lag.

301 - 302

Inc

139

S. X. 15.

inimici sui interia:
quem fundavit iseda
Elegio dauid suum
sui et sustulit eum de
gregibus omni: de post
ferantes accepit eu:
Palare iacob suum
sui: et iussu hereditatem
sua: **E**t parauit eos in
incedens cordis sui:
et intellectib; manum
suarum deduxit eos: a
fuerunt qui facis mias

erat qui sepeliret **F**atti
sumus obprobrium lucanis
tuis: sub sacra et illis
hys qui in circuitu tuo
sunt **V**ique quo dicit
nasceris in fine accede
tur uelut ignis zelus
tuus **E**t hinc tua tua
ingentes que te uo no
uerunt: et in regna que
nomen tuum non inuocant
Quia comedunt iacob
et loci eius desolauit

mentes tales
pauperum tuorum ne obli
uiscaris in fine **R**e
de interstium: et tu
quia repleti sunt quia
iam sunt terre domib;
iniquitati **R**e
humilis frus confusus
pauper et in opus in
nomen tuum **E**t hinc
iudica causa iacob
inimicus: esto in iudiciu
eorum que ab iudiciu
sunt tota die: **R**e

me dno dno: ante
qui firmavit eius aff
ris murex. **T**erribili
et qui pulset spiritum
principi: terribili: spua
leges terre. **E**t in no
calamus nomini me
a. **I**terum ipse. **P**s
Dec mea ad dnm
clamavi: uoc uia
ad dnm et misit michi
Indic festacōis mee
En cepisti uisum ibi
mea: nocte cōfeti et no

bregeat murex. **E**t
duxit eos in spe et amu
erit: et inuincit eos ope
luit inare. **E**t induxit
eos in uincit: sacrificacōis
sue: nocte que acquiescit
dextera eius. **E**t erit
affacōis gentes et forte
dauit et s. tram: infam
culo distribucōis. **E**t ha
bitare fecit eos in balne
uadis eor: et ibi: uil:
Et cum pueris et exacer
bavit dnm et uellam:
et testimonia eius dno aut

uit in uincit. **E**t uia
didit captiuitate ui
tute eor: et pulchritudi
nem eor in manibus mi
na. **E**t qd uisus ista
dno ipm sui: et hēdita
tem sua spreuit. **I**uue
nēs eor comedit igni
et uincit eor no aut
lanecare. **S**acerdot
eor in gladio occide
runt: et in dno eor no
plorabānt. **E**t exu
tatis e fāq: horruer

Inven. 362

Bibl. Jag.

EPISTOLARE
CAI PLINII SECUNDI

Plin. 13. 113

CAL PL
RIS FAC
MVSIN
C. Plinius

eas quæ adhe
re non supp

ui enim imita
meum figuris
rum pauci quæ
materia ipsa h
repugnauit: E
quod me long
is sum ego: qu
firi

re non in temp
enim nō tristes
hac exceptione
nā tuam: confi
re nō abhorren
culam adieceris

CAII PLINII SECYNDI NOVOCOMENSIS ORATO
RIS FACVNDISSIMI EPISTOLARVM LIBER PRI-
MVS INCIPIT.

C. Plinius Secundus Septitio suo. S. plu. dicit.

E Requenter hortatus es: ut epistolas si q̄s pau-
lo accuratius scripsissem: colligerem: publica
remq; collegi non seruato temporis ordine:
neq; enim historiā cōponebam: sed ut quæq;
in manus uenerat. Superest ut nec te consilii:
nec me poeniteat obsequii. Ita enim fiet: ut
eas quæ adhuc neglectæ iacent: requiram: & si quas addide-
ro: non supprimam. Vale.

C. Plinius Arrinio suo Salutem.

Via tardiorē aduētum tuum prospicio: Li-
brum quem prioribus epistolis promiserā:
exhibeo. Hunc rogo ex consuetudine tua &
legas & emendes: eo magis quod nihil ante
peræque eodem zelo scripsisse uideor. tenta-
ui enim imitari Demosthenem semper tuum caluum nup-
meum figuris duntaxat orationis. Nam uim tantorum uiro-
rum pauci quos æquus amauit Iupiter assequi possunt. Nec
materia ipsa huic: (Vereor ne improbe dicam) æmulationi
repugnauit: Erat enim prope tota in contentione dicendi:
quod me longæ desidiæ indormientem excitauit: Si modo
is sum ego: qui excitari possim: non tamen omnino. M. no-
stri fugimus. quorū paulum itinere decede-
re non in tempestiuis amœnitatibus admonebamur. Acres
enim nō tristes esse uolebamus. Nec est quod putes me sub
hac exceptione ueniā postulare. Immo quo magis incendā li-
mā tuam: confitebor & ipsum me & cōtubernales ab editio-
ne nō abhorrere: si modo tu fortasse errori nostro albū cal-
culum adieceris. Est enim plane aliquid edēdum: atq; utinā

a ii

hoc potissimū quod paratū est. audis delicta uotū. edendū
autē ex pluribus causis: maxime q̄ libelli quos emisimus di
cunt in manibus esse: quis iā gratiā nouitatis exuerint. nisi
tamē auribus nostris bibliopolæ blandiunt. Sit sane: dū per
hoc mendaciū nobis studia nostra cōmendent. Vale.

C. Plinius Caninio Ruffo suo Salutem.

Quid agit comū tuæ meaq̄ delicta: quid suburbanū
amoenissimū: uel quid illa porticus uerna semp̄ qd
platanus opacissima: qd Euripus uiridis & gēmeus:
quid subiectus & seruiens lacus: qd illa mollis & tamē soli
da gestatio: qd balneū illud quod plurimus sol implet & cir
cuit: quid triclinia illa uel popularia: uel illa paucorū: qd cu
bicula diurna nocturna: possident te: & per uices partiūt.
An ut solēbas intentione rei familiaris obeundæ crebris ex
ursionibus auocaris: si possidet: felix beatusq̄ es. si minus.
unns ex multis. quin tu ipse humiles & fordidas curas aliis
mandas: & ipse te in alto isto p̄guit: secessu studiis asseris:
hoc sit negotium tuum. hoc otium. hic labor. hæc quies. in
his uigilia. in his etiam somnus reponatur: Effinge aliud &
excude quod sit perpetuo tuum. Nam reliqua rerum tuarū
post te alium atq̄ alium dominum fortietur. Hoc nunquā
tuum desinet esse si semel esse cōperit. Scio quem animū:
quod horret ingenium. Tu modo enitere: ut tibi ipse sis tā
ti: quanti uideberis aliis: si tibi fueris. Vale.

C. Plinius Pompeia celerrimæ socruī suæ. S.

Quantum copiarum in orticulano. i. narniensi: in car
sulano: in Perusino tuo. in narniensi uero balneum
etiā: ex epistolis meis (Nā iam tuis opus nō ē) una illa
breuis & uetus sufficit. nō me hercule tā mea sunt: quæ mea
sunt q̄ quæ tua: hoc tamen differūt: quod sollicitius & inten
tius tui me q̄ mei excipiunt. idē fortasse eueniet etiā tibi: si
q̄do in nostra diuerteris: quod uelim facias: primum: ut per
inde nostris rebus: ac nos tuis perfruaris. Deinde ut mei ex

pergiscantur aliquando: qui me secure ac prope negligenter
expectat. Nam initium dominorum apud seruos ipsa consue-
tudine metus exolefcit: nouitatibus excitantur: probarique
dominis per alios magis quam per se ipsos laborant. Vale.

C. Plinius Voconio romano Salu.

Idisti ne quenquā. M. Regulo timidiore: humiliore
post Domitiani mortē: sub quo nō minora flagitia
comiserat: quā sub Nerōe: sed tectiora. Coepit uere-
ri: ne sibi iracerer: nec fallebat: irascebar. Rustici aruleni pi-
culū fouerat: exultauerat morte: adeo ut librū recitaret pu-
blicaretque: in quo rusticū insectatur: atque etiā stoicorū simiā
appellat. Adicit uitelliana cicatrice stygmofum. Agnoscis
eloquentiā Reguli: lacerat Hærenniū senectione tam intē-
peranter quidē: ut dixerit ei metius charus: Quid tibi cum
eis mortuis? Nūqd ego: aut Crasso aut Camerino molestus
sum: quos ille sub Nerōe accusauerat: Hæc me dolēter Re-
gulus tulisse credebat. Ideoque etiā cū recitaret librum: nō adhi-
buerat. Præterea reminiscebat quā capitaliter me ipsū apud
centū uiros laceffisset. Aderā aurionilæ timōis uxori roga-
tu Aruleni rustici, Regulus cōtra: nitebamur nos in parte
causæ sentētia uesti modesti optimi uiri. Is tūc ī exilio erat
relegatus a Domitiano. Ecce ibi Regulus: Quæro iquit se-
cūdæ: qd de Modesto sentias? uides quod periculū: si respō-
dissem bene: quod flagitiū: si male: nō possum dicere aliud
tum mihi quam deos adfuisse. Respondebam inquam quid
sentiam si de hoc cētū uiri iudicaturi sunt. Rursus ille quæ-
ro quid de Modesto sentias. Iterum ego. solebant testes in-
reos nō ī dānatos iterrogari. Tertio ille. nō iam qd de Mo-
desto sed quid de pietate Modesti sentias. Quæris iquā qd
sentia. At ego ne iterrogare qd ē fas puto: de quo pñciatū
est. conticuit. me laus & gratulatio secuta est. quod nec fa-
mam meam aliquo responso utili fortasse: inhonesto tamē
laseram. Nec me laqueis tā infidiosæ iterrogationis inuol-

ueram. Nunc ergo cōscientia exterritus apprehendit Caci-
lium celerem: mox rogat iustum Fabium: ut me sibi recon-
cilient. nec contentus: uenit ad Spurinam: Huic suppliciter:
ut est cum timet abiectissimus: Rogo inquit mane uideas
Plinium domi: sed plane mane. Nec enim diutius ferre solli-
citudinem possum & quoquo modo efficias: ne mihi irasca-
tur. euigilaui. Nuntius ait uenio ad te Spurina. immo
ego ad te. Coimus in porticum Liuiæ. cum alter ad alterum
tenderemus: exponit Reguli mandata: addit preces suas: ut
decebat optimum uirum pro dissimillimo. parce inquit:
cui ego: dispicies ipse quid Regulo putes renunciandum. Te
decipi a me nō oportet. Expecto mauricum. Nōdum enim
ab exilio uenerat. ideo nihil alterutram in partē respondere
tibi possum: facturus quicquid ille decreuerit. Illum enim
esse huius consilii ducem: me comitem decet. Paucos post
dies ipse me regulus conuenit in prætoris officio. illuc me
persecutus secretum petit. Ait timere se: ne animo meo pe-
nitus hæreret: quod in centū uirali iudicio aliquando dixis-
set. cum respōderet mihi & Satrio Ruffo. Satrius ruffus cui
non est cum Cicerone æmulatio & qui contentus est elo-
quentia seculi nostri: Respondi nunc me itelligere maligne
dictum quia ipse confiteretur. Cæterum puto honorificum
existimari. Est enim inquam mihi cum Cicerōe æmulatio:
nec sum contentus eloquentia sæculi nostri. Nā stultissimū
credo ad imitandum non optima quæq; proponere. Sed tu
qui huius iudicii meministi: cur illius oblitus es: in quo me
interrogasti: quid de metii Modesti pietate sentirem. expal-
luit notabiliter quamuis palleat semper: & hæsitabundus in-
quit: interrogauit: nō ut tibi nocerem: sed ut modesto. Vide
hominis crudelitatem: qui se nō dissimulet nocere homini
exuli uoluisse. subiunxit egregiam causam. Scripsit inquit
epistolam quandam quæ apud Domitianum recitata ē. Re-
gulus omnium bipedū nequissimus. quod quidē Modestus

scripserat uerissime! Hic fere nobis sermonis terminus. Neque enim uolui progredi longius; ut mihi omnia libera seruarem dum Mauricus uenit. nec me præterit esse Regulū

Est enim locuples factiosus; curatur a multis: timetur a pluribus; quod plerunque amore fortius est, potest tamen fieri: ut hæc concussa labatur. Nam gratia malorum tam infida est quam ipsi. Verum ut idem sapius dicam expecto Mauricū. Vir est grauis; prudens; multis experimentis eruditus & qui futura possit ex præteritis prædere. Mihi & tentandi aliquid & quiescendi illo auctore rō constabit. Hæc tibi scripsi: quia æquū erat te p amore tuo non solum omnia mea facta dictaq; uerum etiam cōsilia cognoscere. Vale.

C. Plinius Cornelio tacito suo S.

Idebis & licet rideas: ego Plinius ille quē nostis: apros tris & quidem pulcherrimos cepi: ipse inquis: ipse: nō tamē ut omnino ab inertia mea & quiete discederē: ad retia sedebā. Erāt in proximo nō uenabulum: nō lancea, sed stilus & pugillares: meditabar aliquid enotabamq;: ut si manus uacuas: plenas tamē cera, reportarem. Nō est quod contemnas hoc studendi genus. Mirum ē ut animus ab agitatione motuq; corporis excitetur. Iam undiq; siluæ & solitudo ipsumque illud silentium quod uenationi datur: magna cogitationis incitamenta sunt. proinde cum uenabere licebit auctore me: ut panarium & lagunculam: sic etiā pugillares feras. Experieris nō magis dianam montibus: quam Mineruam inerrare. Vale.

C. Plinius Octauio suo Ruffo Sal.

Ide in quo me fastigio collocaris cum mihi idē potestatis idēq; regni dederis: quod Homerus Ioui optimo maximo;

Nam ego quoque simili nutu ac renutu re pōdere uoto tuo possum. Etenim sicut fas est mihi præ-

a iiii.

*Comedū est in
uenerat lris
opam dare*

sertim te exigente excusare bethycis contra unū hominem
aduocationē ita nec fidei nostræ: nec cōstatiæ quē diligis cō
uenit adesse cōtra puiciā quē tot officiis: tot laboribus: tot
periculis etiā meis aliq̄do deuinxerim. Tenebo ergo hoc tē
peramētū: ut ex duobus quoq; alteq; petis eligā id potius ī
quo nō solū studio tuo ueq; etiā iudicio satisfaciā. Neq; enī
tanto pe mihi cōsiderandū ē: Quid uir optimus ī p̄sentia ue
lis: quā quid semp sis pbaturus. Me circa idus octobres spe
ro Romæ futurū. eadēq; hęc præsentiē quoq; tua meaque
fide Gallo confirmaturum: cui tamē nūc iam licet spōdeas
de animo meo.

cur enim non usque quaque Homericis
uerſibus agam tecum: quatenus tu me tuis agere non pate
ris: quorum tanta cupiditate ardeo: ut uidear mihi hac sola
mercede corrūpi posse ut uel cōtra bethycos adsim: pene p̄
terii quod minime p̄tereūdū fuit: accepisse me caritas op
timas quæ nūc cum ficiis & boletis certamen habent. Vale.

C. Plinius Pompeio Saturnino suo Salu.

Ero p̄portune mihi redditæ sunt litteræ tuæ quibus
flagitabas: ut tibi aliquid ex scriptis meis mitterem:
Cū ego idip̄um destinasse. Addidisti ergo calcaria
spōte currenti: pariterq; & tibi ueniam recusandi laboris: &
mihi exigendi uerecundiam sustulisti. Nam nec me timide
uti decet eo quod oblatum est: nec te grauari quod depopo
scisti. Non est tamen quod ab homine desidioſo aliq̄d noui
operis expectes. petiturus sum enim: ut rursus uaces sermo
ni: quem apud municipes meos habui bibliothecam dedica
turus. Memini quidem iam te quædam notasse: sed genera
liter: ideo nunc rogo: ut non tantum uniuersitati eius atten
das: uerum etiam particulas qua soles lima p̄sequaris. Erit
enim & post emendationem liberū nobis uel publicare uel
continere. Quin immo fortasse hanc ipsam cuntationem
nostram in alterutram sententiam emédationis ratio redu

cetiquæ aut i
aut dignum
huius cunta
ipſo materiæ
& clarius: on
pressus demi
munificentia
re. Anceps hic
cineſ. Etenī si
pi solēt: quā dif
de se aut de suis
quanto magis
ea demū recte
obscuritate &
cū: nobis ne tā
beamus ut no
sunt agendæ r
rem nec gratian
Quid utilius fu
prosequi: per ho
cogitationibus
larum lōgiore tr
gitionis comite
exercitatio qua
homines ad cul
multū ac diu p
niæ uinculis e
nostra fore uid
consilio traheb
Gladiatores: sed
licebatur. Ocu
gent cōmendat
q̄ reprimi. Vt ue

cet: quæ aut indignū editione: dū sapius retractat inueniet:
aut dignum dum id ipsum experitur efficiet: Quanquam
huius cunctationis meæ causæ non tam in scriptis quam in
ipso materiæ genere consistunt. Est enim paulo gloriosius:
& clarius: onerabit hæc modestiā nostrā: etiam si stilus ipse
pressus demissusq; fuerit. Propterea quod cogimur cum de
munificentia parentum nostrorum: tum de nostra disputa-
re. Anceps hic & lubricus locus ē: etiā cū illi necessitas leno-
cinet. Etenī si alienæ quoq; laudes pagæ æquis auribus acci-
pi solēt: quā difficile ē optinere ne molesta uideatur oratio
de se aut de suis differētis. Nam cum ipsi honestati tum ali-
quanto magis gloriæ eius prædicationiq; inuidemus. atq;
ea demū recte facta minus detorquemus & carpimus quæ i
obscuritate & silentio reponūtur. qua ex causa sæpe ipse me-
cū: nobis ne tātū quicquid est illud cōposuisse. an & aliis de-
beamus ut nobis: admonet illud quoq; quod pleraque quæ
sunt agendæ rei necessaria: eadē peracta nec utilitatem pa-
rem nec gratiam retinēt. Aut ne lōgius exēpla repetamus.
Quid utilius fuit quam munificētiæ rationem etiam stilo
prosequi: per hoc enim assequebamur: primum ut honestis
cogitationibus immoraremur. deinde ut pulchritudinē il-
larum lōgiore tractu peruideremus. Postremo ut subitæ lar-
gitionis comitem poenitentiā caueremus: nascebatur ex his
exercitatio quædam cōtemnendæ pecuniæ. Nā cum omēs
homines ad custodiam eius natura restrinxerit: nos contra
multū ac diu pensitatus amor liberalitatis cōmunibus aua-
ritiæ uinculis eximebat. Tantoque laudabilior munificētia
nostra fore uidebatur. quod ad illam nō impetu quodā sed
consilio trahebamur. Accedebat his causis qd̄ nō ludos aut
Gladiatores: sed annuos sumptus i alimēta ingenuoq; pol-
licebamur. Oculorum porro & aurium uoluptates adeo nō
egent cōmendatione: ut non tam incitari debeant oratione
q̄ reprimi. Vt uero aliquis libēter educatiōis tediū laborēq;

suscipiat: non præmiis modo: uerū etiam exquisitis adhorta-
tionibus impetrandū est. Nā si medici salubres: sed uolupta-
tis parum habētes cibos blāditiōibus alloquūt: plequūt:
quanto magis decuit publice cōsulentē utilissimū munus:
sed p inde nō populare comitate orationis iducere: p̄sertim
cum enitendum haberemus: ut quod parentibus datur: &
orbis properetur: honorēq; paucorum cæteri patiēter expe-
ctarent & incitarentur. Sed ut tunc communibus magis cō-
modis: quam priuatæ iactantiæ studebamus: cū intentionē
effectumq; muneris nostri uolebamus intelligi: ita nunc in
ratione edendi ueremur: ne forte nō aliorum utilitatibus:
sed propriæ laudi seruisse uideamur. Præterea meminimus
quanto maiore animo fructus honestatis in cōscientia: quā
in fama reponatur. Sequi enim gloria non appeti debet: nec
si casu aliquo nō sequat: idcirco quod gloriam nō meruit:
minus Pulchrū ē. ii uero q benefacta sua uerbis adornāt: nō
iō p̄dicare qā fecerūt: sed ut p̄dicarēt fecisse credunt. Sic qd
magnificū referēte alio fuisset: ipso q gesserit recēcente ua-
nescit: Homines enī cū rē destruere non possunt: iactationē
eius icesunt. Ita si silēda feceris: factū ipm: si laudāda: quod
nō sileas: ipe culparis. Me uero peculiaris quædā ipedit rō:
etenī hūc ipsum sermonē nō ad populū: sed apud decuriōes
habui: nec in p̄patulo: sed ī curia: Vereor ergo ne sit satis cō-
gruens cum in dicendō assentationē uulgi acclamationēq;
defugerim: Nūc eadem illa editione sectari: Cumq; plebem
ipsā cui cōsulebat limine curiæ parietibusq; discreuerim ne
quam in speciem ambitiois inciderē: nunc eos etiā ad quos
ex munere nostro nihil pertinet p̄ter exemplū: uelut obuia
ostentatione cōquirere. habes cūtationis meæ causas: oble-
quar tamen consilio tuo: cuius mihi auctoritas pro ratione
sufficit. Vale.

C. Plinius Minutio fundano uo. Salu.
Iru est quā singulis diebus in urbe ratio aut constet

aut constet
quem interro
uirilis inter
signandū test
cavit. Ita h
cisse te reput
Tunc enī sob
pli: quod even
aut scribo: aut
netur. Nihil au
niteat: Nemo a
mine ipe repr
nulla ipe nullo
Mecū tantū &
O dulce otii h
O mare, o litu
iuenitis, q̄ mu
nēq; discursum
occafio: relin
ut Attilius nost
otiosum esse qu
C. Pl
I quādo
maxie si
Euphrat
ulus militare
ui: & si nō erat
humanitate qu
de me concepit
addidit. At ego
ne nunc quidem
fictore: nisi artifi
ipicere sapientē.

aut constare uideat: pluribus cunctisq; non constet. Nam si
quem interrogas: hodie quid egisti? respōdeat: officio rogæ
uirilis interfui: sponsalia aut nuptias frequentavi. ille me ad
signandū testamentum: ille in aduocationē: ille ī cōsiliū uo-
cauit. Ita hæc. quo die feceris necessaria: eadē si quotidie fe-
cisse te reputes inania uidentur: multo magis cū secesseris.
Tunc enī subit recordatio: quot dies q̄ frigidis rebus absū-
psi: quod euenit mihi postq̄ ī Laurétino meo aut lego aliqd
aut scribo: aut etiā corpori uaco: cuius fulturis animus susti-
netur. Nihil audio quod audisse: nihil dico quod dixisse pœ-
niteat. Nemo apud me quēq; sinistris sermōibus carpit. ne-
minē ipse reprehēdo: nisi tamē me cū pag; comode scribo.
nulla spe nullo timore sollicitor: nullis rumoribus inq̄tor.
Mecū tantū & cū libellis loquor. O regiā sincerāq; uitam.
O dulce otīū honestūq; atq; pene omni negotio pulchrius:
O mare. o litus: ueg; secretumq; q̄ multa
iuenitis. q̄ multa dictatis. Proinde tu quoq; strepitū istū ina-
nēq; discursum & multos ineptos labores: ut primū fuerit
ocasio: relinque: teq; studiis uel otio trade. Satiū est enim:
ut Attilius noster eruditissime simul & facetissime dixit:
otiosum esse quam nihil agere. Vale.

C. Plinius Atrio Clementi suo Sal.

I quādo urbs nostra liberalibus studiis floruit: nunc
maxie floret: multaq; clara exēpla sūt. sufficeret unū

Euphrates philosophus. Hūc ego ī syria cū adolescē-
tulus militare penitus & domi īspexi: amariq; ab eo labora-
ui: & si nō erat laborādū: Est. n. obuius & expositus plenusq;
humanitate quā præcipit: atq; urinā sic ipse spem quā tūc ille
de me concepit impleuerim: ut ille multum uirtutibus suis
addidit. At ego illas nunc miror quia magis intelligo: quāq;
ne nunc quidem satis intelligo. ut enī de pictore. sculptore.
fictore: nili artifex iudicare: ita nisi sit sapiens non potest p-
spicere sapientē. Quantū tamen mihi datur cernere: multa

descripta

placitudo corporis

placitudo negotiorum

i Euftrate sic eminet & elucet: ut mediocriter quoque doctos
aduerrant & afficiant: disputat subtiliter. grauit. ornat. &
frequenter: etiam platoniam illam sublimitatem & latitudinem
effingit. Sermo est copiosus: & uariis: dulcis in primis: & qui
repugnantes quoque ducat: & impellat. Ad haec peritas cor-
poris. decora facies. demissus capillus. ingens & cana barba.
quae licet fortuita & iania putentur: illi tamen plurimum uenera-
tionis acquirunt. Nullus horror in cultu. nulla tristitia: mul-
tum seueritatis. reuerentis: ut occursum non reformides.
Vitae sanctitas summa: par comitas. infecta uitia non hoies:
nec castigat errantes: sed emendat. Sequaris monente attentus
& pendens: & persuadere tibi etiam cum persuaserit cupias. Iam uero
liberi tres: duo mates: quos diligentissime instituit. Socrus Pom-
peius Iulianus: Cum caetera uita tua uel hoc uno magnus & cla-
rus: quod ipse puincia princeps iter altissimas conditiones gene-
rum non honoribus principis. sed sapientia elegit: quod quod ego plu-
ra de uiro quo mihi frui non licet. An ut magis agam quod non li-
cet. Nam distrigor officio ut maximo sic molestissimo: sed eo
per tribunali: subnoto libellos: conficio tabulas: scribo pluri-
mas: Sed illitteratissimas litteras: soleo non nunquam. (Nam id
ipsum quando contingit) de his occupatibus apud Eufra-
tem queri. Ille me consolatur: affirmat & esse hanc philoso-
phiae & quidem pulcherrimam partem: Agere negotium pu-
blicum: cognoscere: iudicare: promerere & exercere iusticiam:
quaeque ipsi doceant in usu habere: mihi tamen hoc unum non
persuadet: satius esse ista facere: quam cum illo totos dies au-
diendo discendoque consumere. Quo magis te cui uacat hortor
cum in urbem proxime ueneris: uenias autem ob hoc maturius:
illi te expoliendum limandumque permittas: neque enim
ego: ut multi inuideo aliis bonum quo ipse careo. Sed contra
sensum quandam uoluptatemque percipio si ea quae mihi de-
negantur amicis uideo superesse. Vale.

C. Plinius. S. Fabio iusto suo. S.

Lim nullas mihi epistolas mittis. Nihil est inquis q
scribam: at hoc ipsum scribe nihil esse quod scribas
uel solum illud uide priores icipere solebat. Si uales
bene est: ego ualeo: hoc mihi sufficit: est eni maximū: uide
re me putas: Serio peto: fac scia qd agas: qd sine sollicitudine
summa nescire nō possum. Vale.

C. Plinius Calestrio Tironi Sa. D.

Acturam grauissimam fero: si iactura dicēda est tāti
uiri amissio: decessit Corelius rufius & eqdē spōte:
quod dolorē meū exulcerat. Est eni luctuosissimū
genus mortis: q nō ex natura nec fatalis uidetur: Nā ut cūq
i illis qui finiūtur magnū ex ipsa necessitate solatiū
est: In his uero quos accersita mors aufert hic isanabilis do
lor est: qd credūtur posse diu uiuere: Coreliū qdē sūma ra
tio q sapiētibus p necessitate ē ad hoc cōsiliū cōpulit: quāq
plurimas uiuendi causas habentē: optimā cōsciētia: optimā
famā: maximam auctoritatem: præterea filiā: uxore: nepotē:
sorores: iteq; tot pignora ueros amicos: Sed tā lōga tā iiqua
ualitudine cōsistebatur: ut hęc tāta pretia uiuendi mortis
rationibus uincerentur. Tertio & xxx. āno ut ipsū audiebā
pedū dolore correptus est: patrius hic illi (Nā plerūq; mor
bi quæq; p successiones quasdā: ut alia traduntur) hūc ab
stinētia: sanctitate: quoad uiridis ætas: uicit & fregit: nouissi
me eū senectute ingrauescentem uiribus animi sustinebat.
Cum quidē incredibiles cruciatus & indignissima tormēta
pateretur. Iā enim dolor nō pedibus solis: ut prius isidebat:
sed oīa mēbra puagabā. Veni ad eū Domitiani tēporibus
i suburbāo iacentē: Serui e cubiculo recesserūt. habebāt. n.
hoc moris: quotiēs irasset fidelior amicus: qn etiā uxor: q
q oīs secreti capacissima: digrediebat. Circūtulit oculos: &
cur iqt me putas hos tātos dolores tā diu sustinere: ut. isti
latrōi uel uno die supsi, dedisses huic aīo par corpus: fecisset
qd optabat: affuit tamē deus uoto cuius ille cōpos ut iā se

curus liberq; moriturus multa illa uitæ: sed miora reficiat
la abruptit: increuerat ualitudo: quā tēperātia mitigare cōfac
uit: tētauit: p̄seuerantē cōstātia fugit. Iā dies alter: tertius: q̄r
tus: abstinebat cibo. misit ad me uxor eius Hispulla cōmu
nē amicū. C. Geiniū cū tristissimo nūcio destinasse Coreliū
mori: nec aut suis aut filiæ p̄cibus flecti: solū supeffe me a
quo reuocari posset ad uitā. Cucurri: puenerā ī p̄ximū: Cū
mihi ab eadē Hispulla Iulius atticus nūciat: nihil iā ne me
qdē me īpetratū: rā obstinate magis atq; magis īduruisse:
dixerat sane medico admonēti cibū. quæ uox
quātū admiratiōis ī aīo meo tantū desiderii reliq̄t. Cogito
quo amico: quo uiro careā. Impleuit quidē annū. vii. & lx. q̄
ætas etiā robustissimis satis lōga ē. Scio eualeat p̄petuā uali
tudinē. Scio decessit sup̄stitibus suis: florēte re. p. q̄ illi om
nibus suis charior erat: & hoc scio. Ego tamē tanq̄ iuuenis
& fortissimi morte doleo: doleo autē licet me ībecillū putes
meo noīe. amisi. n. amisi meæ uitæ testē: rectorē: magistrū. ī
sūma dicā: qd̄ recēti dolore cōtubernali meo Caluilio dixi:
Vereor ne negligētius uiuā. p̄inde adhibe solatia mihi: non
hæc. senex erat. infirmus erat: hæc enī noui: Sed noua aliq̄:
sed magna quæ audierim nunq̄: legerim nunq̄. Nā q̄ audiui
quæ legi: sp̄ote succurūt: Sed tanto dolore superant.

C. Plinius Sosio Senectioni suo S.

Agnū prouētū poetarū annus hic attulit. toto mēse
ap̄rili nullus fere dies quo nō recitaret aliquis: iuuat
me q̄ uigent studia: p̄ferūt se īgenia hominū: & ostē
tāt: tātēsi ad audiendum pigre coitur: pleriq; ī statioib; se
dēt: tēpulsq; audiendis fabulis conterūt: subīde sibi nūciari
iubent: an iam recitator intrauerit: an dixerit p̄æfationem:
an ex magna parte euoluerit librum: tūc demū ac tūc quoq;
lente cunctanterque ueniūt: nec tamen p̄manēt: sed ante si
nem recedunt. Alii dissimulanter. & furtim. simpliciter alii
& libere. At hercule memoria parentum Claudium Cæ

farem f
causam
fubitu n
quifq; n
uenit: au
didisse. se
bendi re
non retar
rique amic
ut studia ne
ueram term
cessum: & se
recitationi
i cæteris re

Eti
to n
illum
lefcientiam n
dibus ut lau
a te mihi mā
aut grātius a
quo nasci ne
rendus fuisse
æmilianus a
pauculis ann
nā ita forma
Patria est ei
recidiæ mul
tinet ac seruat
ceps: q̄a nihil a
inter prætorio
ducam an dign
ternam Serran

sarem ferunt cum i palatio spaciaretur audissetq; clamorē:
causam requisisse: cumq; dictum esset recitare Nonianum:
subitu m recitanti inopinatumq; uenisse. Nūc otiosissimus
quisq; multo ante rogatus & identidem admonitus aut nō
uenit: aut si uenit: queritur se diem quia non perdiderit per
didisse, sed tanto magis laudandi pbandiq; sunt quos a scri
bendi recitandiq; studio hæc auditorum desidia uel supbia
non retardat. Equidem prope nemini defui. Erant sane ple
rique amici. Neque enim est fere quisquam: quin nos amet:
ut studia non simulet. His ex causis longius quam destina
ueram tempus in urbe consumpsi: possum iam repetere se
cessum: & scribere aliqd: quod nō recitem: ne uidear quorū
recitationibus affui nō auditor fuisse: sed creditor: Nam ut
i cæteris rebus ita i audiendi officio perit gratia: si reposcat
C. Plinius Iunio Marico Salutem.

Etis ut fratris tui filia prospiciā maritū: quod meri
to mihi potissimū iniungis. Scis enim q̄ opere sūmū
illum uigē suspexerim dilexerimq;. Quibus ille ado
lescentiam meam exhortationibus fouerit: quibus etiā lau
dibus ut laudandus uiderer effecerit. Nihil est q̄dem quod
a te mihi mādari aut maius aut satius: nihil quod honestius
aut gratius a me suscipi possit: quam ut eligam iuuenem ex
quo nasci nepotes Aruleno rustico deceat: qui quidē diu q̄
rendus fuisset: nisi paratus & quasi prouisus esset. Militius
æmilianus acclinas: qui me ut iuuenis iuuenē: (ē enī minor
pauculis annis) familiarissime diligit: ita reueret ut senem:
nā ita formari a me & iſtitui cupit: ut ego a uobis solebam.
Patria est ei Brixia ex illa nostra Italia quæ multū adhuc ue
recūdiæ multū frugalitatis atq; etiā rusticitatis antiquæ re
tinet ac seruat. Pater Minutius Macrinus eq̄stris ordinis pri
ceps: q̄a nihil altius uoluit. Allectus enī a Diuo Vespasiano
inter prætorios honestam quietem huic nostræ ambitioni
dicam an dignitati constantissime prætulit: habet auia ma
ternam Serranam procul a me municipio patauino: nostri

loci mores: Serrana tamen patavinus quoque severitatis exemplum est. Contigit & avunculus ei. P. Acilius. gravitate prudentia: fide prope singulari. In summa nihil erit in domo tota quod non tibi tanquam in tua placeat. Aciliano vero ipsi plurimum vigoris industriae: quique in maxima verecundia quaesturam: tribunatum: praeturam honestissime percurrit ac iam pro se tibi necessitatem ambiendi remisit. Est etiam illi facies liberalis multo sanguine: multo rubore suffusa. Est in genua totius corporis pulchritudo: & quidem Senatorius decor: quae ego nequaquam arbitror negligenda. debet enim hoc castitati puellarum quasi praemium dari. nescio an adiciam esse patri eius amplas facultates: nam cum imaginor vos: quibus quaerimus generum: silendum de facultatibus puto: cum publicos mores atque etiam civitatis leges intueor: quae vel in primis census hominum spectandos arbitror. ne id quidem praetereundum videtur: & sane de posteris & his pluribus cogitanti. Hic quoque in conditionibus diligendi ponendus est calculus. Tu fortasse me putes indulgisse amori meo: supraque ista: quam res patitur sustulisse. At ego fide mea spondeo futurum ut omnia longe ampliora quam a me praedicantur inuenias. diligo quidem adolescentem ardentissime sicut meretur: Sed hoc ipsum amantis est: non onerare eum laudibus. Vale.

C. Plinius Septitio Claro suo Sal. D.

h. Eus tu promittis ad coenam: nec venis: dicitur ius: ad assem impendium reddes: nec id modicum paratae erant lactuca singulari: cocleae trinae: ova bina: alica cum mulso & niue. Nam hanc quoque computabis: immo hanc in primis: quae perit in ferculo: oliuae bethicae, cucurbitae, bulbi. alia mille non minus lauta. Audisses Comoedum vel lectorem vel lyristem: vel quae mea liberalitas omnis. At tu apud nescio quem ostrea: uulvas: echios Gaditanos maluisti. dabis poenas non dico quas: dure fecisti: invidisti nescio an tibi: certe mihi

Sed tamen
duissemu
hilaris: si
stea te aliis

Ma
laud
uariu

totum me tene
ter & ardere
subita profen
decora const
mire placet
placent si re
manus sum
remulus comp
cier vel brevis
sublimitate na
pior tamen &
sagles aut Ca
dinis amaritu
vint: durius se
Legit mihi no
Terentium metr
firmat: siue
tponat aut u
tanque reddide
anequam scrib
remittor: non t
tanas & horro
quod vivit. At s
solum libros ei
Eiusdem nunc h

Sed tamen & tibi. Quantum nos lussissemus: risissimus: flu-
duissemus. Potes apparatus coenare apud multos: nusquam
hilaris: simplicius: incautius: i summa experire. Et nisi po-
stea te alis potius excusaueris: mihi semper excusa. Vale.

C. Plinius Erutio suo Salu.

lib. 10. 104. M. Pompeium Saturninum: hunc dico nostis:
laudabam: eius ingenium: etiam antequam sciret quā
uariū: quam flexibile: q̄ multiplex esset: nūc uero
totū me tenet: habet: possidet. audiui causas agentem acri-
ter & ardēter: nec minus polite & ornate siue meditata siue
subita proferret: adsunt aptae crebraeque sententiae: grauis &
decora constructio: sonantia uerba & antiqua. Omnia haec
mire placēt: cum impetu quodam & flumine peruehūtur:
placent si retractentur. Senties quod ego cū orationes eius i
manus sumpseris: quas facile cuiuslibet ueterum: quorum est
aemulus comparabis. Idem tamen in historia magis satiffa-
ciet uel breuitate uel luce uel suauitate uel splendore etiam
sublimitate narrandi: nā i cōtionibus idē q̄ i orationibus est:
p̄stior tamē & circūscriptior & adductior: p̄terea facit uer-
sus: q̄les aut Catullus aut Caluus. Quātū illis leporis dulce-
dinis amaritudinis amoris iſerit. Saepe sed data opa mollius le-
uiusque: duriusculos quosdā & hoc q̄si Catullus aut Caluus.
Legit mihi nup̄ epistolas: q̄s uxoris eē dicebat: Plautum uel
Terentiū metro solutū legi credidi. Quae siue uxoris sunt ut
affirmat: siue ipsius ut negat: pari gloria dignus ē: q̄ aut illa
cōponat aut uxore quam uirginē accepit tam doctam poli-
tamque reddiderit. Est ergo mecum per diem totum: eundē
antequam scribam: eundem cum scripsi: eundē etiam cum
remittor: non tanquam eundem lego. Quod te quoque ut
facias & hortor & moneo. neque enī d̄bet opibus eius obesse
quod uiuit. At si i ter eos quos nunq̄ uidimus floruisse: nō
solum libros eius: uerum etiam imagines conquireremus.
Eiusdem nunc honor praesentis & gloria quasi satietate la-

quiescit: & hoc paruum malignūq; est nō admirari hominē
admiratiōe dignissimū: quia uidere alloqui audire cōplecti
nec laudare tantum: uerum etiam amare contingit. Vale.

C. Plinius Cornelio Cithiano Salutem.

St adhuc hominibus curæ fides & officium: Sunt q
defunctorum quoq; amicos agant. Titinius capito
ab Impatore nostro impetrauit ut sibi liceret statuā
L. Syllani in foro ponere: pulchrum & magna laude dignū
amicicia principis in hoc uti: quantūq; gratia ualeas aliorū
honoribus experiri: Est omnino capitori in ulu claros cole
re: Miq; est qua religione: quo studio: imagines brutorum
Castiorum: Catonum domi ubi potest habeat: Idem clarissi
mi cuiusq; uitam egregiis carminibus exornat: Scias ipsum
pluribus uirtutibus abundare: qui alienas sic amat: redditus
est. L. Syllano debitus honor: cuius immortalitati capito pro
spexit pariter & lux. Neque enim magis decorum & ifigne
est statuam in foro populi romani habere: q̄ ponere. Vale.

C. Plinius Suetonio Tranquillo. Sal. D.

Cribis te perterritum somnio uereri: ne quid aduer
si in actione patiaris: rogas ut dilationem petam: &
pauculos dies certe proximum excusem: difficile est

Refert
sed experiar:

tamen euentura soleas an contraria somniare: mihi reputā
ri somnium meum: Istud quod times tu egregiam actionē
portendere uidetur: susceperam causam Iulii pastoris: cum
mihi quiescenti uisa ē socrus mea aduoluta genibus ne age
rem obsecrare. Et eram acturus adolescentulus adhuc. Erā
in quadruplici iudicio. Eram cōtra potentissimos ciuitatis
atq; etiam Cæsaris amicos. Quæ singula excutere mihi mē
tem post tam triste somniū poterant. Egit tamen:

illud

Nam mihi patria & si q̄
charius patria fides uidebatur: prospere cessit: atq; ideo illa
actio mihi aures hominū: illa ianuam famæ patefecit: p̄ide

dispice a
uertas: A
tum quo
strophar
tu cum u
nam iud
quidem:

Vi

te

me

familiaris. n
gnitatem tu
censum satis
non decuri
fruemur: of
milia num
stræ dunt
quod admo
dignitate a n
us custodien
dum est. Vale

C.

Requ

mine

uitas

permittat: ali
natio etiam
nfigenda: rep
dum & pond
mo non ictu
auctoritatibus
ut. Ex nostris

dispice an tu quoque sub hoc exemplo somniū istud ī bonū
uertas: Aut si tutius putas illud cautissimi cuiusque præcep-
tum quod dubites ne feceris: id ipsum rescribe. Ego aliquā
stropham inueniam: agamque causam tuam ut ipsam agere
tu cum uoles possis. Est enī sane alia ratio tua: alia mea fuit:
nam iudicium cētumuirale differri nullo modo: istud ægre
quidem: sed tamen potest. Vale.

C. Plinius Romano Firmo Sal.

Vniceps tu meus & condiscipulus: & ab ineunte æta-
te contubernalis: pater tuus: & matri & auunculo
meo: mihi etiam quantum ætatis diuersitas passa est
familiaris. magnæ & graues causæ: cur suscipere augere di-
gnitatem tuam debeam? Esse autem tibi centum milium
censum satis indicat: quod apud nos decurio es. Igitur ut te
non decurione solum: uerum etiam equite Romano per-
fruemur: offero tibi ad implendas equestres facultates. ccc.
milia nummum. Te memorem huius muneris amicitiae no-
stræ diuturnitas sponder. Ego ne illud quidem admoneo:
quod admonere deberem: nisi scirem sponte facturum: ut
dignitate a me data quam modestissime utare. nam solliciti-
us custodiendus ē honor: quo etiam beneficium amici tuē
dum est. Vale.

C. Plinius Cornelio Tacito suo Sal.

Requēs mihi disputatio est cum quodam docto ho-
mine & perito: cui æque nihil in causis agēdis ut bre-
uitas placet. Quā ego custodiendā esse cōfiteor: si cā-
permittat: alioquin præuaricatio est: transire dicenda: præ-
uaricatio etiam cursim & breuiter attigere quæ sint icalcāda:
infigenda: repetenda. Nam plerisque longiore tractu uis q-
dam & pondus accedit: utque corpori ferrum sic oratio ani-
mo non ictu magis quam mora imprimitur: Hic ille mecū
auctoritatibus agit. Ac mihi ex græcis oratiōes lyliæ osten-
tat. Ex nostris gracchoꝝ Catōisq; quoꝝ sane plurimæ sunt

circumcisæ & breues. Ego Lyfiæ demosthenem: æschinem:
periclem multosque præterea Gracchis: & Catoni Pollio-
nem: Cæsarem: Cælium: in primis. M. Tullium oppono: cu-
ius oratio optima fert esse quæ maxima. Et hercule ut aliæ
bonæ res. Ita bonus liber quisque melior est quo maior. Vi-
des ut statuas: signa: picturas: hominum denique: multorū
que animalium formas: arborum etiam: si modo sint deco-
ræ: nihil magis quam amplitudo commendet. Idem oratiōi
bus euenit: quin & uoluminibus ipsis auctoritatem quādā
& pulchritudinem adiicit magnitudo. Hæc ille multa que
alia: quæ a me in eandem sententiam solēt dici: ut est in di-
sputando inconprehensibilis & lubricus: ita eludit: ut cōtē-
dat hos ipsos quorum orationibus nitar pauciora dixisse: q̄
ediderint. Ego contra puto. Testes sunt multæ multorum
orationes & Ciceronis pro murena: & pro uareno: in qbus
breuis & quasi nuda subscriptio quorūdam criminum solis
titulis indicatur: ex his apparet illum permulta dixisse: cum
ederet omisisse. Idem pro cluentio ait se totam causam uete-
ri iſtituto solū perorasse. Et pro Cornelio quadriduo egisse:
ne dubitare possimus: quæ per plures dies ut necesse erat la-
tius dixerit: postea recisa ac repurgata i unum librum gran-
dem quidem unū tamen coarctasse. At aliud est actio bōa:
aliud oratio. Scio nōnullis ita uideri. Sed ego forsitan fallor:
persuasum habeo posse fieri: ut sit actio bona: quæ nō sit bo-
na oratio: non posse autem nō bonam actionē esse quæ nō
sit bona oratio: est enim oratio actionis exemplar & q̄si ar-
chetypon. Ideo in optima quaque mille figuras extēporales
inuenimus: in his etiam quas tantum editas scimus: ut in
uerrem: artificem quem. Nam recte admones: polycletum
esse dicebant. Sequitur ergo ut actio sit absolutissima: quæ
maxime orationis similitudinem expresserit si modo iustā
& debitum tempus acceperit: quod si negetur: nulla oratio-
nis: maxima iudicis culpa ē. Ad sunt huic opinioni meæ le-

ges: qu
centib
stare n
quod n
quente
uet. at p
homin
sam sim
ex diuer
inuentio
alio dictu
aliquid qu
Regulus c
putes exec
premit sa
spōdi poss
putaretia
omnia pe

uerum etia
pos curo &
nem solam
actione plu
colligam. N
sunt iudicu
me præteri
de laudari.

Verum hu

ferunt enim
persuadere c

ges: quæ longissima tempora largiuntur: nec breuitatem di-
centibus: sed copiam: hoc est diligentiam tuadēt: quam præ-
stare nisi in angustissimis causis nō potest breuitas. Adiciā
quod me docuit usus magister egregius: frequenter egi: fre-
quenter iudicaui: frequenter in consilio fui. aliud alios mo-
uer. at plerumque parua res maximas trahunt: Varia sunt
hominum iudicia: uariae uoluntates. Inde qui eandem cau-
sam simul audierunt: sæpe diuersum: interdum idem. Sed
ex diuersis animi motibus sentiunt. præterea suæ quisque
inuentioni fauer: & quasi fortissimum complectitur: cū ab
alio dictum est: quod ipse præuidit. omnibus ergo dandū ē
aliquid quod teneant: quod agnoscāt. Dixit aliquādo mihi
Regulus cum simul adessemus: Tu omnia quæ sunt ī causa
putes exequenda. Ego iugulum statim uideo. hunc premo:
premit sane quod elegit: sed in eligendo frequenter errat. re-
spōdi posse fieri: ut genu esset aut tibia aut talus ubi iugulū
putaret: at ego inquam qui iugulum prospicere nō possum:
omnia pertento: omnia experior:

Deniq;
utque in cultura agri non uineas tātum:
uerum etiam arbuta: nec arbuta tantum: uerum etiam cā-
pos curo & exerceo: utque in iplis campis: non far aut siligi-
nem solam: sed ordeum fabam cæteraq; legumina sero: sic ī
actione plura quasi semina latius spargo: ut quæ prouenerit
colligam. Neq; enim minus in perspicua & incerta fallacia
sunt iudicium ingenia: quam tempestatum terrarumq; nec
me præterit summū oratorem Periclē sic a comico Eupoli
de laudari.

Verum huic ipsi pericli nec illa
breuitate uel uelocitate uel utraque (dis-
ferunt enim) sine facultate summa contigisset: nā delectare:
persuadere copiam dicendi spaciumq; desiderat. Reliquere

uero Aculeum in audientium animis is demum potest: qui
nō pūgit: sed ifigit. Adde quæ de eodē Pericle comicus alter

Nō enim amputata oratio & abscissa: sed lata magnifica &
excella tonat fulgurat omnia deniq; pturbat ac micet: opti-
mus tamē modus est: quis negat? Sed non minus nō seruat
modum qui infra rem: quam qui supra Qui astriclius: quā
qui effusius dicit. Itaq; audis frequenter: ut illud immodice:
& redundanter. Ita hoc ieiune & infirme: alius excessisse ma-
teriam: Alius dicitur non implese: æque uterque: Sed ille i-
becillitate. hic uiribus peccat: Quod certe & si non limatio-
ris: maioris tamen ingenui uitium est: nec uero cum hæc di-
co illum homericum probo: sed hunc

non quia

non & ille mihi ualidissime placeat:

Si tamen detur ele-

ctio illam plenam orationem similem niuib; hibernis id ē
crebram assiduam & largam: Postremo diuinā & cælestem
uolo. At est gratior multis actio breuis. Est quidem: sed ier-
tibus: quorum delitias desidiamq; quasi iudicium respicere
ridiculum est. Nam si hos in consilio habeas nō solū satius
est breuiter dicere: sed omnino nō dicere. Et si adhuc ē
tentia mea quam mutabo si dissenteris tu. Sed plane cur dis-
sentias explices rogo. Quamuis enim credere tuæ auctorita-
ti debeā: Rectius tamen arbitror in tanta re ratione quā au-
toritate superari. Proinde si non errare uideor id ipm quā
uoles breui epistola scribe. Confirmaueris enim iudicium
meum: si errauero longissimam para: non corrumperis: qui ti-
bi si mihi accederes: breuis epistolæ necessitatem: si dissentire:
longissimæ imposui. Vale.

C. Plinius Plinio Paterno suo Salutem.

Tanimi tui iudicio: sic oculorum plurimū tribuo:
non quia multum ne tibi placeas: sed quia tātū quā-
tum ego sapis. quamquā hoc quoq; multū ē. omiſſis
iocis: credo decentes eſſe ſeruos: qui ſunt empti mihi ex cō-
ſilio tuo: ſuperest ut frugi ſint. Quod de uenalibus melius
auribus quam oculis iudicatur. Vale.

C. Plinius Catilio Sēuero ſuo ſalutem:

Iu iam in urbe hāreo: & quidem attonitus: pturbat
me longa & pertinax ualitudo Titi Ariftonis: quem
ſingulariter & miror & diligo: nihil ē enī illo graui-
us: ſanctius: doctius: ut mihi nō unus homo: ſed litteræ ipæ:
oēſq; bonæ artes in uno homine ſummū periculum adire
uideāt. Quī peritus ille & priuati iuris & publici: q̄tū rex:
quantum exemplorum: quantū antiquitatis tenet: nihil eſt
qđ doceri uelis: qđ ille docere nō poſſit. Mihi certe quotiēs
aliquid abditum quæro: ille theſaurus eſt. Nam quanta ſer-
monibus eius fides: quanta auctoritas: quam preſſa & deco-
ra cunctatio: quid eſt quod non ſtatim ſciat: & tamen ple-
rumq; hæſitat: dubitat diuerſitate rationum: quas acri ma-
gnoq; iudicio ab origine cauſiſque primis repetit: diſcernit:
expendit. Ad hæc quam parcus in uictu: quam modicus in
cultu. Soleo ipſum cubiculū illius ipſumque lectum ut ima-
ginem quandam priſcæ frugalitatis aſpicere. ornat hæc ma-
gnitudo animi: quæ nihil ad oſtentationem: omnia ad cōſci-
entiam refert: recteque facti non ex populi ſermone merce-
dē: ſed ex facto petit. In ſumma nō facile q̄s quēquā ex iſtis
qui ſapientiæ ſtudio habitu corporis præferūt: Huic uiro
comparabit. Non quidem gymnaſia ſectatur: aut porricus:
nec diſputationibus lōgis aliorum otium ſuumq; delectat.
Sed in toga negotiūſq; uerſatur: multos aduocatione: plures
conſilio adiuuat. Nemini tamen iſtorum caſtitate: pietate:
iuſticia: fortitudine: & primo loco ceſſerit: Mirareris ſi inter

esses: qua patientia hanc ipsam ualitudinem toleret: ut do-
lori resistat: ut sitim differat: ut incredibilem febrium ardo-
rem immotus opertusque transmittat. Nuper me paucosq;
mecum: quos maxime diligit aduocauit: rogauitque ut me-
dicos consuleremus: de summa ualitudinis: ut si esset insu-
perabilis sponte exiret e uita. Si tamen difficilis & longa: re-
sisteret: maneretque: Dandum enim precibus uxoris: dandū
filiae lachrymis: dādum etiam nobis amicis: ne spes nostras
si modo non essent inanes uoluntaria morte defereret. Id
ergo arduum in primis: & praecepta laude dignum puto.
Nam impetu quodam & instinctu procurrare ad mortem
commune cum multis. deliberare uero & causas eius expen-
dere: utque suaserit ratio uitae mortisque consilium suscipe-
re uel pondere: ingentis est animi: & medici quidem secunda
nobis pollicentur: Superest ut promissis deus annuat. Tan-
demque me hac sollicitudine exoluat. Qua liberatus Laurē-
tinum meum hoc est libellos & pugillares studiosumque
otium repetam. Nunc enim nihil legere nihil scribere aut as-
sidenti uacat: aut anxio libet. Habes quid timeam: quid op-
tem: quid etiam in posterum destinem. Tu quid egeris: quid
agas: quid uelis agere inuicem nobis: sed latioribus epistolis
scribe. erit confusio meae non mediocri solatium: si tu ni-
hil quereris. Vale.

C. Plinius Pompeio Falconi Salu,

Onsulis an existimem te ī tribunatu causas agere de-
cere: plurimum refert: quid esse tribunatum putes
inanē umbram & sine honore nomen: an potestātē
sacrosanctā: & quā in ordinem cogi: ut a nullo ita nec a se q-
dem deceat: Ipse cum tribunus essem: errauerim fortasse: q-
me aliquid putauit: sed tāquam essem: abstinui causis agēdis.
primū quod deforme arbitrabar cui assurgere: cui loco ce-
dere omnes oporteret: hunc omnibus sedentibus stare: &
qui iubere posset tacere quencumq; huic silentiū clepsydria

indictu
dire. E
tem uic
pellasse
derem &
si eiurato
nibus mot
paucis adu
quid esse tr
pienti uiro

Rar
que
ti a

mala emptio
re stultitiam
arriterit preti
tant uicinitas
modus ruris q
us porro: ut hi
caput: refrigere
rerere: omnesq
is possint. Ha
et mihi: ego
ndatur his q
am non reli

C. Plinii. S

indici: & quem interfari nefas esset: hunc etiam cōuitia au-
dire. Et si multa pateretur inertem: si ulcisceretur: insolen-
tem uideri. Erat hic quoq; æstus: si ante oculos forte me ap-
pellasset: uel ille cui adesset: uel ille contra quem interce-
derem & auxilium ferrem aut quiescerem sileremque: & q̄-
si eiurato magistratu priuatum ipse me facerem. His ratio-
nibus motus malui me tribunum omnibus exhibere: quam
paucis aduocatum. Sed tu: iterum dicam: plurimum interest:
quid esse tribunatum putes. personam tibi imponas: quæ sa-
pienti uiro ita aptanda est ut præferatur. Vale.

C. Plinius Beblio Hispano suo Sal;

Ranquillus contubernalis meus uult emere agellū
quem uenditare amicus tuus dicit. Rogo cures quā-
ti æquum est emat. Ita enim delectabit emisse: nam
mala emptio semper ingrata est: eo maxime quod exprobra-
re stultitiam domino uidetur. In hoc autem agello si modo
arriiserit pretium tranquilli mei stomachum multa sollici-
tant uicinitas urbis: opportunitas uiæ: mediocritas uillæ:
modus ruris qui aduocet magis quam distringat. Scholasti-
cis porro: ut hic est sufficit abunde tantum soli: ut releuare
caput: refigere oculos: reptare per litem: unam semitam
terere: omnesque uiticulas suas nosse: & numerare arbuscu-
las possint. Hæc tibi exposui: quo magis scires quantum ille
esset mihi: ego tibi debiturus. Si prædiolum istud quod cō-
mendatur his dotibus tam salubriter emerit: ut poenitentiæ
locum non relinquat. Vale.

C. Plinii, S. Nouocomensis Liber primus explici.

Incipit Secundus liber feliciter. C. Plinius Romano suo
salutem plurimam dicit.

Ost aliquot annos insigne atq; etiā memora-
bile populi Romani oculis spectaculū exhi-
buit publicū funus Verginii ruffi maximi &
clarissimi ciuis & pinde felicitis. Triginta annis
gloriæ suæ superuixit. Legit scripta de se carmi-
na: Legit historias: & posteritati suæ irersuit.
pfunctus ē tertio cōsulatu: ut summū fastigiū privati hominis
impleret. cū principis noluiisset. Cæsares quibus suspectus atque
etiā inuisus uirtutibus fuerat euasit: reliq; incolumem opti-
mū atq; amicissimū tanquam ad hunc ipsum honorē publi-
ci funeris referuatus: annū tertium & octogesimū excessit i-
alissima tranquillitate: pari ueneratione: usus est firma ua-
litudine nisi quod solebāt ei manus tremere: citra dolorem
tamen: aditus tantum mortis durior longiorq; Sed hic ipse
laudabilis. Nam cum uocem prępararet acturus i cōsulatu
principi gratias: Liber quem forte acceperat grandiore &
seni & stanti ipso pondere elapsus est. Hunc dum cōsequitur
colligitq; per leue & lubricum pauimentum fallente uesti-
gio cecidit: coxamque fregit: quæ parum apte collocata re-
luctante ætate male coit. Huius uiri exequiæ magnū ōti-
mentum principibus magnum sæculo: magnum etiam foro &
rostris attulerunt. Laudatus est a consule Cornelio tacito.
Nā hic supremus cumulus felicitatis eius accessit laudat-
eloquentissimus: & ille quidē plenus annis abiit: plenus ō-
noribus illis etiam quos recusauit: nobis tamen quærens
ac desiderandus est ut exemplar æui prioris. Mihi uero pri-
cipue: qui illum non solum publice quantum admiraba-
tum diligebam. primū quod eadē utriq; regio municipi-
nitima utriq; agri etiā possēsiōesq; cōiunctæ: præerea quæ
rutor mihi relictus affectū parentis exhibuit. Sic candidū

me fu
bus ac
illo di
cerdo
uissim
retur
sticue
me hu
bis etia
sis nece
desiam
re: qua
uit enim
num & se
lui tibi m
templati
deo: Verg
dio: alloq
res & habi

Raf
quā

Na: sed ego
scor. qd a te
si nūc saltē
culatio uer
eni Romæ
mior: ipe ad
tum uirung

C
Agn
ma ē

me suffragio ornavit: sic ad omnes honores meos ex secessi-
bus occurrit: cū iam pridē eiulmodi officiis renunciasset: sic
illo die quo sacerdotes solēt nominare quos dignissimos sa-
cerdotio iudicāt: me semp nominabat. Quin etiā in hac no-
uissima ualitudine ueritus ne forte iter quicq; uiros ipse crea-
retur: qui minuendis publicis sumptibus iudicio senatus cō-
stituebantur: Cum illi tot amici lenes cōsularesq; fuissent
me huius ætatis per quem excusaretur elegit: his quidē uer-
bis etiam si filium haberem tibi mandarem. Quibus ex cau-
sis necesse est tanquam immaturam mortem eius ī sinu tuo
defleam: si tamen fas est aut fieri aut omnino mortē uoca-
re: qua tanti uiri mortalitas magis finita quam uita est. Vi-
uit enim uiuetq; semper: atq; etiam latius ī memoria homi-
num & sermōe uersabitur: Postquam ab oculis recessit: Vo-
lui tibi multa alia scribere: sed totus animus in hac una cō-
templatione defixus est. Verginium cogito: Verginium ui-
deo: alloquor: teneo. cui fortasse aliquos ciues uirtutibus pa-
res & habemus & habebimus: gloria neminē. Vale.

C. Plinius Paulino suo salutem.

Rascor: nec liquet mihi an debeam: sed irascor: scis
quā sit amor iniquus interdū: impotens saepe:
semp. hęc tamē causa magna ē nescio an ius-
ta: sed ego tanq̃ nō minus iusta quā magna sit: grauer iras-
cor. qd' a te tā diu litteræ nullæ: exorare me potes uno mō:
si nūc saltē plurimas & lōgissimas miseris. hęc mihi sola ex-
cusatio uera: cæteræ falsæ uidebūt: nō sum auditurus: non
enī Romæ uel occupatio erāt: illud enī nec dii sināt ut īfir-
mior: ipse ad uillam partim studiis partim desidia fruor quo-
tum utrunq; ex otio nascitur.

C. Plinius Nepoti suo salutem.

Agna īfām præcesserat: maior inuētus est: sum-
ma ē facultas: copia: ubertas: dicit semp ex tempore:

Sed tanquam diu scripserit. sermo græcus immo atticus: p-
fationes tersæ: graciles: dulces: graues iterdum & erectæ: po-
scit controuersias plures: electionem auditoribus pmittit:
Sepe etiam paratus surgit. iam ergo incipit. Statim omnia
ac pene pariter ad manum: sensus reconditi. Occursant uer-
ba: sed q̄lia: quæ sita & exculta: multa lectio in subitis: mul-
ta scriptio elucet: procemiat apte: narrat aperte: pugnat
acriter: colligit fortiter: ornat excelsè. Postremo docet. dele-
ctat. afficit. Quod maxime dubites crebra
crebri syllogismi circumscripti & effecti: quod stilo quoque
assequi magnum est. Incredibilis memoria: repetit altius q̄
dixit ex tempore. ne uerbo quidem labitur: ad tantam

studio & exercitatione puenit. Nā diebus &
noctibus nihil aliud agit: nihil audit: nihil loquitur: annum
sexagesimum excessit & adhuc scholasticus tātum est: quo
genere hominum nihil aut simplicius aut sincerius aut me-
lius. nos uero q̄ i foro uerisq; litibus terimur multū malitiæ
(quamuis nolumus) addiscimus schola & auditorū ut ficta
causa res inermis innoxia est: nec minus felix senibus præ-
fertim: Nam quid in senectute foelicius q̄ quod dulcissimū
est in iuuentute: quare ego isæum non disertissimum tātum.
uerum etiam beatissimum iudico: quem tu nisi cognoscere
concupiscis saxeus ferreusq; es. proinde si non ob alia nosq;
iplos: at certe ut hūc audias ueni. Nunq̄ ne legisti Gaditanū
quendam Titi. Liuii nomine gloriaq; commorū ad uisendū
eū ab ultimo terrarū orbe uenisse: statiq; ut uiderat abisse?

Illitteratū iners ac pene etiā turpe ē nō puta-
re tātī cognitionē: qua nulla ē iucūdior nulla pulchrior: nul-
la deniq; humanior: dices: habeo hic quos legā nō minus di-
sertos etiā: sed legēdi semp occasio ē: audiēdi nō semp: præ-
terea multo magis ut uulgo dicī uiua uox afficit: Nā licet
acriora sint quæ legas: altius tamē in aīo sedēt: q̄ pnūciario
uultus: habitus: gestus etiā dicētis affligit: nisi uero fallū puta-

mus
mos

credi
eade
tendi

stinitis
sed dilig
uente eo
præter e
enī solu
cuius fi
ad quor
ter rurs
ueraris
omnino
pter cond
quod cess
fonte libe
est ne nim
te uero fa

C
pe
ad
ra mīhi ui
intentione
manus hab
Nam in cæ

mus illud æschynis qui cum legisset rhodiis orationem Demosthenis: admirantibus cunctis adiecisse fertur: &

erat æschynes si Demostheni fatebatur tamen longe melius eadem illa pronunciaſſe ipſum qui pepererat: quæ oīa huc tendunt ut audias iſcūm uel ideo tantū ut audieris. Vale.

C. Plinius Caluinæ ſuæ ſalutem.

I pluribus pater tuus uel uni cuiſlibet aliq̃ etiā mihi debuiſſet fuiſſet fortasſe dubitandū an adires hæreditatē etiā uiro grauē. Cum uero ego adductus aſſinitatis officio dimiſſis omnibus qui nō dico moleſtiores: ſed diligentiores erant creditor ſolus extiterim: cumq; uiuente eo nubenti tibi in dorem centum millia contulerim. præter eam ſummā quā pater tuus quaſi de meo dixit: erat enī ſoluenda de meo: Magnū habes facilitatis meæ pignus: cuius fidutia debes famam defuncti pudoremque ſulcipe: ad quod ne te magis uerbis quā rebus horter: Quicqd pater tuus mihi debuit acceptum tibi fieri iubeo. Nec ē quod uerearis ne ſit mihi iſta oneroſa donatio: Sunt q̃dem nobis omnino modicæ facultates: dignitas ſumptuoſa: reditus propter conditionem agellorum nescio minor an incertior. Sed quod ceſſat ex reditu: frugalitate ſuppletur: ex qua uelut ex fonte liberalitas noſtra decurrit. Quæ tamen ita tēperanda eſt: ne nimia profuſione inareſcat. Sed temperanda in aliis: i te uero facile ratio conſtabit: etiā ſi modum exceſſerit.

C. Plinius Luperco ſuo ſalutem.

Actionem frequenter & a te eſſagitatam & a me ſemper promiſſam exhibui tibi: nōdum tamen totam: adhuc enī pars eius p̃politur. Interim quæ abſolutio ra mihi uidebāt nō fuit alienū iudicio tuo traditū iri. Rogo intentionem ſcribentis accommodes: nihil enim adhuc iter manus habui: cui maiorem ſolicitudinem præſtare deberē. Nam in cæteris actionibus exiſtimationi hominum diſcre-

tia tantum & fides nostra: in hac etiam pietas subiicietur.
Inde & liber creuit dum ornare patriam & amplificare gau-
demus: pariterque & defensionem eius deseruimus & gloriæ:
Tu tamen hæc ipsa quantum ratio exegerit refeca. Quoti-
enim ad fastidium legentium delitiasque respicio: intelligo
nobis commendationem libri ex ipsa mediocritate peten-
dam. Idem tamen qui a te hæc austeritatem exigo cogor id
quod diuersum est postulare ut in plerisque frontem remit-
tas. Sunt enim quædam adolescentium auribus danda: præ-
sertim si materia non refragetur: Nam descriptiones loco-
rum quæ in hoc libro frequentiores erunt non historice
tantum sed prope poetice prosequi fas est. Quod tamen si
quis extiterit qui putet nos latius fecisse quam orationis fa-
cultas exigit: huius ut ita dixerim tristitiam reliquæ partes
actionis exorare debebunt: adnixa certe sumus: ut quælibet
diuersa genera lectorum per plures dicendi species tenere-
mus: Ac sicut ueremur: ne quibusdam pars aliqua secundum
suam cuiusque naturam non probetur: ita uidemur posse com-
fidere: ut uniuersitatem omnibus uarietas ipsa commendet.
Nam & in ratione ipsa conuiuiorum quamuis a plerisque
cibis singuli temperemus: totam tamen coenam laudare so-
lemus omnes: nec ea quæ stomachus noster recusat adimunt
gratiam illis a quibus capitur. Atque hæc ego sic accipi uo-
lo: non tanquam assecutum esse me credam sed tanquam as-
sequi laborauerim: Fortasse non frustra: si modo tu curam
tuam admoueris: interim mox is quæ sequentur dices te
non posse satis diligenter id facere: nisi prius totam actionem
cognoueris: Fateor: in præsentia tamen & ista tibi familia-
riora fient: & quædam ex his talia erunt: ut per partes emen-
dari possint. Etsi enim auulsum statim caput aut membrum
aliquod inspiceres: non tu quidem ex illo posses congruen-
tiam æqualitatemque depræhendere: posses tamen iudica-
re an id ipsum satis elegans esset: nec alia ex causa pricipioꝝ

libri
sine
dam
tiam

mihi for-
ma quæ
parulis
stas eligi
aliud m
suis nos
cum be
quit qua
Ad coena
ex quoq
conuictor
bi constar
non idem
hercule si
commun
si in ordi
quando n
sulas: Qu
dam imme
nit autem
sub exemp
to nihil ma
nouam soci
rata turpius

libri circumferuntur, quā quia existimatur pars aliqua etiā
sine cæteris esse perfecta, longius me prouexit dulcedo quæ
dam tecum loquendi. Sed iam finem faciam: ne modū quē
tiam orationi adhibendum puto: in epistola excedā. Vale.

C. Plinius Auito suo salutem,

Ongum est altius repetere: nec refert: quemadmodū
acciderit: ut homo minime familiaris cœnarē apud
quendam ut sibi uideretur lautum & diligentem: Vt
mihi sordidum simul & sumptuosum: Nā sibi & paucis opi
ma quædam: Cæteris uilia & minuta ponebat. uinum etiā
paruulis lagunculis in tria genera descripserat: non ut pote
stas eligēdi. Sed ne ius esset recusandi. Et aliud sibi & nobis:
aliud minoribus amicis: Nam gradatim amicos habet: aliud
suis nostrisque libertis: animaduertit qui mihi proximus re
cumbebat. Et an probarem interrogauit: Negauit tu ergo in
quit quam cōsuetudinem sequeris: Eadem omnibus pono.
Ad cœnam enim non ad notam inuito. cunctisque rebus
ex æquo: quos mēsa & toro æquauit. Etiam ne libertos: etiā:
conuictores enim tunc non libertos puto. Et ille: magni ti
bi constat: Minime, qui fieri potest, quia scilicet liberti mei
non idem quod ego bibunt: sed idem ego quod liberti. Et
hercule si gulæ temperes: non est onerosum: quo utaris ipse
communicare cum pluribus. Illa ergo reprimenda: illa qua
si in ordinem redigenda est si sumptibus parcas. quibus ali
quando rectius tua continentia quam aliena cōtumelia cō
sulās: Quorsus hæc: ne tibi optimæ indolis iuueni quorum
dam immensa luxuria spetiem frugalitatis imponat: conue
nit autem amor in te meo quotiens tale aliquid inciderit
sub exemplo præmonere quid debeas fugere. Igitur memē
to nihil magis esse uitādum: quam istam luxuriæ & sordiū
nouam societate: quæ cum sint turpissima discreta ac sepa
rata turpius iunguntur. Vale.

C. Plinius Macrino suo salutem,

Eri a senatu Vestricio prícipe auctore Spurinae tri-
phalis statua decreta est: non ita ut multis qui nun-
quā in acie steterunt: nunquā castra uiderunt: nun-
quam denique tubarum sonum nisi i spectaculis audierunt:
Vix ut illis qui decus istud sudore & sanguine & factis asse-
quebantur: Nam Spurina brueterum regem ui & armis in-
duxit in regnum ostentatoq; bello ferocissimam gentē: qd
est pulcherrimum uictoriae genus: terrore pdomuit: & hoc
quidem uirtutis praeium. Illud solatiū doloris accepit: qd
filio eius Coctio quem amisit absens: habitus est Honor ita
tuarum id in iuvene: Sed pater hoc quoque merebatur:
cuius grauissimo uulnere magno aliquo fomento medēdū
fuit. Praeterea Coctius ipse tam clarum specimen idolis de-
derat: ut uita eius brevis & angusta debuerit hac ueluti im-
mortalitate perfrui. Nam tanta ei grauitas: auctoritas: fan-
ctitas etiam ut posset senes illos puocare uirtute qbus nūc
honore adaequatus est. Quo quidem honore quantum ego
interpretor nō modo defuncti memoriae dolori patris: ueq;
etiam exemplo prospectum est: acuent ad bonas artes iuue-
tutem: adolescentibus: ut digni sint modo: tanta praemia cō-
stituta: acuent principes uiros ad liberos suscipiēdos & gau-
dia ex superstitibus: & ex amissis tam gloriosa solatia. His
ex causis statua Coctii publice laetor: nec priuatim minus:
amaui cōsummatissimū iuuenē tā ardentē quā nūc impa-
tienter requiro: Erit ergo pergratum mihi hanc effigiem
eius subinde intueri: subinde respicere: sub hac consistere:
praeter hanc commearē. Etenim si defunctorū imagines do-
mi positae dolorem nostrum leuant: quanto magis ea qbus
in celeberrimo loco non modo species & uultus illoz: sed
honos & gloria refertur. Vale.

C. Plinius Caninio suo salutem.
Tudes: an piscaris: an uenaris: an simul omnia? pos-
sunt enim omnia simul fieri ad larium nostrum:

Nam lacus pisces:feras siluæ: quibus lacus cingitur. Studia
altissimus iste secessus affatim suggerit: Sed siue oia simul:
siue aliquid facias non possum diccre: inuideo: angor tamē
non & mihi licere: quæ sic concupisco: ut æger uinū balnea
fontes. Nunq̃ hos: ne arctissimos laqueos: si soluere negat:
abrupam: nunq̃ puto. Nam in ueteribus negotiis noua
acrescunt: nec tamen priora peraguntur: tot nexibus tot q̃
si cathenis maius indies occupationuu agmen extenditur.

C. Plinius Apollinari suo salutem.

Nxium me & inquietum habet peritio Sexti Euritii
mei: afficior cura & quam pro me solitudinē non
adii: quasi p me altero patior & alioquin meus pu-
dor mea existimatio mea dignitas i discrimen adducit. Ego
sexto latū clauū a Cæsare nostro: ego q̃sturā ipetraui: meo
suffragio peruenit ad ius tribunatus petēdi: quē nisi oprinet
in senatu: uereor ne decepisse Cæsarem uidear. Proinde adni-
tendum est mihi ut talem omnes eum iudicent qualē eū eē
princeps mihi credidit: quæ causa si studium meum non in-
citaret: adiutum tamen cuperem iuuenem probissimū: gra-
uissimum eruditissimum & omni deniq; laude dignissimū:
Et quidem cū tota domo: Nam pater eius Euritius clarus
uir: sanctus: antiquus: disertus: atq; in agendis causis exerci-
tatus quas sūma fide: pari cōstātia: nec uerecūdia minore de-
fendit: habet auunculum. C. Septiciū quo nihil uerius:
nihil simplicius: nihil candidius: nihil fidelius noui: Omnes
me certatim & tamen æqualiter amant: omnibus nūc ego i
uno referre gratiā possum. Itaq; præhenso amicos: supplico:
ambio domos: stationes circumeo: quātūq; uel auctoritate
uel gratia ualeam precibus experior: Te quoque obsecro ut
aliquam oneris mei partem suscipere tātī putes: reddā uices
si reposces: reddam & si ne reposces: diligeris: coleris: frequē-
taris. Ostende modo uelle te: nec deerunt qui quod tu ue-
lis cupiant. Vale.

C. Plinius Octauio suo Salutem.

Ominem te patientem uel potius durū ac pene crudelem: qui tam insignes libros tam diu teneas: Quo usq; & tibi & nobis inuidebis: tibi maxima laude: nobis uoluptate. Sine per ora hominū ferantur: iisdemq; qbus Romana lingua spatiis peruagentur. Magna etiam longaq; expectatio est: quam frustrari adhuc & differe non debes. Enotuerunt quidam tui uersus & iūto te claustra tua refrerunt: hos nisi retrahis in corpus: quandoq; ut errone aliquid cuius dicantur inuenient: Habe ante oculos mortalitatem: a qua asserere te hoc uno monumēto potes. Nā cetera fragilia & caduca non minus quam ipsi homines occidūt desinuntq;: Dices ut soles amici mei uiderint: opto equidem amicos tibi tam fideles: tam eruditos: tam laboriosos: ut tantum curæ intentionisq; suscipere & possint & uelint. Sed dispice ne sit parum prouidum sperare ex aliis: quod tibi ipse non præstes: & de editione quidem interim ut uoles: recita saltem: quo magis libeat emittere: utque tandem percipias gaudium quod ego olim pro te non temere præsumo: Imaginor enim q concursus: quæ admiratio te: qui clamor: qd etiam silentiū maneat: quo ego cū dico uel recito nō minus quam clamore delector. Sit modo silentium acce & intentū & cupidum ulteriora audiendi: hoc fructu tanto tā parato define studia tua infinita ista cunctatione fraudare: quæ cum modum excedit: uerēdum est: ne inertia & delicia uel etiā timiditatis nomen accipiat.

C. Plinius Arinio suo Salutem.

Olet esse gaudio tibi: si quid actū est ī senatu ordine illo dignum: quamuis enim getis amore secesseris: iūdet tamē animo tuo maiestatis publicæ cura. ergo accipe quod p hos dies actū ē personæ claritate famosum: seueritate exempli salubre: rei magnitudine æternum. Marius priscus accusantibus afris quibus procons. præfuit.

Omissa defensione iudices petit. Ego & Cornelius tacitus
adesse puentialibus iussi: existinauimus fidei nostræ coue-
nire notum senatui facere. excessiue priscum immanitate &
seuitia crimina quibus dari iudices possent: cum ob innocē-
tes condemnandos: interficiendos etiam pecunias acceperet:
respondit fronto catus deprecatusq; est: ne qd ultra repetū-
darum legem quæreretur: omniaque actionis suæ uela uir
mouendarū lachrymaz peritissimus quodā uelut uēto mi-
serationis impleuit. Magna contentio: Magni utrinque cla-
mores: aliis cognitionem senatus lege cōclusam: aliis liberā
solutamq; dicentibus: quantumq; admisisset Reus: tantū uī
dicandum. Nouissime consul delignatus Iulius ferox uir re-
ctus & sanctus Mario qdē iudices iterim cēsuit dādos: euo-
cādos autem quibus diceretur innocentīū poenas uēdidisse:
quæ sententia non præualuit modo: sed omnino post tātas
dissenções. fuit sola frequens: adnotatq; est experimētis:
quod fauor & misericordia acres & uehemētes primos īpe-
tus habēt: paulatī cōsilio & ratiōe quasi restincta cōiungunt:
Vnde euenit: ut quod multi clamore permixto tuentur: ne-
mo tacentibus cæteris dicere uelit. patet enim cum sepa-
raris a turba contemplatio rerum: quæ turba teguntur: ue-
nerunt qui adesse erant iussi Vitelius honoratus. & Flavius
Martianus: ex quibus honoratus trecentis milibus exilium
equisitū Romani septemq; amicorum eius ultimam poenā:
Martianus unius equitis Romani septingentis milibus plura
supplicia arguebat emisserat enim fustibus cæsus: Dan-
natus in metallū: strangulatus in carcere: Sed honoratū co-
gnitioni senatus mors opportuna subtraxit. Martianus īdu-
ctus est absente prisco. Itaq; tutius cerealis cōsularis iure le-
natorio postulauit: ut priscus certior fieret. Siue quia mise-
rabiliore: siue qā iuidiosiore fore arbitrabat si p̄sens fuisset:
siue (quod maxime credo) quia æquissimū erat cōmune cri-
mē ab utroq; defēdit: & si dilui nō potuisset ī utroq; puniri

Dilata est res in proximum senatum: cuius ipse conspectus
augustissimus fuit: princeps præsidebat: erat enim consul: ad-
huc Ianuarius mensis cum cætera tum præcipue senatorū
frequētia celeberrimus: præterea causæ. amplitudo auctaq;
dilatione expectatio & fama insitumq; mortalibus studiū:
magna & inusitata noscendi omnes undiq; exciuerat: imagi-
nare quæ sollicitudo nobis: qui metus: quibus super tāta re
in illo coetu præsentē Cæsare dicendū erat. Equidē ī senatu
nō semel egi: quāuis nusquā audiri benignius soleo: tūc me
tamen ut noua oīa nouo metu permouebāt obseruabātq;
(præter illa quæ supra dixi) causæ difficultas: stabat mō cō-
sularis: modo septēuir Epulonū: iam neutrum. Erat igitur
perquam onerosum accusare damnatū: quem ut premebat
atrocitas criminis: ita quasi peractæ miseratio damnationis
tuebatur: ut cunq; tamen animum cogitationemq; collegi:
Coepi dicere non minore audiētium assensu quam sollicitu-
dine mea: dixi horis pene quinq;. Nam. xxii. clepsydri quas
spaciosissime acceperam: sunt additæ quatuor: Adeo illa ip̄a
quæ dura & aduersa dicturo uidebāt: secūda dicēti fuerūt:
Cæsar mihi tantum studium: tātam curā etiā (niniū est enī
dicere sollicitudinem) præstīrit: ut libertum meum post me
stantem sæpius admoneret uoci lateriq; consulerem: cū me
uehementius putaret intendi: quam gracilitas mea perpeti
posset. Respondit mihi p. Martiano Claudius Marcellinus:
missus deinde senatus & reuocatus in posterum. Neq; enim
iam inchoari poterat actio nisi noctis interuētū scinderet.
Postero die dixit p. Mario saluius liberalis uir subtilis: dis-
positus acer: disertus. In ipsa uero causa omnes artes suas p-
tulit. Respondit Cornelius tacitus eloquētissime: & qd' exi-
mium orationi eius inest. Dixit pro Mario
rutilius Fronto catus isigniter: utq; iam locus ille poscebat:
plus in precibus temporis: quam in defensione cōsumpsit.
huius actionem uespera inclusit: nō tamē sic ut abrumper.

Itaque
pulch
tridu
egreg
lia qu
liaque
sentent
ligenter
fecisse ut
tules deli
collegam
tiam in
poena: qu
utraq; le
tiore uel
uidebant
Sed cum f
nuti senten
rari patieb
relictus mu
gulo questu
seruisset. E
rinum aud
finæ: supe
nus Legatu
hementerg
moni: quon
prisco ad tu
que de Mart
ipse præterea
dem titulo n
compti semp
e Cornuto re

Iraque in tertium diem probationes exierunt. Iam hoc ipm
pulchrum, & antiquū senatū nocte dirimi: triduo reuocari:
triduo contineri. Cornutus tertullus consul designatus vir
egregius & pro ueritate firmissimus censuit septingenta mi-
lia quæ acceperat Marius ærario inferenda: Mario urbe ita-
liaque interdicendum. Martino hoc amplius Africa: i sine
sententiæ adiecit: quod ego & tacitus iuncta: aduocatiōe di-
ligenter fortiterq; functi essemus arbitrari senatum: ita nos
fecisse ut dignum mandatis partibus fuerit: assenserunt cō-
sules designari omnes etiam consulares usque ad Pompeiū
collegam: ille & septingenta milia ærario inferenda: & Mar-
tianum in quinquēniū relegādum: Mariū repetundarū
pœnæ: quam iam passus esset censuit relinquendū: Erant in
utraq; sententia multi: fortasse etiam plures in hac uel solu-
tiore uel molliore: Nam quidam ex illis quoq; q Cornuto
uidebantur assensu: hunc qui post ipsos censuerat sequebāt.
Sed cum fieret dissensio. qui sellis cōsulum assiderant i Cor-
nuti sententiam ire coeperunt: Tum illi q se collegæ anume-
rari patiebantur: in diuersum transierunt. collega cū paucis
relictis multum postea de impulsoribus suis præcipue de Re-
gulo questus est: qui se in sententia quam ipse dictauerat de-
seruisset. Est alioquin tam mobile ingenium Regulo ut plu-
rimum audeat: plurimum timeat. hic finis cognitiōis apli-
simæ: superest tamen
nō leue hostilius, firmi-
nus Legatus Marii prisci: qui permixtus causæ grauiter ue-
hementerque uexatus est. Nā & rationibus Mariani & ser-
moni: quem ille habuerat in ordine leptitanorum operā suā
prisco ad turpissimū ministerium commodasse: stipulatus-
que de Martino quinquaginta milia denarioꝝ pbabatur:
ipse præterea accepisse sestertia decem milia Fœdissimo q-
dem titulo nomine unguētarii Qui titulus a uita hominis
compti semper & pumicari non abhorrebat. Placuit censen-
te Cornuto referri de eo. pxiō senatu. Tunc enī casu incertū

an conscientia abfuerat. Habes res urbanas: inuicē rusticas
scribe: quid arbusculæ tuæ: quid uineæ: quid segetes agunt:
quid oues delicatissimæ. In summa nisi æque longā epistolā
reddis: non est quod postea nisi breuissimam expectes.

C. Plinius Arrinio suo salutem.

Illud quod superesse Marji prisci
causæ pxime scripserā nescio an satis circūcisū tamē
& abratū est. firminus inductus in senatū. Respōdit
crimini noto: secutæ sunt diuersæ sentētiæ consulū deligna-
toꝝ. Cornutus tertullus censuit ordine mouendū. Acutius
nerua in sortitione puintiæ rationē eius non habendā. Quæ
sententia tanquam mitior uicit: cum sit alioquin durior tri-
stiorq;: Quid enim miserius quam exectum & exemptum
honoribus senatoriis labore & molestia non carere? Quid
grauius: quā tāta ignominia affectū nō in solitudine latere?
Sed in hac altissima specula conspiciendum se monstrādū.
que præbere: præterea quid publice minus aut cōgruēs aut
decorum notatum a senatu in senatu sedere: illisq; ipsis a q-
bus sit notatus æquari: & summotum a proconsulatu qā se
in legatione turpiter gesserat de proconsulibus iudicare: dā
natumq; sordium uel damnare alios uel absoluerē: sed hoc
pluribus uisum est. Numerantur enim sententiæ: non pon-
derātur. nec aliud in consilio publico fieri potest: In quo ni-
hil est tam inæquale: quam æqualitas ip̄a: Nam cum sit ip̄a
prudētia: par omnium ius est: Impleui promissum priorisq;
epistolæ fidem exolui: quam ex spatio temporis iā recepisse
te colligo. Nam festināti & diligenti tabellario dedi: nisi qd
impedimenti in uia passus est. Tuæ nūc partes ut primū il-
lā deinde hanc remuneres litteris. Quales istunc redire uber-
timæ possunt. Vale.

C. Plinius Prisco suo salutem.

Tu occasiōes obligādi me auidissime āplederis: & ego
nemini libētius debeo. duabus ergo d. causis a te. poti-

simum petere cōstitui quod impetratum maxime cupio: re-
gis exercitum amplissimum: Hinc tibi beneficiorum larga
materia: longum præterea tempus: quo amicos tuos exorna-
re potuisti: cōuertere ad nostros: nec hos quidē multos. Mal-
les tu quidem multos: sed meæ uerecūdiæ sufficit unus aut
alter ac potius unus. Is erit uocoīus Romanus: pater ī eque-
stri gradu clarus: Clarior uitricus imo pater alius: nam huic
quoq; nomini pietate successit mater. E primis ipse citerio-
ris. Hispaniæ: scis quod prouintiæ iudicium illius: scis quā-
sit grauitas: flamen proxime fuit, hunc ego cū simul studere
mus arcte familiariterq; dilexi. Ille meus ī urbe: ille ī secessu
contubernalis. Cū hoc seria: cū hoc iocos miscui: Quid enī
aut illo fidelius amico: aut sodale iucundius: mira ī sermōe:
mira etiā ī ore ipso uultuq; suauitas. Ad hoc īgeniū excussū:
subtile: dulce: facile: eruditū in causis agendis. Epistolas qdē
scribit ut musas ipas latine loq; credas. Amat a me plurimū
nec tamen uincit: Equidem iuuenis statim iuueni quantū
potui per ætatem audivissime contuli: & nup ab optimo pri-
cipe trium liberorum ius impetraui, quod quanquā parce
& cum dilectu daret: mihi tamen tanquā eligeret indulgit:
hæc beneficia mea tueri nullo modo melius quā ut augeam
possum: præsertim cū ipse illa tā grate interptet: ut dū prio-
ra accipit: posteriora mereat. habes q̄lis quā p̄batus carusq;
sit nobis. Quē rogo p̄ īgenio p̄ fortuna exornes tua. In pri-
mis ama hominē. Nā licet tribuas ei quantū amplissimū po-
tes: nihil tamē amplius pōt amicitia tua: cuius eē eū usq; ad
ītimā familiaritatē capacē quo magis scires breuiter tibi stu-
dia mores oēm deniq; uitā eius expressi. extēderē preces: ni-
si & tu rogari diu uolles: & ego tota hoc epistola fecissē: Ro-
gat enī & quidē efficacissime q reddat causas rogandi.

C. Plinius Maximo suo salutem.
Ego opiaris: distrīgor cētū uirilibus causis: q̄ me exer-
cet magis q̄ delectat: Sūt enī pleræq; parua & exiles.

Raro incidit uel personæ claritate uel negotii magnitudine
insigis: ad hoc pauci cum quibus iuuat dicere: ceteri audaces
atque etiam magna ex parte adolescentuli obscuro ad declamandum
huc transeunt tam irreuerenter: & temere: ut mihi Atticus noster
expressisse dixisse uideatur: sic in foro pueros a ceteris uirilibus causis
auspicari: ut ab homero in scholis. nam hic quoque: ut illic primum
coepit esse quod maximum erat hercule ante memoriam meam: ita
maiores natu solent dicere. ne nobilissimis quod adolescentulis
locus erat nisi aliquo consulari producente: tanta ueneratione pul
cherrimum opus colebatur. nunc refractis pudoris & reuerentiae
claustris omnia patet omnibus. Nec inducitur sed irrumpit: sequuntur
auditores actoribus similes conducti & redempti mancipēs:
conueniunt a conductis & redemptis: in media basilica tam palam
sportulae quam in triclinio dantur. Ex iudicio in iudicium pari
mercede transitur: inde iam non inurbane

uocantur iisdem la
tinum nomen impositum est laudiceni: & tamen crecit idies
foeditas utraque lingua notata. Heri duo nomenclatores mei:
habent sane aetatem eorum: qui nuper togas sumpserunt: ter
tis denariis ad laudandum trahebantur: tanti constat: ut sis
disertissimus: hoc pretio quam liber numerosa subsellia implens:
hoc ingens corona colligitur: hoc infiniti clamores commouent:
cum mesochorus dedit signum: opus est enim signo apud non
intelligentes ne audientes quidem. Nam plerique: non audi
unt nec ulli magis laudant. si quando transibis per basilicam
& uoles scire quo modo quisque dicat. nihil est quod tribunal
ascendas: nihil quod tu prebeas aurem: facilis diuinitio. Scito enim
pessime dicere: qui praeter ceteris laudabitur maxime: primus
huc audiendi morem induxit. Largius licinius haecenus ta
men ut auditores corrogaret. Ita certe ex Quintiliano pra
ceptore meo audisse memini: narrabat autem ille: affectabar
domitium afrum: cum apud centum uiros diceret grauiter
& late. hoc enim illi actionis genus erat. audit ex proprio in iudicium

insolitus
tum est
ticuit. Et
diceret qu
centumun
re incipie
funditus e
fracta prom
ribus excip
na illis cant
cabulo pote
large super
aetatis mor
indignitates
tamen solito

Vo
nou
quidē
cupiscentibus
delectant tam
ui. habent hui
C.
V qui
dicill
non fer
to: quod ius
qui nihil ali
ut defunctor
fecit tuerer:
tos: Licet ergo
confirmati obse
Nā si uerēdu e

insolitumq; clamorem: admiratus reticuit: ubi silentium factum est repetit quod abruperat. Iterum clamor: iterum reticuit. Et post silentium coepit idem tertio: nouissime quis diceret quæsit. Responsum ē licinius: tum intermissa causa: centumuiui inquit hoc artificium perit: quod alioquin perire incipiebat cum perisse afro uideretur. Nunc uero prope funditus extinctum & euersum est: pudet referre: quæ quæ fracta pronuntiatione dicantur: quibus quæ teneris clamoribus excipiantur: plausus tantum ac sola cymbala & tympana illis canticis defunt: ululatus quidem (nec enim alio uocabulo potest exprimi.) theatris quoque indecora laudatio large supersunt. Nos tamē adhuc & utilitas amicorū & ratio ætatis moratur ac retinet. Veremur enim ne forte non has indignitates reliquisse sed laborē fugisse uideamur. Sumus tamen solito rariores quod initium est gradatim desinēdi.

C. Plinius Valeriano suo salutem.

Vo modo te ueteres mariti tui? Quo modo emptio noua: placent agri postquam tui facti sunt? Rarū id quidē. nihil enī æque gratum est adeptis quam concupiscentibus. me p̄dia materna parum commode tractant: delectant tamen ut materna: alioquin longa patientia occaluit. habent hunc finem assiduæ querelæ: quod quæri pudet.

C. Plinius Anniano suo salutem.

V quidem pro cætera tua diligētia admones me codicillos atiliani q̄ me ex parte instituit hæredem p̄ nō scriptis habēdos. quia non sint cōfirmati testamento: quod ius ne mihi q̄dem ignotū est: cum sit iis etiā notū qui nihil aliud sciunt: sed ego propriā quādā legē mihi dixi: ut defunctorum uoluntates etiam si iure deficerent quasi p̄fectas tuerer: Cōstat autē codicillos istos atiliani māu scriptos: Licet ergo nō sint cōfirmati testamento: a me tamen ut cōfirmati obseruabūtur: Præsertim cū delatori locus nō sit. Nā si uerēdū esset: ne quod ego dedissem populus eriperet:

cunctatior fortasse & cautior eē deberem. Cum uero liceat
hæredi donare quod in hæreditate subsedit: nihil est qđ ob
stet illi meæ legi cui publicæ leges nō repugnant. Vale.

C. Plinius Gallo suo salutem.

Iris cur me laurétinū uel (si ita maius) laurens meū
tātopere delectet: desinas mirari cū cognoueris gra-
tiā uillæ: opportunitatē loci: littoris spatium: decē &
septē milibus passuū ab urbe secessit: ut pactis q̄ agēda fue-
rint saluo iā & cōposito die possis ibi manere: Adis nō una
uia: Nā & laurétina & hostiēsis eodē ferūt: sed laurétina a q̄r-
to decimo lapide. hostiēsis ab undecimo reliquēda ē. Vtriq̄
excipit iter aliq̄ ex pte arenosum iūctis paulo gtauius & lon-
gius: equo breue & molle: uaria hinc atq̄ inde facies: Nā mō
occurrētibus siluis uia coarctatur: mō latissimis pratis diffū-
dit & patescit. multi greges ouiuū: multa ibi equorū bouūque
armenta: quæ mōtibus hyeme depulsa herbis & tepore uer-
no nitescūt. uilla usibus capax: Nō sūptuosa tutela: cuius in
prima pte atriuū frugi nec tamē sordidū: deīde porticus i. O.
litteræ similitudinē circūactæ: q̄bus paruula sed festiua area
īcludit̄: egregiū aduersū tēpestates receptaculū: nā speculāri
bus ac multo magis īminētibus tectis muniūt̄. Est cōtra me-
dias cauediū hilare: mox tricliniū satis pulchrū qđ in littus
excurrit: ac si quādo Africo mare īpullum ē fractis iā & no-
uissimis fluctibus leuiter adluīt̄. Vndiq̄ ualuas at̄ fenestras
nō minores ualuīs habet: atq̄ ita a lateribus a fronte q̄si tria-
maria p̄spectat: A tergo cauediū: porticū: areā: porticū rur-
sus: mox atriuū siluas & lōginguos respicit mōtes: huius a læ-
ua retractius paulo cubiculū est amplū: Deīde aliud minus:
quod altera fenestra admittit oriētē: occidētē altera retinet.
hæc & subiacēs mare lōgius qđ sed securius ituef̄: huius cu-
biculi & illius triclinii obiectu īcludit̄ angulus: q̄ purissimū
solē cōtinet & accēdit: hoc hibernaculū hoc etiam gymnasi-
um meorum est. Ibi omnes silent uenti exceptis q̄ nubilum

inducit
angulo cu
neltris om
armariū in
pit: adhare
suspensio
illucq̄ dige
libertorū
hospites pol
uel cubiculū
le plurimo
titudine a
ctum omnib
muni pariet
& estula: cui
eiecta sinua
iacet unctua
Mox duæ cel
calida piscina
procul sp̄arist
emittit hinc tu
præterea coer
amoenissimas
lum: in quō
horreum. Sul
gorem & fon
tem: ortum &
flatio buxo au
Nam buxo q̄
celo aperto
inaret: adiac
umbrosa nud
& ficus frequer

inducunt. & teneum anteq̃ usum loci eripiunt: Adnectitur
angulo cubiculū i aspida curuatum: quod ambitum solis fe
neltris omnibus sequitur. parieti eius in bibliothecæ speciē
armariū insertū: est q̃ nō legendos libros sed lectitandos ca
pit: adhæret dormitoriū mebz & transitu interiacente qui
suspensus & sublatus cōceptū uaporē salubri tēpamēto huc
illucq̃ digerit & ministrat. reliqua pars lateris huius seruoꝝ
libertorūq̃ usibus detinetur plerisq̃ tam mundis: ut accipe
hospites possint. ex alio latere cubiculū est politissimū deide
uel cubiculum grāde uel modica cœnatio: quæ plurimo so
le plurimo mari lucet. Post hanc cubiculū cū procestrio: al
titudine æstiuum: munimento hibernum. Est enim subdu
ctum omnibus uentis: Huic cubiculo aliud & procestriō cō
muni pariete iungūtur: inde balinei cella frigidaria spacioſa
& effusa: cuius i contrariis parietibus duo baptisteria uelut
eiecta sinuant abunde capacia: sin mare i pximo cogites: ad
iacet unctuariū: hypocaultrum: adiacet ppingeon balinei:
Mox duæ cellæ magis elegantes quam sūptuosæ. cohæret
calida piscina mirifice: ex qua natantes mare aspiciunt: Nec
procul spæristerion: quod calidissimo soli iclinato iā die oc
currit: hinc turris erigitur: sub qua zetæ duæ totidē in ipsa.
præterea cœnatio quæ latissimū mare longissimum littus
amœnissimas uillas prospicit. Est & alia turris: i hac cubicu
lum: in quō sol nascitur conditurque: lata post apotheca: &
horreum. Sub hoc triclinium qđ turbati maris nō nisi fra
gorem & sonum patitur eumq̃ iam languidum ac desinen
tem: ortum & gestationem uidet: qua ortus includitur: ge
statio buxo aut rore marino ubi deficit buxus ambitur.
Nam buxus qua parte defenditur tectis: abunde uiret: apto
cœlo aperto: uento & quanquā lōginqua aspergine maris
inareſcit. adiacet gestationi iteriore circuitu uinea tenera &
umbrosa nudisq̃ etiā pedibus mollis & cedēs: hortū morus
& ficus frequens uestit: quarū arborum illa uel maxie ferax

est terra: malignior cæteris: ac non deteriore q̄ maris facit
 coenatio remota a mari: fruiſ. Cingit Zetis duabus a tergo
 quarum fenestris ſubiaceſt ueſtibulū uile & hortus alius pi-
 guior & ruſticus. hinc cryptoporticus prope publici operis
 extēditur. Vtrinq; fenestræ a mari plures: ab horro ſingulæ
 & alterius pauciores: Hæ cum ſerenus dies & immotus om-
 nes: cum hinc uel ide uentus inquietus: qua uenti quieſcūt.
 Sine iniuria patent: ante cryptoporticum Xystus uolis odo-
 ratus: teporem ſolis i ſuſi repercuffu cryptoporticus auget:
 quæ ut tenet ſolem ſic aquilonem inhibet ſubmouetq;: quā-
 tumque caloris ante: tantum retro frigoris: ſimiliter Africū
 ſiſtit atque ita diuerſiſſimos uentos alium alio latere fran-
 git & ſinit: hæc iucunditas eius hyeme: maior æſtate: Nam
 ante meridiem xystum: poſt meridiem geſtationes hortiq;
 proximam partem umbra ſua temperat: quæ ut dies creuit
 decreuitque modo breuior modo longior hac uel illac ca-
 dit: Ipſa uero cryptoporticus tunc maximæ caret ſole cum
 ardentiffimus culmini eius inſiſtit: Ad hoc patentibus fene-
 ſtris fauonios accipit tranſmittitq;: nec unquam aere pigro
 & manente ingraueſcit. In capite xysti deinceps cryptoporti-
 cus horti Zeta eſt amores mei: re uera amores: iſte potui: In
 hac heliocaminus quidem alia Xystū alia mare utraq; ſoles:
 cubiculum autem ualuis. cryptoporticum fenestra pſpicit:
 mare contra parietem medium Zeta per quam elegāter re-
 cedit: quæ ſpecularibus & uelis obductis reductiſue mō adi-
 citur cubiculo: modo auferē: lectum & duas cathedras ca-
 pit: a pedibus mare: a tergo uillæ: a capitæ ſilue rotæ facies lo-
 cog: totidē fenestris & diſtinguit & miſcet. lunctū eſt cubi-
 culū noctis & ſomni: nō illd uoces ſeruolog: nō maris mur-
 mur: nō tēpeſtatū motus. nō fulgurū lumē ac ne diē quidē
 ſentit niſi fenestris apertis: tam alti abditq; ſecreti: illa ratio
 quod interiaccens andron parietē cubuli hortiq; diſtinguit.
 Atq; ita omnem ſonum media inanitate cōſumit. applicitū

eſt cubiculū
 poſitū calo-
 deide ac cu-
 ultra meri-
 tū me recipi-
 eius uolupta-
 recti licetia-
 rū luſibus:
 amoenitas de-
 ſunt enī i ſun-
 loco moueris
 ſincerus ac ne-
 Suggestū affar-
 ſis colonia mi-
 quæ una uilla
 cōmoditas ſi-
 uior mora ca-
 uſſima nūc c-
 multaq; urbiū
 nōnūq; lōga trā-
 ſus idurat. ma-
 me & ſq; illas opt-
 neas copias pſta-
 unt: ſi q̄do aq; u-
 ſor icolere iha-
 es niſi cōcupiſc-
 uillulæ noſtræ
 C. PI
 Vid a te
 ceptoren-
 ſicio tuo
 niſi reſumo: ſed
 perior quantum

est cubiculo Hipocausto pexiguū qđ angusta fenestra sup-
positū calorē ut rō exigit aut effūdīt aut retinet; pcestrium
deīde ac cubiculū porrigīt ī solē quē oriētē statim exceptū
ultra meridiē obliquū qđē sed tamē seruat. In hāc ergo zetā
cū me recipio: abesse mihi etiā a uilla mea uideor. Magnāq;
eius uoluptatē ecce saturnalibus p̄cipue capio cū reliq; pars
tecti licētia dieq; festisq; clamoribus p̄sonat: nā nec ip̄e meo
rū lusibus: nec illi studiis meis obstrepūt: hāc utilitas: hāc
amoenitas deficit aq; salietī: sed puteos ac potius fōtis habet:
sunt enī ī sūmo & oīo littoris illius mira natura: quocunq;
loco moueris humū obuius & paratus humor occurrit isq;
sincerus ac ne leuiter qđē tanta maris uicinitate corruptus.
Suggerūt affatim ligna p̄ximā siluā: cāteras copias hostiē-
sis colonia ministrat: frugi qđē homini sufficit etiam uicus
quē una uilla discernit: in hoc balnea meritoria tria. Magna
cōmoditas si forte balneū dōni uel subitus aduētus uel bre-
uior mora calefacere dissuadeat. Littus ornāt uarietate gra-
uissima nūc cōtinua: nūc ītermīssa tecta uillaz: quā p̄stant
multaz urbiū faciē siue ip̄o mari siue ip̄o littore utare: qđ
nōnūq; lōga trāqlitas mollit: sēpius frequēs & cōtrarius flu-
ctus īdurat. mare nō sane p̄tiosis piscibus abūdat: soleas, ta-
mē & sq;llas optimas egerit: Villa uero nostra ēt mediterrā-
neas copias p̄stat: lac ī prīs: Nā illuc e pascuis pecora cōueni-
unt: si qđo aq; umbrāue sectāt. Iustis ne de causis eū tibi ui-
dōr īcolere īhabitare diligere secessū: quē tu nimis urbanus
es nisi cōcupiscis atq; utinā cōcupiscas: ut tot tātisq; dotib;
uillulā nostrā maxia cōmēdatio ex tuo cōtubernio acedat

C. Plinius Mario suo Salutem.

Vid a te iucūdius mihi potuit iniungi quam ut prae-
ceptorem fratris tui liberis quærerem: Nam & bene-
ficio tuo in scholā redeo. Et illam dulcissimā aetate
quasi resumo: sedeo inter iuuenes ut solebā. Atq; etiam ex-
perior quantum apud illos auctoritatis ex studiis habeam:

Nam proxime frequēti auditorio iter se corā multi ordinis nostri clare iocabantur: intraui: conticuerunt. Quod nō re-ferrem: nisi ad illorum magis laudem quam ad meam perri-neiet. Ac nisi sperare te uellem posse fratris tui filios probe dicere: quod superest cum omnis qui profitentur audiero: quid de quoque sentiam scribam efficiamque: quantum ta-men epistola conlequi potero: ut ipse omnes audisse uidea-ris. debeo enim tibi: debeo memoriæ fratris tui hanc fidem hoc studium præsertim super tanta re: nam quid magis in-terest nostra quam ut liberi dicerem tui nisi nunc illos ma-gis amares. Et ut digni illo patre te patruo reperiatur: quam curam etiā si mihi non mandasses iudicasses. Nec ignoro suscipiendas offensas in eligendo præceptore. Sed oportet me non modo offensas: uerum etiam simultates pro fratris tui filiis tam æquo animo subire quam parentes pro suis. Vale

C. Plinius Cereali suo salutem dicit.

Ortaris ut orationem amicis pluribus recitem: faciā quia hortaris: quamuis uehementer addubitē: neq; enī me prærit actiones quæ recitent: impetū omnē calorem ac prope nomen suum perdere: ut quas soleant cō-mendare simul & accendere iudicum cōfessus celebritas ad uocatorum expectatio euentus fama nō unius actoris didu-ctumq; in partes audiētium studium: ad hoc dicētis gestus incensus: discursus etiam: omnibusq; motibus animi cōsen-taneus uigor corporis: unde accidit: ut hi qui sedentes agūt quamuis illis maxima ex parte superlīnt eadem illa quæ strā-tibus: tamen hoc quod sedent quasi debilitētur & deprimā-tur. recitantium uero præcipua pronuntiationis adumēta oculi manus præpediunt. Quo minus mirū est si auditorū intentio relanguescit: nullis extrinsecus aut blādimētis capta aut aculeis excitata. his accedit q̄ oratio d̄ q̄ loquor pugna & contētiōsa est. porro ita natura cōparatum est: ut ea quæ scripsimus cum labore: etiam cum labore audiri putemus

Et sane quotus quisque tam rectus auditor: quem non potius
dulcia hæc & sonantia: quam austera & pressa delectent. Est
quidem omnino turpis ista discordia: est tamen quod ple-
rumque euenit: ut aliud auditores: aliud iudices exigant: cum
alioquin præcipue auditor affici debeat: quibus idem si foret iu-
dex maxime promoueret. potest tamen fieri ut quicquid in his difficul-
tatibus libro istius nouitas lenocinetur: nouitas apud nostros:
apud grecos enim est quiddam quicquid ex diuerso non tamen omnino
dissimile. Nam ut illis erat moris leges quas ut contrarias prio-
ribus legibus arguebant aliæ: collatione convincere: ita nobis:
esse repetundarum legi quod postularem cum hac ipsa lege cum
aliis colligendum fuit: quod nequaquam blandum auribus ipitorum
tamen maiorem apud doctos habere gratiam debet: quanto minore
apud indoctos habet. nos autem si placuerit recitare adhibi-
turi sumus eruditissimum quicquid: sed plane adhuc an sit recita-
dum examina tecum: omnesque quos ego moui in utraque parte cal-
culos pone: idque elige in quo uicerit ratio: a te enim ratio
exigetur: nos excusabit obsequium. Vale.

C. Plinius Caluissio suo salutem.

Ssem para: accipe auream fabulam: fabulas imo: nam
me priorum noua admonuit. Nec refert a qua potissi-
mum incipiam. Verania Pisonis grauiter iacebat: huius
dico Pisonis: quem Galba adoptauit: ad hanc Regulus uenit:
primum impudentiam hominis: qui uenerit ad ægram: cuius
marito inimicissimus: ipsi inuicissimus fuerat. Esto si uenit
antem: at ille etiam proximus thoro sedit: quo die: quæ hora
para esset: interrogauit: ubi audiuit: componit uultum: intem
it oculos: mouet labra: agit digitos: computat: nihil nisi
diu miseram expectatione suspendat. habes inquit clima-
ticum tempus. sed euades: quod ut tibi magis liqueat aru-
ticem consulam: quem sum frequenter expertus. Nec mo-
sacrificium facit: affirmat exta cum syderum significatio
congruere. Illa ut in periculo credula poscit condicillos:

legatum Regulo scribit: mox ingrauescit: clamat moriens:
 O hominem nequam perfidum ac plus etiam quā periurū:
 qui sibi per salutem filii peierasset: facit hoc Regulus nō mi-
 nus scelerate: quam frequēter: quod iram deorum quos ipse
 quotidie fallit i caput ifelicitis pueri detestatur. Velleius Ble-
 sus ille locuples, cōsularis nouissima ualitudine cōsistebat:
 cupiebat mutare testamentum: Regulus qui speraret aliqd
 ex nouis tabulis: quia nuper captare eum coeperat: medicos
 hortari rogare quoquo modō spiritum homini progarēt:
 postquam lignatum est testamentum: mutat personam: uer-
 tit ad locutionem: iisdemque medicis: quousque miserum
 cruciatis: quid iudicetis bonam mortem: cui dare uitam nō
 potestis: moritur Bleesus & tanquam omnia audisset: Regu-
 lo ne tantulum quidem: sufficiunt duæ fabulæ: an scholasti-
 ca lege tertiam poscis: est unde fiat. Aurelia ornata femina:
 signatura testamētum sumplerat pulcherrimas tunicas: Re-
 gulus cum uenisset ad signandum. Rogo inquit has mihi li-
 ges: Aurelia hominē ludere putabat: ille serio instabat. ne-
 multa: coegit mulierem aperire tabulas: ac sibi tunicas qua-
 erat induta legare: obseruauit scribentem: inspexit an scrip-
 sisset: & Aurelia quidem uiuit: ille tamen istud tanq̃ mori-
 turam coegit: & hic hæreditates hic legata quasi mereatu
 accipit: in ea ciuitate i qua
 iam pridē nō minora p̃mia imo maiora neq̃tia & improbitas
 quā pudor & uirtus habent. Aspice Regulū: qui ex pa-
 pere & tenui ad t̃aras opes per flagitia processit: ut ipse mi-
 dixerit: cū cōsuleret q̃ cito sextertium sexcēties impleturū
 esset: iuenisse se exta duplicata: quibus portendi milies & a-
 cēties habiturū: & habebit si mō ut coepit aliena testame-
 qd ē i probissimū genus falsis ipis quoq̃ sunt illa dictaue-

Incipit liber Tertius feliciter. C. Plinius Caluissio suo
 litem plurimam dicit.

minū di-
 fula quæ
 & ordinat
 hanc regulā
 quotidie fr
 dulo cōti
 suū tria: ne
 honesti si
 plentibus
 ber rursu
 sumit axe
 xime: q̃ pu
 quæ facta:
 ille hoc tēp
 tur: pactis se
 fider: uel se
 que ligua
 tas: mira h
 ubi hora b
 ua, i sole si
 hemeter &
 senectute:
 dit legentē
 ē amicis uel
 minus nitid
 & corithia
 na distingui
 aliqd de noē

Escio an ullum iucundius tempus exegerim: quā
quo nuper apud spurinā fui: adeo quidē: ut nemi-
nē magis in senectute: si mō senescere datum est:
æmulari uelim: nihil enī ē illo genere uitæ disti-
ctius: me aut ut certus fidez curius: ita uita ho-
minū disposita delectat: senū p̄sertim. Nā iuuenes adhuc cō-
fusa quādā & quasi turbata nō indecēt: senibus placida oīa
& ordinata cōueniūt: qbus īdustria sera: turpis ambitio est:
hāc regulā spurina cōstātissime seruat: q etiā: pua hēc: si nō
quotidie fiāt: ordine quodā: & uelut orbe circūagit: mane le-
ctulo cōtineēt: hora secūda calceos poscit: ambulat milia pas-
suū tria: nec minus animū q corpus exercet: si adsunt amici
honestissimi sermōes explicāt. Si nō: liber legīt interdū etiā
p̄sentibus amicis: si tamē illi nō grauēt. deinde cōsiderēt: & li-
ber rursus aut sermo potior libro: mox uehiculū ascēdit: as-
sumit uxorē singularis exēpli: uel aliquē amicorū: ut me p-
xime: q pulchrū illud: q dulce secretū: quātū ibi antiquitatis:
quæ facta: quos uiros audias: qbus p̄ceptis ībuare. Quāuis
ille hoc tēperamētū modestiæ suæ īdixerit: ne p̄cipere uidea-
tur: pactis seprē millibus passuū: itez ambulat mille: itez re-
fidet: uel se cubiculo uel stilo reddit. scribit enī & qdē utra-
que līgua lyrica & doctissima: mira illis dulcedo: mira suau-
tas: mira hilaritas: cuius gratiā cumulat sanctitas. scribētis:
ubi hora balinei nūciata ē: ē autē hyeme nona: æstate octa-
ua. ī sole si caret uēto ambulat nudus. Deīde mouet pila ue-
hemētē & diu: nē hoc quoq; exercitatōis genere pugnat cū
senectute: lotus accubat: & paulisper cibū differt. iterim au-
dit legentē remissius aliqd & dulcius: p hoc oē tēpus liberū
ē amicis uel eadē facere. uel alia si malint. apponit cœna nō
minus nitida quā frugi: ī argēto puro & antiquo: sunt ī usū
& corinthia qbus delectat: & afficit: frequēter comœdis cœ-
na distinguit: ut uoluptates quoq; studiis condiant: sumit
aliqd de nocte & ætate: nemini hoc lōgū est: tāta comitate

cōuiuiū trahit: inde illi post septimū & septuagesimū annū
auriū oculorūq; uigor integer: inde agile & uiuidū corpus:
solūq; ex senectute prudentia: hāc ego uitā uoto & cogitatio
ne piumo: ingressurus auidissime ut primum ratio ætatis re
ceptui canere permiserit: interim mille laboribus conteror:
quorum mihi & solatium & exemplum est idem spurina: nā
ide quoq; quoad honestum fuit obit officia: gessit magistra
tus: puertias rexit: multoque labore hoc otium meruit. Igit
eundem mihi cursum: eundem terminum statuo: idq; iam
nunc apud te subigno: ut si me longius euehi uideris in ius
uoces ad hāc epistolam meam & quiescere iubeas: cum inec
tia crimen effugero. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem.

Vod ipse amicis tuis obtulissem: Si mihi eadem ma
teria suppeteret: id nunc iure uideor a te meis peti
turus. Arius maturius altinaiū est princeps: Cum
dico princeps nō de facultatibus loquor: quæ illi large sup
sunt: sed de castitate iusticia grauitate prudentia: huius ego
cōsilio ī negotiis: iudicio ī studiis utor. Nā plurimum fide:
plurimum ueritate: plurimum intelligentia præstat. Amat
me: (nihil possum dicere ardentius): ut tu. caret ambitu:
ideo se in equestri gradu tenuit. Cum facile posset ascendere
altissimum: mihi tamen ornandus excolendus est. itaq; ma
gni æstimo dignitati eius aliquid astruere iopinātis: sic etis:
immo etiam fortasse nolentis: astruere autem quod sit splē
didum nec molestum: cuius generis quæ prima occasio tibi
conferas in eum rogo: habebis n.e. habebis ipsum gratissi
mum debitorem. Quamuis enim ista non appetat: tā grate
tamen excipit: quam si concupiscat.

C. Plinius Corneliæ Hispullæ suæ salutem.

Vm patrem tuū grauissimū & sanctissimū uirgē sus
pexerim magis an amauerim dubitem: teq; & in me
moriā eius & in honorem tuū unice diligam: cupiā:

neceſſe eſt: atq; etiam quantum in me fuerit enitar: ut filius
tuus auo ſimilis exiſtat: equidē malo materno: q̄q̄ illi pater-
nus etiā clarus: ſpectatusq; cōtingerit: pater quoq; & patruus
illuſtri laude conſpicui: quibus omnibus ita demū ſimilis
adoleſcet: ſi imbutus honeſtis artibus fuerit: quas plurimū
refert a quo potiſſimū accipiat: adhuc illum pueritiæ ratio:
intra contubernium tuum tenuit: præceptores domi hūit:
ubi eſt erroribus modica uel etiam nulla materia: iā ſtudia
eius extra limen proferenda ſunt: iam circunſpiciendus rhe-
tor latius: cuius ſcholæ ſeueritas: pudor ī primis: caſtitas cō-
ſtet. Adeſt enim adoleſcenti noſtro cum cæteris naturæ for-
tunæq; dotibus eximia corporis pulchritudo: cui in hoc lu-
bico ætatis nō præceptor modo: ſed cuſtos etiam rectorq;
querendus eſt. Videor ergo demonſtrare tibi poſſe lulium
genitorem: amatur a me: iudicio tamen meo nō obſtat cha-
ritas hominis: quæ ex iudicio nata eſt: uir eſt emendatus: &
grauis: paulo etiam horridior & durior: ut in hac licentia tē-
porum: quantum eloquentia ualeat: pluribus credere poteſ:
nam dicēdi facultas aperta & expoſita ſtatim cernitur. Vita
nominum altos reſeſſus magnasq; latebras habet: cuius p-
renitore me ſponſorem accipe: nihil ex hoc uiro filius tuus
adiet mihi p futurum: nihil dicet: quod neceſſe rectius fu-
it: nec minus ſæpe ab illo quam a te meq; admonebitur:
tibus imaginibus oneretur: quæ nomina: & quanta ſuſti-
at: proinde fauentibus diis trade eum præceptori: a quo
iores primum: mox eloquētiā diſcat: quæ male ſine mo-
do diſcitur. Vale.

C. Plinius Macrino ſuo ſalutem.

Vamuis & amici quos præſentes habebā & ſermōes
hominum factum meum comprobaffe uideā: ma-
gni tamē exiſtimo ſcire qd ſentias tu: nā cuius ſtegra
conſilium exquirere optaſſem: huius etiā peracta iudiciū
mire cōcupiſco. Cum publicum opus mea pecunia in

choaturus i thulos excurrissem: accepto ut praefectus ara
rii comeatu legati puincia bethycæ questuri de procōsula
tu Cæcili clallici aduocatū me a senatu petierunt. Collegæ
optimi meiq; amantissimi d cōmunis officii necessitatibus
prælocuti excusare me & eximere tentarunt: factū ē senatus
consultum perquam honorificum: ut daret prouintialibus
patronus: si ab ipso me impetrassent: legati rursus inducti:
ueg; me iam præsentem aduocatū postulauerūt iplorātes
fidem meam: quam essent contra massam bebiū experti:
a legātes patrociniū fœdus: secuta ē senatus clarissima assen
sio: quæ solet decreta pcurrere: Tū ego delino inq; P.C. pu
tare me iustas excusatiōis causas attulisse: placuit & mode
stia sermonis & ratio: cōpulsit autē me ad hoc cōsulū nō so
lū cōsensus senatus: quāquam hic maxime: uerum etiam ali
quidā minores sed tamē numeri: ueniebat i mētem priorū
nostros etiam singulorum hospitum iniurias accusatiōib;
uolūtariis executos: Quo deformius arbitrabar publici ho
spicii iura negligere: præterea cū recorder quāta p hii ē
bethycis priore aduocatione etiā pericula subissem cōseruā
dū uere: is officii meritū nouo uidebat. Est. n. ita cōperatū
ut antiquora beneficia subuerteret: nisi illa posteriobus cū
les. Nā q̄libet sæpe obligati si qd unū neges: hoc solū mmi
nerūt qd negatū ē: ducebar ēt quo decesserat clallicus: mo
tūq; erat qd i eiulmodi causas solet eē tristissimū periculū
senatoris: uidebā ego aduocationi meæ nō minorē grā q̄
si uiueret ille propositā inuidiā nullā in summa cōputā: am
fore siq; incidisset: quē deberem accusare. Nā cum ē o mniū
officiōz finis aliquis: tum optime libertati uenia obsequio
præparatur: audisti consilii mei motus: superest alteri
parte iudicium tuum: in quo mihi æque iucūda erit sapie
ntia dissentiens quam conprobantis auctoritas.
C. Plinius Marco suo salutem.

Ergratum est mihi: quod tā diligenter libros auūcu-
li mei lectitas: ut habere omnes uelis: quærasque qui
sint omnes: fungar indicis prius atq; etiā quo sint
ordine scripi: notū tibi faciā. Est enim hæc quoq; studiosis
nō iniucunda cognitio: de iaculatione equestri unus: hūc cū
præfectus alæ militaret: pari ingenio curaq; cōposuit: de ui-
ta Pōponii Secūdi duo: a quo singulariter amatus hoc me-
moriæ amici q̄si debitū munus exoluit. belloꝝ germaniæ.
xx. quibus oīa quæ cū germanis gessimus bella collegit. In-
choauit cū in germania milltaret: somnio monitus. Astitit
enī ei quiescēti drusi neronis effigies: q̄ germaniæ latissimæ
uictor ibi periit: commendabat memoriā suā: orabatque: ut
se ab iniuria obliuionis assereret: studiosi tres in sex uolumi-
na propter amplitudinē diuisi: quibus oratorē ab icunabu-
lis istitu: t & pficit: dubii sermonis octo scripsit sub Nerone
nouissimis annis cum omne studiōꝝ genus paulo liberius
& erectius piculosum seruitus fecisset. a fine aufidii bassi. x
xx. unus: naturæ historiæ. xxvii. opus diffusum erudi-
tū: nec minus uariū q̄ ipsa natura: miraris quod tot uolumi-
na multa: q; i his tā scrupulosa homo occupatus absoluerit:
magis miraberis si scieris illū aliquādiu cās actitasse: decessi-
se anno sexto & quinquagesimo: medium tempus distentum
impeditūq;: qua officiis maximis: q̄ amicitia p̄cipū egisse:
Sed erat acre ingenium: incredibile studiū: summa uigilātia:
lucubrare uulcanalibus incipiebat: non auspicādi causa: Sed
studēdi: æstate a nocte multa: hyeme uero ab hora septima:
uel cū tardissime ab hora octaua: sæpe sexta: erat sane somni
parcissimi: nonnunquam etiam inter ipsa studia instantis &
differentis: ante lucem ibat ad Vespasianum imperatorem:
nam ille quoq; noctibus utebatur: inde ad legatum sibi offi-
ciū: reuersus domū: quod reliquū tēporis studiis reddebat:
post cibum sæpe: quem interdiu leuē & faciliē ueterū more
sumebat: æstate si quid otii: iacebat in sole: liber legebatur:

annotabat excerpebatq; nihil enī legit: quod non excerpt:
dicere etiam solebat nullum esse librum tam malum ut nō
aliqua ex parte prodesset: post solē plerunq; frigida lauabā
aqua: deinde gustabat: dormiebatq; minimum. Mox quā
alio die studebat in cœnæ tempus: super hāc liber legebat:
annotabatur: & quidem cursim: Memini quendā ex amicis
cum lector quædam perperam pronunciasset reuocasse. &
repeti coegisse. huic auunculum meum dixisse intellexeras
nepes: cum ille annuisset: Cur ergo reuocabas: decē amplius
uersus hac tua interpellatione perdidimus: tanta erat parsi-
monia temporis. Surgebat æstate a cœna luce hyeme intra
primā noctis: & tanquā aliqua lege cogēte hęc iter medios
labores urbisque fremitum: in lecessu solum balnei tempus
studiis eximebatur. Cū dico balnei: de interioribus loquor.
Nam dum distringitur tergiturque: audiebat aliquid aut di-
ctabat: In itinere quasi solutus cæteris curis huic uni uaca-
bat. ad latus notarius cū libro & pugilaribus: cuius manus
hyeme manicis muniebātur. ut ne cæli quidē asperitas ullū
studii tempus eriperet: qua ex causa romæ quoque sella ue-
hebatur: repeto me correptum ab eo cur ambularē: poteras
īquit has horas nō perdere: nā p̄ire omne tēpus arbitrabā:
quod studiis non īpartiretur: hac intētiōe tot ista uolumi-
na peregit: electorumq; cōmentarios centū sexaginta mihi
reliquit: opistographos quidem & minutissimis scriptos: q̄
ratōne multiplicatur hic numerus: referebat ip̄e potuisse se
cum procuraret ī hispania uendere hos cōmentarios Lartio
Licinio quadringentis millibus nummum: & tunc aliquāto
pauciores erāt. Nō ne uidet tibi recordārī q̄tū legerit: q̄tum
scripserit: nec in officiis ullis nec in amicitia principis fuisse:
rursus cum audis quid studiis laboris impenderit: nec scrip-
sisse satis nec legisse: Quid est enī quod nō ille aut occupa-
tiones impedire: aut hęc instantia non possit efficere: itaq;
soleo ridere: Cum me quidam studiosum uocant: qui li cō-

parer ill
tim pub
q tora u
inertia
quod re
confido
libros fu
etiam ad
stimulis ex

X h
thi
pre
in hac cer
ego quoc
sunt celat
tem: ossa
rari & cede
lum: pende
quoque eac
lor indicat
sint artifice
me tanqua
tem: non:
thium dor
ponerema
gnum temp
nia quæ a
nunc iube
meum hom
dos: Ego si
non grauet
ram mecum

parer illi: sum desidiosissimus. Ego autem t̄arum quem par-
tim publica partim officia amicorum distringūt: q̄s ex istis
q̄ tora uita litteris assident collatus illi non quasi somno &
inertiæ deditus erubescat: extendi epistolam: cum hoc solū
quod requirebas scribere destinaſsem: quos libros reliq̄ſſet:
confido tamen hæc quoq̄ tibi non minus grata: quam ip̄os
libros futura. Quæ te non tantum ad legendos eos: uerum
etiam ad simile aliquid elaborandum possunt æmulationis
stimulis excitare. Vale.

C. Plinius Seuero suo Salutem.

X hæreditate quæ mihi obuenit: em̄ i proxime corin-
thium signum: modicum quidem: sed festiuū & ex-
pressum: quantum ego sapio: qui fortasse i omni re:
in hac certe perquam exiguum sapio. Hoc tamen signum
ego quoque intelligo: Est enim nudum nec aut uitia si qua
sunt celat: aut laudes parum ostentat: Effingit senem stan-
tem: ossa musculi: nerui: uenæ: rugæ: & ut spirantis apparent
rari & cedentes capilli: lata frons: contracta facies: exile col-
lum: pendent lacerti: papillæ iacent: recessit uenter: a tergo
quoque eadem ætas: ut a tergo æs ip̄um quātum uerus co-
lor indicat uetus & antiquum: talia denique omnia ut pos-
sint artificum oculos tenere: Delectare imperitorum: quod
me tanquam tirunculum sollicitauit ad emendum. Em̄ au-
tem: non: ut haberem domi: neque enim ullum adhuc cori-
thium domi habeo: uerum ut in patria nostra celebri loco
ponerem: ac potissimum in Iouis templo. Videtur enim di-
gnum templo: dignum in Iouis templo. Tu ergo ut soles om-
nia quæ a me tibi iniunguntur: suscipe hanc curam: Et iam
nunc iube basim fieri ex quo uoles marmore: quæ nomen
meum honoresque capiat: Si hos quoque putabis adden-
dos: Ego signum ipsum ut primum inuenero aliquem qui
non grauetur: mittam tibi: uel ipse quod maius est asse-
ram mecum: destino enim si tamen officii ratio permiserit
d. iiii.

excurrere isto: Gaudes quod me uenturū esse polliceor: sed
contrahes frontem cū adiecero ad paucos dies: neque enim
diutius abesse me eadem hęc quę nondum exire patiunt.

C. Plinius Caninio Rusto salutem.

Odo nunciatus est Silius italicus in neapolitano suo
inedia finisse uitam. Causa mortis ualitudo: erat illi
natus insanabilis clauus. Cuius tedio ad mortē irreuo
cabili cōstantia decurrit: usq; ad supremum diem beatus &
felix: nisi quod minorem ex liberis duobus amisit: sed maio
rē meliorēque florentem atque etiam consularem reliquit.
læterat famam suam sub Nerone: credebat spē accusasse.
Sed in Vitelii amicitia sapienter se & comiter gesserat: ex p
consulatu Asię gloriam reportauerat: maculam ueteris in
dustrię laudabili oriō abluerat: fuit iter principes ciuitatis:
sine potentia sine inuidia: salutabatur: colebatur: multumq;
in lectulo iacens cubiculo semper non ex fortuna frequēti
doctissimis sermonibus dies transigebat: cum a scribēdo ua
caret: scribebat carmina maiore cura. quam ingenio: nōnūq;
iudicia hominum recitatiōibus experiebatur: nouissime ita
suadentibus annis ab urbe secessit: seq; in campania tenuit:
ac ne aduentu quidem noui pricipis ide cōmotus ē. Magna
Cæsaris laus: sub quo hoc liberum fuit: magna illius q; hac
libertate ausus est uti: erat usq; ad ema
citatis rephensionem: plures ūsdē in locis uillas possidebat:
adamatisq; nouis: priores negligebat. multū ubiq; librorū:
multū statuag; multū imaginū: quas nō habebat modo: ue
rū etiam uenerabat. uirgiliū ante omnes: cuius natalem reli
giosius quam suum celebrabat: Neapo. i maxime: ubi monu
mentum eius adire ut templū solebat: in hac tranquillitate
annum quintum & septuagesimum decessit: delicato magis
corpore quam infirmo: utq; nouissimus a Nerone factus ē
consul: ita postremus ex oībus quos Nero consules fecerat
decessit. Illud etiā notabile ultimus ex neroniāis cōsularibus

obiit qu
tis hum
breue q
Nero m
sulum
nuper L
summun
se uidere
Tam angu
cluditur: u
de uideant
immesum
milibus ta
quicquid
Nā hōz n
& quatenū
quo nos ui
tui caritas e
amici ad am
C
Acis
tam
cello
nū propinqu
dissimū ip
per te uidere
honoribus c
bus honorib
mereri benefi
rum: si qd ipse
quocq; glorię
amicos meos

obijt quo cōfule Nero perijt: Quod me recordatē fragilita-
tis humanæ miseratio subit: Quid enim tā circūcūsum tā
breue quam hominis uita longūssima? An non uidetur tibi
Nero modo fuisse: cum iterim ex iis qui sub illo gessere cō-
sulatum: iam nemo superest: quanquam quid hæc miror?
nuper Lucius Piso pater Pisonis illius qui a Valerio festo p-
sumum facinus ī Africa occisus est dicere solebat neminē
se uidere in senatu quem consul ipse sententiam rogauisset:
Tā angustis terminis tātæ multitudinis uiuacitas ipsa cō-
cluditur: ut mihi non uenia solum dignæ: uerum etiam lau-
de uideantur illæ regiæ lachrymæ: Nam ferunt Xerxem cū
immemum exercitum oculis obisset: illachrymasse: qđ tot
milibus tam breuis immineret occasus: sed tāto magis hoc
quicquid est temporis futulis & caduci: si non datur factis:
Nā hęc materia in aliena manu: certe studiis proferamus:
& quatenus nobis denegat diu uiuere: relinquamus aliquid
quo nos uixisse testemur. Scio te stimulis nō egerem: e tamē
tui caritas euocat: ut currētē quoq; instigē sicut tu soles me
cum inuicem se mutuis exhortationibus
amici ad amorem: immortalitatis exacuunt. Vale.

C. Plinius Suetonio tranquillo suo salutem.

Acis pro cætera reuerentia quam mihi præstas: qđ
tam solícite petis ut tribunatum quē a neratio mar-
cello clarissimo uiro impetraui tibi ī Cæsentiū Silua-
nū propinquū tuum transferam: Mihi autem sicut ē iucun-
dissimum ipsum te tribunum: ita non minus gratum aliū
per te uidere: neq; enim esse congruens arbitror quē augere
honoribus cupias huic pietatis titulis ī uidere: qui sūt omī-
bus honoribus pulchriores. uideo etiam cū sit egregium &
mereri beneficia & dare: utramq; te laudem simul affecuru-
rum: si qđ ipse meruisti alii tribuas: præterea itelligo mihi
quoq; gloriæ fore: Si ex hoc tuo facto non fuerit ignotum
amicos meos non graue tantum tribunatum posse. uerum

etiam dare: quare ego honestissimæ uoluntati tuæ pareo:
Neque enim adhuc nomen in numeros relatum est: Ideoque
liberum ē nobis siluanum i locum tuum subdere cui cupio
tam gratum esse munus tuum: quam tibi meum est. Vale.

C. Plinius Cornelio Minitiano suo Sal.

Offum iam perscribere tibi quantum in re. p. puin
ciae bethycæ causa laboris exhausserim: nā fuit multi
plex: acta; est sæpius cū magna uarietate: Vnde ua
rietas: unde plures actiōes: Cæcilius Classicus hō foedus: &
aperte malus proconsulatū in ea nō minus uolēter quā for
dide gesserat. Eodē anno quo i Africa Marius Priscus. Erat
aut Priscus ex Bethyca: ex Africa Classicus: idē dictū Bethy
corū: ut plerūq; dolor etiā uenustus facit: Non illepidum fe
rebatur: dedi malum & accēpi: sed Mariū una ciuitas pu
blice multique priuat reum peregerunt. in Classicum rota
prouintia incubuit. ille accusationem uel fortuita uel uolū
taria morte præuertit. Nam fuit mors eius ifamis: anibigua
tamen: Vt enim credibile uidebatur uoluisse exire de uita
cum defendi non posset: Ita mirum pudorem damnationis
morte fugisse quem non puduisset damnanda cōmittere:
Nihilominus bethyca etiam in defuncti accusatiōe p̄stabat.
prouisum hoc legibus: intermissum tamen & post longam
intercapedinem tunc reductum: addiderūt bethyci: quot si
mul sotios ministrosque classici detulere nominatimque in
eos inquisitionem postulauere: aderam bethycis: mecumq;
Lucius Albinus: uir in dicendo copiosus ornatus: quem ego
cum olim mutuo diligerem ex hac officii societate: amare
ardentius cœpi: habet quidē gloriam in studiis præsertim
quiddam nobis tamen nullum certa
men nulla contentio cum uterque pari iugo non pro se sed
pro causa niteretur: Cuius & magnitudo & utilitas uisa est
postulare ne tantum oneris singulis actionibus subiremus.
Verēbamur ne nos dōcs: ne uox ne latera deficerent: si roa

crimina: tot reos uno uelut fasce complecteremur: Deinde
n e iudicum intentio multis nominibus multisq; causis nō
lassaretur modo: uerum etiam confunderet. Mox ne gratia
singulorum collata atque permixta pro singulis quoque ui
res omnium acciperet: postremo ne potentissimi uisum o
quoque quali piaculari dato alienis poenis elaberent: Etenī
tum maxime fauor & ambitio dominatur: cum sub aliqua
specie leueritatis deliteicere potest. Erat in consilio tertoria
num illud exemplum: qui robustissimum & firmissimū mi
litem iussit equi caudam: reliqua nosti: Nam nos quoq; tam
numerofum agmē reorum ita demum uidebamus posse su
perari: si per singulos carperet: placuit i primis ipsum Classi
cum ostendere nocentem: hic aptissimus ad socios eius &
ministros transitus erat: quia totū ministrique probari nisi
illo nocente nō poterāt. Ex qbus duos statim Classico iūxi
mus: s Bebiū probum & Fabiū hispanum: utrunque gra
tia hispanum etiam facundia ualidum: Et circa clasicum q
dem breuis & expeditus labor: sua manu reliquerat scriptū
quid ex quaque re: Quid ex quaque causa acceperat: Mife
rat etiam epistolas romam ad amiculam quādam iactantes
& gloriosas his quidem uerbis. liber ad te uenio: iam sexter
tium quadragies redegi parte uendita bethycorum. circa hi
spanum & probum multum sudoris: Horum antequam cri
mina ingrederer. necessarium credidi elaborare ut cōstaret
ministeriū crimen esse: quod nisi fecissem ministros frustra
probaassem: Neque enim ita defendebantur ut negarent sed
ut necessitati ueniam precarentur: esse enim se prouincia'es
& ad omne proconsulum imperium metu cogi: solet dicere
Claudius restitutus qui mihi respondit uir exercitatus & ui
gilans: & quālibet subtilis paratus: Nunq̄ sibi tātū caliginis:
tantum perturbationis effusum: quātum prærepta & extor
ta defensionī suae cerneret i quibus omnem fiduciam repo
nebat: Cōsiliū nostri exitus fuit bona Classici quæ habuisset

ante prouinciam placuit senatui a reliquis seperari: Illa filia
ac spoliatis relinqui: additum est: ut pecuniae quas creditori
bus soluerat reuocaretur: hispanus & probus in quinquenniū
relegati: Adeo graue uisum est quod initio dubitabat: An
omnino crimen esset: Post paucos dies Claudium fuscum Classi
ci genex: & Tilonium priscum qui tribunus cohortis sub Clas
sico fuerat: accusauimus dispari euentu: prisco in biennium
italia interdictum: absolutus est fuscus. Actione tertia commo
dissimum putauimus plures congregare. ne si longius esse ex
tracta cognitio satietate & tedio quodam iustitia cognoscendum
seueritasque languesceret: alioquin supererant minores rei data
opera hunc in locum reseruati: excepta tamen Classici uxore: qui
sicut implicita suspicionibus: ita non satis conuinci probatio
nibus uisa est: nam Classici filia quae & ipsa inter reos erat:
ne suspicionibus quidem haberet. Itaque cum ad nomen eius in
extrema actione uenissem: neque enim ut initio sit etiam in fine
ferendum erat: ne per hoc totius accusationis auctoritas mi
nueretur: honestissimum credidi non premere imerentem: idque
ipsum dixi & libere & uarie. Nam modo legatos interrogabam
docuissent ne me aliquid quod reprobari posse considerent:
modo consilium a senatu petebam: putaret ne debere me. Si quam
haberem in dicendo facultatem: in iugulum innocentis quasi
telum aliquod intendere: postremo totum locum hoc sine con
clusi: Diceret aliquis iudicas ergo? Ego uero non iudico: Me
mini tamen me aduocatum ex iudicibus datum: hic nume
rosissimae causae terminus fuit: quibusdam absolutis: pluribus
damnatis atque etiam relegatis: aliis in tempus: aliis inperpe
tuum: Eodem senatus consulto: industria fides constantia
nostra plenissimo testimonio comprobata est: dignum solumque par
pretio tanti laboris. Concipere animo potes quod sumus fatigati.
Quibus totiens agendum: totiens altercandum: tam multi te
stes interrogandi subleuandi refutandi: iam illa quam ardua
quam molesta: Tot reorum amicis secreto rogatibus negare:

aduersantibus palam obfistere. Referam unum aliqd ex his
quæ dixi: cum mihi quidā ex iudicibus ipsis pro reo gratio-
sissimo reclamarent: non minus inq̃ hic inocens erit: Si ego
omnia dixerō: coniectabis ex hoc quātas contētiōes quātas
etiam offensas subierimus dūtaxat ad breue tempus. Nam si
des in præsencia eos qbus resistit offendit: deinde ab illis ipsis
suscipitur laudaturq; non potui te magis i rem præsentem
perducere: dies nō fui tanti: Quid enim mihi cū tam longa
epistola? Nolite ergo identidē quærere quid Romæ gerat:
& tamen memento etiam non esse epistolā longā: quæ tot
dies: tot cognitiones: tot deniq; reos causasq; complexa sit:
Quæ omnia uideor mihi non minus breuiter quā diligēter
persecutus. Temere dixi diligēter: succurrit qđ prætēterā:
& quidem sero: sed quāq; præpostere reddetur facit hoc Ho-
merus multiq; illius exemplo. Est alioquin perdecorū: a me
tamen non ideo fiat: E testibus quidam siue iratus q̃ euoca-
tus esset inuitus: siue subornatus ab aliquo reorum ut accu-
sationem exarmaret: Norbanū Lacinianū legatum & inquisi-
torem reū postulauit tanquā in causa castæ: uxor hæc Clas-
sici: præuaricaret: Est lege cautū: ut reus ante peragatur: tūc
de præuaricatore quærat: uidelicet quia optie ex accusatio-
ne ipsa accusatoris fides æstimat. Norbano tamē nō ordo le-
gis: nō legati nomē: nō inquisitionis officiū præsidio fuit. Tā-
ta cōflagrauit iuidia homo alioquin flagitiosus & Domitia-
ni tēporibus usus: ut multi: electusq; tunc a prouincia ad in-
quirendum nō tanquam bonus & fidelis: Sed tanquā Classi-
ci inimicus. Erat ab illo relegatus: dari sibi diē ad diluenda
crimina postulauit. Neutrum impetrauit: coactus est statim
respondere: respondit: malum paruumque ingenium homi-
nis facit Vt dubitem confidenter an constanter. Certe pa-
ratissime: obiecta sunt multaque magis quam præuarica-
tio nocuerunt: Quin etiam duo consulares Pompeius Ruf-
sus & Libo frugi læserunt eum testimonio tanquam apud

iudicem sub Domitiano salui liberalis accusatoribus effu-
set: damnatus & in insulā relegatus est: itaq; cū castam accu-
sare nihil magis pressit: q̄ accusator eius prauaricationis
crimine corruisset: pressi tamen frustra: Accidit enī res con-
traria & noua ut accusatore prauaricationis damnato rea sol-
ueretur: quæris quid nos dum hæc aguntur: indicauimus
senatui ex Norbano didicisse nos publicā causam: rursusq;
debere ex integro discere si ille prauaricator probaret: Atq;
ita dum ille peragitur reus: iedimus: Postea Norbanus omi-
bus diebus cognitionis interfuit: eandemque usq; ad extre-
mum uel constantiam uel audaciam pertulit: interrogo ipse
me an aliquid omiserim: rursus & rursus pene omisi: Sumo
die salui liberalis reliquos legatos grauius increpuit tanq̄
non omnes quos mandasset prouītia reos peregissent: Atq;
ut est uehemens & disertus in discrimen adduxit: protexi ui-
ros optimos eosdemq; gratissimos: mihi certe debere se p̄-
dicant quod illum turbinē euaserint. hic erit epistolæ finis:
litteram non addam etiam si aliquid adhuc p̄terisse me sen-
sero. Vale.

C. Plinius Spurinae & Cociae suæ salutem.
Omposuisse me quādā d̄ filio uestro nō dixi uobis:
cum proxime apud uos fuit: primū quia nō iō scrip-
seram ut dicerē: sed ut meo amori meo dolori satisfi-
cerē: deinde q̄ te Spurina cum audisses recitasse me: ut mihi
ipse dixisti: quid recitassem. simul audisse credebā: præterea
ueritus sum ne uos festis diebus cōfunderē: si i memoriam
grauissimi luctus reduxissem: Nunc quoq; paulisp̄ hæsitaui
id solū qd̄ recitauī mitterē exigētib; uobis: an adicere q̄ i
aliud uolumē cogito. reseruare: Neq; n. affectibus meis uno
libello charissima & mihi sanctissima memoriā p̄seq; satis ē
cuius famæ latius cōsulet: si disp̄sata & digesta fuerit: Vex
hæsitati mihi oīa quæ iā cōposui uobis exhibere: An adhuc
aliq̄ dūlerē: simplicius & amicus uisum ē: omnia: præcipue

cū affirmeris inter uos futura donec placeat emittere: Quā
superest rogo ut pari simplicitate si qua existimabitis addē-
da: cōmūtāda: omittenda iudicetis. Mihi difficile ē hucusq;
intendere animū in dolore: difficile: sed tamen ut sculptorē
ut pictorē q; filii uestri imaginem faceret admoneretis qd
exprimere: quid emendare deberet: ita me quoque formate
regite qui nō fragilem & caducam sed immortalem ut uos
putatis effigiem conor efficere: q; hoc diuturnior erit: quo
uerior: melior: absolutior fuerit. Vale.

C. Plinius lulio genitori suo salutem.

St omino artemidori nostri tam benigna natura: ut
officia amicorum in maius extollat. inde etiam meū
meritū ut uerita supra meritū prædicatione circū-
feret. Equidē cū essent philosophi ab urbe sumoti sui apud
illū in suburbano: & quo notabilius hoc est. piculosius eēt:
sui prætor: pecuniā etiam qua tunc illi ampliore opus erat:
ut as alienum exolueret cōtractum ex pulcherrimis causis
mufantibus magnis quibusdam & locupletibus amicis mu-
tuatus ipse gratuitam dedi. Atq; itaq; hoc feci cum septem
amicis meis aut occisis aut relegatis: occisis senectione: rusti-
co: Heluidio. Relegatis Maurico: Gratilla: Aria. Fania. Tot
circa me iactis fulminibus quasi ambustus mihi quoq; im-
pendere idem exitium certis quibusdā notis augurarer. Nō
ideo tamē eximiā gloriā meruisse me ut ille prædicat credo:
sed tantū effugisse flagitium. Nam & C. Musonium socerū
eius quantū licitum est per ætatem cū admiratione dilexi. &
Artemidox ipsum iā tū cū in Syria tribunus militarē: a cō-
familiaritate cōplexus sum: idq; primū nō nullius idolis de-
di specimen: quod uirū aut sapientem aut proximum simil-
limūque sapienti intelligere sum uisus. Nam ex omnibus
qui nunc se philosophos uocant uix unū aut alterū iuenies
tanta sinceritate: tāta ueritate: Mitto q; patientia corpis hye-
mes iuxta & ætates ferat: ut nullis laboribus cedat ut: nihil

in cibo: in potu: uoluptatibus tribuat: ut oculos animumque
contineat. Sunt hæc magna sed in alio: in hoc uero minima
si cæteris uirtutibus comparent: quibus meruit ut a. C. Mu
sonio ex omnibus omnium ordinum affectatoribus gener assu
meretur. Quæ mihi recordanti est quidem iucundum: quod
me cum apud alios tum apud te tantis laudibus cumulat: ue
reor tamen ne modum excedat: quem benignitas eius (illuc
enim reuertor unde cœpi) non solet tenere: Nam in hoc uno
interdum uir alioquin prudentissimus honesto quidem: sed ta
men errore uersat: quod pluris amicos suos: quam sunt arbitrat. Vale

C. Plinius Catilio Seuero suo salutem.

Eniam ad coenam: sed iam nunc paciscor sit expedita:
sit parca: socraticis tantum sermonibus abundet: in his
quoque teneat modum: erunt officia ante Lucana in quæ
incidere impune ne Catoni quidem licuit: Quæ tamen. C. Cæ
sar ita reprehendit ut laudet: Describit enim eos quibus ob
uius fuerit: Cum caput ebrii reflexissent erubuisse: deinde
adiicit: putares non ab illis Catonem: sed illos a Catone de
prehensos. potuit ne plus auctoritatis tribui Catoni: quam si
ebrius quoque tam uenerabilis erat: Nostræ tamen coenæ ut ap
paratus & impendii: sic temporis modus constet: neque enim
ii sumus quos uituperare ne inimici quidem possint nisi un
simul laudent. Vale.

C. Plinius Voconio Romano suo salutem.

Ibrum: quo nuper optimo principi consul gratias egi
misi exigenti tibi: missurus & si non exegisses: in hoc di
fideres uelim ut pulchritudinem materiam: Ita difficul
tatem: in cæteris enim lectoris nouitas ipsa intentum habet. In ha
nota uulgata dicta sunt omnia: quo fit ut quasi otiosus secutus
lector tantum elocutioni uacet: in qua satissacere difficilius.
Cum sola aestimatur. Atque utinam ordo saltim & transitus
figuræ simul spectarentur: Nam inuenire præclare: enuncia
magnifice. Interdum etiam barbari solent: disponere apte: figuræ

Varie: nisi eruditus negatum est: Nec uero affectanda sunt
semper elata & excelsa: Nam ut in pictura lumen: non alia res
magis quam umbra commendat. Ita orationem tam summam
quam attolere decet: Sed quod ego haec doctissimo uiro? Cum
potius illa adnota: quae putaueris corrigenda: Ita enim magis
credam cetera tibi placere si quaedam displicuisse cognouero.

C. Plinius Acilio suo Salutem.

Em atrocem nec tantum epistola dignam Largius Macedo
uir praetorius a seruis suis passus est: superbus aliquando
dominus & saeuus: & qui seruasse patrem suum patre
minimo minimam meminisset: lauabatur in uilla Formiana: repente
eum serui circumstant: alius fauces inuadit: alius os uerberat:
alius pectus & uentrem: Atque etiam foedum dictum uerba com-
tundit: & cum exanimem putarent: abiciunt in feruens pa-
uimentum: ut experirentur an uiueret: ille siue quia non sen-
tiebat: siue quia se non sentire simulabat immobilis & exten-
tus fide peractae mortis impleuit: Tum demum quasi aestu
solutus effertur: Excipiunt serui fidiore: Concubinae cum
ululatu & clamore concurrunt: Ita & uocibus excitatus & re-
creatus frigore loci sublati oculis agitatoque corpore: Viue-
re se: & iam tutum erat: confitetur: Diffugiunt serui quoque ma-
gna pars comprehensa est: ceteri requiruntur: ipse paucis
diebus aegre refocillatus non sine ultionis solatio decessit:
ita uiuus uindicatus ut occisi solent. Vides quot periculis:
quot contumeliis: quot ludibriis sumus obnoxii: nec est quod quod
quam possit esse securus quia sit remissus & mitis. Non enim
iudicio domini sed scelere perimuntur: uerum haec haec
quid praeterea noui. Quid? nihil alioquin subiungerem: Nam
& charta adhuc superest & dies seriatum patris plura contexi:
Addam quod oportune De eodem Macedone succurrit: cum in publico
Romae lauaret: notabilis atque etiam ut exitus docuit ominosa
res accidit. Eques romanus a seruo eius ut transitum daret: ma-
nu leuiter admodum conuertit se: nec seruum a quo erat tractus

sed ipsum Macedonem tā grauit̃ palma percussit: ut pene concideret. Ita balneum illi: quasi per gradus quosdam primum contumeliae locus deinde exiti fuit. Vale.

C. Plinius Proculo suo Salutem.

Etis ut libellos tuos in secessu legam: examinem an editione sint digni: adhibes preces: allegas exemplū. Rogas enī ut aliquid succitui temporis studiis meis subtrahā: impertiam tuis: adiicis. M. Tullium mira benignitate poetarum īgenia fouisse: Sed ego nec rogandus sū: nec hortādus: nam & poetice ipsam religiosissime ueneror: & te ualidissime diligo. Faciam ergo quod desyderas tā diligēter quam libenter: Videor autem iam nūc posse rescribere: esse opus pulchrum: nec supprimendum quantū existimare licuit ex his quae me praesente recitasti: si modo mihi nō inposuit recitatio tua: legis enim suauissime & peritissime: cōfido tamen me non sic auribus duci: ut omnes aculei iudicii mei illarum delinimentis restringantur: heberētur fortasse & paululum retundantur: euelli quidem: extorqueriq; nō possunt: igitur non temere iam nunc de uniuersitate pronūcio: de partibus experiar legendo. Vale.

C. Plinius Nepoti suo Salutem.

Nnotasse uideor facta dictaq; uirorū foeminarūq;: alia clariora eē alia maiora: cōfirmata ē opinio mea hesterno saniae sermone: neptis haec arria illius quae marito & solatiū mortis & exēplum fuit: Multa referebat auiā suā: nō minora hoc: Sed obscuriora quae tibi existimo tā mirabilia legēti fore quā mihi audienti fuere. aegrotabat Caccina Paterus maritus eius: aegrotabat & filius utriq; mortifere ut uidebat: filius decessit eximia pulchritudine: pariter ecūdia: & parentibus nō minus ob alia charus quā quod filius erat. huic illa ita funus parauit: ita duxit exequias: ut ignoraret maritus: quin immo & quotiens cubiculum eius intraret: uiuere filium: atq; etiā cōmodiorē esse simulabat.

Ac persaepe
queuit: libe
lachryma u
dolori dabat
orbitatem fo
ferrum string
porrigere mar
nam: parte non
aeternitas ante e
nitatis sine pra
amissoque filio
Illyrico contra
occiso Scriboni
uem. Arria mi
enim inquit da
rum e manu: ci
Omnia sola pra
nauculam ingen
apud Claudium
dici. Ego inquit
oculus est: & uir
pulcherrima mo
thra sea gener ei
alia dixisset: tu ui
trit mori mecum
uenerit tecum: qu
pono curam suor
gis inquit: potes
non potestis. Dam
pareri caput ingen
eram inquit uobis
en ut mihi uos fac
rem illo: parte non

Ac persæpe interroganti quid ageret puer: respōdebat: bene
quieuit: libenter cibum sumpsit: deinde cum diu cohibitæ
lachrymæ uincerent prorumperentq; egrediebatur: tum se
dolori dabat: satiata siccis oculis: cōposito uultu redibat tāq;
orbitatem foris reliquisset, præclarum qdē illud eiisdem:
ferrum stringere: perfodere pectus, extrahere pugionem:
porrigere marito: addere uocem immortalem ac pene diui
nam: pæte non dolet: sed tamen ista facienti dicē: gloria: &
æternitas ante oculos erant: quo maius ē sine præmio æter
nitatis sine præmio gloriæ abdere lachrymas: operire luctū:
amissoque filio matrem adhuc agere: Scribonianus arma in
Illyrico contra Claudium mouerat: fuerat Pætus in ptibus:
occiso Scriboniano Romam trahebatur. Erat ascēsurus na
uem. Aria milites orabat: ut simul imponeretur: Nempe
enim inquit daturi estis cōsulari uiro seruulos aliquos: quo
rum e manu cibum capiat: uestiatur: a quibus calcietur.
Omnia sola præstabo: non impetrauit: conduxit piscatoriā
nauiculam ingensq; nauiginm minimo secuta est. Eadem
ipud Claudium uxori Scriboniani cum illa proficeretur in
liciū. Ego inquit te audiam Cuius in gremio Scribonianus
occisus est: & uipis? Ex quo manifestum est ei consilium
ulcherrimæ mortis non subitum fuisse. Quin etiam cum
hæsea gener eius deprecaretur: ne mori pergeret: interque
ia dixisset: tu uis ergo filiam tuam: si mihi pereundum fu
it mori mecum: respondit: si tamdiu tantaque concordia
uixerit tecum: quam ego cum pæto: uolo: auxerat hoc res
onso curam suorum: Attentius custodiebat: sensit: & nihil
itis inquit: potestis enī efficere ut male moriar: ne moriar
non potestis. Dum hæc dicit exiuit cathedram: aduersoq;
prietī caput ingenti imperu impegit: & corruit. focillata di
xam inquit uobis inuēturam me quamlibet durā ad mor
tam uiuam: si uos facilem negassetis: Vident ne hæc tibi ma
iorem illo: pæte non dolet: ad quod per hæc puentū ē. Cum

interim illud quidem igens fama: hæc nulla circumferet? Vnde colligitur quod initio dixi alia esse clariora: alia maiora. Vale.

C. Plinius Seueriano suo Salutem.

Ecce ne omnia quod iam pridem epistolæ tuæ cessant: an non recte: an occupatus es tu? An tu non occupatus? Sed occasio scribendi uel rara uel nulla: Exime hunc mihi scrupulum: cui par esse non possum: Exime autem uel data opera Tabellario misso: ego uaticum ego etiam premium dabo: nunciet modo quod opto: ipse ualeo: si ualere est suspensum & anxium uiuere: Expectantem in horas: timetque pro capite amicissimo quicquid accidere homini potest. Vale.

C. Plinius Curio Seuero suo Salu.

Efficio consulatus iniunxisti mihi: ut rei publicae nomine principi gratias agerem: quod ego in senatu cum ad rationem & loci & temporis ex more fecissem: bono ciui conuenientissimum credidi eadem illa spatiosius & uberius uolumine amplecti: primum: ut imperatori nostro uirtutes suæ ueris laudibus commendaremur: Deinde ut futuri principes non quasi a magistro sed tamen sub exemplo præmoneretur: qua potissimum uia possent ad eandem gloriam niti. Nam præcipere qualis esse debeat princeps: pulchrum quidem: sed onerosum ac prope superbum est: laudare uero optimum principem ac per hoc posteris uelut e specula lumen quod sequatur ostendere: idem utilitatis habet. arrogantia nihil: Ceperi autem non mediocrem uoluptatem: quod hunc librum cum amicis recitare uoluissim non per codicillos: non per libellos: Sed si commodum: & si ualde uacaret admoniti nunquam porro aut ualde uacat Romæ. aut commodum est audire recitantem: foedissimis insuper tempestatibus per biduum conueniunt. Cumque modestia mea finem recitationi facere uoluisset: Ut adicerem tertium diem exegerunt: Mihi hunc honorem habitum putem an studiis? studiis malo quod prope extincta reuoluntur. At cui materiae hanc sedulitatem præstiterunt?

Nempe quam
tamen uel p
citare & qui
quentius qu
scribitur: Ac
quod res ante
bilis facta est:
mire probau
maxime latu
quod omnibus
omnium futura
cur olim theat
spem adducor
cos doceant: O
placere uideri
genere materia
quæ præstus &
tantius: crisp
men segnius præ
iam uenerit quo
uel iusta possessio
cognitis uolui ta
mine & meo cap
C. Pl
Sumo te
agris meis
his me m
solicitant primu
minis utile quam
tode uarico inuis
statoribus habere
tam tueri: inest hu
lampus arriensiu

Nempe quā i senatu quoq; ubi perpeti necesse erat grauari
tamen uel puncto temporis solebamus eadem nunc & q re
citare & qui audire triduo uelint inueniuntur: non quia elo
quentius quam prius: Sed quia Liberius ideoque libentius;
scribitur: Acceder ergo hoc quoq; laudibus p̄cipis nostri:
quod res antea tam inuisa quam falsa: nunc ut uera ita ama
bilis facta est: Sed ego cum studium audientiū: tum iudiciū
mire probaui: animaduerti enim seuerissima quæque uel
maxime satissacere: nemini quidem me nō multis recitasse.
quod omnibus scripsi: nihilominus tamen tāquam sit eadē
omnium futura sententia: hac seueritate aurium lætori ac si
cut olim theatra male canere musicos docuerunt: ita nunc i
spem adducor posse fieri: ut eadē theatra bene canere musi
cos doceant: Omnes enim qui placendi causa scribunt q̄lia
placere uiderint scribent: Ac mihi quidem confido in hoc
genere materiae lauioris stili constare rationem: cū ea potius
quæ præstius & astrictius quā illa quæ hilarius & q̄si exul
tantius scripsi: possint uideri accersita & iudicta. Nō ideo ta
men segnus precor ut quandoque ueniat dies: ut inamque
iam uenerit quo austeris illis seuerisque dulcia hæc blādaq;
uel iusta possessione decedant: habes acta mea tridui: quibus
cognitis uolui tantum te uoluptatis absente & studiorū no
uine & meo capere: quātū præsentis percipere potuisses. Vale.

C. Plinius Clausio Ruffo suo salutem.

Sumo te in consilium rei familiaris ut soleo: prædia
agris meis uicina atq; etiam inserta uenalia sunt: in
his me multa sollicitat: aliqua nec minora deteret:
ollicitant primū ipsa pulchritudo iungendi: deinde qd' nō
minus utile quam uoluptuosum posse utraq; eadem opera:
qd' uiatico inuolare: sub eodem procuratore ac pene iisdē
storibus habere unam uillam colere & ornare: alteram tā
tū tueri: inest huic computationi sumptus supellestilis:
sumptus attriensium: topiariorū fabrorum: atque uenatoriū

instrumenti: quæ plurimum refert unum in locum cōferas
an in diuersa dispergas. Contra uereot ne sit incautum rem
tam magnā iisdem tempestatibus iisdem calibus subdere:
Tutius uidetur incerta fortunæ possessionum uarietatibus
experiri, habet etiam multum iucunditatis soli cæliq; mu-
tatio: ipsaque illa peregrinatio intersita: Iam quod delibera-
tiōis nostræ caput est: agri sunt fertiles: pingues: aquosi: Cō-
stat campis: uineis: siluis: quæ materiam & ex ea redditum si-
cut modicum ita statum præstant. Sed hæc foelicitas terræ i-
becillis cultoribus fatigatur: Nam possessor prior sæpius
uēdidit pignora: & dum reliquam colonorum minuit ad tē-
pus: uires impostero exhaussit. Quarum defectione rursus
reliqua creuerunt: Sunt ergo instruendi eo plures: quod
frugi mancipiis. nam nec ipse usquā uinctos habeo: nec ibi
quisquā superest ut scias quāti uideantur posse emi. Sester-
tio tricies: non quia non aliquādo quinquagies fuerint: neque
& hac penuria colonorum & communi temporis iniquitate
ut redditus agrorum sic etiam pretium retro abiit: Quæris
an hoc ipsum tricies facile colligere possimus: Sum quidem
prope totus in prædiis: aliquid tamen foenore nec molestū
erit mutuari: accipia a socro cuius arca nō secus a mea utor:
Proinde hoc te nō moueat: Si cætera nō refragantur: Quæ
uelim quam diligentissime examines: Nam cum i omnibus
rebus tum in disponendis facultatibus plurimū tibi & usus
& prouidentia superest. Vale.

C. Plinius Messio maximo suo salutem:

Eministi ne te sæpe legisse quātas cōtentiones exci-
tari lex tabellaria: quātūq; ipsi latori uel gloriæ uel re-
prehensionis attulerit: At nūc i senatu sine ulla defen-
sione hoc idē ut optimū placuit. omnes comitiorū die tabel-
las postulauerūt. Excesseramus sane manifestis illis aptisq;
suffragiis licetiā cōcionū: non tempus loquendi: nō tacendi
modestia: nō dēiq; sedēdi dignitas custodiebat: Magni uidiq;

diffonici clamores: percurrerant omnes cum suis candidis:
multa agmina in medio: multiq; circuli & idecora confusio: A
deo descueramus a consuetudine paratu: apud quos oia dis-
posita moderata tranquilla maiestate loci pudoreq; retinebat:
supersunt senes ex quibus audire soleo hunc ordinem comitiorum: ci-
tato nomine candidati silentium summum: dicebat ipse pro se: uita sua
explicabat: testes & laudatores dabat: uel eum sub quo milita-
uerat: uel eum sub quo quaestor fuerat: uel utique si poterat:
Addebat quosdam ex suffragatoribus: illi grauius & parce lo-
quebantur: plus hoc quam preces prederat: nonnunquam candidatus aut
natales competitoris: aut annos: aut etiam mores arguebat: Au-
diebat senatus grauitate censoria: ita saepius digni quam gratiosi
praeualebant: quae nunc imodico fauore corrupta ad tacita
suffragia quasi ad remedium decurrerunt: quod interim plane
remedium fuit: erat enim nouum: & subitum: Sed uereor ne proce-
dente tempore ex ipso remedio uitia nascantur: Est enim pericu-
lum ne tacitis suffragiis impudentia irreparet: Nam quoto cuique
eadem honestatis cura secreto quae palam: Multi fama: conscientia
pauci ueretur: Sed nimis cito de futuris inter beneficium tabel-
larium habebimus magistratus: qui maxime fieri debuerunt: Nam
ut in recuperatoriis iudiciis: Sic nos in his comitiis quasi repente
apprehensi sinceri iudices fuimus. Haec tibi scripsi primum:
ut aliquid noui scriberem: deinde ut nonnunquam de re publica loquerer:
cuius materiae nobis quanto rarior quam ueteribus occasio
tanto minus omittenda est: Et hercule quousque illa uulga-
ria quid agis? Ego: ecquid commode uales? habeant nostrae
quoque litterae aliquid non humile nec sordidum nec priuatis re-
bus inclusum: sunt quidem cuncta sub unius arbitrio: qui pro utilita-
te communi solus omnium curas laboresque suscepit: quidam tamen
salubri tempore ad nos quoque uelut riui ex illo benignissi-
mo fonte decurrunt: quos & haurire ipsi & absentibus amicis
quali ministrare epistolis possumus. Vale.

C. Plinius Cornelio Prisco suo Salutem.

Vdio Valeriū martialē decessisse. Et moleste fero:
Erat hō īgeniosus: acutus: aceri: & q plurimū ī scribē
do & salis haberet & fellis: nec cāoris minus: psecu
tus erā uiatīco lecedentē: dederā hoc amicitiā: dederā etiā
uersiculis quos de me cōposuit: fuit moris antiq̄ eos q uel
singulorū laudes uel urbiū scripserāt: aut honoribus aut pe
cunia ornare: nostris uero tēporibus: ut alia speciola & egre
gianta hoc ī pris exoleuit. Nā postq̄ dīsimus facere laudada
laudari quoq; iēptū putamus: Quæris q sint uerticuli: qbus
gratiā rettulerī: Remitterē te ad ipsum uolumē: nisi quoidā
tenerē: Tu si placuerint hi: ceteros ī libro regres: alloquitur
musam: mādāt: ut domū meā exqlis quærat: adeat reueren
ter: sed ne tēpore nō tuo disertā pulses ebria ianuā uideto:
totoꝝ dat tetrica dies mineruā: dū cētū studet auribus uiro
rū: hoc qd secula posteriq; possint arpinis quoq; comparare
chartis: seras tutior ibis ad lucernas: hęc hora ē tua cū sunt
Lyeus: dū regnat rosa: dū madent capilli: tūc me uel rigidi
legāt catones: merito ne eum: q hęc de me scripsit & tūc di
misi amicissime. Et nunc ut amicissimum defunctum eē do
leo: Dedit enim mihi quantum maxime potuit: daturus am
plius si potuisset: tamen si quid homini potest dari maius q
gloria & laus & æternitas: at non erunt æterna: quæ scripsit:
nō erunt fortasse: ille tamē scripsit tanq̄ essent futura. Vale.

C. Plinii Se. Nouocomensis Liber Quartus Incipit.
C. Plinius Fabato Socero suo Salutem.

Vpis post lōgū tēpus neptē tuā meq; una ui
dere: gratū est utriq; nostrū qd cupis: mutue
mehercule: nā iuicē nos īcredibili quodā del
drio uestri tenemur: qd nō ultra differemus
Atq; adeo iā sarcinulas alligauimus. festinatu
ti: qd rō itineris pmiserit: Erit. n. una sed br

vis mora: despectemus i thulos: nō ut agros rēq; familiarē
oculis subiiciamus: id enī postponi pōt: Sed ut fungamur ne
cessario officio: oppidū est pōnis nostris uicinū nomen titer
niū tyberinū: qđ me pene adhuc pueq; patronū cooptauit
tāro maiore studio quanto minore iudicio aduentus meos
celebrat: pfectionibus angitur: honoribus gaudet: i hoc ego
ut referre gratiā: (nā uinci in amore turpissimum est:) Tem
plū pecunia me extruxi: cuius dedicationē cū sit paratū: dis
ferre lōgius irreligiosum ē: erimus ibi ergo dedicatiōis die:
quem epulo celebrare constitui: Subsistemus fortasse & se
quenti die sed tanto magis uia ipsam corripimus: contigat
modo te filiāq; tuam fortes inuenire: nam hilares certū est
si nos icolumes receperitis. Vale.

C. Plinius. S. Clementi suo Salutem;

Egulus filium amisit: hoc uno idignius: quod
nescio an malū putet: Erat puer acris ingenii sed am
bigui: qui tamē posset recta sectari: si patrē nō refer
ret: hūc Regulus emācipauit: ut hāres matris existeret: Mā
cipatum ita uulgo ex moribus hominis loquebantur. scēda
& insolita parētibus indulgentiā simulatiōe captabat. incre
dibile: sed Regulū cogita: Amissum tamen luget infane:
habebat puer manulos multos & iunctos: & solutos: hēbat
canes maiores minoresq;: habebat lusciniās: psittacos: metu
sas: omnes Regulus circa rogum trucidauit: nec dolor erat
ille: Sed ostentatio doloris: conuenitur ad eum mira celebri
tate: Cuncti detestantur: oderunt: & quasi probent: quasi di
ligant: cursant: frequentant: Vtque breuiter quod sentio
enuntiem: in Regulo demerendo Regulū imitantur: Te
net se trans tyberim i hortis i quibus latissimū solum: porti
cibus immensis: ripam statuis suis occupauit: ut est in lum
ina auaritia sumptuosus: in summa infamia gloriosus: uexat
ergo ciuitatem i saluberrimo tēpore: & quod uexat solatiū
putat dicit se uelle ducere uxorem: hoc quoque sicut alia

peruerſe: audies breui nuptias Iugentis ſenſis: quorum alteꝝ
imminaturum: alterum ſerum eſt: Vnde hoc augurer quaeris:
non quia affirmet ipſe quo mendacius nihil eſt: Sed quia cer-
tū eſt Regulū eſſe factūꝝ: quicquid fieri nō oportet. Vale.

C. Plinius. S. Adriano ſuo Salutem.

Vod ſemel atq; iterum conſul fuiſti ſimilis antiq; :
quod proconſul Aſiaꝝ. qualis ante te q̄lis poſt te uix
unus aut alter. Nō ſinit enī me uerecūdia tua dicere:
nemo: qđ ſanctitate quod auctoritate quoq; princeps ciuita-
tis: Eſt quidem uenerabile & pulchrum: ego tamen te uel
magis in remiſſioribus miror. Nam ſeueritatem iſtam pari
iucunditate condire: ſummāq; grauitati tantum comitatis
adiungere nō minus difficile quam magnum eſt: id tu cum
incredibili quadam ſuauiſſe ſermonum: tum uel præcipue
ſtilo aſſequeris: nā & loquenti tibi illa homerici ſenſis mella
profluere: & quæ ſcribis complere apes floribus & inſectere
uidentur: ita certe ſum affectus ipſe cum græca epigramata
tua: cum iambos maxime legerē: quantum ibi humanitatis:
uenuſtatis: quam dulcia illa: quam amantia: quam arguta:
quam recta: Callimachum me uel Herodem uel ſi quid his
melius tenere credebam: Quorum tamen neuter utrunque
aut abſoluit. aut attigit: hominem ne Romanum tā græce
loqui: Non medius fidius ipas athenas tam atticis dixerim.
Quid multa: iudeo græcis qđ illoꝝ lingua ſcribere malui-
ſſi: neq; enī cōiectura eget qđ ſermōe patrio exprimere poſ-
ſis: cū i hoc iſtitio & iducto tā p̄clara opera p̄feceris. Vale.

C. Plinius. S. Soſſio ſuo Salutem.

Aluiſiū nepotē ualidiſſime diligo: uigē iuſtriū rectū
diſertū: Quod apđ me uel potiſſimū ē: Idē. C. Caluiſiū
cōtubernalē meū amicū tuū arcta p̄pinqtate cōplecti: Eſt
.n. filiū ſororis: hūc rogo ſeſtrem tribunatu ſplēdidiorē &
ſibi & auūculo ſuo facias: obligabis me: obligabis Caluiſiū
noſtrū: obligabis ipm nō minus idoneū debitorem quā nos
putas: Multa beneficia in multos cōtulit: auſim cōtendere

nullū

miror:
dio: hoc
intention
certamen
tutibus tu
oratio ſin
cū legeris
la præloq
breues: q
ultra cau

H
ab
La
ter rectū &
tu: ibi enim
ipum me ſ
reū plenū:
fructuola

Aep
ciat
ut n
facere: hoc c
are: illum
uero & nup
recitauit: deu
exemplaria n

nullū te melius: & bene unū: aut alteꝝ collocasse. Vale.

C. Plinius Sparso suo Salutem.

Eschynem aiunt petētibꝫ rhodiis legisse orationē suam. deinde Demosthenis summis utranq; clamoribus. Quod rātorum uirorum contigisse scriptis nō miror: cū orationē meā p̄xime doctissimi homines hoc studio: hoc assensu: hoc etiā labore p̄ biduum audierint. quāuis intentionem eorum nulla hinc & inde collatio: nullū quasi certamen accederet. Nam rhodii cum ipsis orationum uirtutibus tum etiam cōparationis aculeis excitabant: nostra oratio sine æmulationis gratia probabatur: an merito scies cū legeris librū: cuius amplitudo nō finit me lōgiore epistola præloq; oportet enim nos in hac certe i qua possumus eē breues: quo sit excusatiꝫ Quod librum ipsum non tamen ultra causā amplitudinem extendimus. Vale.

C. Plinius Nasoni suo Salutem.

Husci grandine excussi: i regione transpadana sūma abundantia sed parum utilitatis nunciatur. Solū mihi Laurētiniū meū i reditu: nihil quidē ibi possideo p̄ter tectū & hortū statimq; harenas. Solū tamē mihi in reditu: ibi enim plurimū rescribo: nec agrum quē nō habeo: sed ip̄um me studiis excolo: ac iā possum tibi ut aliis i locis horreū plenū: sic ibi scriniū ostēdere. Igitur tu quoq; si certa & fructuosa p̄dia cōcupiscis aliqd in hoc littore para. Vale.

C. Plinius Lepido suo Salutem.

Aepe tibi dico inesse uim Regulo: mirum ē quā efficiat in quod incubuit: placuit ei lugere filium: luget ut nemo: eius statuas placuit & imagines q̄ plurimas facere: hoc oībus officinis agit: illū coloribus: illū cera: illū ære: illum argento: auro: ebore: marmore effingit. Ipse uero & nuper adhibito ingenti auditorio libꝫ de uita eius recitauit: deuota pueri recitauit. Tamen eundem librum in exemplaria mille trāscriptū per totam Italiam prouintiasq;

dimisit. Scripsit publice ut a decurionibus eligeretur uocatus aliquis ex ipsis qui legeret eum populo. factum est: hanc ille uim te quo alio nomine uocanda est intentio. Quicquid uelis optinendi si adoptiora uertisset: quantum boni efficere potuisset quam minor uis bonis quam malis inest: ac sicut

ita recta ingenia debilitat uerecundia: peruersa confirmat audacia. Exemplo est Regulus: imbecillum latus: os confusum: hæsitans lingua: tardissima inuentio est: memoria nulla: nihil denique præter ingenium insanum: & tamen eo ipudentia ipsorum illo furore puenit ut plurimis orator habeatur. Itaque Mærennius sentio mirifice illud Catonis de oratore in hunc e contrario sentio mirifice illud Catonis cendi iperitus. Non me hercule Cato ipse tam bene uerum oratorem quam hic Regulum expressit: Habes ne quo tali epistolæ parem gratiam referas: omnes si scripseris nunc aliquis in municipio uestro ex sodalibus? num etiam ipse tu hunc luctuosum Reguli librum ut circulator in foro legeris si licet ut ait Demosthenes est enim tam impetus ut risum magis possit exprimere quam gemitum: credas non de puero scriptum sed a puero. Vale.

C Plinius Arriano suo Salutem.

Ratularis mihi quod acceperim auguratum: iure gratularis: primum quod grauissimi principis iudicium in minoribus etiam rebus consequi pulchrum est: deinde quod sacerdotium ipsum cum priscum & religiosum: tum hoc quoque sacrum plane & inigne est: quod non admittitur uiuenti. Nam alia quamquam dignitate prope modum paria ut tribuunt: sic auferuntur: in hoc fortuna hætenus licet: ut dari possit. Mihi uero etiam illud gratulatione dignum uideatur: quod successi Iulio frontino principi uiro: qui me nominationis die per hos continuos annos inter sacerdotes nominabat tamquam in locum suum cooptaretur: quod nunc euetus ita comprobauit ut non fortuitum uidere.

Te qd
Quod.
eius in
cerdori
cōlect
possim.
multis
ninium

Au
fus:
fian

diutade ab
amicus a
q birhyn
detensu
cōtra eū
cessit The
respōdi ego
fundameta
ris claritate
tione delate
factioissim
de me uolu
in aliis eni
modo: uer
quod hom
ut amicus a
hæc acculat
lex munera
sentiois igre
qd cōfiteri ti
crimen nō d

Te qdem (ut scribis) hoc maxime delectat auguratus meus.
Quod. M. Tullius augur fuit: Lætaris enī quod honoribus
eius insistā: quē æmulari in studiis cupio, sed utinam ut sa-
cerdotiū idē & consulatū multo etiā iuuenior quam ille sū
cōsecutus: ita senex saltem īgeniū eius aliqua ex parte asseq
possim. Sed nimirū quæ sunt in manu hominum & mihi &
multis cōtigerūt: illud uero ut adipisci arduū sic etiā sperare
nimium est: quod dari nisi a diis non potest. Vale.

C. Plinius Vrsō tuo Salutem.

Aufam p hos dies dixit Iulius Bassus homo laborio-
sus: & aduersus suis clarus, accusatus est sub Vespas-
iano a priuatis duobus: ad senatū remissus diu pepē-
dit: tādē absolutus uīdicatusq; est. Titū timuit ut donūciani
amicus a Domitiāo relegatus ē: reuocatus a Nerua sortitusq;
q; bithyniā redit reus: accusatus nō mīus acriter q̄ fideliter
defensus uarias sentētiās habuit: plures tamē mitiores: egit
cōtra eū Pōponius Rufus uir pitus & uehemēs: ruffo suc-
cessit Theophanes unus ex legatis fax accusatiōis & origo:
respōdi ego: nā mihi Bassius iunxerat: ut totius defētionis
fundamēta iacerē: dicerē de ornamētis suis: q̄ illi & ex gene-
ris claritate & ex piculis ipsis magna erāt: dicerē de cōspira-
tione delatorū: quā in quæstu habebāt: dicerē causas q̄bus
factiosissimū quēq; ut illū ipm Theophanē offendisset: eun-
dē me uoluerat occurrere crimini: quo maxime p̄mebatur:
in aliis enim quamuis auditu grauioribus non absolutionē
modo: uerum etiā laudem merebatur: hoc illum onerabat:
quod homo simplex & incautus quædam a prouinciilibus:
ut amicus accepat: Nam fuerat in prouintia eadē quæstor:
hæc accusatores furta & rapinas: Ipse munera uocabat. Sed
lex munera quoq; accipi uetat: hic ego qd agerē: qd iter de-
fensiōis īgrederer: negarē: uerebār: ne plane furtū uideretur
qd cōfiteri timerē. p̄terea rē manifestā īficiari augentis erat
crimen nō diluentis: præsertim cum reus ipse nihil integrū

aduocatis reliquisset: Multis enim atq; etiā principi dixerat
sola se munuscula duntaxat natali suo aut accepisse saturna
libus: & pleriq; misisse. V eniā ergo peterem: lugularē reum
quem ita deliquisse cōcederē: ut seruari nisi uenia nō posset:
tanquam recte factum tuerer. Non illi profuissim: sed ipse
impudens extitissim: in hac difficultate placuit quiddam me
dium tenere: Videor tenuisse: actionem meam ut p̄lia solet
nox diremit: egerā horis tribus & dimidia: supererat Sēsqui
hora: Nam cum ex lege accusator sex horas: nouem reus ac
cepisset: ita diuiserat tempora reus: inter me & eum qui di
cturus post erat: ut ego quinq; horis: ille reliquis uteretur:
mihi successus actionis silentium finemq; suadebat. Tenēra
riū est enī secūdis nō esse contentū: Ad hoc uerebar: ne me
mox corporis uires iterato labore deficerent: quā difficilior
ē repetere quā iūgere. Erat etiā piculū ne reliq; actio mea &
frigus ut deposita: & tediū ut reuēpta pateret. ut enim faces
ignē assidua cōcussioe custodiūt: dimissum egeriē reparāt:
Sic & dicentis calor & audientis intentio cōtinuatione serua
tur: Intercapedine & quasi remissioe languescit: Sed Bassus
multis precibus. pene & lachrymis obsecrabat implerē meū
tempus: parui utilitatemq; eius prætuli meā. bene cessit in
ueni ita erectos animos senatus: ita recentes: ut patior actioe
incitati magis quam satiati uiderent. Successit mihi Lucius
albinus tā apte: ut oratioes nostrā uarietate duag; cōtextū
unius habuisse credant. Respōdit Hærennius pollio istāter
& grauer: Deinde Theophanes rursus: fecit enī hoc quoq;
ut cætera ipudentissime: qđ post duos & cōulares & diser
tos tēpus sibi & quidē laxius uēdicauit: Dixit in noctē atq;
etiā illatis lucernis: postero die egerūt p Basso Nomulus &
frōto mirifice: quartū diē pbatioes occupauerūt. Celsus Be
bius macer cōsul designatus lege repetūdag; Bassum teneri.
Cepio hūpo salua dignitate iudices dandos: Vterque recte

Qui he
scinet
cum: qu
taret ho
sine rat
litato: p
ad cenie
potes ex
tam fauor
in senatu
Nam quib
rigidam d
dissolutam
gruēs esse
sentētia:
sunt refer
barur enī
Bassum ac
quāq; max
secuti: Paul
Missio senat
more: magi
renouata d
men: & i pr
bis hanc in
expectabis
neque enim
Vale.

Crib
seru
ascripisse: le
quid sentiam

Qui fieri potest inquis? cum tam diuersa censuerint: quia
scilicet & macro legem intuenti consentaneum fuit dānare
eum: qui contra legem munera acceperat: & Cepio cum pu
taret licere senatui licet licet & mitigare leges & itēdere: nō
sine ratione ueniam dedit: factō uēctito quidē nō tamē inu
litato: pualuit sententia Cepionis: Quinimo consurgenti ei
ad ceniendū acclamatū est quod solet residentibus: Ex quo
potes existimare quāto cōsensu sit exceptū cū diceret: quod
tam fauorabile fuit cum dicturus uideretur: Sunt tamen ut
in senatu: ita ī ciuitate ī duas partes hominū iudicia diuisa:
Nam quibus sententia Cepionis placuit: sententiā macri ut
rigidam durāq; reprāhendūt: Quibus macri illam alteram
dissolutam atq; etiam incongruentem uocant: Negāt enī cō
gruēs esse retinere ī senatu cui iudices dederis. Fuit & tertia
sentētia: Valerius paulinus assensus Cepioni hoc āplius cen
suit referēdū d Theophane cū legationē renūciasset: Argue
batur enim multa ī accusatione fecisse: quā illa ipsa lege q̄
Bassum accusauerat tenerentur: Sed hanc sententiā cōsules
quāq; maxime parti senatus mire probabatur: non sunt p
secuti: Paulinus tamen & iustitiā famam & constātiā tulit:
Missio senatu Bassus magna hominū frequentia: magno cla
more: magno gaudio exceptus est: fecerat eum fauorabilem
renouata discriminum uetus fama notumque periculis no
men: & ī procero corpore mōesta & squalida senectus: habe
bis hanc interim epistolam ut a
expectabis orationem plenam onustamque: expectabis diu:
neque enim leuiter & cursim ut de re tanta retractanda est:
Vale.

C. Plinius. S. Sabino suo salutem:

Cribis mihi Sabinā q̄ nos reliq; hāredes modestum
seruum suū nūq; liberum esse iussisse: eidē tamē sic
ascripisse: legatum modesto quem liberū esse iussi: Quāris
quid sentiam: cōtuli cū prudētibus: cū peritis iuris: cōuenit

Inter omnes nec libertatem deberi: quia non sit data: nec legatum: quia seruo tuo dedit: Sed mihi manifestus error videtur: ideoque puto nobis quasi scripserit Sabina faciendum quod ipsa scripsisset se credidit. Confido accessurum te sententiae meae: Cum religiosissime soleas custodire defunctorum uoluntatem. quam bonus haeredibus intellexisse pro iure est. Neque enim minus apud nos honestas: quam apud alios necessitas ualet: morerur ergo in libertate sinentibus nobis: fruatur legato: quasi omnia diligentissime cauerit: cauit enim quae haeredes bene elegit. Vale.

C. Plinius. S. Cornelio Minutiano suo Sal.

Vdisti ne Valerium Licinianum in Sicilia profiteri? Nondum te puto audisse: Est enim recens nuntius peritorius: hic modo iter eloquentissimos causarum actores habebat. Nunc eo decidit: ut exul de senatore: rhetor de oratore fieret: Itaque ipse in praefatione dixit dolenter & grauius. Quos tibi fortuna ludos facis? Facis enim ex professoribus senatores: ex senatoribus professores. Cui sententiae tantum bilis: tantum amaritudinis inest: ut mihi uideatur ideo professus ut hoc diceret: idem cum graeco pallio amictus intrasset. Careret enim togae iure: quibus aqua & igni interdictum est: postquam se composuit: circumspexitque habitum suum: latine inquit Declamaturus sum dicens tristitia & miseranda. Dignum tamen illum qui haec ipsa studia incesti scelere macularit: confessus est quidem incestum sed incertum utrum quia uerum erat an quia grauiora metuebat si negasset. Fremebat enim Domitianus: aestuabaque ingenti inuidia destitutus: nam cum Corneliā Maximillam uestalem defodere uiuam concupisset ut qui illustrari saeculum suum eiusmodi exemplis arbitrareretur Pontificis maximi iure seu potius immanitate tyranni licetia domini reliquos pontifices non in regiam sed in albanam uillam conuocauit. nec minore scelere quam quod ulcisci uidebatur: absentem inauditamque dampnauit incesti: cum ipse

data nec le
us error ui
faciendū qđ
etia me:
uoluntariē:
Neque enī
Titus ualet:
tur legato:
e heredes

Sal.
profiteri:
s nunciu
ulage acto
renetor de
ter & graui
pessoribus
e tū bilis:
professus ut
ffer: Carēt
m est: post
um: latine
eranda. Di
scelere macu
rtum utrum
negasset. Fre
inuidia desti
lem defodere
uū eiū modi
seu potius i
ces nō i regiā
e qđ ulcisci
cestu: cum ipe

fratris filiam incesto non polluisset solum uerum etiā occi
disset: Nam uidua abortu perit: missi statim pontifices qui
defodiendam necadāq; curarēt: Illa nūc ad uestiā nūc ad cæte
ros deos manus tendēs multa sed hoc frequētissime clami
tabat: Me Cæsar incestā putat: q̄ sacra faciente uicit: triūpha
uir: blādiens hęc an irridens ex fiducia sua an ex cōtemptu
principis dixerit dubium ē: dixit donec ad suppliciū nescio
an innocens certe tanq̄ nocēs ducta est. Quin etiā cū i illud
subterraneum cubiculum demitteretur: hāsissetq; delcēdē
ti stola: uertit se ac recollegit: cū ei carnifex manū daret ad
uersata ē & resiliit foedumq; cōtactū quasi plane a casto cor
pore puroq; nouissima sactitate reiecit: oībusq; numeris pu
doris:

præterea celer
eques romanus cui Cornelia obiiciebatur cū i comitio uir
gis caderet i hac uoce pstitit: qđ feci: Nihil feci. Ardebat
ergo Domitianus & crudelitatis & iniquitatis infamia arri
pit Licinianum quod in agris suis occultasset Corneliæ li
bertam. Ille ab his qbus erat curæ præmonetur: si comitiū
& uirgas pati nollet ad confessionem cōfugeret quasi ad ue
niam: fecit: locutus est pro absente Hærennius senetio tale
quidam quale est illud:

Ait
enī ex aduocato nūcius factus sum: Licinianus recessit: gra
tum hoc Domitiano: adeo qđ ut gaudio pdiret diceretq;
absoluit nos Licinianus: adiecit etiā nō esse uerecūdiæ eius
instāndū: ipsi uero permisit si qua posset ex rebus suis raper
ante quam bona publicarentur. exiliumq; molle uelut præ
mium dedit. Ex quo tamen postea clæmentia Diui Neruæ
translatu est in siciliam ubi nunc proficitur: seque defor
tuna præfationibus uindicat: uides quam obsequēter præā
tibi: qui non solum res urbanas uerum etiam peregrinas tā
sedulo scribo: ut alius repetam: & sane putabam te qā tunc
abfuisi. nihil aliud de Liciniano audisse: quam relegatū ob
incestum: Summam enim rerum nunciat fama nō ordinē:

mereor ut uicissim quid in oppido tuo quid i finitimis agatur: (solent enim notabilia quædam incidere): perscribas: denique quicquid uoles dummodo non minus longa epistola nuncies: ego non paginas tantum sed etiam uersus syllabasque numerabo.

C. Plinius Arriano suo Salutem.

Mas Aegnatium Marcellinum atque etiam mihi sæpe commendas: amabis magis commendabisque: si cognoueris eius recens factum. Cum in puertiam quaestor exisset scribaque qui sorte obrigerat ante legitimum tempus salarii amississet quod acceperat scribae daturus intellexit & statuit subsidere apud se non oportere. Itaque reuersus Caesare: deinde Caesare auctore senatum consuluit: quid fieri de salario uellet: & parua quaestio sed tamen quaestio haeredes scribae sibi: perfecti aerario populorum uindicabant: acta causa est. dixit haereditum aduocatus: deinde populi: uterque percommode. Caelius Strabo aerario cessit inferendum: Bebius macer haereditibus dandum: obtinuit Strabo: tu lauda Marcellinum ut ego statim feci: quis enim abunde sufficiat illi quod est a principe & a senatu praebatur: gaudebit tamen testimonio tuo: omnes enim qui gloria famaque ducuntur mirum in modum assensio & laus a minori bus etiam profecta delectat: Te uero Marcellinus ita ueretur: ut iudicio tuo plurimum tribuat: accedit his: quod si cognoritur factum suum isto usque penetrasse: necesse est laudis suae spatio & cursu & peregrinatione lætes. Etenim nescio quo pacto uel magis homines iuuat gloria lata quam magna. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Aluum te in urbem uenisse gaudeo: uenisti autem si quando alias nunc mihi maxime desideratus: ipse adhuc pauculis diebus i Tusculano commorabor: ut opusculum quod est i manibus absoluam. Vereor enim ne si hac intentione iam in finem laxauero: ægre resumam: interim ne quod festinationi meae pereat: quod sum praesens petiturus hac quasi praecursoria epistola rogo. sed prius accipe causas rogandi:

deinde ipsum quod peto: proxime cum in patria mea fui ve-
nit ad me salutandū municipis mei filius p̄textatus: ego huic
studes inquam: respondit etiam: ubi? Mediolani: cur nō hic?
& pater eius: (erat enim una: atq; etiam ipse adduxerat pue-
rum) q̄a nullos hic p̄ceptores habemus. quare nullos? nā
uehementer itererat uestra qui patres estis & opportune cū
plures patres audiebāt liberos uestros hic potissimū disce-
re. Vbi enim aut iucundius morarentur quam ī patria aut
pudicius continerentur quam sub oculis parētum aut mi-
nore sumptu quam domi. quantulum est ergo collata pecu-
nia conducere p̄ceptores: quod nunc in habitationes in-
uiaticas ī ea quā peregre emunf impenditis adicere merce-
dibus: atq; adeo ego qui nundū liberos habeo paratus sum
p̄ rep. nostra quā p̄ filia uel parente tertiā partē eius quod
conferre uobis placebit dare. Totum etiam pollicerer: nisi
timerem ne hoc munus meum quandoq; ambitu corrūp-
tū accidere multis ī locis uideo ī quibus p̄ceptores publi-
ce cōducuntur. huic uitio occurri uno remedio potest si pa-
rētibus solis ius cōducendi relinquatur. ii' dem religio recte
iudicandi necessitate collationis addatur. Nam q̄ forasse d̄
alieno negligentes certe de suo diligentes erunt. dabuntq;
operam ne a me pecuniam non nili dignus accipiat: si accep-
turus. & ab his erit: proinde conspirare consentite: maiorēq;
animum ex meo sumite qui cupio esse quam plurimū quod
debeam conferre: nihil honestius p̄stare liberis uestris ni-
hil gratius patriā potestis: educuntur hic qui hic nascūtur:
statimq; ab infantia natale solum amare frequentare cōsue-
scant. atque utinam tam claros p̄ceptores inducatis ut in
finitimis oppidis hinc studia petantur. utque nunc liberi no-
stri aliena in loca: ita mox alieni hūc in locū confluant. Hęc
putaui altius & quasi a fonte reperenda: quo magis scires q̄
gratum mihi foret: si susciperes quod iniūgo: Iniūgo aut: &
p̄ rei magnitudine rogo: ut ex copia studiorum quā ad te

ex admiratione ingenti tui conuenit circūspicias præcepto-
res quos sollicitare possimus sub ea tamē cōditiōe: ne cui si-
dē meā obstringam: omnia enim libera parētibus seruo. Illi
iudicent: illi eligant: ego mihi curam tantum & impendiū
uindico. Proinde si quis fuerit repertus qui igenio suo fidat
eat illuc ea lege ut hinc nihil aliud certum quam fiduciam
suam fuerat. Vale.

C. Plinius Paterno suo Salutem.

V fortasse orationem ut soles & flagitas & expecta:
At ego quasi ex aliqua peregrina delicataque merce
lusus meos tibi prodo: Accipies cū hac epistola hen-
decasyllabos nostros: quibus nos in uehiculo i balneo inter
cōenā oblectamus otii tēporis: his iocamur ludimus: ama-
mus: dolemus: querimur: irascimur: describimus aliqd mō:
altius modo pressius: atq; ipsa uarietate tentamus efficere:
ut aliis alia quædam fortasse omnibus placeant: Ex qbus ta-
men si nonnulla tibi paulo petulantiora uidebūtur: erit eru-
ditionis tuæ cogitare summos illos & grauissimos uiros q
talia scripserunt non modo a lasciuiā rerum: sed ne uerbis q
dē nudis abstinuissē: quæ nos refugimus nō q̄a seueriores:
unde enim: sed quia timidiore sumus: scimus alioqn huius
opusculi illam esse uerissimā legē: quam Catullus expressit.
Nam castum esse decet pium poetā ipsum: uersiculos nihil
necesse est: qui tunc deniq; habent salem & leporem: si sunt
molliculi & parum pudici. Ego quanti faciam iudiciū tuū
uel ex hoc potes æstimare: qd̄ malui omnia a te pentitari: q̄
electa laudari. & sane quæ sunt cōmodissima desinūt uideri
cum paria esse cōpperunt. Præterea sapiens subtilisq; lector
debet non diuersis conferre diuersa: sed singula expendere:
nec deterius aliud putare quod est i suo genere perfectum.
Sed quid ego plura? Nam longiore præfatione uel excusare
uel commendare ineptias ineptissimum est. Vnum illud
prædicendum uidetur cogitare me has nugas ita inscribere

hendeca
inde siue
poemata
tātū hēc
lo meo c
lo. Nam
solum po
& human

I qu
Rut
nog
numere: l
liaritate cō
fo quoq; n
citas uel t
ri plures: n
quod faciū
nīq; etiā sin
bus ille des
& qd̄ ex Sa
ipexeris. H
domū uno
primū deid
tibi ominan
uirtutis tua
autem ut sit
si Asinius B
sentire & dic
patre melior
credere soles
ditionis: inge
pertus inueni

hendecasyllabi: qui titulus sola metri lege cōscribitur. Proinde siue epigrāmata siue edulia siue æglogas siue (ut multi) poemata seu qđ aliud uocare malueris: Licebit uoces. Ego tātū hēdecasyllabos p̄sto: a simplicitate tua peto qđ de libello meo dicturus es aliis mihi dicas: neq; ē difficile qđ postulo. Nam si hoc opusculum nostrum aut potissimum eēt aut solum posset durum uideri dicere. Quare quid agas Molle & humanum est habes quod agas. Vale.

C. Plinius Fundano suo Salutem.

I quid omnino: hoc certe iudicio facio quod Asiniū Ruffum singulariter amo: Est homo eximius & bonosq; amātissimus: Cur enī nō me quoq; iter bonos numerē? Idē Corneliū Tacitū scis quem uirum: arcta familiaritate cōplexus ē: proinde si utrunq; nostrū p̄bas: de Ruffo quoq; necesse est idē sentias: quū sit ad cōnectendas amicitias uel tenacissimū uinculū morū similitudo. Sūt ei liberi plures: Nam in hoc quoq; functus est optimi ciuis officio quod sacūditate uxoris large frui uoluit eo saculo: quo plerisq; etiā singulos filios orbatīs prēmia grates faciunt: quibus ille despectis aui quoq; nomen assumpsit: est enī auus & qđ ex Saturio firmo: quē diliges ut ego: si ut ego p̄pius inspexeris. Hæc eo ptinent ut scias q̄ copiosam q̄ numerosā domū uno beneficio sis obligaturus: ad quod petēdū uoto primū deīde bono quodā omine adducimur. Optamus enī tibi ominamurq; ī proximum annum Consulatum: Ita nos uirtutis tuæ: ita iudicia Principis augurari uolunt. Cōcurrit autem ut sit eodem anno quæstor maximus ex liberis Ruffi Asinius Bassus iuuenis: nescio an dicam quod me pater & sentire & dicere cupit, adolescentis uerecundia uetat ipso patre melior. difficile est ut mihi de absente credas: quāquā credere soles omnia. tantum in illo idustriæ: probitatis: eruditionis: ingenii: studii: memoriæ denique esse: quantum expertus inuenies. Vellem tam ferax saculum bonis artibus

haberemus: ut aliquos Basso præferre deberes: Tum ego te primus hortarer moneremque circumferres oculos ac diu penitantes quem potissimum eligeres. Hunc uero sed nihil uolo de amico meo arrogantius dicere: hoc solum dico dignum esse iuuenem quem more maiorum in filii locum assumes. Debent autem sapientes uiri ut tu: tales a rep. liberos accipere: quales a natura solemus optare. Decorus erit tibi Consuli quæstor patre prætorio: propinquis consularibus quibus iudicio ipsorum quanquam adolescentulus adhuc iam tamen inuicem ornamento est. Proinde indulge precibus meis. obsequere consilio: & ante omnia si festinare uideor ignosce: primum quia uotis suis amor plerumque præcurrit: Deinde quod in ea ciuitate in qua omnia quasi ab occupantibus aguntur quæ legitimus tempus expectant non matura sed sera sunt: In summa quod rerum quas assequi cupias præsumptio ipsa iucunda est. reuereatur iam te Bassus ut consulem. Tu dilige illum ut quæstorem: Nos denique utriusque uestrum amantissimi duplici lætitia perfruamur: etenim cum sic te: sic Bassum diligamus: ut & illum cuiuscunque & tuum quemcunque quæstorem in petendis honoribus omni opere omni labore omni gratia simus adiuturi: perquam iucundum nobis erit si in eundem iuuenem studium nostrum & amicitia nostræ & cōsulatus tui ratio contulerit: si denique precibus meis tu potissimum adiutor accesseris: cuius senatus & suffragio libentissime indulgeat & testimonio plurimum credat. Vale.

C. Plinius Valerio Paulino salutem.

Aude meo: gaude tuo: gaude etiam publico nomine. Adhuc honor studiis durat. proxime cum dicturus apud centumuiros essem: adeundi mihi locus nisi a tribunali nisi per ipsos iudices non fuit: tanta stipatiæ Caetera tenebantur: Ad hoc quidam ornatus adolescens scissis tunicis ut in frequentia solet fieri: sola uelatus toga perstitit

& quide
bore m
stræ pra
gant: n
elabore

D
cō
gra
ut scia. roga
mum est: ar
dem cum it
ritas sed ta
atque hic i
ior agenda
rale est em
existimari
omnia ista
uir quo nem
liorem deni
cepissem qu
postquam pe
ille lecretum
Adolescenti
nudebo dice
meus i peten
andis deduct
ille denique in
cillus & lenio
tum ille fama
principem adst
Neruum impe
dibus ferrent:

& quidem horis septem: Nam tamdiu dixi: magno cum labore maiore cum fructu. Studeamus ergo nec desidiam nostram prætendamus alienam: sunt qui audiant: sunt qui legant: nos modo dignum aliquid auribus: dignum chartis elaboramus. Vale.

C. Plinius Gallo suo salutem.

Admones & rogas ut suscipiam absentis Corelliae causam contra C. Cæciliū cōsulē designatū. Quod Admones gratias ago: quod rogas queror: admoneri enim debet: ut sciam rogari nō: ut faciam quod mihi non facere turpissimum est: an ego tueri Corelli filiam dubitem? Est mihi quidem cum isto contra quem me aduocas non plane familiaritas sed tamen amicitia. Accedit huc dignitas hominis: atque hic ipse cui destinatus est honor: Cuius nobis hoc maior agenda reuerentia est: quod iam illo functi sumus. Naturale est enim: ut ea quæ quis adeptus est ipsa quā amplissima existimari uelit: Sed mihi cogitari adfuturum Corelli filiae: omnia ista frigida & inania uidentur. Obuersatur oculis ille uir: quo neminem ætas nostra grauiorem: sanctiorē: subtiliorem denique tulit. quem ego cū ex admiratione diligere cœpissē quod euenire contra solet magis admiratus sum postquam penitus inspexi: Inspexi enim penitus: nihil amē ille secretum: non iocularē: non serium: non triste: nō lætū: Adolescentulus eram etiam mihi ab illo honor atq; etiam audebo dicere etiam reuerētia ut ab æquali habebatur. Ille meus ī petendis honoribus suffragator & testis: ille in iocundis deductor & comes. ille in gerendis cōsiliator & rector: ille deniq; in omnibus officiis nostris quanquam & imbecillus & senior quasi iuuenis & ualidus cōspiciebatur. Quātum ille famæ meæ domi: in publico: quantum etiam apud principem adstruxit. Nam cū forte de bonis iuuenibus apud Neruam Imperatorem sermo incidisset: & plerique me laudibus ferrent: Paulisper se intra silentium tenuit: quod illi

plurimum auctoritatis: addebat: deinde gravitate quam no-
ras: necesse est inquit partius laudem Secundum: quia nihil
nisi ex consilio meo facit: Qua uoce tribuit mihi quantum
petere uoto in modicum erat: nihil me facere non sapientis
sime: cum omnia ex consilio sapientissimi uiri facerem.
Quin etiam moriens filiae suae ut ipsa solet praedicare mul-
tos quidem amicos tibi in longiore uita parauit: Praecipuos
tamen Secundum & Cornutum. Quod dum recordor in-
telligo mihi laborandum: ne qua parte uidear hanc de me
fiduciam prouidentissimi uiri destituisse. Quare ego uero
Coreliae adero promptissime: nec subire offensas recusabo.
quanquam non solum ueniam me: uerum etiam laudem
apud istum ipsum a quo ut ais noua lis fortasse ut foeminae
intenditur: arbitror consecuturum: si hac eadem in actione
latius scilicet & uberius quam epistolarum angustiae sinunt
contigerit mihi uel in excusationem uel etiam in commen-
dationem meam dicere. Vale.

C. Plinius Antonio suo salutem.

Vemadmodum magis approbare tibi possum quan-
topere miror Epigrammata tua graeca quam quod
quaedam aemulari latine & exprimere tentauit. In de-
terius quidem accidit hoc: primum imbecillitate ingenii mei:
deinde inopia ac potius ut Lucretius ait egestate patrii ser-
monis. Quod si haec & quae sunt latina & mea hære tibi ali-
quid uenustatis uidebuntur: quantum putas inesse eis gratiae:
quae mihi & a te & graece proferuntur? Vale.

C. Plinius Hispullae suae salutem.

Uim sis pietatis exemplum: fratremque optimum & ama-
tissimum tui pari caritate dilexeris: filiamque eius ut
tuam diligas: nec tantum amita eius uerum etiam
patris amissi effectum repraesentantes: non dubito maximo ti-
bi gaudio fore: cum cognoueris dignam patre: dignam te: di-

gnam auo euadere. Summum est acumen: sūma frugalitas: amat me quod castitatis indicium est. Accedit his studium litterarum: quod ex mei caritate concepit. Meos libellos habet: lectitatis ediscit etiam. Qua illa sollicitudine: cum uideor acturus: quanto cum egi gaudio afficitur? Disponit qui nuncient sibi quem ad sensum: quos clamores excitam: quem euentum iudicii tulerim. Eadem si quando recitem in proximum discreta uelo sedet laudesque nostras auidissimis auribus excipit: uersus quidem meos cantat & forma atque cithara non artifice aliquo docente: sed amore quod magister est optimus. His & causis in spem certissimam adducor perpetuam nobis maioremque indies futuram esse concordiam. Non enim ætatē meā aut corpus quæ paulatim occidunt ac senescunt: sed gloriam diligit. Nec aliud decet tuis manibus educatam: tuis præceptis institutam: quæ nihil in contubernio tuo uiderit nisi sanctum honestumque. Quæ denique amare me ex tua prædicatione consueuerit. Nam cum matrem meam parentis loco uenerere: me a pueritia statim formare laudare talemque qualis nunc uxori meæ uideor ominari solebas. Certatim ergo tibi gratias agimus. Ego quod illam mihi illa quod me sibi dederis quasi inuicem elegeris. Vale.

C. Plinius Nonio maximo suo salutem.

Vidēsenferim de singulis, libris tuis notum tibi ut quemque perlegeram feci. Accipe nūc quid de uniuersis generaliter iudicem. Est opus pulchrum: ualidum: acre: sublime: uarium: elegans: purum: figuratum: spatiosum etiam & cum magna tua laude diffusum. In quo tu ingenii simul dolorisque uelis latissime uectus es: & horum utrumque inuicem adiumento fuit. Nam dolori sublimitatem & magnificentiam ingenii: ingenio uim & amaritudinem dolor addidit. Vale.

C. Plinius Velio Cereali suo salutem.

Ristem & acerbū casum Heluidiag Sororū: utraq; a
partu utraq; filiā enixa decessit. afficior dolore: (nec
tamē supramodū doleo): ita mihi luctuosum uidet;
qđ puellas honestissimas ī flore primo fœcunditas abstulit.
Angor infantū forte quæ sunt parētibus statī & dū natūc
orbata. Angor optimorū maritorū: angor etiā meo noīe. Nā
patrē illag; defunctū quoq; pseuerantissime diligo: ut actio
ne mea librisq; testatū est. Cui nūc unus ex tribus liberis su-
perest: domūq; pluribus adminiculis paulo ante fundatam
desolatus fulcit ac sustinet. Magno tamē fomento dolor me-
us acquiescet: si hunc saltē forrē & icolumen parēq; illi patri:
illi auo fortuna seruauerit: Cuius ego p salute pro moribus
hoc sum magis anxius: quod unicus factus est. nosti in amo-
re mollitiā ai mei: nosti metus: Quo minus te mirari opor-
tebit quod plurimū timeā de quo plurimū spero. Vale.

C. Plinius Sempronio Ruffo suo salutem.

Nterfui principis optimi cognitioni in consiliū ad-
sumptus: gymnicus agon apud Viēntes ex cuius-
dā testamento celebrabā. Hunc Trebonius Ruffi-
nus uir egregius nobisq; amicus in duumviratu suo tollen-
dum abolendumq; curauit. Negabatur ex auctoritate publi-
ca fecisse. Egit ipse causam nō minus foeliciter quā diuerse.
Cōmendabat actionem quod tanquam homo romanus &
bonus ciuis in negotio suo & mature & grauitate loquebā.
Cum sententiā prorogarentur. Dixit Iunius Mauricus quo-
uiro nihil firmitus nihil uerius: non esse restituendū Viēn-
sibus agona: adiecit: uellem etiam tolli posset Romæ. con-
stāter inquis & fortiter. Quid nī? Sed hoc fortiter Maurico
nouum non est. Idem apud Neruam Imperatorē nō minus
fortiter. Cœnabat Nerua cum paucis. Vegento recūbebat
proximus atque etiam in sinu. Dixi omnia: Cum hominē
nominaui icidit sermo de Catullo Messallino q luminibus
orbatus īgenio sœuo mala cæcitatē addiderat: nō uerebā:

non erub
nō secus
quēq; cō
ī cōmun
putamus
naret: lon
res Viēn
nensium u
in corporib
capite diffu

C
Agn
gnor
ferre

corpus agi
tare. Cūq; p
senescere op
exercitus rex
Nā & prima u
partire debem
reddūt. Quād
imitari istud p
mei nō delidi

C.
Roxin
dicio c
æque in

cepi reputare
habuissē. Sol
nes aut fragilita
Quidā ex uis qu
etas & ualitud
suntur. alius ex

non erubefcebat: nō miserabatur. quo sapius a Domitiano
nō lecus ac tela quæ & ipsa cæca & iprouida ferūt ī optimū
quēq̃ cōtorquebat. De huius neqtia sanguinariisq; sentētis
ī cōmune oēs sup cœnā loquebat. Tū ipse Imperator. Quid
putamus passurū fuisse si uiueret. Mauricus nobiscum cœ-
naret: longius abii. Libens tamen. placuit agona tolli: q̃ mo-
res Vienenſium infecerat: ut noster hic omnium. Nam Vie-
nensium uitia intra ipsos residunt: nostra late uagant. Vtq;
in corporibus sic in imperio grauissimus est morbus qui a
capite diffunditur. Vale.

C. Plinius Pomponio Basso suo salutem.

Agnā cepi uoluptatē: cum ex cōmunibus amicis co-
gnoui te ut sapiētia tua dignū ē & disponere otii &
ferre: habitare amœnissime: & nūc terra nunc mari
corps agitare: multū disputare. multū audire: multū lecti-
tare. Cūq; plurimū scias: quotidie tamē aliqd addiscere. Ita
senescere oportet uix q̃ magistratus amplissimos gesserit:
exercitus rexerit: totūq; se resp. quādiu decebat optulerit.
Nā & prima uitæ tēpora & media patriæ: extrema nobis im-
partire debemus ut ipse leges monēt quæ maiore ānis otio
reddūt. Quādo mihi licebit: quādo p̃ ætatē honestum erit
imitari istud pulcherrimæ quietis exemplū: quādo secessus
mei nō desidia nomē sed trāquillitatis accipient. Vale.

C. Plinius Fabio Valenti suo salutem.

Roxime cum apud Centumuiros in quadruplici iu-
dicio dixissem: subit recordatio egisse me iuuenem:
æque in quadruplici. p̃cessit animus ut solet lōgius:
cepi reputare quos ī hoc iudicio quos ī illo sortios laboris
habuissem. Solus erā qui in utroq; dixissem: tātās cōuersio-
nes aut fragilitas mortalitatis aut mobilitas fortunæ facit.
Quidā ex us qui tūc egerant decesserunt: exulant alii: huic
ætas & ualitudo silentium suasit: hic ipōte beatissimo otio
fruitur. alius exercitum regit: illū ciuilibus officiis p̃cipis

amicitia exemit: Circa nos ipsos q̄ multa mutata sunt: studiis periclitati sumus. Rursusque processimus: profuerunt nobis amicitiae bonorum & obfuerunt: iterumque profunt. Si computes annos: exiguum tempus. si uices rerum: æuum putes: Quod potest esse documento nihil desperare: nulli rei fidere: cum uideamus tot uarietates tam uolubili orbe circumagi. Mihi autem familiare est omnes cogitationes meas tecum cōmunicare: iisdemque te uel praeceptis uel exemplis monere: quibus ipse me moneo: quæ ratio huius epistolæ fuit. Vale.

C. Plinius Messo maximo suo Salutem.
Cripseram tibi uerèdum esse: ne ex tacitis suffragiis uitium aliquod existeret: factum est proximis comitiis in quibusdā tabellis multa iocularia atq; etiā fœdā dicta: in una uero p̄ candidatorum nominibus suffragatorum nomina inuenta sunt. Excāduit senatus magnoque clamore & qui scripserat iratum principem est cōprecatu. ille tamen sefellit & latuit fortasse etiā inter indignantis fuit. Quid hunc putamus domi facere qui in tanta re tam serio tempore tam scurriliter ludat? Qui deniq; omnino in senatu dicax & urbanus & bellus est: Tantum licentiæ prauis ingeniis adiicit illa fidutiā: Quis enim sciet: poposcit tabellas: stilum accepit: dimisit caput: neminem uererur: sed contemnit. Inde ista ludibria scena & pulpito digna quo te uertat: quæ remedia conquiras: ubique uitia remediis fortiora

Cui multum quotidie uigiliarum: multum laboris adiicit hæc nostra iners sed tamen effrænata petulantia. Vale.

C. Plinius Nepoti suo Salutem.
Etis ut libellos meos quos studiosissime comparasti recognoscendos emendandosq; curem. faciam. quid enī suscipere libentius debeo te presertim exigente?
Nā cū uir grauissimus: doctissimus: disertissimus sup hæc

occupatissimus maximæ prouintiæ præfuturus tanti pu-
tes scripta nostra circumferre tecum: Quantopere mihi pro-
uidendum est ne te hæc pars latinarum tanquam superua-
cua offendant. Adnitar ergo primum ut comites istos quacū-
modissimos habeas: deinde ut reuersus inuenias quos uelis
istis addere. Neque enim mediocriter me ad noua opera tu
lector hortaris. Vale.

C. Plinius Falconi suo Salutem.

Ertius dies est quot audiui recitantem Sentium Au-
guriū cum summa mea uoluptate immo etiā ad-
miratione. poetica appellat: multa tenuiter: mul-
ta sublimiter: multa uenuste: multa tenere: multa dulciter:
multa cum bile. Aliquot annis puto nihil generis eiusdem
absolutius scriptum: nisi forte me fallit aut amor eius aut
quod me ipsum laudibus uexit: Nam lemma sibi sumpsit
quod ego interdum uersibus ludo. Atque adeo iudicii mei
te iudicem faciam: si mihi ex hoc ipso lemmate secundus uer-
sus occurrerit: nam cæteros teneo & iam explicui. Cato car-
mina uersibus minutis his olim quibus & meus Catullus &
Caluus ueteresque. Sed quid ad me: unus Plinius est Mihi
prior: Is mauult uersiculos foro relicto & qrit quod amet
putatque amari. ille Plinius ille. Quid Catones. I nunc quis-
quis sapias amare noli. Vides quam acuta omnia quam apta
quam expressa. Ad hunc gustum totum librum repromit-
to: quem tibi ut primum publicauerit exhibebo. Interim
ama iuuenem & temporibus nostris gratulare pro ingenio
tali: quod ille moribus adornat: uiuit cum Spurina: uiuit cū
Antonino: quorum alteri affinis: utrique contubernalis est.
Possis ex hoc facere coniecturam quam sit emendatus ado-
lescens qui a grauissimis senibus sic amatur. Est enim illud
uerissimum. Vale.

C. Plinius Iulio Seuero suo Salutem.

Aerennius seuerus uir doctissimus magni æstimat in bibliotheca sua ponere imagines municipum tuorum Cornelii nepotis. & Titi atii: petitque si sunt istice ut esse credibile est exscribendas pingendasque delegem. Quam curam tibi potissimum iniungo: primum quia desideris meis amicissime obsequeris: Deinde quia tibi studiorum summa reuerentia: summus amor studiosorum: postremo que patriam tuam omnisque qui nomen eius auxerunt ut patriam ipsam ueneraris & diligis. Peto ut pictorem quod diligentissimum assumas. Nam cum est arduum similitudinem effingere ex uero: tum longe difficillima est imitationis imitatio. Quare rogo ut artificem quem elegeris ne in melius quidem finas aberrare. Vale.

C. Plinius Romano suo Salutem.

Ila tu cum proximo res agentur quoquo modo ad id dicandum ueni: Nihil est que in dextram aurem fiducia mei dormias: non impune cessatur. Ecce Licinius nepos prætor acer & fortis uir multum etiam dixit Senatori: Egit ille in senatu causam suam: egit autem sic ut de precaretur: remissa est multa: sed timuit: sed rogauit: Sed opus uenia fuit, dices non omnes prætores tam seueri. falleris. Nam uel instituere uel reducere eiusmodi exemplum non nisi seueri: institutum reductumue exercere etiam lenissimi possunt. Vale.

C. Plinius Surræ suo Salutem.

Truli tibi ex patria mea pro munusculo quaestionem altissima ista eruditione dignissima: Fons oritur in monte: per saxa decurrit: excipitur cœnatiuncula manu facta. Ibi paululum retentus in larium lacum decedit: huius mira natura. Ter in die statis auctibus. ac diminutionibus crescit decrescitque. Cernis id palam & cum summa uoluptate deprehenditur, iuxta recumbis & uesceris. Atque etiam ex ipso

fontem:
momen
aliud po
tegitur
que iteg
fortis & f
rit aut de
eiusdē ui
exitus: Na
quasdam o
sunt: quo
quaque ille r
hic humor
flumina qu
uioque æ
excursum
certa men
rius & pig
An nescio q
nitium ē
lat. Scrutare
mihi abunde

Liber. C.

E
g
la
rel
uerum præto
manos. Curian
leg præiudici

fonte: nam est frigidus: potas. interim ille certis dimensisque
momentis uel subtrahitur uel assurgit. Annulum seu quid
aliud ponis in sicco alluitur sensim ac nouissime operis de
tegitur rursus paulatimq; deseritur: Si diutius obserues utrū
que itez atq; tercio uideas. Spiritus ne aliquis occultior os
fons & fauces modo laxat modo includit prout i latus occur
rit aut decessit expulsus: Quod i ampullis cæterisque generis
eiusdē uidemus accidere: quibus nō hians nec statim patēs
exitus: Nam illa quoque quanquam prona & uergentia per
quasdam obluētantis animæ moras crebris q̄si singultibus
sistunt: quod effundunt. An quæ oceano natura fōti quoq;
quaq; ille ratione aut impellitur aut resorbet hac modicus
hic humor uicibus alternis supprimitur & egeritur. An ut
flumina quæ in mare deferuntur aduersantibus uentis ob
uiouque æstu retorquentur: ita est aliquid quod huius fontis
excursum per momenta repercutiat. An latentibus uenis
certa mensura: quæ dum colligit quod exhauserat minor ē
rius & pigrior: is cum colligit agrior maiorque profertur.
An nescio qd libramētū abditum & cæcum quod cū exina
nitiū ē suscitāt & elicit fontē: cū repletur moras & strangu
lat. Scrutare tu causas. potes enī quæ rātū miraculū efficiūt:
mihi abunde est si satis expressi quod efficitur. Vale.

Liber. C. Plinii Epistolarum Quintus Incipit.

C. Plinius Seuero suo Saluti.

Egatum mihi obuēit modicum sed amplissimo
gratius. Cur amplissimo gratius: Pomponia Gal
la exhæredato filio Affudio Curiano hæredem
reliquerat me: dederat cohæredes Sertorium le
uerum prætorium uirum aliosque splendidos equites ro
manos. Curianus orabat ut sibi donarem portionem meā:
seque præiudicio iuuares. Eandem tacita conuentione saluā

mihi pollicebatur. Respondebā nō cōuenire moribus meis
aliud palam: aliud agere secreto. præterea non esse satis ho-
nestū donare & locupleti & orbo: In summa non profuturū
ei si donassem: profuturum si cessissem. esse autem me para-
tum cedere si iniqui exhæredatū mihi liqueret. Ad hoc ille.
rogo cognoscas. Cuntatus paulum: faciam inquā. Neq; enī
uideo cur me minorem putem quā tibi uideor. Sed iā nunc
memento non defuturam mihi constantiam: si ita fides du-
xerit secundum matrem tuam pronuntiandi. Vt uoles ait.
Voles enim quod æquissimum. Adhibui i consilium duos:
quos tūc ciuitas nostra spectatissimos habuit Corelium &
Frōtinū. his circūdatus in cubiculo meo sedi. Dixit Curia-
nus quæ p se putabat. Respondi paucis ego. Nec enī aderat
alius qui defunctæ pudorem tueretur. Deinde secessi & cō-
siliū sententia: Videtur inquā Curiane mater tua multas
habuisse causas irascendi tibi. Post hoc ille: cum cæteris sub-
scripsit centumuirale iudicium mecum nō subscripsit: Ap-
perebat iudicii dies. Cohæredes mei componere & trāligere
cupiebat non diffidentia causæ sed metu temporum. Vere-
batur qd uidebāt multis accidisse: ne ex centumuirali iudicio
capitis rei exirent. Et erant quidam in illis quibus obtici &
gratille amicitia & rustici posset. Rogant ut cū Curiano lo-
quar. Conuenimus in ædem concordia. Ibi ego si mater in-
quam te ex parte quarta scripsisset hæredem: non queri pos-
ses. Quid si hæredem quidem instituisset exasse. sed legatis
ita exhaustisset ut nō amplius apd te quā quarta remaneret?
Igitur sufficere tibi debet si exhæredatus a matre quartam
partem ab hæredibus eius accipias: quā tamen ego augebo.
scis te nō subscripsisse mecum & biennium transisse: oīaq;
ulucepisse. Sed ut te cohæredes mei tractabiliorē experian-
tur: utq; tibi nihil abstulerit reuerētia mei. offero p mea pa-
te rātundē. Tuli fructū nō cōsciētiæ modo uerū etiā famæ
Ille ergo curianus legatū mihi reliq; & factū meū nisi forte

blandior mihi antiquorum notabili more signauit. Hæc tibi
scripsi: quia de omnibus quæ me delectant: uel angunt: non
aliter tecum quam mecum loqui soleo. Deinde quod durū
existimabā te amantissimum mei fraudare uoluptate: quā
ipse capiebā. Nec enim sum tā sapiēs quod nihil mea interlit
an tuis quæ honeste fecisse me credo testificatio quædā & q̄si
præmium accedat. Vale.

C. Plinius Flacco suo salutem dicit.

Cæpi pulcherrimos turdos: cum quibus parem cal-
culū ponere nec urbis copiis ex Laurentino: nec ma-
ris tam turbidis tēpestatibus possum. recipies ergo
epistolas steriles & simpliciter i gratas: ac ne illā q̄dē solertiā
Diomedis i permutādo munere imitantis. Sed: quæ facilitas
tua: hoc magis dabis ueniā quod se nō mereri fatētur. Vale.

C. Plinius Aristōni suo salutem.

Uim plurima officia tua mihi grata & iucūda sunt: tū
uel maxime quod me celādū nō putasti fuisse apud
te de uersiculis meis multū copiosūq; sermonē: eūq;
diuersitate iudiciorū longius processisse. extitisse etiā quos-
dam qui scripta quidem ipsa nō improbarēt: me tamen amice
simpliciterq; rephenderent: q; hoc scriberē recitarēq;. Qui-
bus ego ut augeam meam culpā ita respōdeo. facio nōnūq;
uersiculos seueros parū. facio & comœdias. audio & specto
mimos. & Lyricos lego & Satyricos itelligo aliquando præ-
rea rideo. iocor. ludo. utq; omnia innoxia remissionis genera
breuiter amplectar: homo sum. Nec uero moleste fero hāc
esse de moribus meis existimationem. Vt qui nesciunt talia
doctissimos grauissimos sanctissimos homines scriptitasse
me scribere mirent. Ab illis autem quibus notum est quos
quantosq; auctores sequar facile impetrari posse cōfido: ut
errare me sed cum illis sinant: quorum nō seria modo uerū
lulus etiā exprimere laudibile est. An ego uerear: neminē
uiuentium ne quam in speciem adulationis icidā nomīabo.

Sed ego uere ar ne me non satis deceat quod decuit. M. Tul-
lium: C. Caluum: Asinium Pollionem. M. Messallam. Qu.
Hortensium. M. Brutum: L. Syllam. Qu. Catulum. Qu. Scæ-
uolam Ser. Sulpicium Varronem Torquatū immo torqua-
tos C. Memmium Lentulum. Getulicum: Annæū Senecam
& proxime Virginium Ruffum: & si non sufficiunt exēpla
priuata. Diuum Iulium Diuum Augustum Diuum Neruā
T. Cæsarem. Neronem enim tranleo: quamuis sciam non
corrumpi i deterius quæ etiā a malis aliquādo sed honesta
manere quæ sæpius bonis fiunt: inter quos uel p̄cipue nu-
merandus est P. Virgilius: Cornelius nepos: & prius Ennius
Actiusq;: Non quidem hi senatores: sed sanctitas morū non
distat ordinibus: Recito tamen quod illi an fecerint nescio
etiam: sed illi iudicio suo poterant esse contenti: mihi mode-
stior constantia est: quam ut satis absolutum putem quod a
me probetur. Itaq; has recitandi causas sequor. Primum q̄
ipse qui recitat aliquando acrius scriptis suis auditorq; reue-
rentiam intendit. Deinde q̄ de quibus dubitat quali ex cōsi-
lii sentētia statuit. Multa etiam a multis admonetur & si nō
admoneat quid quisq; sentiat p̄spicit ex uultu oculis: nutu:
manu: murmure: silentio. quæ satis apertis notis iudicium
ab humanitate discernunt. Atq; adeo si cui forte eorum q̄
interfuerunt curæ fuerit eadē illa legere: intelliget me quæ
dam aut cōmutasse aut præterisse fortasse etiam ex suo iu-
dicio quamuis ipse nihil dixerit mihi. Atq; ita hoc di' puto
quasi populum in auditorium nō in cubiculū amicos aduo-
carim: Quos plures habere multis gloriosum: repræhenfioi
nemini fuit. Vale.

C. Plinius Valeriano suo salutem.

Es parua sed initium non paruum. Vir prætorius so-
lers a senatu petit ut sibi instituere in agris suis nun-
dinas p̄mitteretur. Cōtradixerunt Vicentinog; lega-
ti. affuit Tullius nominatus. dilata causa est alio senatu.

Vicentin
lapi ne u
præto
tuan tun
mum: an
Nepos po
die. Sed q
racita tan
aures tuas
cognolcas
spectatorq;

Vno
gravi
ner

solebā. Era
promptissi
teri testame
quibus offer
illud quod p
enim agendis
occisorum a
soluerat. sub
historiamq;
piebat: quāto
acerba sempe
quid parant;

uiuunt: uiuen
cozitant & m
non repentina
pat. C. quidem
Visus est sibi p
compositus in

Vicentini sine aduocato intrauerunt. dixerunt se deceptos, lapsi ne uerbo: An quia ita sentiebant. Interrogati a nepote prætore quæ docuissent responderunt: quod prius iterrogati: tunc gratis affuissent responderunt Sex milibus nummum: an rursus aliquid dedissent. dixerunt mille denarios. Nepos postulauit ut nominatus induceretur. hæcenus illo die. Sed quantum auguror longius res procedet. Nam pleraque tacita tantum & omnino commota latissime serpunt. Erexī aures tuas quādiu nunc oportet quamblande roges ut reliquæ cognoscas: si tamen non ante ob hæc ipsa ueneris Romam spectatorque malueris esse quam lector. Vale.

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Vnciatur mihi C. Fanius decessisse: qui nuncius graui me dolore cōfudit. primum quia amauī hominem elegantē & disertū: deinde quod iudicio eius uti solebā. Erat enim natura acutus. Vsu exercitatus. uarietate promptissimus. Angit me super ista casus ipsius. decessit ueteri testamento. misit quos maxime diligebat: persecutus ē quibus offensior erat. Sed hoc ut cunq; tolerabile: grauius illud quod pulcherrimum opus imperfectum reliquit quibus enim agendis causis distringeretur: scribebat tamen exitus occisorum aut relegatorum a Nerone: & iam tres libros ab soluerat. subtiles. & diligentis & latinos. atq; inter termōne historiamq; medios. Ac tanto magis reliquos perficere cupiebat: quāto frequentius hi læstitabantur. Mihi autē uidetur acerba semper & immatura mors eorum qui immortale aliquid parant: Nam qui uoluptatibus dediti quasi in diem uiuunt: uiuendi causas quotidie finiunt: Qui uero posteros cogitant & memoriā sui operibus extendūt: his nulla mors non repentina est: ut quæ semper incohatur aliquid abruptat. C. quidem Fanius quod accidit multo ante præsensit. Visus est sibi per nocturnam quietem iacere in lectulo suo compositus in habitu studentis: habere ante se scrinium ita

ut solebat. Mox imaginatus uenisse Neronem in thoro re-
disse. pmpisse librū primū quē de sceleribus eius ediderat:
eumq; ad extremum reuoluisse. idem in secundo ac tercio
fecisse. tunc abisse. expauit. & sic interpretatus est tanquam
idem sibi futurus esset scribēdi finis: q; fuisset illi legendi: &
fuit idem. Quod me recordantē miseratio subit quantum
uigiliarum quantum laboris exhausit frustra. occurrant
animo mea mortalitas: mea scripta. Nec dubito te quoq; ea-
dē cogitatione terreri pro istis quæ inter manus habes Pro-
inde dū suppetit uita: enitatur ut mors quam paucissima
quæ abolere possit inueniat. Vale.

C. Plinius Apollinari suo salutem.

Mau curam & sollicitudinem tuā: q; cū audisses me
æstate Thufcos meos petitu: ne facerē ualisti: dū
putas insalubris. & sane grauis & pestilēs ora Thu-
scorū quæ p littus extēdit. Sed hi pcul a mari recesserūt: qn
etiā Apēnino saluberrimo mōtiū subiact. Atque adeo ut
oēm p me merū pōas: accipe tēperie cæli: regiōis sitū. uillæ
amoenitatē: q; & tibi auditu & mihi relatu iocūda erūt. Cæ-
lū ē hyeme frigidū & gelidū. myrtos oleas q; alia æstiuo tē-
pore lætant aspernat & respuit. Laus tamē patis atq; etiā
nitidissimā profert iterdū: sed nō sæpius q; sub urbe nostra
necat. Aestatis mira clāmētia. semper aer (spiritu aliquo mo-
uet: frequētius tamē auras q; uētos habet: hinc tenes multos
uideas. auos proauosq;. Iā iuuenum audis fabulas ueteres
sermōesq; maiorū. Cū ueneris illo putes te alio sæculo natū
Regionis forma pulcherrima. imaginare Amphitheatrū al-
quod imēsum & q̄le' sola regē natura possit effingere. Latē
& diffusa planities mōtib; cigit. Montes summa sui parte
pccera nemora & antiq; habēt. frequēs ibi & uaria uenatio
Inde crebræ siluæ cū mōte ipso descendūt: has iter pingue
terreniq; colles: (neq; enī facile utquā saxū: etiam si quæ rat
occurrit:) planissimis cāpis fertilitate nō cedūt: opimamq;

in thoro refe-
rius ediderat:
ndo ac teruo
est tanquam
illi legendi:
bit quantum
ra. occurrant
o te quoq; ea
is habes. Pro-
mpaucissima.

messiem ferius tantū sed nō minus pcoquit. Sub his p latus
omne uineæ porriguntur. Vnamq; faciem lōge lateq; conte-
xunt. Quax a sine imoq; q̄si margine arbusa nascūt. prata
inde campiq; Cāpi quos nō nisi īgentes boues & fortissima
aratra perfringunt: tātis glebis tenacissimū solū cū psecat;
assurgit ut demū nono sulco perdomet. Prata florida & gē-
mea trifoliū aliasq; herbas teneras sempq; molles & q̄si no-
uas alūt: Cūcta enī perennibus riuis nutriunt. Sed ibi aquæ
plurimū: palus nulla q̄a deuexa terra qcqd liquoris accipit
nec absorbit effundit ī Tyberī. Medios ille agros secat na-
uiū paties: oīsq; fruges deuexit ī urbē hyeme dūtaxat & Ve-
re. æstate summittit īmensiq; fluminis nomē arētī alueo de-
serit: Autūno reassumit. Magnā capies uoluptatē si hunc re-
gionis sitū ex monte prospexeris: Neq; enim terras tibi sed
formā aliquam ad eximiā pulchritudinē pictā uideberis cer-
nere: ea uarietate ea descriptiōe quocūq; īciderint oculi refi-
ciunt. Villa ī colle imo sita prospicit quasi ex sūmo: ita leui-
ter & sensim cliuo fallēte cōsurgit: ut cū ascēdere te nō pu-
tes: sentias ascendisse. A tergo Apenninū sed longius habet.
Accipit ab hoc auras. q̄libet sereno & placido die nō tamen
acres & imodicas sed spatio ipso lassas & ī fractas. magna sui
pre meridiē spectat: æstiuūq; solē ab hora sexta: hybernū ali-
quāto maturius: quasi iuitat ī porticū latā & pro modo lon-
gam: Multa ī hac mēbra. atriū etiā ex more ueteg. ante por-
ticū xyllus cōcisus ī plurimas species distinctusq; buxo: de-
missus inde pronusq; puluinus cui bestiarum effigies iuicē
aduersas buxus inscripsit. Acanthus in plano mollis & pene
dixerim liquidus. ambit hunc ambulatio pressis uarieque
tonsis uiridibus inclusa: ab his gestatio ī modum circi quæ
buxum multiformem humilisq; & retentas manu arbuscu-
las circuit. omnia maceria muniuntur. hanc gradata buxus
operit & subtrahit: Pratum inde non minus natura quam
superiora illa arte uisendum. Cāpi deinde. porro multaque

alia prata & arbuta. A capite porticus Triclinium excurrit
ualuis Xystum definentē & protinus pratum multūq; ruris
uidet fenestris. hac latus Xysti & quod proficit uillae ac adia
centis hippodromi nemus comasq; p̄p̄ectat. Cōtra mediā
fere porticū zeta parū recedit; cingit areolam quae quatuor
platanis inumbratur; Inter has marmoreo labro aq̄ exūdat;
circūiectasq; platanos & subiecta platanis leni aspergine fo
uet. Est i hac Zeta dormitoriū cubiculū quod die clamorē
sonum excludit; iūctaq; quotidiana amicorū cōenatio. Areo
lā illā porticus alia eadēq; omnia quae porticus aspicit. est &
aliud cubiculū a p̄xima platano uiride & umbrosum mar
more excultū podio tenus; nec cedit gratiae marmoris ra
mos isidētesq; ramis aues imitata pictura fonticulus. In hoc
fonte crater; circa siphōculi plures miscēt iucūdisimū mur
mur. i cornu porticus amplissimū cubiculum Triclinio oc
currit; Aliis fenestris Xystū. aliis despicit pratum; Sed ante
piscinam quae fenestris feruit ac subiacet. strepitu uisūque
iucunda; Nam ex edito defiliens aqua suscepta marmore al
bescit. Idem cubiculum hieme tepidissimū q̄a plurimo sole
perfundit; Coheret hypocaufton; & si dies nubilus immisso
uapore solis uicem supplet. Inde apodyteriū Balnei laxū &
hilare excipit cella frigidaria i q̄ baptisteriū amplū atq; opa
cū. Si natate latius aut tepidius uelis i area piscina ē. i proxi
mo puteus ex quo possis rursus astrigi si poeniteat teporis;
frigidariae cellae connectitur media cui sol benignissimae ē
praesto. caldariae magis. prominent enim i hac tres discessio
nes duae i sole; tertia a sole lōgius; a luce nō lōgius; apodyte
rio suppositū ē Sphaeristeriū quod plura genera exercitatio
nis; plurisq; circulos capit nec procul a balneo scalae quae in
cryptoporticū ferūt; prius ad dietas tris. hae alia areolae illi
i qua platani quatuor; alia prato; alia uineis iminet diuersis.
diuersasq; caeli partes ut prosp̄ctus habet. in summa crypto
porticu cubiculum ex ipsa cryptoporticu excisum qd̄ hip

podro
soli m
num
crypto
gere u
apenit
uis eq
tere T
tiorē ab
prosp̄ct
proporti
cōterag
que cry
mediū
duae i q
sol aut
q; tecto
intran
uestiunt
Hedera tr
suo copul
nit Laurus
podromi
faciē. Cup
nigriorq;
diem recip
sole disting
ēto limite
buxis diuic
formas nū
ni dicunt
ta s̄ poma
tatio medi

podromum nīneas mōtes intuetur. lūgitur cubiculū obuiū
 soli maxime hyberno. hinc oritur Zeta: quæ uillæ hipodro-
 mum adnectit. hæc facies. hic usus a fronte a latere. æstiuā
 cryptoporticus ī edito posita quæ nō aspicere uīneas sed tā-
 gere uidetur. In media Trichinium saluberrimum afflatū ex
 apeninis uallibus accipit. Post latissimis fenestris uīneas ual-
 uis æque uīneas sed per cryptoporticum quasi admittit. a la-
 tere Trichinii quod fenestris caret: scalæ cōuiuio utilia secre-
 tiore ābitu suggerūt. In fine cubiculū cui nō minus iucūdū
 prospectū cryptoporticus ipā quā uīneæ præbēt. Subest cry-
 ptoporticus subterraneæ similis: æstate: iclulo frigore riget:
 cōtētaq; aere suo nec desiderat auras nec admittit: post utrā
 que cryptoporticū unde trichiniū definit: incipit porticus āte
 mediū diē hyberna: iclino die æstiuā. hac adeūtur diætæ
 duæ: q̄rum ī altera cubacula quatuor: altera tria ut circuit
 sol aut sole utuntur aut ūbra. Hæc dispositionē amoenitatē
 q; tectorū lōge p̄cedit hipodromus. medius patescit. statiq;
 intransiunt oculis totus offert. platanis circūf. Illæ hedera
 uestiuntur: utq; summæ suis: ita imæ alienis frōdibus uirēt.
 Hedera truncū & ramos pererrat: uicinaq; platanos trāsitu
 suo copulat. has buxus. iteriacet. Exteriores buxos circūue-
 nit Laurus: Vmbræq; platanorū suā cōfert. Rectus hic hip-
 podromi limes: ī extrema parte hemicyclo frangit: mutatq;
 faciē. Cupressis ambitur & tegitur densiore umbra opacior
 nigriorq; interioribus circulis: sunt enim plures: purissimū
 diem recipit: Inde rosas effert: umbrarūq; frigus nō ingrato
 sole distinguit. Finito uario illo multipliciq; curuamine re-
 cto limite reddit ne huic uni. Nā uix plures intercedētibus
 buxis diuidunt: alibi pratulū: alibi ipsa buxus interuenit in
 formas mille descripta: litteris iterdū quæ mō nomē domi-
 ni dicūt: modo artificis: alternis metulæ surgūt: alternis īser-
 ta s̄ poma & ī ope urbanissimo subita uelut ī lati ruris imi-
 tatio mediū ī spaciū breuioribus utrinq; platanis adornat.

Post has acanthus hinc inde lubricus & flexuosus. deinde plu-
res figuræ pluræq; nomina. in capite stibadiū cādido marmo-
re uite protegīt: Vitem quatuor columnellæ carystiæ sub-
eunt: E stibadio aq̃ uelut expressa cubantiū pōdere siphon-
culis effluit. cauato lapide suscipit. gracili marmore cōtine-
tur: atq; ita occulte tēperat ut impleat nec redūdet. Gusta-
toriū grauiorq; cōnatio margini iponit: leuior nauicularū
& auiū figuris innatās circuit. cōtra fons egerit aquā & reci-
pit: nā expulsa in altū in se cadit iunctilq; hiatibus & absorbet
& tollit: e regione stibadii aduersū cubiculū tantū stibadio
reddit ornatus: quātū accipit ab illo. a marmore splēdet ual-
uis: iuridia p̃minet textit alia uiridia supioribus atq; inferio-
ribus fenestris suspicit despicitq;: Mox zetecula refugit q̃si
in cubiculū idē atq; aliud: lectulus hic: & undiq; fenestræ &
tamē lumē obscurū umbra p̃mēte: Nam lætissima uitis per
omne tectū in culmē nitit & ascēdit. Nō secus ibi q̃ in nemore
iaceas: imbrē tātū tanq̃ in nemore nō sentias. hic quoq; fons
nascit: simulq; subducit: Sunt locis pluribus disposita sedi-
lia e marmore: quæ ambulationē fessos ut cubiculū ipm iu-
uant. fonticuli sedibus adiacent p̃ totū hippodromū indu-
ctis phystulis: strepūt riui: & q̃ manus duxit sequūt: his nūc
illa uiridia nūc hæc iterdū simul omnia lauant: uitassē iā
dudū ne uiderer argutior nisi p̃posuissē oēs angulos tecū
epistola circūire. Neq; enim uerebar ne laboriosum esset ti-
bi legenti quod absenti non fuisset: præsertim cum iterge-
scere si liberet depositaq; epistola quasi residere sæpius pos-
ses: præterea idulsi amoris meo: amo enī quæ maxima ex pre-
ipse incohauit aut icohata percolui. In summa cur nō aperiā
tibi uel iudicium uel errorem? Primum ego officium scrip-
toris existimo ut titulum suum legat: & identidem interro-
get se quid cœperit scribere: sciatque si materiæ immoratur
non esse longum: longissimum si aliquid accersit atq; attra-
hit. Vides quot uersibus Hōerus: quot Virgilius arma: hic

aneæ: Achil-
facit quod i
cōseclerur &
curius hic e:
magnis: cum
nihil iductū
bit sed uilla
ne secundū
hoc in quo ex
scularis Tybu
illa quæ retuli
nulla necessita
omnia & quie
lū ut aer liq̃d
Nam studiis
nulquam salu
quos eduxera
in posterum h

C. h.
Ec hæc
stat. Sat
drante
nē quadringer
si defuncti uo
cti uoluntas u
rus accipiant:
nem patriā uo
tuli huic. cccc.
denegem? scio
eandē rē pub.
me decuriones
deste: deinde sub
illius hoc mun

æneæ: Achillis ille describat: brevis tamen uterque est: quia
facit quod instituit. Vides ut aratus minutissima etiâ sydera
cōfēctetur & colligat: modum tamen seruat. Non enim ex-
cursus hic eius sed opus ipsum est]. Similiter nos ut parua
magnis: cum totam uillam oculis tuis subiicere conamur si
nihil i ductū & quasi deuiū loquimur: nō epistola quæ descri-
bit sed uilla quæ describit magna est. Vex illuc unde cœpi
ne secundū legē meam iure repræhendar si longior fuero i
hoc i quo excessi, habes causas cur ego Thuscōs meos Thu-
sculanis Tyburtinis Prænестinisq; meis præponā. Nā super
illa quæ retuli altius ibi otium & pinguius eoque securius,
nulla necessitas togæ, nemo accersitor ex proximo, placida
omnia & quiescentia: quod salubritate regiōis ut purius cæ-
lū ut aer liq̄dior accedit, ibi animo: ibi corpe maxie ualeo:
Nam studiis animum: uenatu corpus exerceo: mei quoque
nusquam salubrius degunt: usq; adhuc certe neminē ex his
quos eduxeram mecum: uenia sit dicto: ibi amisi: diū modo
in posterum hoc mihi gaudiū: hāc gloriā loco seruēt. Vale.

C. Plinius Caluissio suo Salutem.

Ec hæredem institui nec præcipere posse rem pu. cō-
stat. Saturninus autem qui nos reliq̄t hæredes qua-
drantem rei pu. nostræ: deide quadrantē præceptio-
nē quadringentorū milium dedit: hoc si ius aspicias: irritū:
si defuncti uoluntatem ratū & firmum est. Mihi aut defun-
cti uoluntas uereor quā in partem Iuriscōs, quod sim dictu-
rus accipiant: Antiquior iure est utiq; in eo quod ad cōmu-
nem patriā uoluit peruenire, an cui de meo his adiciēs cō-
tuli huic, cccc. miliū paulo amplius tertiā partē ex aduētitiō
denegem? scio te quoq; a iudicio meo non abhorreere: cum
eandē rē pub. ut ciuis optimus diligas. Velim ergo cū pxi-
me decuriōes cōtrahent qd sit iuris dicas, parce tamē & mo-
deste: deide subiūgas nos, cccc. miliū sicut pcepit saturninus
illius hoc munus: illius liberalitatis tamē obsequiū uocet:

hæc ego scribere publice superſedi: primū quod meminera
pro neceſſitudine amicitia tuæ & debere te & poſſe pinde
meis ac tuis partibus fungi: deinde quia uerebar ne modū
tibi quem in ſermone cuſtodire facile eſt tenuiſſe ī episto-
lā nō uiderer: Nā ſermōne uultus geſtus: uox ipſa moderatur:
epiſtola omnibus cōmendationibus deſtituta malignitatē
interpretantium exponit. Vale.

C. Plinius Capitoni ſuo Salutem.

Vades ut hīſtoriā ſcribam: & ſuades nō ſolus: multi
me hoc ſæpe monuerūt: & ego uolo nō qā cōmode
facturū eſſe cōfido: id enī temere credas niſi exptus:
Sed qā mihi pulchrū ī primis uidet nō pati occidere qbus
æternitas debeatur: aliorūq; famam cum ſua extēdere. Me
aut nihil æque ac diuturnitatis amoris cupido ſollicitat res
homīe digniſſimæ pſertim q nullius ſibi cōſcius culpæ po-
ſteritatis memoriā nō reformidet: Itaq; diebus ac noctibus
cogito: ſi q me quoq; poſſim tollere humo. Id. n. uoto meo
ſufficit: illud ſupra uotū: uictorq; uirū uolitare p ora: q̄q. o.
Sed ſatis ē qd ppe ſola hīſtoria polliceri uidet: oratiōi enī &
carmini pua gratia niſi eloquētia ē ſumma. hīſtoria quoquo
modo ſcripta delectat: Sunt enī hoīes natura curioſi. & qua
libet nuda reꝝ cognitiōe capiūt: ut q ſermōculis etiā fabel-
liſq; ducat: me uero ad hoc ſtudiū īpellit domesticū exēplū:
Auunculus meus idemq; p adoptionē pater hīſtorias & qui
de religioſiſſime ſcripſit. Inuenio aut apud ſapiētis honeſtiſ-
ſimū eſſe maioreſq; ueſtigia ſeq: ſi modo recto itinere pceſſe-
rint. Cur enī cū tot egi magnas & graues cauſas has etiam ſi
mihi tenuis ex his ſpes deſtino retractare ne tātus ille labor
meus niſi hoc quod reliquum eſt ſtudiū addidero mecū pa-
riter ītercidat. Nam ſi rationem poſteritatis habeas quicqd
non eſt peractum P. ro. non inchoatum: dices poteſ ſimul &
reſcribere actiones & cōponere hīſtoriā. Vtinā. Sed utruq;
tam magnum eſt ut abunde ſit alterum efficere. Vnde ui-

ceſſimo æta
praſtare de
huic oneri
cōmuniaſe
rat illa. narr
& ex medio
nunt. hanc
tubæ decet.
tracto & ſua
uerba: alius ſe
thucydides ai
terum hīſtori
lia & hoc ipſo
tāta q̄ſi collu
ueniet ne a ſ
men iam nū
Vetera & ſcri
incta & nou
tantis uitiiſ h
daueriſ parcu
me nō tardat
ſruas ad quoc
pato alia rurſ
C.
Arie n
trīſtia
bant: r
turū ſtatim ut
Trīſte illud qu
hoc quidem tr
ſime inexpli
ſolum uerum
dum ex quaſt
amantiſſimo.

cessimo ætatis anno dicere i foro coepi: & nunc demū quid
præstare debeat orator adhuc tamen p caliginē uideo: qd si
huic oneri nouū accesserit, hēt qdē oratio & historia multa
cōmunia: sed plura diuersa i his iplis quæ coia uident. Nar-
rat illa, narrat hæc, sed aliter, huic plerq; humilia & sordida
& ex medio petita, illi oia recondita: splendida: excelsa cōue-
niunt, hanc sapius ossa: musculi: nerui: illā tori quidā & qsi
tubæ decēt. Hæc uel maxime ut: amaritudine: instantia: illa
tractu & suauitate atq; etiā dulcedine placet. Postremo alia
uerba: alius sonus: alia constructio: Nā plurimum refert ut
thucydides ait: itema sint an agonisma quoz alterū oratio
terum historia: & ex his causis non abducor ut duo dissimi-
lia & hoc ipso diuersa q; maxima confundam misceamq;: ne
tāta qsi colluuiōe turbatus ibi faciā qd hic debeo quæ iteri
ueniet ne a forēsibus uerbis recedā aduocandi peto. Tu ta-
men iam nūc cogita quæ potissimū tempora aggrediamur.
Vetere & scripta aliis parata inquisitio: sed onerosa collatio.
intacta & noua graues offensæ: leuis gratia, hāc pterea q; in
tantis uitis hominū plura culpāda sunt q; laudāda, tū si lau-
daueris parcus: si culpaueris nimius fuisse dicaris, hæc autē
me nō tardāt: est enī mihi p fide satis animi, illud peto præ-
struas ad quod hortaris eligasq; materiā ne mihi tā scribere
pato alia rursus cūctatiōis & moræ iusta ratio nascat. Vale.

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Arie me adfecerūt litteræ tuæ: nā partim læta parti-
tristia continebant. Læta q; te in urbe teneri nūcia-
bant: nollē inquis: sed ego uolo, præterea qd recita-
turū statim ut uēissem pollicebā. Ago gratias qd expector:
Triste illud quod Iulius ualens grauiter iacet, quāquam ne
hoc quidem triste: si Iulius utilitatibus æstimetur qmaturis
sime inexplicabili morbo liberari. Illud plane non triste
solum uerum etiam luctuosum: qd Iulius auitus decessit:
dum ex quæstura redit, decessit in nauem procul a fratre
amantissimo, procul a matre: a sororibus, nihil ista ad

mortuum pertinent: sed pertinuerūt cū moreref. pertinent
ad hos qui supersunt. iā q̄ in flore primo tantæ indolis iuue
nis extinctus est summa cōsecuturus si uirtutes eius matu
ruissent: q̄ ille studioꝝ amore flagrabat: quantū legi: q̄ tū
etiā scripsit: quæ nūc omnia cū ipso sine fructu posteritatis
aruerunt: Sed qd ego idulgeo dolori cui si frænos remittas
nulla materia non maxima est. finem epistolæ faciam: ut fa
cere possim etiā lachrymis quas expressit epistola. Vale.

C. Plinius Antonino suo Salutem.

Vm uersus tuos æmuloꝝ: tū maxime q̄ sint boni ex
terior: Vt enī pictoꝝ pulchrā absolutāq̄ faciē raro
nisi i peius effingūt: ita ego ab hoc archetypo laboro
& decido. Quo magis horror ut q̄ plurima p̄feras: quæ imi
tari oēs cōcupiscant: nemo aut paucissimi possint. Vale.

C. Plinius Tranquillo suo Salutem.

Ibera tandē hendecasyllaboꝝ meoꝝ fidē: q̄ scripta
tua coisbus aicis spopoderūt: appellāt quotidie & fla
gitāt: ac iā piculū ē ne cogāt ad exhibedū formulam
accipe. sume ip̄e i edēdo hærita torruola tamen: meā quoq̄
cūctationē tarditatēq̄ uicisti. Proinde aut rūpe moras: aut ca
ue ne eosdē istos libellos quos tibi hēdecasyllabi nostri blā
ditiis elicere nō possunt: cū uitiosius schazontes extorquēt
perfectū opus absolutūq̄ est: nec iā splendet lima: sed atte
ritur. patere me uidere titulū tuum. patere audire describi.
legi. uenire uolumina tranquillī mei: æquū est nos in amo
re tam mutuo eandem percipere ex te uoluptatem: qua tu
perfrueris ex nobis. Vale.

C. Plinius Fabato profocero suo salutem.

Ccepi litteras tuas ex q̄bus cognoui speciosissimā te
porticū sub tuo filiūq̄ tui nomine dedicasse: sequēti
die i portā ornatū pecuniā p̄misisse: ut initiū libe
ralitatis esset cōsumatio prioris. gaudeo primum tua gloria
cuius ad me pars aliq̄ p̄ necessitudine redūdat. Deinde q̄ me
moriā Soceri mei pulcherrimis operibus uideo proferri.

Postremo
coli uicun
cor: ut an
Nam liqu
liti inche
cuius pul

Ec
ma
dupl
tera ut adm
bā iueni qui
dā emēdada
ex titulo co
terita cōsu
de unuer
uel cautior
uel illuc auc

C
T tu
tribi
scilicet
lo accusate
ueꝝ etiā sub
uocatione se
etiā i curia u
enī ne deside
grana: fama: c
repugnaret. al
sane prius tan
multūq̄ lach
exercitatus op
bilis & tuti

Postremo q̄ patria nostra floreat: quā mihi a quocūq; ex-
coli iucundū: a te uero lætissimū est. Quod superest deos pre-
cor: ut animū istū tibi: animo isti tēpus glōgissimū tribuāt.
Nam liquet mihi futurum: ut peractō quod maxime p̄mi-
sisti inchoes aliud: Nescit enī semel icitata liberalitas stare:
cuius pulchritudinē usus ipse cōmendat. Vale.

C. Plinius Scauro suo salutem.

Ecitaturus oratiunculā quā publicare cogito: aduoca-
ui aliquos ut uererer paucos: ut ueḡ audirē. Nā hic
duplex ratio recitādi. Vna ut sollicitudine icēdar: al-
tera ut admonear si qd forte me ut meū fallit: tui qd pere-
bā iueni qui mihi copiā cōsiliū sui facerent. Ipse p̄terea quæ
dā emēdāda annotaui: emēdaui librū quē misi tibi: materiā
ex titulo cognosces: cætera liber explicabit: quē iā nūc oportet
ita cōsueicere ut line præfatione intelligat. Tu uelim qd
de uniuerso quid de partibus sentias scribas mihi. Ero enī
uel cautiōr in continendo uel constantior in edendo si hūc
uel illuc auctoritas tua accesserit. Vale.

C. Plinius Valeriano suo salutem.

Tu tu rogas & ego promisi si rogasses scripturū me
tibi: quē habuisset euētū postulatio nepotis circa tu-
scilū nominatū. iductus ē noiatus: egit ipse p̄ se nul-
lo accusāte: etenī legati Vicētinoḡ nōmodo nō p̄sserūt eū:
ueḡ etiā subleuauerūt: summa defensionis. nō fidē sibi ī ad-
uocatione sed cōstantiā defuisse: descendisse ut actūḡ: atq;
etiā ī curia uisū. deīde sermōibus amicoḡ recessisse: monitū
enī ne desiderio Senatoris nimīā quasi de nūdinis sed q̄si de
gratia: fama: dignitate certātis tā p̄tinaciter p̄sertim ī Senatu
repugnaret. alioquin maiore inuidiā proxime passurus erat.
lane prius tamē paucis adclamatū exeuntis subiunxit p̄ces
multūq; lachrymaḡ: quinetiam tota actiōe homo ī dicēdo
exercitatus opam dedit: ut de p̄cari magis: id enī & fauora-
bilius & tutius: q̄ defendi uideret. Ablolutus est sententia

designati consulis afrani dextri cuius hæc sūma melius qdē
nōiātū fuisse factū: si causā Vicētinog: eodē aīo quo iuce
p:rat ptulisset: qā tamē i hoc genus culpæ nō fraude icidif
set nihilq: dignū animaduersione admisisse cōvincere libe
rādū. ita tamē ut Vicētinis qd accepit redderet. assenterūt
oēs pter Luciniū. Is interdicēdū ei aduocationē i qnquēniū
cēlūt: & quis neminē auctoritate traxisset cōstāter i sētētia
mālūt: qnetiā dextrū q primus diuersum censuerat plata le
ge de senatu habēdo iurare coegit eripuisse qd cēfuisset: cui
qū legitime postulatiōi a qbusdā reclamātū est: exprobrare
enī sētētiā dicerent: Nigrinus tribunus plebis recitauit li
bellū disertū & grauē quo questus ē uenire aduocatiōes. Ve
nire etiā puaricatiōes: i lites coiri & gloriæ loco poni ex spo
liis ciuiū magnos & statutos reditus: recitauit capita legū:
admonuit senatū cōsultog: i sine dixit petendū ab optimo
p:ncipe ut qā leges qā senatū cōsulta cōtēnerent ipse tantis
mederet. pauci dies & liber p:ncipis seuerus: & tamē modē
ratus. leges ipm: ē i publicis actis: q me iuuat q i causis agen
dis nō mō pactione: dono: munere: ueq: etiā Xenis semp ab
stinui. oportet qdē quæ sunt ihonestæ nō qsi illicita sed qsi
iubēda uitare: iucundū tamē si prohiberi publice uideas qd
nunq: tibi ipse p: miseris: erit fortasse imo nō dubie huius p
positi mei & minor laus & obscurior fama: cū omnes ex ne
cessitate facient quod ego sponte faciebam. iterim fruor uo
luptate: cum alii diuinum me: alii meis rapinis: meæ auari
tiæ occurrunt: per ludum acceptum dicitant. Vale.

C. Plinius Pontio suo salutem.

Ecesseram in municipium: cum mihi nunciātū est
Cornutum tertullum accepisse æmyliæ uia: curam.

Exprimere nō possum: quanto sim gaudio affectus:
& ipsius & meo noīe: ipsius q scilicet sicut ē ab omni ambi
tione lōge remotus. debet tamen ei iucūdus honor eē ultro
datus: Meo q aliquanto magis me delectat mandatū

mihī offi
augen di
melius: q
antiquita
qua alioq
experimen
ætas nost
citiarum a
colum nece
ga quali uo
tū ego qui u
magistrū: ut
q uitæ mere
priuatim m
ut prius uer
epistolā ext
me agentē f
erā cū amita
agellos. audie
inuitus & cau
perā etiam it
meatus: eoq: i
moneor: cupi
ne qd cū i urb
C.
Ristifi
defunc
lus: ne
us uidi. nōdū a
matronalis gra
tali uerecūdia:
cos paternos &
ut pædagogos:

mihi officium postquā par cornuto datū uideo : neq; enim
augeri dignitate q̄ æquari bonis gratius; Cornuto autē qd
melius: quid ianctius: quid ī omni genere laudis ad exēplar
antiquitatis expressius: quod mihi cognitum est non fama;
qua aliqñ optima & meritisima fruit: sed longis magnisq;
experimētis: una diligimus: una dileximus omnes fere quos
ætas nostra ī utroq; lexu æmulādos tulit: quæ societas ami-
citarum arctissima nos: familiaritate coniunxit. Accessit ui-
culum necessitudinis publicæ. Idem enim mihi ut scis colle-
ga quali uoto petitus in præfectura ærarii fuit & ī cōsulatu.
tū ego qui uir & quātus esset altissime īspexi: cū sequerer ut
magistrū: ut parētem uerer: quod nō tā ætatis maturitate
q̄ uitæ merebatur: his ex causis ut illi sic mihi gratulor: nec
priuatim magis q̄ publice: tandem homines nō ad pericula
ut prius uerum ad honores uirtute perueniunt. In infinitū
epistolā extendā: si gaudio meo īdulgeā. præuertā ad ea quæ
me agentē hic nuncius depræhēdit. Erā cū profocero meo.
erā cū amita uxor. Erā cū amicis diu desideratis: circūbā
agellos. audiebā multū querelæ rusticæ. rationes legebā
inuitus & causis: malis enī chartis lum litteris iniciatus cō-
perā etiam itineri me præparare: nam includor angustiis cō-
meatus: eoq; ipso q̄ delegatū Cornuto audio officiū mei ad
moneor: cupio te quom tub idē tēpus Cāpania tua remittat
ne qs cū ī urbē rediero cōtubernio nostro dies peat. Vale.

C. Plinius Marcellino suo salutem.

Risissimus hæc tibi scribo. Fūdani nostri filia mior
defuncta: qua puella nihil unquam festiuus: amabi-
lius: nec mō lōgiore uita sed pene īmortalitate digni-
us uidi. nōdū annos. xiiii. expleuerat: & iā illi talis prudētia:
matronalis grauitas erat. & tamē suauitas puellaris cū uirgi-
nali uerecūdia: ut illa patris ceruicibus ihærebat: ut nos ami-
cos paternos & amāter & modeste cōplectabatur: ut nutrices:
ut pædagogos: ut pceptores p suo quēq; officio diligebat:

quā studiose quā itelligēter lectitabat? Vt parce custoditeq;
ludebat: q̄ illa tēperātia q̄ etiā cōstātia nouissimā ualitudinē
tulit. medicis obsequēbat: sororē primū adhortabatur ipsamq;
se destitutā corporis uiribus uigore animi sustinebat: dura-
uit hic illi usq; ad extremū: nec aut spatio ualitudis aut me-
tu mortis ī fractus ē: quo pluris grauioreq; causas nobis re-
linqueret & desiderii & doloris. O triste plane acerbūq; fu-
nus morte ipsa mortis tēpus idignius. lā destinata erat egre-
gio iuueni: lā electus nuptiarū dies: lā nos aduocati. Quod
gaudiū: quo mœrore mutātū ē? Nō possū exprimere uerbis
q̄tū aīo uulnus accepim: cū audiui fūdaniū ut multa luctuo-
sa dolore iuenit p̄cipientē qd ī uestes: margaritas: gēmas fue-
rat erogaturus: hoc ī tura & ī unguēta & odores ip̄deref.
Est qdē ille eruditus & sapiēs: ut q se ab ineūte aetate altiori-
bus studiis altiusq; dediderit: sed nūc oīa quærit. sæpe quæ-
dixit aspernat: expulsiq; uirtutibus & talis pietas ē cui igno-
scēs: laudabis etiā si cogitaueris qd amiserit: amisit enī filiā:
quæ nō mīus formā oris eius q̄ os uultūq; referebat: totūq;
patrē mira similitudine exscripserat. Proinde si quas ad eū
de dolore litteras mittes: memento habere solatiū nō quasi
castigaturę & nimis forte: sed molle & humanū. Quod ut
facilius admittat multū fauet medii tēporis spatiū. Vt n cū
dū adhuc uulnus medētū manus reformidat: Deīde patif-
atq; ultro requirit: sic recēs animi dolor cōsolatiōes reicit ac
refugit: mox desiderat & uehementē ad motis acquēscit. Vale.

C. Plinius Spurinæ suo salutem.

Cū quātope bonis artibus faueas: quantū gaudiū ca-
pias: si nobiles iuuenes dignū aliqd maioribus suis
faciāt: quo festinātius nūcio tibi fuisse me hodie ī au-
ditorio Calpurni Pilonis. Recitabat tacite pingmon eruditā
sare luculentāq; materiā. scriptæ legis erat. fluētibus teneris
& enodibus sublimibus etiam ut poscit loco alte enī & ua-
rie nūc atollebat: nūc residebat: excella dep̄ssis: exilia plenis:

leueris iuc
ce suauissi
licitudinis
quo pacto
ne plura: q
tione finit
acerrimus
cepisset: lu
ris p̄ferret g
tri qui in au
alter eloquē
primum me
talia tibi sæ
tedum: mī
pulchrum
scentis tacit
latis magnu

C
Ene e
habes
la am
qua se cōpos
ret: Ego ī Th
tio: nec tam
capere aliqu

C
Ideo q̄
tebor
home
familia: q̄ si e
mē īfirmas
tas exhibēda
pbus officiō

seueris iucūda mutabat: oīa īgenio pari: cōmēdabat hęc uo-
ce suauissima: uoce uerecunda: multum sanguinis: multū so-
licitudinis in ore: magna ornamenta recitantis. Etenī nescio
quo pacto magis ī studiis hoīes timor quam fiduria decet.
ne plura: quanq̃ libet plura quo sunt pulchriora de ui recita-
tione finita multum ac diu exosculatus adolescentem: q̃ est
acerrimus stimulus monendi: laudibus incitauī pergeret q̃
coepisset: lumenq̃ quod sibi maiores sui prætulissent poste-
ris p̃ferret. gratulatus sum optimæ matri gratulatus & fra-
tri qui in auditorio illo non minorē pietatis gloriā quā ille
alter eloquētīæ retulit. tam notabiliter pro fratre recitante
primum metus eius mox gaudium eminuit: Dī faciant ut
talīa tibi sapius nunciem: faueo enī sēculo: ne sit sterile ef-
fectum: mireq̃ cupio ne nobiles nostri nihil ī domibus suis
pulchrum nisi imagines habeant quæ nunc mihi hos adole-
scentis tacite laudare adhortari: & quod amborum gloriæ
satis magnum est: id cognoscere uidentur. Vale.

C. Plinius Marco tuo Salutem.

Ene est mihi: quia tibi bene est. habes uxorem tecū:
habes filiū: frueris mari: fontibus: uiribus: agro: Vil-
la amœnissima: neq̃ enī dubito esse amœnissimā in
qua se cōposuerat homo felicior ante quā felicissimus fie-
ret: Ego ī Tuscis & uenor & studeo: quæ iterdum simul fa-
cio: nec tamē adhuc possum p̃nūciare utrum sit difficilius
capere aliquid an scribere. Vale.

C. Plinius Paulino suo Salutem.

Ideo q̃ molliter tuos habeas: quo simplici tibi cōfi-
tebor qua īdulgētia meos tractē. est mihi semp ī aīo
homeri cū illud & hoc nostrū pater-
familīæ. q̃ si essem natura asperior & durior frāgeret me ta-
mē īfirmas Liberti mei Zosimi: Cui tāto maior humani-
tas exhibēda ē: q̃to nūc utilior humanitas agrotātī: Est hō
p̃bus officiosus litteratus: & ars q̃dē eius & q̃si īscriptio co-

moedus: i q plurimū facit: Nā pnūciat acriter: sapiēter apte:
decēter: Etia utiſ Cithara perite ultra quā comōdo neceſſe
ē. Idē tā cōmode oratiōes & hīſtorias & carmīa legit: ut hoc
ſolū didiciſſe uideat. hāc tibi ſedulo expoſui: quo magis ſci
res q multa unus mihi & quā iucūda miniſteri pſtarer. ac
cedit lōga iā caritas hoīs quā ipſa pericula auxerunt: Eſt enī
natura cōparatū: ut nihil æque amorē icitet & accēdat quā
carēdi metus: quē ego p hoc nō ſemel patior: nā āte aliquot
annos: dū intente iſtanterq; pnūciat: ſanguinē reiecit: atq;
ob hoc in ægiptū miſſus a me: poſt longā peregrinationem
cōfirmatus redit nup: deinde dū p continuos dies impatus
uoci ueteris iſfirmitatis tuſſicula admonet. auſus ſanguinē
reddit. Qua ex cauſa deſtinaui eū mittere i prādia tua: quā
foroiuli poſſides. audiui enī te ſæpe referēte eſſe ibi aera ſa
lubrē: & lac eiꝰ ſmodi curationibus accōmodatiſſimū: rogo
ergo ſcribas tuis ut illi uilla ut illi domus pateat. offerat etiā
ſumptibus eiꝰ ſi quod opus erit: erit autem opus modico:
eſt enim parcus & continens: ut non ſolum delicias: uerum
etiam neceſſitates ualitudinis frugalitate reſtringat. ego p
ficiſcenti tantum uiatici dabo quantū ſufficit & eunti i tua.
C. Plinius Vrſo ſuo Salutem.

Terum bithyni breue tēpus a Iulio Baſſo & Ruſiū
Varenū quem proconſulem detulerunt Varenū:
quē aduerſus Baſſum & poſtularant & acceperant.
inducti in ſenatū inqueſitionē poſtulauerūt. tū Varenus pe
tit: ut ſibi quoq; deſenſionis cauſa uocare teſtes liceret: recu
ſantibus bithynis cognitio luſcepta ē ei pro Varenō nō niſi
eueni. nam bene an male liber iudicabit. In actionibus enī
utramq; in partem fortuna dominatur. multum commen
dationis & detrahit & adfert memoria: uox: geſtus: tempus
iplum: poſtremo uel amorem uel odiū rei. liber offenſionis.
liber gratia & liber ſecūdis: gratia caſibus & aduerſis caret:
& reſpōdit mihi Fōteius magnus unus ex bithynis pluribus

uerbis ſar
uolubilis
quali torn
nuſte ſole
nam eloq
credamus
pellat mu
contigit.
ter: culte
acilius ruſſi
poſtulation
fuit. Cornel
uicitq; nū
ſam: nec ſa
ſum episto
eſt homer
mihi ne gi
uel maxie

Elce
prox
debe
tis ſilentiū
eximiſ dies
morari ter
ppoſuerat
reos: execut
edicto ſenat
us q agere i
miſiſſe: cau
cariōis & en
facto nepot
raturus an

uerbis sanctissimis rebus est plerisque graecorum ut cito copia
uolubilis tam longas tamque rigidas periodos uno spiritu
quasi torrente contorquent. Itaque Iulius candidus non inue
niste solet dicere aliud esse eloquentiam aliud loquentiam.
nam eloquentia uix uni aut alteri: iam non sumus Antonii:
credamus nemini. haec uero quam Candidus loquentiam ap
pellat multis atque etiam impudentissimo cuique maxime
contigit. Postero die dixit pro Vareno homulus calide: acri
ter: culte. contra Nigrinus praese se grauiter: ornate: censuit
acilius ruffus conf. designatus inquisitionem bithynis danda:
postulationem Varenii silentio praeteriit. haec forma negandi
fuit. Cornelius priscus actoribus quae petebat & reo tribuit
uicique numero: impetrauimus rem negligenter compraehe
sam: nec satis suis tantum iustam: tamen quare iustam non
sum epistola executurus. ut desideres actionem: Nam si ueget
est homericum illud a te prouidendum est
mihi ne gratiam nouitatis & flore illud quae oratiuncula illa
uel maxime commendant epistolae loquacitate praeterea. Vale.

C. Plinius Ruffo suo Salutem.

Escenderam in basilicam Iuliam auditurus quibus
proxima comperendinatione respondere debebam: se
debant iudices decemviri uenerant: obuersabant: aduoca
tis silentium longum: tandem a praetore nuncius. dimittunt. C. n.
eximis dies me gaudente: qui nunquam ita paratus sum: ut non
morari ter causa dilationis nepos praetor qui legibus quaerit
proposuerat breue edictum: admoenebat accusatores: admoenebat
reos: executumque se quae senatusconsulto continerentur. suberat
edicto senatusconsultum. hoc omnes quosque negotium haberet iurare pri
us quam agere iubebam. nihil se ob aduocationem cuiquam dedisse: pro
misisse: cauisse. his enim uerbis ac mille praeterea & uenire aduo
cationis & emi uetabam. pecuniam duntaxat decem milium dare. hoc
facto nepotis commotus praetor qui centum uirilibus praesidet delibe
raturus an sequeretur exemplum inopinatum nobis otium dedit. iterum

tota ciuitate nepotis edictū carpiſ: laudaſ: multi iuenimus
qui curua corrigeret. qđ ante hūc prātores non fuerunt: qđ
autem hic eſt qui emendet publicos mores. alii cōtra. reſuſ
ſime fecit initurus magiſtratū. iura cognouit: ſenatuſcōſ. le-
git: reſprimit nouiſſimas paſſiones. rē pulcherrimā turpiſſi-
me uenire nō patiſ. tales ubiq; ſermones qui tamē alterutrā
in partē ex euentu prāualebunt: ē omnino inimicū ſed uſu
receptū quod honeſta conſilia uel turpia prout male aut pſ
pere cedūt: ita uel procedunt uel reprāhedunt. Inde plerūq;
eadem facta modo libertatis modo furoris nomē accipiūt.

Liber Sextus Epistoſularum Plinii incipit.

C. Plinius Tironi ſuo Salutem.

Vamdiu ego tranſpadum: tu in Piceno: minus te
requirebam. Poſtquam ego in urbe: tu adhuc in
piceno multo magis. Ex quo ipſa loca in quibus
eſſe una ſolemus acrius metus commouent: ſeu
qđ deſideriū abſentiū nihil pinde ac uicinitas acuit. Quoq;
propius acceſſeris ad ſpem fruēdi: hoc impatientius cupias.
qđqd ī cauſa eripe me huic tormēto. Veni: aut ego illuc un-
de cōſulte pperauī reuertar uel ob hoc ſolū: ut expiar an mi-
hi cū ſine me romæ coeperis eē ſimiles hiſ epistoſas mittas.

C. Plinius Arriano ſuo Salutem.

Oleo nonnunquā in iudiciis quærere meū Regulū:
nolo enī dicere deſiderare: cur ergo quæro? habebat
ſtudiis honorē: timebat. pallebat. ſcribebat quamuis
nō poſſet ediſcere illud ipſum: quod oculum modo dextrū
modo ſiniſtrū circūlinebat dextrum ſi a petitore: alterū ſi a
poſſeſſore eſſet acturus qđ candidū ſpleniū in hoc aut illud
ſupciliū trāſſerebat: qđ temp haruſpices cōſulebat de actio-
nis euētu animi ſupſtitione: ſed tamē & magno ſtudioq; ho-
nore ueniebat tā illa p̄q iucunda una dicētib; q; libera t̄pa
petebat audituros errogaſ. Quid deniq; iucūdius quam
ſub alterius iuidia quamdiu uelis & in alieno auditorio q̄ſi

deprān
benefec
enī ſan
ſub qu
re. Nā p
do. bina
& peten
audiunt
deniq; i
tiores m
tot horas
ſupra mo
religioſit
mus cau
bitione
equidē
qui plur
uinare q
cuius mo
dex patien
ſuperuacu
dici neceſ
ſcire non
ciuitatis.
cupere q
ſtras & q
gratiora
ſed aſſueu

R
m
liu
minuit: q

deprehensum commodè dicere? sed utcunq; se habent ista
benefecit Regulus quod est mortuus, melius si ante, nunc
enī lane poterat sine malo publico uiuere sub eo principe
sub quo nocere nō poterat. Ideo fas est nōnunq; eum quære
re. Nā postquā abiit: illa increbruit passim & iualuit cōsuetu-
do, binas uel singulas clepsydras iterdū & dimidias & dādi
& petendi. Nā qui dicunt: egisse malunt quam agere: & qui
audiunt: finire quā iudicare: tanta negligentia: desidia: tanta
deniq; inreuerētia studiorū periculorumq; est: an nos sapiē-
tiores maioribus nostris? Nos legibus ipsis iustiores? quæ
tot horas tot dies tot pendinationes largiunt. hebetes illi &
supra modū tardi: nos aptius dicimus: celerius itelligimus:
religiosius iudicamus: qui paucioribus clepsydris præcipita-
mus causas q̄ diebus explicari solebant. O. Regulus qui am-
bitione ab omnibus obtinebas quod fide paucissimi p̄stāt:
equidē quotiens iudico quod uel sapius facio q̄ dico q̄rum
qui plurimū postulat atq; dicit eum temerariū existimo di-
uinare quā spatioſa sit causa iāudita: tēpusq; negotio finire:
cuius modū ignores præsertim cum primā religiōis suæ iu-
dex patientiā debeat quæ pars magna iustitiæ est. At quædā
superuacua dicuntur etiā: sed satius est & hæc dici quā non
dici necessaria. Præterea an sint superuacua nisi cū audieris
scire non possis. Sed de his melius corā ut de pluribus uitis
ciuitatis. Nam tu quoq; amore communium soles emēdare
cupere quæ iam corrigere difficile est. Nūc respiciamus no-
stras & quid omnia in tua recte: in mea noui nihil, mihi aut
gratiora sunt bona quod perseuerant & leuiora incōmoda
sed assueui. Vale.

C. Plinius Vero suo Salutem dicit.

Ratias ago quod agellum quē nutrici meæ donaue-
ram colendū suscepisti. & erat cū donarem centūmi-
lium nummū, postea decrescente reditu etiā pretiū
minuit: quod nūc te curāte reparabit. Tu modo memineris

commendari tibi a me non arbores & terram : quanquam hæc quoque: sed munusculum meum quod esse quam fructuosissimum non illius magis interest quæ accepit : quam mea qui dedi. Vale.

C. Plinius Calphurniæ suæ salutem dicit.

Vnquā sum magis de occupationibus meis questus, quæ me non sunt passæ aut proficiscētem te ualitudinis causa in campaniā prosequi: aut profectū euestigio subsequi: Nunc enī præcipue simul esse cupiebam: ut oculis meis credere quid uiribus qd corpusculo acqureres. & qui deniq; secessus uoluptates regioniq; abundantia i offensa transmitteres. Equidem etiā fortem te non sine cura desiderarem. Est enim suspensum & anxium de eo quem ardentissime diligas interdum nihil scire: Nunc uero cū absentiatum infirmitatis tuæ ratio incerta & uaria sollicitudine exterreret, uereor omnia: quæq; natura metuentium est: ea maxime mihi quæ abominor fingo. quo impensius rogo: ut timori meo singulis quotidie uel etiā binis epistolis cōsulas. ero. n. securior dum legam: statimq; timebo cū legero. Vale.

C. Plinius Vrso suo Salutem dicit.

Cripteram tenuisse Varenum ut sibi euocare testisliceret: quod pluribus æquum: quibusdam iniquum & quidē pertinaciter uisum maxime Licinio nepoti: qui sequenti Senatu cū de rebus aliis referretur: de pximo Senatusconsulto disseruit: finitamq; causam retractauit. addidit etiam petendū a cōsulibus: ut referrent sub exemplo legis ambitus de lege repetundarū: an placeret in futurum ad eā legem adiici: ut sicut accusatoribus iquirēdi testibusq; denunciandi potestas ex ea lege esset: ita reis quoque fieret: fuerunt quibus hæc eius oratio ut sera & intēpestiua & præpostera displiceret: quæ omisso cōtradicensi tēpore castigaret peractum cui potuisset occurrere. Viuentium quidem cellus prætor tanquā emēdatorē senatus & multis & uehe-

menter increpuit: respondit nepos: rursusque celsus: neuter contumeliis téperauit. nolo referre q̄ dici ab ipsis moleste tuli: quo magis quosdam e numero nostro improbaui: qui modo ad celsum modo ad nepotē prout hic uel ille diceret cupiditate audiendi cursitātē & nunc quasi stimularent & accenderent. nunc quasi recunciliarent componerentq; frequentius singulis: ambobus interdum propitium Cæsare ut in ludicro aliquo precabantur. mihi quidem illud etiam peracerbum fuit quod sunt alter alteri quod pararēt indicati. Nam & celsus nepoti ex libello respondit: & celsus nepos ex pugilaribus: tanta loquacitas amicorum ut homines iurgaturi id ipsum inuicem scirent tanquā cum uenissent. Vale.

C. Plinius Fundanio suo Salutem dicit.

I quando nunc præcipue cuperem esse te Romæ: & sis rogo: opus ē mihi uoti laboris sollicitudinis socio. petit honores Iulius Naso. petit cū multis cū bonis: quos ut gloriosū sic ē difficile supare: pendeo ergo & exerceor spe afficior metu: & me consularem esse non sentio. rursus mihi uideor. omniūque decurri candidatus. meretur hanc curam longa mei caritate. est mihi cum illo non sane paterna amicitia. neq; enim esse potuit per meam ætatem. solebat tamen uix dum adolescētulo mihi pater eius cū magna laude monstrare: erat non studiorum tantum uerum etiam studiosorum amantissimus: ac prope quotidie ad audiendos quos tunc ego frequētabat: Vir alioquin clarus ac grauis & q̄ pdesse filio memoria sui debeat. sed multi nūc i senatu quibus ignotus ille: multi quibus notus. sed nō nisi uiuētis reuerētur: quo magis huic omīssa gloria patris in q̄ magnū ornamentum gratia infirma ipsi elaborādū ē. quod qdē semper quasi prouideret hoc tēpus sedulo fecit. parauit amicos: quos parauerat: coluit: me certe ut primū sibi iudicare permisit ad amorē imitationemq; delegit: dicēti mihi solícite adfuit: assidet recitanti: primus etiā & cum maxim e

h. iiii.

nascentibus opusculis meis interest: nunc solus: ante cum patre: cuius nuper amissi ego suscipere partes: ego uicē debeo implere: doleo enim & illum imatura morte indignissime raptum: & hunc optimi patris adiumento destitutum: soli quoque amicis relictum. Quibus ex causis exigo ut uēias & suffragio meo tuum iungas. permultum interest mea te ostentare & tum circuire. ea est auctoritas tua ut putem me efficacius tecum etiam meos amicos rogaturum. Abrumpe siqua te retinet: hoc tempus meum: hoc fides: hoc etiam dignitas postulat. Suscepi candidatum & suscepisse me notum est. ego ambio: ego periclitor: si summa si datur Nasoni quod peti: illius honor: si negatur: mea repulsa est. Vale.

C. Plinius Calphurniæ suæ Salutem dicit.

Cribis te absentia mea non mediocriter affici: Vnuque habere solatiū: quod pro me libellos meos teneas. sæpe enim in uestigio meo colloces: gratū quod his fomētis acquiescis: inuicem ego epistolas tuas lectito atque idētidē in manus quasi nouas sumo. sed eo magis ad desiderium tui accendō. Nā cuius litteræ tantū habent suauitatis: huius sermonibus quantū dulcedinis inest: tu tamen frequentissime scribe: licet hoc ita me delectet ut torqueat. Vale.

C. Plinius Prisco suo salutem dicit.

Titulum crescentem & nosti & amas. quis enim illo spectatior paulo aut non nouit aut non amat. hunc ego non ut multi sed arctissime diligo: oppida nostra unius diei itinere dirimunt: ipsi amare inuicem cum ē flagrantissimus amor adoleſcētuli cœpimus: māsit hic postea: hic neque frixit iudicio: sed iualuit. sciunt quod alterutrum nostræ familiaris inuent. Nā & ille amicitia mea latissima p̄dicatiōe circumfert: & ego prae me fero quāta sit mihi curæ modestia quæ securitas eius. Quin etiam cum insolētiā cuiusdam tribu natum plebis iniri uereretur idque indicasset mihi respōdi quorsus hæc? ut scias non

posse attilium me incolumi iniuriam accipere: iterum dices
quorsus hæc? Debit ei pecuniā Valerius Varus: huius est
hæres maximus noster: quem & ipse amo: sed cōiūctius tu.
Rogo ergo exigo etiā p iure amicitiae cures: ut Attilio meo
salua sit nō fors modo sed etiā usura pluriū annorū. homo
est alieni abstinentissimus: sui diligens. nullis quæstibus su
stinetur nullus. ex frugalitate reditus. Nam studia quibus
plurimum præstat: ad uoluptatem tantum & gloriam exer
cet: & grauis est ei uel minima iactura: & q̄a reparare quod
amiserit grauius: exime hūc illi: Exime hūc mihi scrupulū:
sine me suauitate eius sine: leporibus p̄frui. neq; enī possum
tristem uidere: cuius hilaritas me triste esse nō patit̄. ī sūma
nostri facetias hominis quas ueli attendas: ne ī bilē aut ama
ritudinem uertat iniuria: quā uim habeat offensus crede ei
quam in amore habet: nō feret magnum & liberum īgeniū
cum contumelia damnum. Verum ut ferat ille ego meum
damnum meam contumeliam iudicabo: sed non tanquā p
mea hoc est grauius irascat. quāquam quid denunciationi
bus & quasi minis ago: qn̄ potius ut cōperā rogo oro: des
operam ne ille se quod ualidissime uereor: a me ego me ne
glectum a te putem. Dabis autem si hæc perinde cura ē tibi
quam illud mihi. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem dicit.

Ommendas mihi lulium Nasonē candidatū: Naso
nem mihi: quid si me ipsum? fero tamen & ignosco.
eūdem enī cōmendassem tibi si te romæ morāte ip̄e
abfuissem. habet hoc sollicitudo quod oīa necessaria putat.
tu tamen censeo alios roges: ego precum tuarum minister:
adiutor: particeps ero. Vale.

C. Plinius Albino suo Salutem dicit.

Vm uenisssem ī Socrus meæ uillam Alsiensem: quæ
aliquādo Rufi Verginii fuit: ip̄e mihi locus optimi
illius & maximi uiri ī desiderū nō sine dolore renouauit. hūc

enim incolere secessum atque etiam senectutis suae nidulū
uocare consueuerat. Quocunq; me cōtulissem illū animus:
illum oculi requirebant. libuit etiam monumentum eius ui
dere: & uidisse poenituit. Est enim adhuc imperfectum: nec
difficultas operis in causa modici ac potius exigui: sed iertia
eius cui cura mandata est. Subit indignatio cum miseratione
post decimum mortis annum reliquias neglectūq; cinerem
sine nomine iacere: cuius memoria orbem terrarum gloria
peruagetur. at ille mandauerat caueratq; ut diuinum illud
etiam immortale factum uersibus inscriberetur.
Hic situs est Rufus pulso qui uindice quondam
Imperium asseruit non sibi sed patriae:
Tam rara in amicitiiis fides: tam parata obliuio mortuorū
ut ipsi nobis debeamus cōditoria extruere omniaq; hære
dū officia praesumere. Nā cui nō est uerēdū quod uidemus
accidisse Verginio cuius iniuriam ut indigniorem sic etiam
notiorem ipsius claritas facit. Vale.

C. Plinius Maximo suo salutem dicit.

Diem lätum. adhibitus in cōsiliū a p̄fecto urbis:
audii ex diuerso agentes summæ spei. summæ idolis
iuuenes fuscum salinorem & Numidiū quadratū:
egregium par nec modo tēporibus nostris: sed litteris ipsis
ornamento futurū: mira utriusq; probitas, constātia salua.
decorus habitus. os planum. uox uirilī. tenax memoria.
magnum ingenium. iudiciū æquale. quæ singula mihi
uoluptati fuerint: atq; iter hæc illud q̄ ipsum rectorē ut ma
gistrū intuebant̄ etiā qui audiebāt: me æmulari: meis istare
uestigiis uidebant̄. O diē repetā enī lätum: notandumque
mihi cādidiſſimo calculo. Quid. n. aut publice lätius q̄ cla
rissimos iuuenes nomē & famā ex studiis petere: aut mihi
optatius q̄ me ad recta tēdētibus q̄si exēplar eē ppositum.
Quod gaudiū ut pperuo capia deos oro ac eosdē testes pete
ut oēs q̄ me imitari tātī putabūt meliores esse q̄ me uelint

V
qu
ac
Bettio pri
in arena n
ut ais aper
larum libe
topere me
filio. nec dif
bebam bon
curari uoleb
simplicitate
conuictum
proficisci &

Nq
quan
impe
fuit: Bichyni
dare sunt au
senatum ren
uerenter ma
apud senatu
& firme: ten
rant Varen
conſuerunt: ſi
quod pluribu
ſus & cū eo ſe
perſeuerare: in
grauitas uel p
aſtina quant
quali præluſi

C. Plinius Fabato profocero suo Salutem.

Vuero non debes sulpenia manu comendare mihi quos tuendos putas. Nam te decet multis prodesse: ac me suscipere quicquid ad curam tuam pertinet. Itaque Bettio priusquam plurimum potuero prestabo: praesertim in arena mea: hoc est apud centum viros. epistolarum quas mihi ut ais aperto pectore scripsisti obliuisci me iubes: at ego nullarum libentius memini. Ex illis enim uel praecipue sentio quam topere me diligas: cum sic exegeris mecum ut solebas cum tuo filio. nec dissimulo hoc mihi iucundiores eas fuisse: quod habebam bonam causam cum summo studio curassem quod tu curari uolebas. Proinde etiam rogo ut mihi semper eadem simplicitate quotiens cessare uidebor: nunquam enim cessabo: conuiuium facias. Quod & ego intelligam a summo amore proficisci & tu non meruisse me gaudeas. Vale.

C. Plinius Vrsus suo salutem.

Nquam ne uidisti quemquam tam laboriosum exercitum quam Varenum meum: cui quod summa contentione impetrauerat defendendum & quasi rursus petendum fuit. Bithyni senatusconsultum apud consules carpere ac labefactare sunt ausi: atque etiam absenti principi criminari: ab illo ad senatum remissi non destiterunt. egit Claudius capito irreuerenter magis quam constanter ut qui senatusconsultum apud senatum accusaret. respondit Fronto Catiuss grauius & firmiter: senatus ipse iurificus. Nam illi quoque prius negarant Varenus quae petebat eadem data postquam erat data censuerunt: singulos enim integra re dissentire fas esse: peracta quod pluribus placuisset cunctis tuendum. Acilius tamen iustus & cum eo septem an octo? septem immo in priori sententia perseverare: in hac paucitate non nulli: quorum temporaria grauitas uel potius grauitatis imitatio ridebatur. Tu tamen aestima quantum nos in ipsa pugna certaminis maneat: cuius quasi praelusus atque praecursio has contentiones excitauit. Vale.

C. Plinius Maurico suo salutem:

Ollicitas me in formianum: ueniam ex conditione:
ne quid contra cōmodum tuum facias: qua pactio-
ne iuicē mihi caueo: neq. n. mare & littus: sed te otii
& libertatem sequor: alioquin satius est in urbe remanere:
oportet enim omnia aut ad alienum arbitrium aut ad suū
facere. mei certe stomachi hęc natura est: ut nihil nisi totū
& merū uelit. Vale.

C. Plinius Romano suo Salutem.

Irificę rei interfuisti ne ego quidem. sed mœrens:
Passenius Paulus splēdidus equēs romanus & i pri-
mis eruditus scribit elegos: gētile hoc illi ē enī muni-
ceps propertii atq; etiā inter maiores suos Propertii nūme-
rat. is cum recitaret ita cœpit dicere: Prisce iubes: ad hoc la-
uolens Priscus (aderat enī ut paulo amicissimus) ego uero
non iubeo. cogita qui risus hominum: quotiens omnino pri-
scus dubiæ sanitatis: interest tamē officiis: adhibet cōsiliis:
atque etiam ius ciuile publice respondet: quo magis quod
tunc fecit & ridiculum & notabile fuit: iterim paulo aliena
deliratio aliquantum frigoris attulit: tā sollicitē recitaturis
prouidendum est non solum ut sint ipsi sani: uerū etiam ut
sanos adhibeant. Vale.

C. Plinius Cor. Tacito suo salutem.

Etis: ut tibi auunculi mei exitum scribam: quo ue-
rius tradere posteris possis. gratias ago. Nam uideo
morti eius si celebres a te imortalem gloriā eē ppo-
sitam. Quamuis enī pulcherrimarū clade terrarū: ut populi
ut urbes memorabili casu quasi semper uicturus occiderit:
quamuis ipse plurima scripserit: plura tamē ppetuitati eius
scriptorum tuorum æternitas addet. Equidem beatos puto
quibus deorum munere datum est: aut facere scribenda:
aut scribere legenda: beatissimos uero quibus utrumque:

horum
Quo lib
milien: c
fere sept
& magni
nerat iac
quo max
tum proc
stea cogn
non alia m
mo uelut tr
batur. cred
destituta u
bar: candi
terram cin
dum ut er
mihi si uer
malle: & fo
mo: accepit
exterriti: na
garut se tato
quod studio
driremes al
enim frequ
alii territi in
nacula in pe
mali motus:
notaret que
deret: calidio
fracti igne la
stantia. cū tā
ita faceret m
pete: Abierat

horum in numero auiculus meus & suis libris & tuis erit.
Quo libentius incipio deponco: etiam quod iniungis: Erat
niliens: classēque imperio praeficiens regebat: novemb. kal. hora
fere septima mater mea indicat ei: apparere nubem inusitata
& magnitudine & specie. Vfus ille sole mox frigidam gusta
uerat iacens: studebatque: poposcit soleas, ascendit locum: ex
quo maxime miraculū illud conspici poterat: nubes & iter
tum procul ituentibus ex quo monte: Vesuvium fuisse po
stea cognitum est: oriebatur: cuius similitudinem & formā
non alia magis arbor quam pinus expresserit: Nam longissi
mo uelut trunco flata in altum quibusdam ramis diffunde
batur. credo & recenti spiritu euecta: deinde senescente eo
destituta ut etiam pondere suo uicta in altitudinē uanesce
bat: candida interdum: interdum lordida & maculosa put
terram cineremue sustulerat: magnum propiusque noscen
dum ut eruditissimo uiro uisum. iubet liburnicam aptari:
mihi si uenire una uellē facit copiam. respondi studere me
malle: & forte ipse quod scribere dederat. egrediebatur do
mo: accepit codicillos: retinere classarii imminenti periculo
exterriti: nauicula eius subiacebat: nec ulla nisi nauibus fu
ga: ut se tāto discrimini eriperet orabāt: uertit ille consiliū &
quod studioso aīo inchoauerat: obit maximo. deducit qua
driremes ascendit ipse non retinet modum: sed multis (erat
enim frequens amoenitas) orat laturus auxiliū. pperat illuc:
alii territi inde fugiunt: rectumque cursum rectaque guber
nacula in periculū tenet: adeo solutus metu & omnes illius
mali motus: omnis figuras ut depræhēderat oculis dictaret
enotaretque. iam nauibus cinis iciderat: quo propius acce
deret: calidior & densior. iā pumices etiā nigrique ambusti &
fracti igne lapides. iam uadū subitū ruīaque mōtis: littora ob
stantia. cūctātī paulū an retro flecteret: mox gubernatori: ut
ita faceret monenti: fortes inquit fortuna iuuat. Pōponianū
pete: Abierat: diremit sinu medio. Nā sensim circumactis

turbatisq; littoribus mox in mare re infunditur: ibi quanq;
nondum periculo appropinquante conspicuo tamen: & cu
crelceret proximo sarcinas contulerat i nauis certus fugæ:
si contrarius uentus resedisset: quo tunc ausculus meus se
cundissimo inuectus cõplectitur trepidantē: consolaf: hor
taf: utq; timorē eius sua securitate leniret deferri i balneum
iubet. lotus accubat: cenat atq; hilaris: aut qd ē atq; magnū
similis hilari. interim e Vesuuio mōte pluribus locis latissi
mæ flāmæ atq; incēdia relucebant: quōq; fulgor & claritas
tenebris noctis excitabaf. ille agrestiu trepidatione igni reli
ctas desertasq; uillas p solitudinē ardere: i remediū formidi
nis dictabat: rū se qeū dedit: & qeuit uerissimo equidē som
no. Nā meatus animæ q illi ppter amplitudinē corporis gra
uior & sonatior erat ab iis q limini obuersabaf audiebatur.
sed area ex q̄ zeta adibaf ita iam cinere mixtisq; pumicibus
oppleta surrexerat ut si lōgior i cubiculo mora esset exitus
negaref: excitatus pcedit seq; Pomponiano cæterisq; q pui
gilarant reddit: in cōmune consultat: itra tecta subsistant
an in aperto uagentur? Nā crebris uastisq; tremoribus tecta
nutabaf: & quasi emota sedibus suis nūc huc nūc illuc abire
aut referri uidebantur: sub diuo Rursus quāq; leuiū exeso
rūq; pumicū casus metuebat. qd̄ tamē maloz collatio ele
git: & apud illū qdē ratio rationē: apud alios timorē timor
uicit: ceruicalia capiti bus iposita liteis cōstringūf. Id muni
mentū aduersus incidētia fuit: iam dies alibi: illic nox oibus
noctibus nigrior densiorque: quam tamen faces multæ ua
riaque lumina soluebant: placuit egredi in littus: & ex pro
ximo aspicere: ecquid iam mare admitteret qd̄ adhuc uastū
& aduersum pmanebat: ibi super abiectū linteum recubans
semel atq; iterū frigidā aquā poposcit hausitq; deide flāmæ
flammarumq; prænuntius odor sulphuris. alios in fugam
uertunt: excirāt illū: inixus seruis duobus assurrexit & statī
cōcidit: ut ego cōiecto: crassiore calligine spiritu obstru cto

clauoq;
quenter
nouissim
opertum
defuncto
historiar
ergo faci
stati cum
potissim
aliud ame

Nd

cep

qu

liber ablo
dilecti su
non mou
dine feder
immo pig
In hoc totū
ad quem tā
magis ne in
plus siue n
superioren
non potes
tuam glori
equidem o
mirariq; sol
eos a quib
aliud iudic
operis quis
potissimum
lorum ma

clausoq; stomacho q illi natura inualidus & angustus & frequenter interastuans erat: ubi dies redditus is ab eo quem nouissime uiderat tertius: corpus inuentum integrū illæsum opertumque ut fuerat idutus, habitus corporis quicquid defuncto similior. Interim Miseni ego & mater, sed nihil ad historiam, nec tu aliud quā de exitu eius scire uoluisti, finē ergo faciam, unū adiiciam, omnia ea qbus iterfuerā quæq; statim cum maxime uera memoratur audiuerā persecutū, tu potissimum excerpes, aliud est enim epistolā aliud historiā: aliud amico: aliud omnibus scribere, Vale.

C. Plinius Restituto suo Salutem dicit.

Indignatiunculam quam in cuiusdā amici auditorio cepi: non possum mihi tēperare quo minus apud te quia nō cōtigit corā p epistolam effundā. Recitabam liber absolutissimus: hūc duo aut tres ut sibi & paucis uidēf disertis surdis mutiq; similes audiebant, nō labra diduxerūt: non mouerunt manū: deniq; non assurrexerūt saltē lassitudine sedendi. Quæ tanta grauitas? quæ tanta sapientia? quæ immo pigritia: arrogantia sinisteritas: ac potius amentia? In hoc totū diem ipendere ut offendas: ut inimicū relīquas: ad quem tāquam amicissimum ueneris, disertior ipse ē, tāto magis ne inuideris. Nam qui inuidet minorem deniq; siue plus siue minus siue idem præstat, lauda uel inferiorem uel superiorem uel parem. Superiorem quia nisi laudāus ille ē non potes ipse laudari, inferiorem aut parem quia pertinet ad tuam gloriam q̄ maximū uideri quē præcedis uel exæquas, equidem omnes qui aliquid in studiis faciunt uenerari et a mirariq; soleo: Est enī res difficilis ardua fastidiosa: & quæ eos a quibus contemnitur inuicem contemnat: nisi forte aliud iudicas tu quamquam quis uno te reuerentior huius operis quis benignior attestator. Qua ratione ductus tibi potissimum indignationem meam prodidi: quem habere totum maxime poteram, Vale.

C. Plinius Sabino suo Salutem dicit.

Ogas ut agam firmanorum publicam causā: Quod ego quanq̃ pluribus occupatiōibus distētus adnitar: cupio enī & ornatissimā coloniam aduocatiōis officio: & te gratissimo tibi munere obstringere. Nā cū familiaritatē nostrā ut soles prædicare ad prælidium ornamētūq; tibi sumpseris: nihil est qđ negare debeam præsertim p̃ patriā petēti. Quid enī p̃cibus aut honestius piis: aut efficacius amantis? Proinde firmanis tuis ac iam porius nostris oblige fidem meam. quos labore & studio meo dignos cū splendor iporum tum hoc maxime pollicetur: qđ credibile ē optimos esse inter quos tu talis extiteris. Vale.

C. Plinius Nepoti suo Salutem dicit.

Cis tu accessisse pretiū agris præcipue suburbanis: causa subitæ caritatis res multis agitata sermōibus: proximis comitiis honestissima uoce senatus exp̃ssit: cādidatī ne cōuiuentur: ne mittant munera. ne pecunias deponāt: ex quibus duo priora tā apte quam modice fiebant. hoc tertium quāquam occultaretur p̃ comperto habebat. homulus deinde noster uigilat: rursus hoc cōsensu senatus sententiæ loco postulauit ut consules desiderīū uniuerforū notum principi facerent: peterentque sicut aliis uitis huius quoque prouidentia sua occurreret. occurrit. sumptus cādidatorum: frigidus illos & infames habitus lege restrinxit: eosdem patrimoniū tertiam partem conferre iussit ī ea quæ solo continerentur: deforme arbitratus: & erat: honorem petituros urbem italiāque non pro patria sed p̃ hospitio aut stabulo quasi peregrinantis habere. cōcursant ergo cādidati: certatim quicquid uenale audiunt empritant. quoq; sint plura uenalia efficiunt: proinde si pœnitet te italicorū prædiorum: hoc uendendi tempus: tā hercule quā ī puitiis comparandis: dum idem cādidati illic uendunt. Vale.

C. Plinius tacito suo Salutem dicit.

metus
miniſte
tempus
na: ſom
mor ter
nocte ita
irumpit
ſceret exc
dis modi
impruden
polco lib
coeperā
pania uen
uidet: illi
ego inten
& quasi lar
quāq̃ in ap
motus. tum
tonitū quo
p̃fert. inge
cta cōſtitu
Nā uehicu
in cōtraria
dem ueſtig
re terræ qu
taq; animal
nubes atra
ſibus rupta
illæ & ſimile
amicus acti

Is te adductum litteris quas exigenti tibi de morte
auunculi mei scripsi cupe cognoscere: quos ego mi-
seni (littus id enim ingressus abruperam) nō solum
metus ueꝛe etiam casus pertulerim: quanquam animus me
minisse horret: Incipiam: profecto auunculo: ipse reliquum
tempus studiis: ideo remanseram: impendi. mox balneū: coe-
na: somnus inquietus & breuis: præcesserat p̄ multos dies tre-
mor terræ mihi formidolosus: q̄a cāpaniæ solitus: ille uero
nocte ita inualuit ut non moueri omnia: sed uerti crederet̄.
irrupit cubiculum meum mater: surgebam inuicē si quie-
sceret excitaturus: reledimus ī area domus: quæ mare a te-
ctis modico spatio diuidebat. dubito constantiā rogare an
imprudentiā debeā: agebam enim duodeuicesimum annū.
polco librum Titi Liuii & quasi per otium lego: atq; etiā ut
coeperā excerpo. ecce amicus auunculi qui nup̄ ad eū ex his-
pania uenerat: ut me & matrē sedentis: me uero etiā legentē
uidet: illius patientiā: securitatē meā corripit: nihilo segnius
ego intentus in librū iam hora diei prima & adhuc dubius
& quasi languidus dies: iam quassatis circūiacentibus tectis
quāq; in aperto loco angusto tamē certus & magnus ruinæ
motus. tum demū excedere oppido uisum: sequit̄ uulgus at
tonitū quom̄ in pauore simile prudētiæ alienū consiliū suo
p̄fert. ingentiq; agmine abeuntis p̄mit & impellit. egressi te-
cta cōstitimus: multa ibi mirāda multas formidies patimur.
Nā uehicula quæ p̄duci iusseramus quāq; ī planissimo cāpo
in cōtrarias partes agebant̄ ac ne lapidibus quidē fulta ī eo
dem uestigio quiescebāt. p̄terea mare ī se reforberi & tremo-
re terræ quasi repellī uidebamus: certe p̄cesserat littus mul-
taq; animalia maris siccis arenis detinebat: ab altero latere
nubes atra & horrēda ignei spiritus certis uibratisq; discursi-
bus rupta in. lōgas flāmax̄ figuras dehiscēbat: fulgoribus
illæ & similes & maiores erant: Tū uero ille idē ex hispania
amicus acrius & istātius si frater iqt tuus: tuus auūculus ui-

uit: uult esse uos saluos. si perit supstitites uoluit. proinde qđ
cessatis euadere: respondimus non cōmissuros nos ut de sa
lute illius incerti nostrā consuleremus. non moratus ultra
proripit se effusoq; cursu periculo aufertur: nec multo post
illa nubes descendere ī terras: operire maria: cixerat capreas
& absconderat: Miseni quod procurrit abstulerat: tū mater
orare: hortari: iubere quoquo modo fugerem: posse enī iu
uenem: se & annis & corpore grauem benemoriturā: si mihi
caula mortis non fuisset. ego cōtra saluum me nisi una nō
futurū: deīde manum eius amplexus addere gradum cogo:
paret āgre incusatq; se: quod me moref iam cinis adhuc ta
men rarus: respicio: dēla caligo tergis imminebat: quā nos
torrentis modo infusa terrā sequebatur. despectamus īquā
dum uidemus: ne in uia strati comitātium turba ī tenebris
obteramur. uix consideramus & nox nō qualis ī lunis & nu
bila: sed qualis in locis clausis lumine extincto: audires ulu
latus feminarum. infantium queritatus: clamores uiuorum:
alii parentes: alii liberos: alii cōiuges uocibus requirebāt. uo
cibus noscitabant. hi suum calum: illi suorum miserabānt:
erant qui metu mortis mortem precarentur: multi ad deos
manus tollere: plures nusquam iam deos ullos: æternamq;
illam & nouissimam noctem mundo interpretabantur. Nec
defuerunt qui fictis mentitisq; terroribus uera pericula au
gerent: aderant qui Miseni illud ruisse illud ardere salto: sed
credentibus nunciabant: paululum reluxit quidem nō dies
nobis: sed aduentātis ignis indicium uidebatur: & ignis qđ
longius subsistit: tenebræ rursus tumultus grauis: hunc idē
tidem assurgentes excutiebamus operti alio qui etiā obli
pondere essemus. possem gloriari nō gemitū mihi nō uocē
parum fortem in tātis periculis excidisse: nisi me cū oībus:
omnia mecum perire misero magno tamē mortalitatis sola
tio credidissem. Tandē illa caligo tenuata quasi in fumum
nebulamue discessit: mox dies. sol etiā effulsit luridus tamē

qualis
oculis
regres
dubiā
nam &
ficus u
bis tam
spectar
hac ne
scilicet
uidebun

adeo nu
ad exēp
possit ex
debes. est
uarietate
uenisse at
genus qu
comcedi
has iter p
uereri co
nō grādi
lepos defi
nibus deco
tate nimis
licet. In tu
scendum
ponas si se

qualis eē cum deficit sol: & occurſabant trepidātibus adhuc oculis mutata omnia altoq; cinere tanquam niue obducta. regressi Miſenum curatis utcunque corporibus ſuſpenſam dubiāq; noctem ſpe ac metu exigimus: metus praualebat: nam & tremor terræ perſeuerabat & pleriq; lymphati terrificis uaticinationibus & ſua & aliena mala ludificabant. Nobis tamen ne tunc quidē quanquam expertis periculū & ea ſpectantibus adeundi cōſilium donec de auunculo nūtiuſ: hęc nequaquam hiſtoria digna nos ſcripturos leges: & tibi ſcilicet qui requiſiſti imputabis ſi digna ne epiſtola quidem uidebuntur. Vale.

C. Plinius Caninio ſuo Salutem dicit.

Vm ex eis qui mirer antiquos: non tamen: ut quidā: temporum noſtrorum ingenia deſpicio: neq; enim laſſa & effœta natura nihil tā laudabile parit: atque adeo nup audi Vergiliū romanū paucis legentē comoediā ad exēplar ueteris comoediæ ſcriptā: tā bene: ut eē quādoq; poſſit exemplar. Neſcio mireris hominem quanquam noſſe debes. eſt enim probitate morum, ingenii elegantia: operum uarietate monſtrabilis. ſcripſit mimiambos tenuiter, argute uenuste atq; in hoc genere eloquentiſſime. Nullum eſt enī genus quod abſolutū nō poſſit eloquentiſſimū dici: ſcripſit comoedias Menādrum alioſq; ætatis eiſdē æmulatus: licet haſ iter plautinas, terentinasq; numeres. nunc primum ſe in ueteri comoedia ſed non tanquā iciperet oſtēdit: nō illi ius nō grāditas: nō ſubtilitas, non amaritudo, non dulcedo, non lepos deſuit, ornauit uirtutes, infectatus ē uitia, fictis nominibus decenter: ueris uſus, eſt apte. circa me tantū benignitate nimiū modum exceſſit: niſi quod tamē poetis mentiri licet. In ſumma extorquebo ei librum: legendūq; immo ediſcendum mittam tibi, neq; enim dubito futurū ut non deponas ſi ſemel ſumperis. Vale.

C. Plinius Tironi ſuo Salutem dicit.

Agna res acta est omnium qui sunt prouiciis p̄sutura :
magna oim q se simpliciter credūt amicis. Lustricus
brutianus cum mōtanū atticinū comitem suū ī multis fla-
gitiis deprāhēdisset Cæsari scripsit: atticinus flagitiis addit
ut quē deceperat accusaret. recepta cognitio est. sui ī cōsilio.
egit uterq; pro se: egit autem carptim &
Quo genere ueritas statī ostēditur. ptulit Bructianus testa-
mētū suū qđ Atticini manu scriptū esse dicebat: hoc enī &
arcana familiaritas & querēdi de eo quē sic amasset necessi-
tas idicabatur. & numerauit crimina foeda māifestaq; ille
cū diluere nō posset ita regessit: ut dū defenditur turpis: dū
accusat sceleratus probaretur. corrupto enī scribæ seruo ī-
terceperat cōmētarios icideratq; ac p̄ sūmū nefas utebať ad
ueritū amicū crimie suo. fecit pulcherrime Cæsar: nō de Bru-
ctiano sed statī de atticino perrogauit: dānatus & ī iulā re-
legatus. Bructiano iustissimū itegritatis testimoniū reddi-
tū. quē qđ etiā cōstātīa gloria secuta ē. Nā defēsus expedi-
tissime accusauit uehemēter: nec mīus acer q̄ bonus & lince-
rus apparuit. qđ tibi scripsi: ut te sortitū puintiā p̄monerē:
plurimum tibi credas: nec cuiq; satis fidas. deīde scias si qs
forte te qđ abominor fallat paratā ultionē: qua tamē ne sit
huius etiam atque etiā attende: quæ tā iucundū ē uindicari:
quam decipi miserum.

C. Plinius Triario suo Salutem dicit.

Mp̄se petis: ut causam agā prīnērem ad curam tuā
pulchram alioquin & famolā: faciā: sed nō gratis: qui
fieri potest inquis ut nō gratis: tu potes. exigā enī mercedē
honestiorē gratuito patrociniō. peto atq; etiā paciscor: ut si
mul agat Cremutius rusō. solitū hoc mihi ēt ī pluribus aliis
adolescentibus factitatū: Nā mire cōcupisco bonos iuuenes
ostēdere foro: assignare famā: Quđ si cui p̄stare Rusōi meo
debeo: uel p̄pter natales ipsius: uel p̄pter eximiā mei carita-
tē: quē magni æstio ī iisdē iudiciis ex eisdē ēt p̄tibus cōspici

audiri: oblige me: oblige antequā dicā: nā cū dixerit: gratias
ages: spōdeo sollicitudini tuæ: spei meæ: magnitudini causæ
faci facturum: ē indolis optime breui pducturus alios: si in
terim puectus fuerit a nobis: Neq; enī cuiquā tam clarū sta
tim ingeniū: ut possit emergere: nisi illi materia: occasio: fau
tor etiā: cōmendatorq; contingat. Vale.

C. Plinius Marco suo Salutem dicit.

Vā multū īterest quid a quoq; fiat: eadē enī facta cla
ritate uel obscuritate faciētū aut tollunt altissime:
aut humillime deprimūt: Nauigabā p lariū nostrū:
cū senior amicus ostēdit mihi uillā atq; etiā cubiculū qd ī la
cū pminet: ex hoc inqt aliquādo municeps nost ra cū mari
to se p̄cipitauit: causam requisit: maritus ex diutino morbo
circa uelāda corporis ulceribus putrescebat. Vxor ut īspice
ret exegit: neq; enī quēq; fidelius iudicatur: posset ne sanari.
desperauit: hortata ē ut morere tur: comescq; ip̄a mortis dux
immo & exemplū & necessitas fuit: Nā se cū marito ligauit:
abiecitq; in lacum. Quod factum ne mihi quidem q muni
ceps nisi proxime auditū est: nō quia minus illo clarissimo
arriæ factō: sed quia minor ipsa. Vale.

C. Plinius Hispano suo Salutem dicit.

Cribit robustus splēdidus eques romanus cū Atilio
scauro amico meo otriculū usq; cōmūe iter pegisse:
deīde nusquā cōparuisse: petis ut carus ueniat: nosq;
si potest ī aliqua īq̄sitiōis uestigia īducat. ueniat: uereor ne
frustra. suspicor enī tale nescio qd robusto accidisse: q̄le ali
quādo Metilio crispo municipi meo. huic ego ordies īpetra
uerā: atq; etiā proficiscenti quadragīta milia nūmū ad īstru
endū se ornādumq; donauerā: nec postea aut epistolas eius:
aut aliquē de exitu nūtiū accepi. interceptus ne sit a suis: an
cū suis dubiū. certe nō ip̄e nō q̄sq; ex seruis eius apparuit: ut
ne robusti qdē experiamur tamē accersamus scaur: demus
hoc tuis. demus optimi adolefcētis honestissimis p̄cibus: q

pietate infra etiā sagacitate patrē quærīt. dñi faueāt ut sic in-
ueniat ipm quēadmodū iā cū quo fuisset inuenit. Vale.

C. Plinius Seruiano suo Salutem dicit.

Audeo & gratulor q̄ fulco Salinatori filiā tuā desti-
nasti: domus patricia: pater honestissimus: mater pa-
tri laude. Ipse ē studiosus: litteratus etiā: disertus etiā:
puer simplicitate: cōitate iuuenis: senex grauitate. neq; enim
amore decipior: amo qdē effuse: ita ofitiis ita reuerētia me-
ruit: iudico tamē & qdē tanto acrius quāto magis amo. tibi
qdē ut q̄ explorauerim spōdeo habitū: te genez: quo me-
lior fingi ne uoto qdē potuit. supest ut auū te q̄ maturissime
simillimū sui faciat: Quā felix tēpus illud quo mihi liberos
illius uel nepotes tuos: ut meos uel liberōs uel nepotes ex
uestro sinu sumere & quasi pari iure tenere cōtingeret. Vale.

C. Plinius Seuero suo Salutem dicit.

Ogas ut cogitē qd designatus cōsul ī honorē princi-
pis cēseas. facilis iuērio: Nō facilis electio. ē enī ex uir-
tutibus eius larga materia: tamē qd malo īdicabo si
prius hæsitationē meā ostēdero. dubito nū idē tibi suadere
qd mihi debeā. designatus ego cōsul omni hac & si nō adula-
tione specie tamē adulatōis abstinui: nō tanquā liber & cō-
stans sed tanquā intelligēs p̄cipis nostri cuius uidebā hanc
eē p̄cipuā laudē si nihil q̄li ex necessitate decerneret. recor-
dabar etiā plurimos honores pessimo cuiq; delatos a qbus
hic optimus separari nō alio magis poterat quā diuerlitate
cēfendi: qd ipsum nō dissimulatōe & silētio p̄terui: ne forte
nō iudiciū illā meū sed obliuio uideret. hoc tūc ego. sed nō
oībus eadē placēt: nec cōueniūt qdē. p̄terea faciēdi uera rō:
cū hominū ipōz tū rex etiā ac tēpōz cōditio nuntiat. Nā
recētia opa maximi p̄cipis p̄bent facultatē noua magna ue-
ra cēfendi. qbus ex causis ut supra scripsi dubito an idē nūc
tibi quod tūc mihi suadeā. Illud nō dubito debuisse me in
partes cōsiliū tui ponere quid ipse fecissem. Vale.

copiar
latū el
facere
fecisse
iam tu
laturos.
perinde

fulcipie
exempl
destitua
nitas cer
num ref
genera ca
illustres.
ma: ilder
terit id:
deo etiā
agēdo co
experior:
do tamē
facilitas
Nec uero
tū: quod
ret impē
possis cun

C. Plinius Pontio suo Salutem dicit:

Cito quæ tibi causa fuerit impedimento quo minus præcurrere aduentum meum in campaniam posses, sed quanquā absens totus huc magistrati: tantū mihi copiarum tam urbanarum quā rusticarum nomine tuo oblatū est quas omnis improbe accepi tamen: Nā me tui ut ita facerē rogabant: & uerebar ne & mihi & illis irasceris si non fecissem. iposterum nisi adhibueris modū ego adhibebo: & iam tuis denūciaui si rursus tam multa attulissent omnia reiaturos. Dices oportere me tuis rebus ut meis uteretur: sed perinde illis ac meis parco. Vale.

C. Plinius Quadrato suo Salutem dicit.

Vidius quietus qui me unice dilexit & quo non minus gaudeo: probauit: ut multa alia thrasæ (fuit enim familiaris) ita hoc sæpe referebat: præcipere solebat suscipiendas esse causas aut amicorū: aut destitutas: aut ad exemplū pertinentis: cur amicorū: nō eget interpretatiōe. cur destitutas: quod in illis maxime & cōstātia agentis & humanitas cerneretur: eā pertinentis ad exemplum: quia plurimum referret an bonum an malum diceretur. ad hæc ego genera causarum ambitiose fortasse addam tamen claras & illustres. æquum enim est agere nonnunquam gloriæ & famæ: Idem dignitati ac uerecundiæ tuæ statuo: Nec me præterit id: usum esse & haberi optimum dicendi magistrū: uideo etiā multos paruo ingenio litteris nullis ut bene agerēt agēdo consecutos: sed & illud uel polliōis accepi uerissimū: experior: cōmode agēdo factum est ut sæpe agerē. sæpe agēdo tamē est ut minus cōmode: quia scilicet assiduitate nimia facilitas magis quā facultas: nec fiducia sed temeritas paratur. Nec uero Isocrati quominus habere summus orator officit: quod infirmitate uocis mollitia frontis ne in publico diceret impediatur. proinde multum lege: scribe: meditare: ut possis cum uoles dicere: dices cum uelle debebis: hoc fere

temperamentum ipse seruauit: nonnunquā necessitati quæ
pars rariōis est parui. egi enim qualdam a senatu iussus quo
tamen in numero fuerūt exilia thrasæ diuisiōes hoc est ad
exemplū pertinentes. adfui bethycis cōtra bebiū bassū. quæ
situm est an dāda esset inq̄sitio: data est. adfui rursus: rursus
idem querentibus de cecilio classico quæsitum ē an puītia
les ut sorios ministrosq̄ p̄consulis plecti oporteret: p̄cnas
luerunt. accusaui Marium priscum: qui lege repetundarum
damnatus utebatur clāmentia legis: cuius seueritatē imani
tate criminum excesserat. relegatus est. tuitus sum lulium
bassum ut icustoditū nimis & cautū ita minime malū: iudi
cibus acceptis in senatu remansit. Dixi proxime pro uareno
postulāte ut sibi inuicē uocare testis liceret: impetratum ē.
imposterum opto ut potissimū iubeam quæ me deceat uel
sponte fecisse. Vale.

C. Plinius Fabato suo Salutem dicit.

Ebemus mehercule natales tuos perinde ac nostros
celebrare: cū lætitia nostrorū ex tuis pendeat: cuius
diligētia & cura hic hilares istic securi sumus. uilla Camilia
na q̄ in campania possides est qdē uetustate uexata & tamē
quæ sunt p̄tiosiora aut integra manēt aut leuissime læsa sūt:
Attendemus ergo ut quā saluberrime reficiāt. Ego uideor
habere multos amicos sed huius generis cuius & tu quæris
& res exigens prope neminē. Sunt enī omnes togati & urba
ni. rusticorum autem prædioḡ administratio poscit durū
aliquē & agrestē: cui nec labor ille grauis: nec cura sordida
nec tristis solitudo uideat. tu d̄ rustio honestissimo cogitas:
fuit enī filio tuo familiaris: quid tamē noui sibi præstare po
scit ignoro: uelle plurimum credo. Vale.

C. Plinius Corneliano suo Salutem dicit.

Vocatus ī cōsiliū a Cæsare nostro ad cētū cellas hoc
lōgo nomine maximā cepi uoluptatē. Quid enī iu
cundius quā principis iustitiā: grauitatē: comitatē in

secessu q
cogitatio
tur: dixi
munific
delator
audita ē
nores pe
macula
Cæsar ex
etiā releg
reliqua pa
patientia
adulteriū
admonit
damnari
legis pœ
moration
modi cā
multis ser
cilli quos
tuebāt cri
Cæsar lib
cōiter epis
perat: reu
tia euryth
nec ille po
dilationē
dū itrauer
cogerentur
permittere
moderatio
nisset sulpi
an isti suspi

secessu quoq; ubi maxime recludū inspicere. fuerūt uariæ
cogitationes: & quæ uirtutes iudicis p̄pluris species experiē
tur: dixit causam Claudius ariston p̄iceps epheſiorū homo
munificus & innoxie popularis. idē inuidia & ad dissimillimū
delator inmissus. itaq; absolutus uindicatusq; est. sequēti die
audita ē galitta adulterii rea: nupta hæc tribuno militū ho-
nores petituto & suā & mariti dignitatē centurionis amore
maculauerat. maritus legato consulari: ille cæsari scripserat.
Cæsar excussit p̄bationibus: centurionē exauctorauit: atq;
etiā relegauit. superat crimini q; nisi duog; esse nō poterat:
reliqua pars ultionis. sed maritū nō sine aliqua rephensione
patientiæ amor uxoris retardabat: quā qdē etiā post delatū
adulteriū domi habuerat: quasi cōtētus æmulū remouisse.
admonitus ut perageret accusationē peregit inuitus: sed illā
damnari etiā iūto accusatore necesse erat. damnata & iuliæ
legis poenis relicta est: Cæsar & nomen cēturionis & cōme-
morationē disciplinæ militaris sentētix adiecit: ne oīs eiuf-
modi cā reuocare ad se uideret. tercio die iuducta cognitio ē
multis sermōibus & uario rumore iactata iuli tironis codi-
cilli quos ex pte ueros eē cōstabat: ex pte falsi dicebāt: substi-
tuebāt crimini semironius senecio: eques ro. & eurythmus
Cæsaris libertus & pcurator. hæredes cū cæsar eēt in dacia
cōiter epistola scripta petierāt ut suscipet cognitionē: susce-
perat: reuerſus diē dixerat: & cū ex heredibus qdā q̄si reuerē-
tia eurythmo mitterēt accusationem pulcherrime dixerat:
nec ille polyclitus ē: nec ego Nero: iudulserat tamē petētibus
dilationē cuius t̄pis exacto cōsederat. auditurus apte: hære-
dū itrauerūt duo: oīo postulauerunt ut oēs hæredes agere
cogerentur: cum detulissent omnes: aut sibi quoq; desistere
permitteretur: locutus est Cæsar summa grauitate: summa
moderatione: cumq; aduocatus Senecionis & eurythmi di-
xisset suspicionibus relinq̄ reos nisi audiret: non curo inq;
an isti suspicionibus relinquuntur: ego reliquor. Deinde cō

uersus ad nos

quod facere debeamus. isti

enim queri uolunt quod sibi licuerit non accusare: tum ex cotulis sententia iussit denunciari heredibus omnibus ut ageretur aut singuli approbaret causas non agere: alioquin se uel de calumnia pronunciaturum: Vides quam honesti quam seueri dies quos iucundissimam remissionis sequebatur: adhibebamur quotidie coena erat modica: si principem cogitares: interdum acromata audiebamus: interdum iucundissimis sermonibus nox ducebatur. summo die abeuntibus nobis quam diligens in Caesare humanitas xenia sunt missa. Sed mihi ut grauitas cognitionum consilii: honor suauitas simplicitasque conuietus: ita locus ipse piucundus fuit. uilla pulcherrima cingit uiridissimis agris. iminet litrorum: cuius in sinu fluit cum maxime portus huius sinistrum brachium firmissimo opere munitum est. dextrum elaborat. in ore portus insula adsurgit: quam in latum uento mare obiacens frangat tutumque ab utroque latere decursum nauibus praestet. adsurgit autem arte uilenda ingentia saxa latissima nauis prouehit. contra haec alia super alia delecta ipso potestare manent ac sensim quodam uelut aggere construunt eminentia. & apparet laxum dorsum impactosque fluctus in imum elidit & tollit. uastus illic fragor canumque circa mare saxi deinde pilae adiciuntur quae praecedenti tempore enatae insulam imitentur. habebit hic portus etiam habet nomen auctoris eritque uel maxime salutaris. Nam per longissimum spatium litrus importuosum hoc receptaculo utetur. Vale.

C. Plinius Quintiliano suo Salutem dicit.

Vamuis & ipse his continentissimus & filiam tuam ita institueris ut decebat filiam tuam Tutili neptem: cum tamen sit nuptura honestissimo uiro nonio celeri cui ratio ciuiliu officiorum necessitatem quandam nitoris imponit: debet secundum conditiones mariti ueste comitatu quibus non quidem agitur dignitas: ornatus tamen instrui. Te porro animo beatissimum: modicum facultatibus scio. itaque parte one

ris tui m
fero quod
tua sola
reculares

C
b

uera ut in

hac pro a

& iudicium

nupta praet

undeci die

plici iudic

& octog

utrinque

rona latiss

stipatum t

loemina q

minebant. i

etiam noue

consiliis uie

mira eadem

tanta diuer

est nouerca

heredatus

cabat: non au

la scires qe

ne libetius

reris. q sit li

ra. na & copi

ribus & eloc

derem nisi ti

lia. interuen

ris tui mihi uideo: & tanquā parens altet puella nostra cō-
fero quāq̃inta milia nūcū plus collaturus nisi a uerecūdia
tua sola mediocritate munusculi ipetrari posse cōsiderē ne
reculares.

C. Plinius Romano suo salutē dicit.

Ollite cūcta iquit cōptosq; auferte labores: seu scri-
bis aliqd seu legis tolli auferri iube: & accipe oratio-
nem meā ut illa arma diuina suū superbius potui re-
uera ut iter meas pulchra. Nā mihi satis est certare necū. ē
hāc pro attia uiriola & dignitate psonae & exempli raritate
& iudicii: magnitudine insignis. Nā foemina splendida nata
nupta pratori uiro exheredata ab octogenario patre intra
undeci dies quā ille nouerca ei amore captus iduxerat q̃ dru-
plici iudicio bona paterna repetebat: sedebāt iudices centū
& octoginta. tot enim quatuor consiliis conscribunt. i gens
utrinque aduocatorum & numerosa subselia praestantiū co-
rona latissimum iudiciū multiplici circulo ambibat: ad hoc
stipatum tribunal: atq; etiam ex superiore basilicæ parte q̃
foeminae qua uiri & audiendi quod difficile uisendi studio i-
minebant. magna expectatio patrum: magna filiarū: magna
etiam nouercarum. secutus est uariis euentus: Nā duobus
consiliis uicimus. totidem uicti sumus. notabilis prorsus &
mira eadem i causa iisdē iudicibus: iisdē aduocatis eodē tpe
tanta diuersitas accidat casu q̃dem non casus uideret. uicta
est nouerca ipsa hāres ex pte sexta. uictus suberrimus q̃ ex-
heredatus patre singulari ipudentia alieni patris bōa uindi-
cabat. nō ausus sui petere. hāc tibi exposui primū ut episto-
la scires q̃ ex orōe nō poteras. Deīde nā detegā artes ut orō-
nē libētius legeres si nō legere tibi sed iteresse iudicio uide-
reris. q̃ sit licet magna nō despo gratiā breuissime ipetratu-
rā. nā & copia regē & arguta diuisione & narratiuncula plu-
ribus & eloquendi uarietate renouatur. sunt multa (nō au-
derem nisi tibi dicere) elata: multa pugnantia: multa subti-
lia. interuenit enim acribus illis & erectis frequens necessi-

tas computandi ac pene calculos tabulamque poscendi ut
repente in priuati iudicii tornam cētumviralem uertatur:
dedimus uela indignationi: dedimus irā: dedimus dolori &
in amplissima causa q̄si magno mari pluribus uentis sumus
uecti, in summa solēnt quidā ex cōtubernalibus nostris exi
stimare hanc orationē itēz dicā ut inter meas

esse, an uere tu facillime iudicabis q̄ tā memori
ter tenes oēs ut cōferre cū hac dū hāc solā legis possis. Vale

C. Plinius Maximo suo salutem dicit.

Ecce fecisti q̄ gladiatorium munus ueronēsisbus no
stris promissisti: quibus olim amaris: suspiceris: or
naris: Inde etiam uxorē carissimā tibi & p̄batissimā
habuisti: cuius memoriā aut opus aliquod maxie funebre
debeatur. prāterea tanto consensu rogaberis ut negare nō
constans sed durum uideretur, illud quoq; egregie quod tā
facilis tam liberalis in edendo fuisti: Nam per hāc etiā ma
gnus animus ostendit, uellem africanā quas coemeras plu
rimas ad prāfinitum diem occurrissent: sed licet cessauerit
illa tempestate detenta: tu tamen meruisti ut acceptum tibi
fieret: quod quominus exhiberes non per te sterit. Vale.

C. Plinii Nouocomensis liber septimus epistolaz. Incipit.

C. Plinius Geminio suo Salutem dicit.

Erret me hāc tua tā pertinax ualitudo & quāq;
te tēperatissimum nouerim: uereor tamen ne
quid illi etiam in mores suos liceat. proinde mo
neo patienter resistas. hoc laudabile hoc salutare
admittit humana natura: quod suadeo ipse certe sic agere sa
nus cū meis soleo. spero quidē si forte in aduersam ualitudi
nē incidero nihil me desideratuz: uel pudore uel poenitētia
dignum, si tamen superauerit morbus: denuntio ne quic
mihi detur nisi permittentibus medicis: licetisq; si dederit
tis ita uindicaturum ut solent alii quā negantur: quin etiā
cū pustus ardētissima febre tadē remissus unctusq; accipere

a medico
admotum
mo ualitu
repente u
lauari non
est: atq; ita
dimissa ab
animum
non sine e
temperant

Ver
dwi

ris: parian
& hyemer
posse quā
Interim ab
& uel eo br

Anta
nia. i

gloris abser
bē redit: ubi
nones. quous
les: quous
est te reuile
tes istā satie
dius saluari
quid iprudē
admoneris u
abrupt: sed
dulcibus cib

a medico potionem porrexi manum utq; me tangeret dixi:
admotumq; iam labris poculum reddidi. postea cum uicesi-
mo ualitudinis die balineo præpararer mustatelsq; medicos
repente uidissem causâ requisui: respôderût posse me tuto
lauari non tamen oïo sine alia suspiciõe: quid inquâ necesse
est: atq; ita spe balinei cui iâ uidebar îferri placide leniterq;
dimissa ab abstinentiâ rursus non secus ac modo ad balineû
animum uultumq; composui. quæ tibi scripsi primû ut te
non sine exemplo monerê. deinde ut in posterû iple ad eadê
temperantiâ astringeret hac epistola quasi pignore. Vale.

C. Plinius Iusto suo Salutem dicit.

Vemadmodum congruit ut simul & affirmes te assî-
duis occupationibus îpediri & scripta nostra de lide-
res quæ uix ab otiosis îpetrare aliquod perituri tēpo-
ris: patiar ergo æstatê inquietâ uobis exercitâq; trâscurrere
& hyemem: demû cû credibile erit noctibus saltê uacare te
posse quæram quid potissimû ex nugis meis tibi exhibeâ.
Interim abunde est si epistolæ non sunt molestæ: sunt autê
& uel eo breuiores erunt. Vale.

C. Plinius Presenti suo salutê dicit.

Anta ne perleuerantiâ: tu mō in lucania mō in cāpa-
nia. ipse. n. inquis lucanus. uxor cāpana. iusta causa lō-
gioris absentix: non pperuæ tamê: quin ergo aliquâdo in ur-
bē redis: ubi dignitas honor amicitix tam superiores q̃ mî-
nores. quousque uigilabis cum uoles: dormies quamdiu uo-
les: quousque calceis: nusq; toga feriata: liber totus dies: tps
est te reuîlere molestias nostras uel ob hoc solû ne uolupta-
tes istæ satietate lâguescant saluta. paulisper quo tibi sit iucû-
dius salutarî. terere in hac turba ut te solitudo delectet. sed
quid îprudês: quē euocare conor retardo. fortasse. n. his îpîs
admoneris ut te magis ac magis otio îuoluas. quod ego nō
abrumpi: sed intermitteri uolo. ut enim si tibi coenam facerê
dulcibus cibis acres acutosque mîlcerem: ut obtusus illis &

oblitus stomachus his excitaret: ita nūc hortor ut iocūdis-
simū genus uitæ nōnullis iterdū q̄si acrioribus cōdias. Vale
C. Plinius Pontio suo Salutem dicit.

Is legisse te hendecasyllabos meos. requiris etiā quē-
admodum cōepim scribere homo ut tibi uideor se-
uerus ut ipse patior nō ineptus: nunquā a poetice: al-
tius enim repetā: alienus: q̄ etiā quatuordecim natus annos
grācam tragoediam scripsi. qualem inquis: nescio. tragoedia
uocabatur. Mox cum e militia rediens in icaria insula uētis
detinerer latinos elegos in illud ipsū mare ipsamq̄ insulā
feci. expertus sum me aliquando hetero hēdecasyllabis. nūc
primum quorum hic natalis hā causā legebant ī laurētino
mihi asinii galli libri de comperatione patris & Ciceronis: ī
cidit epigramma Ciceronis in Tironem suum. deīde cū me
ridie (erat enim æstas) dormiturus me recepissē: ne obre-
peret somnus: cōepi reputare maximos oratores hoc studiū
genus & ī oblectatiōibus habuisse: & in laude posuisse. Intē-
di animū contraq̄ opinionē meā post longam desuetudinē
perquam exiguo temporis momento id ipsū quod me ad-
scribendum sollicitauerat his uertibus exarauī.
Cum libros Galli legerem quibus ipse parenti
Ausus de Cicerone daret palmamq̄ decusq̄
Lasciuum inuenit uersum Ciceronis: & illo
Spectandum ingenio quo seria condidit: & quo
Humanis salibus multo uarioque lepore.
Magnorum ostendit mentis gaudere uiro-
rum.
Nam queritur q̄ fraude mala frustratus amantem
Paucula cōenato sibi debita sauiā tiro
Tempore nocturno subtraxerit: his ego lectis
Cur post hāc inquam nostros celamus amores?
Nullumq̄ in medium timida damus atq̄ fatemur
Tironisq̄ dolos tironis nosse fugaces
Blanditias & furta nouas addentia flammās.

Trāti ad eleg
alteros facili
legi. probau
itinere tent
separatim h
ter. legi: de
latine huius
sonatur. Sed
cessum est: &
qui sine iudic
posteri quocq̄

C
Nce
amo
ide e
uigile. Exig
ad diatram r
deniq̄ ager
Vnum temp
litibus conte
labore in mi

C
Ara &
bia: b
omisi
lit decretū cō
ros: attulit er
magnus: q̄n e
p hūc a cōsul
geret: assiste
Nihil enim ta
fenderē & re
finita postula

Trāsi ad elegos hos quoq; nō mīus celeriter explicui addidi
altēros facilitatē corruptus. deīde ī urbē reuerſus ſodalibus
legi. probauerunt inde plura metra ſi quid otii maxime ſi ī
itinere tentauī: poſtremo placuit exemplo multorum. unū
ſeparatim hendecasyllaborū uolumen abſoluere nec pœni-
tet. legiſ: deſcribitur: cātatur & tam & a græcis quoq; quos
latine huius libelli amor docuit. nunc cithara nunc lyra p-
ſonatur. Sed quid ego tam glorioſe quanq̃ turere poetis cō-
ceſſum eſt: & tamē nō de meo ſed de aliorū iudicio loquor.
qui ſine iudicant ſiue errant: me delectant. unum precor ut
poſteri quoq; aut errent ſimiliter aut iudicent. Vale.

C. Plinius Calphurnio ſuo Salutem.

Ncredibile eſt quanto deſiderio tui tenear. In cauſa
amor primū: Deinde quod nō conſueuimus abeſſe:
īde eſt quod magnā noctium partem ī imagine tua
uigilē. Exigo inde quod interdū qbus horis te uiſere ſolebā
ad diſtātam tuā ipſi me ut ueriffime dicitur pedes ducūt. qđ
deniq; æger uictus ac ſimilis excluſo a uacuo limie recedo.
Vnum tempus his tormentis caret quo in foro & amicorū
litibus conteror. æſtima tu quæ uita mea ſit: cui requies in
labore: in miſeria curiſq; ſolatiū. Vale.

C. Plinius Macrino ſuo Salutem.

Ara & notabilis res uarēo cōtigit: ſit licet adhuc du-
bia: bithyni accuſationē eius ut temere inchoatam
omiſiſſe narrant. Dico a deſt prouintia legatus: attu-
lit decretū cōcilii ad Cæſarē: attulit ad multos principes ui-
ros: attulit etiā ad nos uarenī aduocatos: pſtat tamē idē ille
magnus: qn etiā nigrinū optimū uirū p̄tinaciſſime exercet.
p̄ hūc a cōſulibus poſtulabat: ut uarenus exhibere rōnes co-
geret: aſſiſtebā uarēo iā tātū ut amicus: & tacere decreuerā.
Nihil enim tam cōtrariū quā ſi aduocatus a ſenatu datus de-
fenderē & reum cui opus eſſet ne reus uideret. Cum tameu
finita poſtulatione nigrini cōſules ad me oculos retuliſſet:

scieris inquam constare nobis silentii nostri rationem: sum
veros legatos prout in te audieritis contra nigrinū ad quē
mihi sunt ego ad me cum habeo decretum punitiæ. Rursum
ille potest tibi liquere ad hoc ego: si tibi ex diuerso libet po
test & mihi quod est melius causa liqueret. legatus polienus
causas abolitiæ accusationis exposuit postulauitq; ne cogni
tione Cæsaris præiudiciū fieret: respondit magnus. Iterūq; po
lianus ipse raro & breuiter iterlocutus multū itra silētiū te
nus. Accepi enī non minus interdū oratorium esse & tacere
quam dicere: atq; adeo repeto me quibusdam capitis reis uel
magis silentio quā oratione accuratissima profuisse. mater
amisso filio: quid enim prohibet quāq; alia ratio scribundæ
epistolæ fuerit de studiis disputare? Libertos eius eodemq;
coheredes suos falsi & ueneficii reos detulerat ad principē
iudicemq; ipetrauerat Iulium Seruianum. Defenderam reos
ingenti quidem cœtu: erat enī causa notissima. p̄terea utriq;
igenia clarissima: finem cognitiōi quaestio ipoluit quæ secū
dum reos dedit: postea mater adiit principē: affirmauit se no
uas probationes inuenisse. præceptū est suburano ut uaca
ret finitā causam retractandi si qd noui afferret: aderat ma
tri Iulius africanus nepos Iulii oratoris: quo audito Passie
nus Crispus dixit bene me hæredē bene sed qdē tā bene hu
ius nepos iuuenis ingeniosus: sed nō pagē callidus: cū multa
dixisset adsignatumq; tempus impleisset rogo inquit Suburano
permittas mihi unum uersum adiicere: tum ego cū omnes
me ut diu responsurum intuerent respondissem: quā si unū
illum uersum Africanus adiecisset in quo nō dubito omnia
noua fuisse nō facile me repeto tantū iam ad sensum agēdo
similiter nūc & probatū & exceptū est qd p̄ uareno hæte
nus nō tacui. Cōsules ut polianus postulabat omnia itēgra
principi seruarent cuius cognitionē suspensus expectet. Nā
dies ille nobis pro uareno aut securitatem & otiiū dabit: aut
intermissum laborem renouata sollicitudine iniūget. Vale.

rem nos
ratem ex
mo certa
te negori
diis nō po
icipies prin

Xp̄
sat
su
optimū
amicitia e
virtutib;
in amore c

Vae
pute
nis
tere in gra
uerborum
tatione op
quæ legent
intelligent
legeris hæc
lum scriber
quid ille cor
gnus pudor
eligere: & ce
quia secreta

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Proxime prisco nostro & rursus quia ita iussisti gratias egi libentissime quidem: est enim per iucundum quod uiri optimi uirique amicissimi adeo cohaesistis: ut iurecem uos obligari putetis: Nam ille quoque praecipua se uoluptatem ex amicitia tua capere perficit: certatque tecum honestissimo certamine mutuae charitatis: quam ipsum tempus augebit: te negotiis distineri ob hoc moleste fero: quod deferuire studiis non potes: si tamen altera lite per iudicem alteram ut ipse finieris incipies primum istuc ocio frui deinde satiatus ad nos reuerti.

C. Plinius Prisco suo Salutem.

Exprimere non possum quam iucundum sit mihi quod saturninus noster summas tibi apud me gratias aliis super alias epistolis agit: perge ut coepisti: uirumque optimum quam familiarissime dilige: magnam uoluptatem ex amicitia eius percepturus: nec ad breue tempus: nam cum omnibus uirtutibus abundat: tum hac precipue quod habet maximam in amore constantiam. Vale.

C. Plinius Thusco suo Salutem.

Varis quemadmodum in secessu quo iam diu fueris putem te studere oportere: utile mihi primum & multis precipue erit uel ex graeco in latinum uel ex latino uertere in graecum: quo genere exercitationis proprietas splendoreque uerborum: copia figurarum: uis explicandi: praeterea imitatione optimorum similia inueniendi facultas parat simul quae legentem fefellissent: transferentem fugere non possunt: intelligenti ex hoc & iudicium acquiri: nihil obfuerit: quae legeris haecenus ut rem argumentumque teneas quasi aemulum scribere: lectisque conferre: ac sedulo pensitare quid: tu quid ille commodius: magna gratulatio nonnulla: tum magnus pudor si cuncta ille melius: licebit interdum & notissima eligere: & certare cum electis. audax haec non tamen improba quia secreta contentio: quanquam multos uidemus eiusmodi

certamina sibi cum multa laude sumpsisse quousque subsequi
satis habebant: dum non desperat antecessisse: poteris & quae
dixeris post oblivione retractare: multa retinere: multa tra-
sire. alia inter scribere: alia rescribere: laboriosum istud & te
dico plenum: sed difficultate ipsa fructuosum recalescere ex ite-
gro: & resumere impetum fractum omissumque: postremo nova
velut membra peracto corpori itexere: nec tamen priora tur-
bare: Scio nunc te esse praecipuum studium orandi: sed non
ideo semper pugnacem hunc & quasi bellorum stilum suase-
rim: ut enim terrae variis mutatisque seminibus: ita ingenia
nostra nunc hac nunc illac meditatione recoluntur: uolo in-
terdum aliquem ex historia locum apprehendas: uolo epi-
stolam diligentius scribas: nam saepe in oratione quoque non
historica modo sed prope poetica descriptione necessitas incidit:
& pressus sermo purusque ex epistolis petitur: fas est & carmine
remitti: non dico continuo & longo. Id enim perfici nisi in otio
non potest: sed hoc arguto & breui: qui apte quantalibet
occupationes curasque distringit: lusus uocantur: sed hi lusus
non minorem interdum gloriam quam seria consequuntur:
atque adeo (cur enim te ad uersus non uersibus adhorter) ut
laus est ceræ mollis cedensque sequies: si doctos digitos: iussaque
fiat opus. & nunc informet Martem castam uel Mineruam:
nunc Venerem effingat: nunc ueneris puerum: utque sacri
fontes non sola incendia sistunt: saepe etiam flores uernaque
prata lauant: Sic hominum ingenium flecti: duci per artes
Non rigidas docta mobilitate decet. Itaque summi oratores
summi etiam uiri sic se aut exercebant aut delectabant: Immo
delectabant exercebantque: Nam mihi est ut his opusculis animus in-
tendat remittat: recipiunt enim amores: odia: iras: misericor-
diam: urbanitatem: omnia denique quae ad uitam: atque etiam
in foro causisque uersantur. Inest his quoque eisdem alia carmi-
nibus utilitas quae metri necessitate deuincti soluta oratione
letamur: & quod facilius esse comparatio ostendit. libetius

scribitur
tamen o
dixi cum
generis a
dum esse
est: ut de
epistola
suadeo:
resumisse

Vi
au
bi
no: inde
iisdem hor
luntarē:
an merito
perest ne
agatque poe

Ita
qu
P
dixerit: ac
magis qu
bus ex ca
dibus mei
cerno. Cor
Corelli ru
matri mea
militre opt
adeo quid
proxime i

scribimus: habes plura etiam fortasse quam requerebas: unum
tamen omisi: non enim dixi quæ legenda arbitrarer: quando
dixi cum dicerem quæ scribenda: tu memineris: sui cuiusque
generis auctores diligenter eligere. aiunt enim multum legen-
dum esse: non multa: qui sint hi: adeo notum prouocatumque
est: ut demonstratione non egeat: & alioquin tam immodice
epistola mea tendi ut dum tibi quemadmodum studere debeas
suadeo: studendi tempus abstulerim: quin ergo pugillares
resumis: & aliquid ex his uel istud ipsum quod coepas scribis?

C. Plinius Macrino suo Salutem.

Via ipse cum prima cognoui iungere extrema quasi
auulsa cupio: te quoque existimo uelle de uarenis &
bithynis reliqua cognoscere: acta causa hinc apolien-
sis: inde magno finitis actionibus: ea ætas neutra inquis p-
rius de hora quaereres: erit mihi curæ explorare prouintia uo-
luntatem: multum interim uarenus tulit: & enim quā dubium est:
an merito accusetur quia nomino: accusetur incertum est su-
perest ne rursus prouintia quod damnasse dicitur placeat
agatque poenitentiam poenitentia suæ. Vale.

C. Plinius Fabato suo Salutem.

Iraris quod hermes libertus meus hæreditarios agros
quos ego iusseram proscribi non expectata auctio-
ne p meo quicunque ex septingentis milibus corelia ad
dixerit: adiicis posse eos nongentis milibus uenire: ac tanto
magis quaeris: an quod gessit ratum seruus: ego uero seruo: qui
bus ex causis accipe: cupio enim & tibi probatum & cohære-
dibus meis excusatum esse: quod me ab illis maiore officio se-
cerno: Coreliam cum summa reuerentia diligo: primum ut sororem
Corelii ruffi: cuius mihi memoria sacrosancta est: deinde ut
matri meæ familiarissimam. sunt mihi & cum marito eius fulco
milite optimo uiro uetera iura: fuerunt & cum filio maxima:
adeo quidem ut prætor me ludis meis præfederit: hæc: cum
proxime istic fui: indicauit mihi cupere se aliquid circa larrum

nostrū possidere: ego illi ex prædiis meis quod uellet & q̄ti
uellet obtuli exceptis paternis maternisq; his enim cedere
ne coreliæ quidem possum. Igitur cū obuenisset mihi hære
ditas: i qua prædia ista: scripsi ei uenalia futura. has epistolas
hermes: exigentiq; ut statim portionem meam sibi addice
ret paruit: uides quam ratum habere debeam qd' libertus
meus meis moribus gessit: superest ut cohæredes æquo ani
mo ferant separatim me uendidisse quod mihi licuit om̄io
uendere: nec uero coguntur imitari meum exemplum: non
enim illis eadem cum corelia iura: possunt ergo intueri uti
litatem suam pro qua mihi fuit amicitia. Vale.

C. Plinius Minutio suo Salutem.

Libellum formatum a me sicut egeras: quo amicus
tuus immo noster: quid enim non cōmune nobis: si
res posceret uterē: mihi tibi ideo tardius: ne tempus
emendādi nescio utiq; disperdendi haberes: habebis tamen
an emendandi nescio utiq; disperdendi:
optima quæq; detrahitis: quod si feceris boni consulam. po
stea enim illis ex aliqua occasione ut meis utar & beneficio
fastidii tui ipse laudabor: ut in eo quoq; adnotatum iuenies
& superscriptum aliter explicitum: nam cum suspicarer fu
turum ut tibi tumidius uideretur: quoniam est sonantius &
elatius non alienum existimaui ne te torqueres: addere statim
pressius quiddā & exilius uel potius humilior & peius: uos
tamen iudicio rectius: cur enim non usquequaque tenuita
tem uestram insequar: exagitem: hæc ut iter istas occupatio
nes aliquid aliquādo rideres: illud serio uideo ut mihi uati
cū reddas qd' impedit operā cursore dimisso ne tu cum hoc
legeris nō partes libelli: sed totum libellum improbabis ne
gabisq; ullius pretii esse cuius pretium reposceris. Vale.

C. Plinius Feroci suo Salutem.

Adem epistola & non studere & studere significat:
enigmata loquor: ita plane donec distinctius quod

sentio
quæ nū
beatus

nongētis
ego & ro
me deceat
repugnare

E
cu
fo
beatius er
nisi ea qu
negotius:
pisci nost
noueram si
esse quo m
de officior

Ale
uari
mul
ille me in tr
ra sum. cōsec
uilius eius sa
nunc procor
rus: spero in
deflectat ad
amicos man

sentio enuntiem: negat enim te studere: sed est tam polita: quæ nisi a studente non potest scribi: aut es tu super omnis beatus si talia per desidiam & otium perficis. Vale.

C. Plinius Coreliæ suæ salutem.

V quidem honestissime quod tā impense & rogas & exis ut accipi iubeam a te pretium agrorum nō ex septingentis milibus quāti illos a liberto meo sed ex nongētis quāti a publicanis partē uicesimam emisti: inuicē ego & rogo & exigo ut non solū quid te: uerum etiam quid me deceat aspicias: patiarisq; me ī hoc uno tibi eodē animo repugnare: quo in omnibus obsequi soleo. Vale.

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Equiris quid agam: quæ nosti: distringor officio: amicis deferuio: studeo interdum quod non interdū: sed solū semperq; facere non audeo dicere rectius certe beatius erat te omnia alia quā quæ uelis agere molestē ferre nisi ea quæ agis essent honestissima: nam & reipublicæ suæ negotiis: & disceptare inter amicos laude dignissimum est: prisci nostri contubernium iucundum mihi futurū sciebā: noueram simplicitatem eius: noueram comitatem: eundem esse quo minus noram gratissimum: experior: quom iucunde officiorum nostrorum meminisse eum scribas. Vale.

C. Plinius Fabato suo Salutem.

Alestrium Tyronem familiarissimum diligo: & priuatis mihi & publicis necessitudinibus implicatū. si mul militauimus: simul quæstores Cæsaris fuimus: ille me in tribunatu liberoq; iure præcessit: ego illum ī p̄tura sum. cōsecutus cum mihi Cæsar annum remississet: ego ī uillis eius sæpe teceffi: ille in domo mea sæpe conualuit: hic nunc proconsule prouintiam bethycā p̄ ticinum est petiturus: spero inimo confido facile me impetraturum ex itinere deflectat ad te: si uoles uindicta liberare: quos proxime iter amicos manumifisti: nihil est quod uerearis ne sit hoc illi

molestum: cui orbem terrarum circumire: non erit longum
mea causa: proinde nimis istam uerecundiam pone: teque
quid uelis consule: illi tã iucundũ quam mihi quod tu iubes.

C. Plinius Celeri suo Salutem.

Va cuiq; ratio recitandi: mihi quod sæpe iã dixit ut
si qui me fugit: ut cur te fugit: admoneat quo magis
miror quod scribis fuisse quosdam qui rephederet:
quod orationes omnino recitare: nisi uero has solas nõ pu-
tant emendãdas a qbus libenter requireris cur cõcedant: si
cõcedũt tamẽ historiã debere recitari: quã nõ ostentationis
sed fidei ueritatq; cõponitur: cur tragoediam quã nõ audi-
toriũ sed scenam & actionem: & cur lyrica quã nõ lectorẽ:
sed chorum & lyram poscunt: at horum recitatio usu iã re-
cepta est: non ergo culpandus est ille qui cõeperit: quanquã
orationes quoque & nostri quidem & græci lectitauerunt:
superuacuum tamen est recitare quã dixeris: est si eadem
omnia: si iisdem omnibus si statim recites: si uero multa in-
seras: multa commutes: si quosdam tuos quosdam eosdem:
sed post tempus assumes: cur minus probabilis sit causa re-
citandi quã dixeris quã edendi: sed difficile est ut oratio dũ
recitatur satisfaciatur: nam hoc ad laborem recitãtis pertinet:
non ad rationẽ non recitandi: nec uero ego dum recito lau-
dari: sed dũ legor cupio: itaq; nullũ emendãdi genus omitto:
ac primũ quem scripsi mecum ipse pertracto: deinde duo-
bus aut tribus lego: mox aliis trado annotanda notãque eo-
rum si dubito cum uno rursus aut cum altero pensito: no-
uissime pluribus recito: ac si quid mihi credis acerrime emẽ-
do: nã tanto diligentius quãto sollicitius intendo aurẽ: opti-
me reuerentia: pudor: metus iudicant: idque adeo sic habe:
nonne si locuturus esses cum aliquo quamlibet docto uno:
tamen minus cõmoueris quam cum multis uel idoctis: nec
cum surgis ad agendum tunc maxime tibi ipse diffidis: tunc
commutata non plurima sed omnia cupis: utique si latior

scena &
reueren-
ris & co-
magnu
parum:
scriptor
leret dũ
lũ puoc
aut amici
recte an se
sed certos
deniq; et
Nã qd. M
dator asp
emẽdo: q
horreſcin
tet me cõ
que non a
monſtres a
est: cogito
num: nec p
tractandũ

Eli
pibi
hon
publicæ fun
blice neglig
quod ipse se
menta inger
ri publico m
milia annua
reditus ince

scena & corona diffusior: nā illos quoq; sordidos pullatosq;
reueremur: nonne si prima quæq; improbari putes: debilita-
ris & concidis? opinor quia in numero ipso est quoddam
magnum collatumque consilium: quibusq; singulis iudicii
parum: omnibus plurimum: Itaque pomponius secundus
scriptor tragoediarum si quid forte familiarior amicus tol-
leret dū ipse retinendū arbitraretur dicere solebat: ad popu-
lū puoco: atq; ita ex populi uel silentio uel assensu aut suam
aut amici sententiam sequebatur: tātum ille populo dabat.
recte an secus nihil ad me: ego enim nō populum aduocare:
sed certos electosq; soleo: quos ituear: quibus credam: quos
deniq; etiā quā singulos obseruē: & tāq; nō singulos timeā.
Nā qd. M. Cicero de stilo ego de metu sentio: timor ē emen-
dator asperrimus: hoc ipm qd' nos recitatuos cogitamus
emēdo: quod 'auditoriū igredimur emēdat: quod pallemus
horrescimus: circumspicimus: emendat: proinde non poeni-
tet me cōsuetudinis meæ: quam utilissimam experior: ideo
que non deterreo sermunculis istorum: ut ultro te rogem
monstres aliquid quod his addam: nihil enī curæ meæ satis
est: cogito quam sit magnum dare aliquid in manus homi-
num: nec persuadere mihi possum non & cū multis & sæpe
tractandum quod placere & semp' & omnibus cupias. Vale.

C. Plinius Caninio suo Salutem.

Eliberas mecum quēadmodū pecuniā quā munici-
pibus nostris in epulū obrulisti post quoq; salua sit:
honestā cōsultatio: nō expedita sentētia: numeres rei
publicæ summā: uerendū est ne dilabatur ad sacros: ut pu-
blice negligenter equidem: nihil cōmodius inuenio: quam
quod ipse feci. nam quingentis milibus numum quæ in ali-
menta ingenuorū promiserā: agrū ex meis longe pluris acto-
ri publico mācipauī: eundē uectigali iposito recepi tricena
milia annua daturus: p hoc enī & reipublicæ fors ī tuto: nec
reditus incertus: & ager ipse propter id uectigali large su-
k iiii.

percurrit semper dominum a quo exerceatur inueniet: nec ignoro me plus aliquāto quā donasse uideor erogauisse: cū pulcherrimi agri pretiū necessitas uestigialis infregerit: sed oportet priuatis utilitatibus publicas mortalibus æternas anteferre: multosque diligentius muneri suo consulere quā facultatibus. Vale.

C. Plinius Prisco suo Salutem.

Ngit me fannia ualitudo: quam contraxit dudum: assidet iuniæ uirgini spōte primum: est enim aslinis: deinde etiā ex auctoritate pontificū: nā uirgines cū uil morbi attrio uestæ cogūtur excedere: matronarum curæ custodiæque mandantur: quo munere fannia dum sedulo sūgitur: hoc discrimine implicata est: uisidens febris: tussis: ore xis: summa macies: summa defectio: animus tātū & spiritus uiget: heluidio marito: thrasea patre dignissimus: Reliqua labuntur meque non metu tantum: uerum etiam dolore conficiūt: doleo enim foeminam maximam eripi oculis ciuitatis: nescio an aliquid simile uisurus. quæ castitas illius: quæ tantitas: Quanta grauitas: quanta constantia: bis maritum secuta in exilium est: tertio ipsa propter maritum relegata: Nam cū senectio reus esset quod de uita Heluidii libros cōposuisset: rogatumque se a fannia in defensione dixisset: quæ rente minaciter metio caro an rogasset: respōdit rogauit: an commentarios scripturo dedisset: dedi. an sciente matre: ne sciente: postremo nullam uocem cedentem periculo emisit: quin etiam illos ipsos libros quāquā ex necessitate & metu tempore abolitos senatusconsulto publicatis bonis seruauit habuit tulitque in exilium exilii causam: eadē quam iucunda: quā comis: quā denique quod paucis datū est non minus amabilis quā ueneranda erat: ne quā postea uxoribus nostris ostentare possimus: erit a qua uiri quoque fortitudinis exēpla sumamus: quā si cernentes audientesque miremur ut illas quæ legūtur: ac mihi domus ipsa nutare cōuulsasque sedibus suis

uitura sop
eni uirtuti
suma occid
matrem ei
marre ruri
bis sic aute
afficiet. un
discerni uo
in aduersis
feci tamen p
soluendi tēp
te: quæ li d

libr
qu
ue
patientius
nūc a te lib
das: o pulch
ra nostru: u
fide uixerim
pemodum
de te quoc
alterius st
sama glori
teruallo &
rissima ing
maxime in
gaudeo: qu
de te loqu
nostrum p
iungimur:
in testame

ruitura supra uidetur: liceat adhuc posteros habeat: quātis
enī uirtutibus quantisq; factis assequentur ut hęc nō nouis-
sima occiderit: me qdem illud etiā affigit & torquet qđ
matrem eius illā: nihil possum illustrius dicere: tātā fœmiā
matrē rursus uideor amittere: quā hęc ut reddi ac refert no-
bis sic auferat secū meq; & nouo pariter & rescisso uulnere
afficiet. utranq; colui: utraq; dilexi: utram magis nescio: nec
discerni uolebant: habuerūt officia mea ī secudis: habuerūt
in aduersis: ego solatiū relegatæ: ego ultor reuersarum: nō
feci tamen paria: atque eo magis hanc cupio seruari ut mihi
soluendi tēpora supersint: in his erā curis cum scriberem ad
te: quæ si deus aliquis ī gaudiū uerterit: de metu nō querar.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Ibrum tuū legi & quā diligētissime potui annotaui:
quæ cōmutanda quæ eximenda arbitrarer: nā & ego
ueq; dicere assueui: & tu libēter audire: neq; enī ulli
patientius repræhendunt quā qui maxime laudari merēt:
nūc a te librū meū cū annotationibus tuis expecto: o iucū-
das: o pulchras uices: quā me delectat qđ si qua posteris cu-
ra nostri: usquequaq; narrabitur: qua cōcordia: simplicitate:
fide uixerimus: erit rarum insigne: duos homines ætate pro-
pemodum æquali nonnullius in litteris nominis: cogor enī
de te quoque parcius dicere: quia de me simul dico: alterū
alterius studia fouisse: Equidem adolescentulus cum iā tua
fama gloriaque floreret: te sequi: tibi longo sed proximis in-
teruallo & esse & haberi concupiscebam: & erant multa cla-
rissima ingenia: sed tu mihi, ita similitudo naturæ ferebat:
maxime imitabilis: maxime imitādu uidebaris: quo magis
gaudeo: quod si quis de studiis sermo unus nominamur qđ
de te loquentibus statim occurrit: nec desunt qui utrique
nostrum præferantur: Sed non nihil interest mea quo loco
iungimur: nam in hoc primus quia tu proximus: quin etiā
in testamentis debes annotasse nili q; forte alterutri nostre

amicissimus: quæ omnia huc spectant ut invicem ardentius diligamus cum tot vinculis nos studia mores fama suprema denique hominum iudicia constringant. Vale.

C. Plinius Cornuto suo Salutem.

Areo collega carissime & infirmitati oculoꝝ ut iubes cōsulo: nā & huc recto vehiculo undiq; inclusus q̄si i cubiculo pueni: & hic nō stilo mō ueꝝ etiā lectionibus difficulter sed abstineo: solitq; auribus studeo: cubicula obductis uelis opaca nec tamē obscura facio: cryptoporticus quæq; adoptis inferioribus fenestris tantū umbræ q̄tū luminis hēt: sic paulatī lucē ferre cōdisco: balneū adsumo: q̄a pdest: uinū non nocet parcissime tamen ita assueui: & nunc cultos adhæsi: gallinā ut a te missam libēter accepī: quā satis acribus oculis quāq; adhuc lippus p̄guissimā uidi.

C. Plinius Falconi suo Salutem.

Inus miraberis me tam instanter petisse ut in amicū meum conferres tribunatum: quom scieris quis ille qualisq; possum autē iam tibi & nomen indicare & describere ipm postq̄ polliceris. Est cornelius minitianus ornamentū regiōis meæ: sed dignitate: seu moribus natus splēdide: abūdat facultatibus: amat studia ut solēt paupes. idē rectissimus iudex: fortissimus aduocatus: fidelissimus amicus: accepisse te beneficiū credes: cū ppius ispexeris hominē: oibus honoribus titulis (nihil uolo elatius d̄ modestissimo uiro dicere) parē.

C. Plinius Fabato suo Salutem.

Audeo quidem esse te tā fortē ut Mediolani occurrere tironi possis: Sed ut perseueres esse tam fortis rogo: ne tibi contra rationem ætatis tantū laboris iungas: quinimo denuncio ut illū & domi & intra domum atq; intra cubuli limen expectes: etenī cū a me ut frater diligatur: non debet ab eo quem ego parētis loco obsetuo: exigere officium quod parenti suo remisisset. Vale.

C. Plinius Gerninio suo Salutem.

Mm
am
atq;
busto: de
Besse nepo
miliarissim
sanguine at
cuius forma
eualit: ita
set: pater: ui
mē obsequē
lius q̄ princip
nō domo sp
mēdaret ne
xus laxare:
suos: sed cū
abiret: stud
reuerētia u
sacerdotali
simul chear
hodie primū
hercule alien
se honorē p
bāt mirabā
debāt: q̄ nu
accipiet ab
dit noui nō
cepim gaudi
et: honore
Cassii huius
domino nō
decedit: rur
det cū rātū

Mmidia q̄dratilla paulo minus octogesimo ætatis
anno decessit usq; ad nouissimā ualitudinē uiridis:
atq; etiā ultra matronalē modū cōpacto corpe & ro
busto:decessit honestissimo testamento: reliq; hæredes ex
Besse nepotē:ex tertia pre neptē:neptē pag; noui:nepotē fa
miliarissime diligo:adulescentē singularē: nec iis tātū quos
sanguine attingit iter propinquos amādus: ac primū conspi
cuus forma:omnis sermōes malignorum & puer & iuuenis
euasit:itra q̄rtū & uicesimū annū maritus:& si deus annuis
set:pater:uixit ī cōtubernio auix delicate seuerissime & ta
mē obsequētissime.habebat illa pātominos fouebatq; effu
sius q̄ pricipi foemina cōueniret.hos q̄dratus nō ī theatro
nō domo spectabat:nec illa exigebat:audi ipsam cū mihi cō
mēdaret nepotis sui studia solere se ut foemina ī otio illo se
xus laxare animū lusu calculoz:solere spectare pātominos
suos:sed cū factura eēt alterutq; semp se nepoti suo p̄cepisse
abiret:studeretq;:q̄d mihi nō amore eius magis facere quā
reuerētia uidebat:miraberis:& ego miratus sum: proximis
sacerdotalibus ludis p̄ductis in cōmissione pantomimis cū
simul theatro ego & q̄dratus egrederemur ait mihi:scis me
hodie primū uidisse saltātē auix meæ libertum hoc nepos:
hercule alienissimi hoies ī honore q̄dratillæ:pudet me dixi
se honorē padulatiōis officiū:ī theatrū cursitabant:exulta
bāt mirabāt:ac deīde singulos gestus dominæ cū cāticis red
debāt:q̄ nunc exiguissima legata theatralis opæ corollariū
accipiet ab hærede:q̄ nō suspiciebat hæc qa soles si qd inci
dit noui nō iuitus audire:deinde qa iucundū est in hoc qd
cepim gaudiū scribēdo retractare gaudeo enī pietate defun
ctæ:honore optimi iuueis:lætor etiā q̄ domus aliquādo.C.
Cassii huius qui cassianæ scholæ princeps & parens seruiet
domino nō minori:impleuit enī illam quadratus meus:&
decedit:rursusq; & pristinā dignitatē celebritatē gloriā red
det cū rātus orator inde p̄cedet quātus iuris ille consultus.
C.Plinius Rusto suo Salutem.

Quantum eruditorum: aut modestia ipsorum: aut
quies operit ac subtrahit famæ: at nos eos tantum di-
cunt aliquid aut lecturi timemus: quod studia sua præferunt:
cum illi qui tacet hos amplius præstet: quod maximum opus
silentio reuerentur: expertus scribo quod scribo: Terentius
iunior equestribus militiis atque etiam procuratione Narbonen-
sis punitæ itegerrime factus recepit se in agros suos: paratque
honoribus tranquillissimum otium prætulit: hunc ego iuratus
hospitio ut bonum patrem familiæ: ut diligentem agricolam itue-
bar: de his locuturus in quibus illi uersari putabam & cœpam:
cum ille me doctissimo sermone reuocauit ad studia: quia tersa
omnia: quæ latina: quæ græca: Nam tantum utraq; lingua ualet
ut ea magis uideatur excellere quæ maxime loquitur: quantum
ille legit: quantum tenet: Athenis uiuere hominem non in uilla
putes: Quid multa: auxit sollicitudinem meam: effecitque ut illis
quos doctissimos noui non minus hos seductos & quasi ru-
sticos uerear: idē suadeo tibi: sunt enim ut in castris sic etiam in
litteris nostris plures cultu pagano quos cultos & armatos
& quod ardentissimo ingenio diligentius scrutatus inuenies. Vale

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Vper me cuiusdam amici langor admonuit optumos
esse nos dum infirmi simus: quæ enim infirmum aut auaritia
aut libido sollicitat: non amoribus seruit non appetit honores
opes negligit: & quicquidque ut relicturus satis habet: tunc deos
tunc hominem esse se meminit: uidet nemini: neminem miratur
neminem despicit: ac ne sermonibus quod malignis aut attrahit:
aut alitur: balinea imaginatur & foris. hæc summa curarum:
summa uotorum: mollèque in postere & pingue si contingat eua-
dere hoc est innoxia beatique destinata uita. possum ergo quod
plurimis uerbis plurimis etiam uoluminibus philosophi do-
cere conatur: iple breuiter tibi mihique precipere: ut tales esse sani
pleueremus: quales nos futuros profitemur infirmi. Vale.

C. Plinius Surrae suo Salutem.

T mihi discendi & tibi docendi facultatē otium præbet: igit per quā ueli scire esse fantasmata: sed habere propria figurā numeq; aliquod putes iane: sed uariā ex metu nostro imaginē accipe: ego ut esse credā i primis educor qđ audio accidisse Curtio Rusto: tenuis adhuc & obscurus optinēti africā comes hæserat: inclinato die spatiabatur in porticu: offert ei mulieris figura: humana grandior pulchriorq; perterrita africam se futurorum pñtiam dixit: & uenturum romam: honoresq; gesturū atq; etiā cum summo imperio in eandem pñtiā reuersurū ibiq; moriturū: facta sunt omnia. Præterea accedēti Cartbaginē egrediētiq; naue eadem figura in littore occurrisse narratur. Ipse certe implicitus morbo futura pteritis: aduersa secundis auguratus spē salutis nullo suorum desperatē proiecit: iam illud nōne & magis terribile & non minus mirū est: quod exponā ut accepit: erat Athenis spaciōsa & capax domus: sed ifamis & pestilēs: p silentiū noctis sonus ferri: & si attenderes acrius: strepitus uinculorū longius primo deinde proximo reddebatur: mox apparebat Idolon senex macie & squalore cōfectus: pmissa barba: horrenti capillo. cruribus cōpedes: manibus catenas gerebat: quatiēbatq; inde inhabitantibus tristes duræq; noctes per metum uigilabantur: uigiliam morbus & crescente formidine mors sequebatur: nam interdū quoq; quanquā abcesserat imago: memoria imaginis oculis ihærebat: longiorq; causis timoris timor erat: deserta idē & damnata solitudine domus: totaq; illi monstro relicta pscribebat: tamē si quis cōducere ignarus tāti mali uellet. Venit athenas philosophus athenodorus: legit titulū: auditq; pñtio qđ suspecta uilitas: pñctatus oīa docet: ac nihilo minus imo tanto magis cōducit: ubi cōepit aduersperascere: iubet sterni sibi in priā domus pte: poscit pugillares: stilū: lumē: suos oēs i iteri ora dimittit: ipse ad scribēdū animū: oculos: manū itēdit: ne uacua mens audita simulacra & inanes sibi metus fingeret:

initioq; ubiq; silentiū: deinde cōcuti ferrū: uincula moueri:
ille nō tollere oculos: non remittere stilū: sed offirmare ani-
mū aurib; q; prætendere: tū crebescere fragor: aduentare
etiā: ut limine iā: ut itra limē audiri: respicit uidet agnoscitq;
narratam sibi effigiē: stabat inuebatq; digito similis uocāti:
hic contra ut paululum expectaret manu significat: rursusq;
ceris & stilo incumbit: illa scribētis capiti catēnis īsonabat:
respicit rursus idem quod prius inuentē: nec moratus: tollit
lumen & sequitur: abbat illa lento gradu quasi grauis uiculis:
postq; deflexit in aream domus: repente dilapsa deserit comi-
tē: desertus herbas & folia concepta signum loco ponit: po-
stero die adit magistratus: monet ut illum locum effodi iu-
beant: inueniunt ossa īserta catēnis & īplicita q; corpus aūo
terraq; putrefactū nuda & exese reliquerat uiculis: collecta
publice sepeliūt: domus postea rite cōditis manibus caruit:
& hęc qdē affirmātibus credo: illud affirmare aliis possum:
est libertus mihi nō illiteratus. M. cū hoc minor frater eodē
lecto quiescebat. Is uisus est sibi cernere quendam in thoro
residentem: capiti suo cultros atq; etiā ex ipso uertice ampu-
tantem capillos: ubi illuxit ipse circa uerticem: tonsus capilli
iacentes reperiuntur: exiguum temporis. medium rursus si-
mle aliud priori fidem fecit: puer in pædagio mixtus pluri-
bus dormiebat: uenerūt p fenestras ita narrat ī tunicis albis
duo cubantemq; detonderunt: & qua uenerant recesserunt:
hunc quoq; tōsum sparsosq; circa capillos dies ostēdit: nihil
notabile securū nisi forte qd' nō fui reus: si domitianus sub
quo hęc acciderit diutius uixisset: nā ī crinē eius datus acer
de me libellus inuentus est: ex quo coniectari potest quia
reis moris est submittere capillum recisos ī eorum capillos
depulsis quid imminebat periculi signum fuisse: proinde ro-
go eruditionem tuam intendas: digna res est quam diu mul-
tumque consideres: ego quidem indignus cui copiam scien-
tiæ tuæ facias licet etiam utraq; ī partem ut soles disputes

ex altera t
cum mihi

Is
ex
ap
sunt isti q
felicissim
ego tamē b
stram dilige
suos iudiciu
amari a me

Ide
non
pro
huic senar
ria decreuit
tētus fuit. eq
quam iudici
admonuit q
ī has sordes
ausus est &
posteris. pd
aliquit adept
C
Orqu
cuius
scia: cū sis on
probas effusi
secuntur: nō
accedūt qrel
ture abutūt:

ex altera tamen fortius ne me suspensum incertūq; dimittas
cum mihi cōsulendi causa fuerit ut dubitare desinere. Vale.

C. Plinius Septitio suo salutem.

Is quosdam apud te reprehēdisse tanq̃ si amicos meos
ex omni occasione ultra modū laudē: agnosco crimē
āplector etiā: qd enī honestius culpa benignitatis: q
sunt isti qui amicos meos melius norint: quid inuidet mihi
felicissimo errorem: ut enim non sint tales: a me p̃dicant:
ego tamē beatus: quod mihi uidetur. igitur ad alios hāc lini
stram diligentia conferat: nec sunt pauci qui carpere amicos
suos iudicium uocant: mihi nunquam p̃suadebūt ut meos
amari a me nimis unquam putem. Vale.

C. Plinius Montano suo salutem.

Idebis: deinde indignaberis si legeris: quod nisi legeris
non potes credere: ē uia tyburtina intra primū lapidē
proxime annotaui monumētū pallantis ita īscriptū
huic senatus ob fidē pietatēq; erga patronos ornāmēta p̃ro
ria decreuit: & sestertiū centies quinquagies cuius honore cō
tētus fuit. equidē nunq̃ sum miratus quā sapius a fortuna
quam iudicio p̃ficerentur: maxime tamē hic me titulus
admonuit quam essent inimica & inepta quā iterdū ī cenū
ī has sordes adiicerētur: quid deniq; ille furcifer & recipere
ausus est & recusare: atq; etiam ut moderationis exemplum
posteris p̃deret. Sed qd īdignior? Ridere satius ne se magnū
aliquit adeptos putent q huc felicitate perueniūt ut rideāt.

C. Plinius Genitori suo salutem.

Orqueor q; discipulū ut scribis optimæ spei amisisti
cuius & ualitudinē & morte īpedita studia tua qd ne
sciā: cū sis omniū officioꝝ obseruatissimus cūq; omēs quos
probas effusissime diligas me: huc quoq; urbana negotia p̃
secuntur: nō debuit: sūt enī qui me iudicē aut arbitꝝ faciūt
accedūt q̃relæ rusticorū q auribus meis post lōgū tēpus suo
iure abutūt: iustat & necessitas agroz locandorū p̃q̃ molesta

adeo rarum est iuenire idoneos conductores quibus ex causis precario studeo. studeo tamē: nam & scribo aliquid & lego: sed cum lego ex comparatione sentio quam male scribam: licet tu mihi bonum animū facis: qui libellos meos de ultione Heluidii orationi Demosthenis confers: quam sane cum componerem: illos habui in manibus. non ut æmularer: improbum enim: ac pene furiosum sed tamen imitarer. & sequerer tantum ut diuersitas ingenioꝝ maximi & minimi: aut causæ dissimilitudo pateret. Vale.

C. Plinius Cornuto suo Salutem.

Laudius Pollio amari a te cupit. dignus hoc ipso: quod cupit: deinde quod ipse te diligit: neque enim fere quisquam exigit istud nisi qui facit: uir alioquin rectus integer quietus ac pene ultra modum: si quis tamen ultra modum uerecundus: hunc cum simul militaremus: non solum ut commilito inspexi: præerat alæ militari. ego iussus a legato consulari rationes alarum & cohortium excutere: ut magnam quorundam fœdamque auaritiā negligentiam parem: ita huius summam integritatem sollicitam diligentiam inueni: postea promotus ad amplissimas procuraciones nulla occasione corruptus ab insito abstinentiæ amore deflexit: nunquam secundis rebus itumuit: nunquam officiorum uarietate continuam laudem humanitatis infregit: ea deque firmitate animi laboribus sufficit qua nunc omnium patitur: quod quidem paulisper cum magna sua laude intermisit & posuit. a Corellio nostro ex liberalitate impatoris neruæ emendis diuidendisque agris adiutor adsumptus: & enim qua gloria dignum est summo uiro in tanta eligendi facultate præcipue placuisse idem quam reuerenter quam fideliter amicos colat multorum supremis iudiciis M. Anni Bassi grauissimi ciuis credere potest cuius memoriam tam gratam grata prædicatione progat & extendit: ut librum eius de uita (nam studia quoque sicut alias bonas artes uenerat) ediderit pulchrum: stili uarietate ipsa præbandum: cum plerique hactenus defunctorum meminerit ut

querantur: hunc hominem appetentissimum tu mihi crede
complectere: apprahende: immo & inuita: ac sic ama: tãquã
gratiam referas: neq; enim obligandus est in amoris officio
qui prior coepit. Vale.

C. Plinius Fabato profocero suo Salutem.

Electior iucundum tibi fuisse Tironis mei aduentũ:
quod uero scribis oblata occasione procõsulis pluri-
mos manumissos: unice lætor: cupio enĩ patriã om-
nibus quidẽ rebus augeri: maxime tamen ciuiũ numero: id
enĩ oppidis firmissimũ ornamẽtũ: illud etiã me nõ ut ambi-
tiosum: sed tamen iuuat quod accidisse meq; & gratiarum
actionem ut laude celebratos: est enim Xenophai
utiq; sit emereri putes. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Vguro nec me fallit augurium historias tuas imor-
tales futuras: quo magis illis ingenue fatebor: inferi
cupio: nã si esse nobis curæ solet: ut facies nostra ab
optimo quoq; artifice exprimat: non ne debemus optate ut
opibus similis tui scriptor p̃dicatorq; cõtingat? demonstro
ergo quanquã diligentia tuam fugere nõ possum i publicis
actis demonstro tamen quo magis credas iucundũ mihi fu-
turum si factum meum cuius gratia periculo credit suo ige-
nio: tuo testimonio senectione aduocatũ puintiæ bethycæ
contra Bebiũ Massam damnato: quam etiã Massa consue-
uerat ut bona eius publice custodirẽt: senectio cum explo-
rasset consules postulationibus uacaturos conuenit me: &
quasi concordia inquit iniunctam nobis accusationẽ: execu-
ti sumus: ac adeamus cõsules petamusq; ne bona dissipari si-
nant: quorum esse in custodia debent: respondi cum sumus
aduocati senatu dati dispice nũ peractas putes partis nostras
senatus cognitione finitas: & ille tu quem uoles tibi termi-
num statues: cui nulla cum prouintia necessitudo nisi ex be-
neficio tuo & hoc recenti: ipse & natus ibi & quæstor in ea

fui: tum ego si fixum tibi istud ac deliberatum: sequar te: ut
si qua ex hoc inuidiā nō tua tantum: sequar te: uenimus ad
consules: dicit senectio quæ res ferebat: aliqua subiūgo: uix
dum conticueramus. Et Massa questus senectiōem nō ad
uocati fidem: sed inimicitia amaritudinem implese: impie
tatis reum postulat: horror omnium: ego autem uereor inq̃
clarissimi consules ne mihi Massa silētio p̃uaricationē obie
cerit quod non me reum postulauit: quæ uox est statim ex
cepta: & postea multo sermone celebrata est. Diuus quidem
nerua iam priuatus quæ attēdebat his grauissimis litteris
nō mihi solū uerū etiam sæculo ē gratulatus: cui exemplū:
sic enim scripsit simile antiquis contigisse: hæc utcūq; se ha
bent: notiora clariora maiora tu facies: quanq̃ non exigo ut
excedat cera modum: nec historia debet egredi ueritatē &
honeste factis ueritas sufficit. Vale.

C. Plinii Nouocomensis epistolarum liber septimus
explicit. Incipit octauus.

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Aepe te monui: ut libros quos uel pro te uel in
platam immo & pro te & in illum: ita enim ma
teria cogebat cōposuisti: quā maturissime emit
teres: quod nunc præcipue morte eius audita &
hortor & moneo: quamuis enim legeres multis
legēdosq; dederis: nolo tamen quenq̃ opinari defuncto de
mū inchoatos quos icolumi eo pegisti: salua sit tibi cōstan
tia: erit autē si notū æquis iniquisq; fuerit non post inimici
mortē scribendi tibi natā esse fiduciā: sed iā paratā editionē
morte præuentam: simul uitabis illud

Nam quod de uiuente scriptū est ī defunctū
quocq; tanquā uiuentem adhuc editur. Statim igitur si quid

aliud in
legimus
ius cun

stringeb
animū &
tur: neq; e
plū uocas
tas reze: c
gustis te
uolumu
rere: sed i
deniq; co
bes ut pu
bari uelin
epistolis a

quidē ter
spectasse
riliter ide
dere: Si ta
rentur: eff
& si in ip
huc trans
res illos e
nomina r
tunica: m

aliud in manibus differe: interim hoc perfice: quod nobis q̄
legimus olim absolutum uidetur sed iam uideas & tibi cu-
ius cunctationem nec res ipsa desiderat & tēpo ris rō p̄cidit.

C. Plinius Sabīno suo Salutem.

Acis iucūde qđ nō solū plurimas epistolas meas: ue-
rū etiā longissimas flagitas: ī qbus parciōr fui: parti-
q̄a tuas occupatiōes noui: partim q̄a ipse multum di-
stringebar: plerūq; frigidis negotiis: quæ plerūq; & auocant
animū & cōminuūt: p̄terea nec materia plura scribēdī daba-
tur: neq; enī eadē nostra cōditio quæ. M. Tullii ad cuius exē-
plū uocas: illi & copiosissimū ingeniū: & ingenio quæ uarie-
tas regē: quæ magnitudo largissime suppetebat: nos quā an-
gustis terminis cludamur: etiā tacente me p̄spicis: nisi forte
uolumus scholasticas: atq; ut ita dicā ūbraticas litteras mit-
tere: sed nihil minus aptū arbitramur cū armaturā cū castra
deniq; cornua Tubas sudorē pulueres soles cogitamus: ha-
bes ut puto iustā excusationē: quā tamen dubito an tibi p̄-
bari uelim: Erat enī summi amoris negare ueniā breuibus
epistolis amicorū quāuis scias illis cōstare rationē. Vale.

C. Plinius Caluīsiō suo Salutem.

Mne hoc tēpus inter pugillares ac libellos iucundū
quiete transmili: quemadmodū inquis ī urbe potui
stī? Circēses erāt quo genere spectaculi ne leuissime
quidē teneor: Nihil nouū: nihil uariū: nihil quod nō semel
spectasse sufficiat: quo magis miror tot milia uiroꝝ tā pue-
riliter identidē currentis equos īsistētis curribus homīes ui-
dere: Si tamen uelocitate equorū aut hominum arte trahē-
rentur: esset ratio nonnulla: nunc fauent panno pānū amāt:
& si in ipso cursu nō mediocri certamīe, hic color illuc: ille
huc transferatur: studiū fauorq; transibit: & repente agitato
res illos equos illos quos procul noscitant: quorū clamitant
nomina relinquet: tāta gratia: tāta auctoritas ī una uilissī ma-
tunica: mitto apud uulgus qđē uilius tunicas: & apd quosdā

graves homines: quos ego cū recordor ī re inani frigida affi-
dua tā īlatiabiliter desiderare: capio aliquā uoluptatem: quod
hac uoluptate nō capiar: ac p hos dies libētissime otiiū meū
ī litteris colloco quos alii otiosissimis occupatiōibus pdūt.

C. Plinius Romano suo Salutem dicit.

Edificare te scribis: bene ē iueni patrociniū: ædifico
enī iam ratiōe: quia tecum hoc quoq; nō dissimulo:
qd' ad mare tu: ego ad lariū lacū: huius ī littore plu-
res meæ uillæ sed duæ ut maxime delectāt: ita exercēt: alte-
ra īposita saxi more baiano lacū prospicit: altera neq; more
baiano lacū tāgit: itaq; illam tragœdiā: hāc appellare comœ-
diā soleo: illam quod quasi cothurnis: hāc quod quasi foccu-
lis sustinetur: sua utriq; amœnitas: & utrinq; possidentis īpa-
diuersitate iucundior: hāc lacu propius: illa latius utitur:
hāc illū unum molli curuamine amplectitur: illæ ditissimo
dorso diripiunt: illic reia gestatio longo limite super litus
extendit: illa fluctus non sentit: hāc frāgit ex illa possis des-
picere piscātis: ex hac īpa piscari hamūq; e cubiculo: ac pene
etiā lectulo ut e nauicula iacere: hāc mihi causæ utriq; quæ
desint abstruendi ob ea quæ supsunt & si quid ego rationē
tibi apud quem pro ratione erit idem facere. Vale.

C. Plinius Coloni suo Salutem dicit.

Nice probo: quod pōpeiū quintiani morre tā dolen-
ter adficeris: ut amissi caritatē desiderio extēdas: nō
ut pleriq; q tātū uiuētis amāt: seu potius amare se si-
mulāt: qd est nisi quod florētis uident: nā miseroq; nō secus
ac defūctoq; obliuiscūt: at tibi perennis fides tātaq; ī amore
cōstātia. ut finire. nisi tua morte nō possit: & hercule is fuit
quintianus quē diligere licebat īpius exēplo: felices amabat:
miseros tuebat: desiderabat amissos. iā illa quāta probiras ī
ore: quāra ī sermone cunctatio: quā pari libra grauitas comi-
tasq; quod studiū litterarū: q pietate cū dissimillimo parēte
iuebat: quam non obstabat illi quo minus uir optimus ui-

deretur
exulcer
de illo si
uitam ei
est raptu.

It' dico nō
tu filius p
errore du
hac tibi
tuo scrip
tractares
es pater u

Ec
qua

aliquid ex
cur ego n
ue delecta
a moriōe
adeo quā
mur parti
multi cū
poscūt: aut
pellas) pro
nibus ueni

Ibe
adu

deretur quod erat optimus filius : sed quid dolorem tuum
exulcero. quanquā sic amasti uiuētem : ut hoc potius quam
de illo fileri uelis : a me præsertim cuius prædicatione putas
uitam eius ornari : memoriam prorogari : ipsamq; illam qua
est raptus ætatem posse restitui. Vale.

C. Plinius Iuniori suo Salutem dicit.

Astigabat qdam filium suū quod paulo sūptuosius
equos & canes emerit : huic ego iuvene digressio : he-
us tu nūq̄ ne fecisti : quod a patre corripī posset : feci
sti dico nō interdū facis quod filius tuus : si repēte pater ille
tu filius pari grauitate reprehēdas : non oēs homines aliquo
errore ducuntur : non hic in illo sibi : in hoc alius indulget :
hæc tibi admonitus imodicae seueritatis exēplo more mu-
tuo scripsi ne quādo tu quoq; filiū tuū durius acerbiusque
tractares : cogita & illū puerū esse : & te fuisse : atque ita quod
es pater utere ut memineris te hominē esse & hoīs patrena.

C. Plinius Genitori suo Salutem.

Ecepi litteras tuas quibus quereris tedio tibi fuisse
quāuis lautissimam coenā : q̄a scurræ cinædi morio-
nes : mensis ierrabant : uis tu remittere
aliquid ex rugis : siquidē nihil tale habeo : habētis tamē fero :
cur ego nō habeo : quia nequaquā me ut iexpectatū festiuū
ue delectat : si qd molle a cinædo : petulans a scurra : stultum
a moriōe proferē : nō rationē sed stomachū tibi narro : Atq;
adeo quā multos putas esse quos ea qbus capimur & duci-
mur partim ut inepta ptim ut molestissima offendāt : quam
multi cū lector aut lyristes aut comædus i ductus ē : calceos
poscūt : aut nō minore cū tedio cubāt quā tu ista (sic enī ap-
pellas) prodigia perpeſsus es : demus igitur alienis oblectatio-
nibus uenīā : ut nostris impetremus. Vale.

C. Plinius Sabiniano suo Salutem dicit.

Ibertus tuus : cui succensere te dixeras uenit ad me :
aduolutusq; pedibus meis tanquā tuis hæsit. fleuit :

multū rogauit: multum etiā tacuit: in summa fecit mihi
poenitentiae fidē: uere credo emendatū: quia deliquisse se sē
tit: irasceris scio: & irasceris merito: idq; scio: sed tunc quoq;
praeipua mansuetudinis laus: cū ira causae iustissime sunt:
amasti hominem & spero amabis: Interim sufficit ut exora
ri te sinas: licebit rursus irasci si meruerit: quod exoratus ex
cusatius facies: remitte aliquid adolescentiae ipsius: remitte
lachrymis: remitte indulgentiae: ne torseris: & nā ne torquea
ris: cum tam lenis irasceris uereor ne uidear non rogare si
cogeris: ipse precibus eius meas iunxero: iungam tamē tāto
plenus & effusius: quanto ipsum acius seueriusq; corripui
detracte minatus nunquā me postea rogatur: hoc illi quē
terreri oportebat tibi non idē: nā fortasse iterum rogabo:
iterū ipettabo sit modo tale ut rogare: & ut p̄stare debeat.

C. Plinius Sabiniano suo salutem dicit.

Ene fecisti quod libertū aliquādo tibi carū reducēt
bus epistolis meis ī domū ī animū recepisti: iuuabit
hoc te: me certe iuuat: primū qđ te tam tractabilem uideo:
ut ī ira regi possis: deīde qđ tantū mihi tribuis: ut uel aucto
ritati meae pareas: uel p̄cibus idulgeas: gitur & laudo & gra
tias ago: simul in posterū moneo ut te erroribus tuorum &
si nō fuerit qui deprecetur: placabilem praestes. Vale.

C. Plinius Mamiliano suo salutem dicit.

Vereris de turba castrensium negotiorum & tāquā
summo otio perfruire: lusus & iēptias nostras legis
amas flagitas: meq; ad similia cōdenda nō mediocri
ter icitas: Incipio ex hoc genere studiorum nō solū oblecta
tionē uerū etiā gloriā petere: post iudiciū tuum uiri eru
ditissimi grauissimi: ac super ista uerissimi: nunc me rerum
actus modice sed tamen distringit: quo finito aliquid earū
dem camoenarum in istum eundem benignissimum Sinum
mittam: tu passerulis & columbulis nostris inter aquilas
uestras dabis pennas si tamen & sibi placebunt si tantū sibi

continendos cauea nido ue curabis. Vale.

C. Plinius Ceminio suo Salutem.

Audas mihi & frequenter p̄sens : & nunc p̄ epistolas
nuntiū tuum quod sit liberalis tribuere patriæ p̄p̄i
quis affinibus amicis: sed tamen iis dico pauperibus:
nō ut istis q̄ iis maxime possunt: hos ego uiscatis hamatisq;
muneribus: nō sua pro me reputo: sed aliena corripere: sunt
ingenii simillimi: qui quod huic donāt auferunt illi: famāq;
liberalitatis auaritia petunt: primum est autem suo esse cō-
tentum: deinde quos præcipue scias indigere: sustentantem
fouentemq; orbe quodā sotalitatis ambire: quæ cuncta si
facit iste: uisq; uequaue laudandus ē: si unum aliquid: minus
quidem: laudandus tamen: tam parum est etiā imperfectæ
liberalitatis exempli: tam eximia tenet homines habēdi cu-
pido: ut possideri magis quam possidere uideantur. Vale.

C. Plinius Sardo suo Salutem.

Cūquam a te recessi non minus tecum: quam cum
ad te fui: legi enim librum tuum identidem repetens
ea maxime (nō enim metiar) quæ de me scripsisti: in
q̄bus quidē percopiosus fuisti: quam multa: quā uarie: quam
non eadem de eodem iugo: tamē diuersa dixisti: laudem pa-
riter & gratias agam: neutrum satis possum: & si possem ti-
merem ne arrogans esset ob ea laudi dare tibi ob quæ gra-
tias agere: unum illud addam: omnia mihi tanto laudabilio-
ra uisa: q̄nto hic iucundiora: quāto laudabiliora erant. Vale

C. Plinius Titiano suo Salutem.

Vid agis: qd agis sectantibus uitā iucundissimā id est
otiosissimā: quo fit ut scribere lōgiore epistolas no-
sim: legere illud tanq̄ delicatus: hoc tanquā otiosus:
Nihil est enī aut pigrius delicatis: aut curiosius: otiosis. Vale

C. Plinius Paulino suo Salutem.

Liū aliud: ego beatissimū existio q̄ bonæ māsuraq;
famæ præsumptione p̄fruit: certusq; posteritatis cū

futura gloria uiuit ac nihil nisi primū æternitatis ante oculos pingue illud altumq; otium placeat; hæc enī oēs homines arbitror oportere aut immortalitatē suam aut mortalitatē cogitare: & illos quidem contendere: hos quiescere: non remitti: nec breuem uitā caducis laboribus fatigare: ut uideo multos misera simul & ingrata imagine idulstræ ad utilitatē sui peruenire: hæc ego tanquam quæ quotidie mecum ut dī finam mecum si dissentes ut qui semper clarum aliquid & immortale meditetur. Vale.

C. Plinius Macrino suo Salutem.

Ererer ne immodicā orationem putares quam cum hac epistola accipies: nisi esset generis eius: ut sæpe dī finire uideat: nā singulis criminibus singulæ uelut causæ cōtinent: poteris ergo ut coepris ubicūq; defieris quæ deinceps sequentur: & quasi incipiētia legere & quasi cohærentia: meque in uniuerſitate longissimum breuissimum in partibus iudicare. Vale.

C. Plinius Tironi suo Salutem.

Gregie facis inquire enī & perseuera q; iustitiā tuam pūntialibus multa humanitate cōmēdas: cuius pūcipua pars ē honestissimū quēq; complecti atq; ita a minoribus amari: ut simul a pūcipibus diligere: pleriq; aut dū uerēt ut gratiæ potētū ipartiri uideat: sinisteritatis atq; etiā malignitatis famā cōsequūt: a quo uitio tu lōge recessisti scio: sed tēperare mihi nō possum: quo minus laudē similis monenti: quod eū modum tenes: ut discrimina ordinum dignitatumque custodias: quæ si confusa & permixta sunt: nihil est æqualitate ipsa inæqualius. Vale.

C. Plinius Auguri suo Salutem.

I laudatus a te laudare te coepo: uereor ne nō tā prode ferre iudiciū meū q̄ referre gratiā uidear: sed licet uidear: oīa scripta tua pulcherriā existio: maxie tamen illa: qđ nobis accidit hoc una eadēq; de cā: nā & quæ dī amicis optiæ

scribis: & ego de me quæ ut puto optima lego. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Vpio præceptis tuis parere: sed aprorū tanta penuria est: ut mineruæ & dianæ quas ais pariter colēdas cōuenire nō possit: Itaq; mineruæ tantū seruiēdū ē: delicate tamen ut in secessu & æstate in uia plane nōnulla leuio: a statimq; delenda a garrulitate qua sermones uehiculo ferunt extendi: his quædam addidi ī uilla cum aliud non haberet: itaq; poemata quiescunt: quæ tu iter nemora & lucos cōmodissime per fici putas: oratiunculam unam alteram retractaui: quanq; & genus operis & ī fama uile & amoenū magisq; laboribus ruris quam uoluptatibus simile. Vale.

C. Plinius Gemino suo Salutem.

Pistolam tuam iucundissime recepi eo maxime qđ aliquid ad te scribi uolebas quod libris inseri possit: obueniat materia uel hæc ipsa quā monstras: uel potiora alia: sunt enī offendicula nōnulla: circūfero oculos & occurrēt: Bibliopolas lugdunī esse nō putabā: ac tanto libentius ex tuis litteris cognoui uindicari libellos meos qui per egre manere gratiā quā in urbe legerint: incipio enī satis absolutū existimare đ quo tāta diuersitate regionum discreta hominum iudicia dissentiunt. Vale.

C. Plinius Quadrato suo Salutem.

Vanto studiosius intentiusq; legisti libros: quos de Heluidii ultione composui: tanto īpensius postulas ut p̄scribam tibi quæq; extra libros: quæq; circa libros: totū deniq; ordinē rei: cui p̄ ætatem nō interfuisti: occiso Domitiano statui mecū ac deliberaui: esse magnam pulchramq; materiam: insectandi nocentes: miseros uindicandi: se proferendi: porro inter multa scelera multorum nullum atrocius uidebatur: quam quod ī senatu senator senatori: prætorius consulari reo: ludex manus intulisset: fuerat alioquin mihi cum Heluidio amicitia: quāta potuerat eē cū

eo qui metu temporū nomen īgens pareſq; uirtutes ſeceſſu
tegebat. fuerat cum Arria & Fannia: quarum altera Helui-
dio nouerca: altera mater nouercæ: ſed ita me iura priuata
ut publicū ſas & īdignitas facti & exempli ratio īcitabat: ac
primum quidem diebus redditæ libertatis p ſe q; inimi-
cos ſuos duntaxat minores incōdito turbidoq; clamore po-
ſtulauerat ſimul & oppreſſerat: ego & Modestius & cōſtan-
tius arbitratus īmaniffimum reum nō communi temporū
inuidia: ſed proprio crimine urgere: cum iam ſatis ille pri-
mus īpetus deferuiſſet: & languidior ī dies ira ad iuſticiā re-
diſſet: quāq; tum maxime triftis amiſſa nuper uxore mitto:
ante iam hæc nupta Heluidio fuerat: rogo ut ueniat: q̃a me
recens adhuc luctus limine contineret: ut uenit deſtinatum
eſt inquam mihi maritum tuum non inultum pati: nuncia
Arriæ & Fanniæ abſētibus: aſcripto factō ī quo ego comite
non egeo: ſed nō tam gloriæ meæ fauerim: ut uobis ſotieta-
tis ius inuideam: perfer tanta mandata: nec illæ morantur:
opportune ſenatus ītra diem tertium: omnia ſemper ego ad
Corelium rettuli: quem prudētiffimum ætatiſq; noſtræ ſa-
pientiffimum cognoui: in hoc tamen cōtentus cōſilio meo
ſui ueritus hebetaret: erat enim cunctatior cautiorq; ſed nō
ſuſtinui induceret in animum quo minus illi eadē die factu-
rum me: quod an facerem non deliberabā: expertus uſu de
eo quod deſtinaueris non eſſe cōſulēdos quibus cōſultis ob-
ſequi debes: uenio in ſenatū: ius dicendi peto: dico pauhiſper
maximo aſſenſui: ubi cōepi crimen attigere: reum deſtinare:
adhuc tamen ſine noiē undiq; mihi reclamari: alius ſcimus
quid ſit de quo extra ordinem referas: alius quis ē ante rela-
tionem reus: alius ſalui ſumus qui ſuperſumus: audio inter
turbatus interritus: tantum ſulceptæ rei honeſtas ualer: ran-
tumq; ad fidutiam uel metum differt nolint homīes qd̃ fa-
cias an non probent: longum eſt omnia quæ tunc hinc inde
iacta ſunt recensere: nouiffime conſul ſecundæ ſententiæ

loco dies
adhuc o
quidā ex
nimis fo
net: ut o
pibus ſec
ius alter
quid præ
nem iam
gratia: qui
ad oriēte
ſermonib
mo me
re pœnar
ciſcor: la
quos deſ
chus pro
autem me
cus: omnis
crimenq;
prætere
enim cun
dius Qui
relas dolē
non aufer
cauſam ha
Iudii filia
ſuſtiere de
modum i
modestiff
tū publici
manifeſtu
tum Sauri

loco dies si quid uolueris: permisseras inquam: quod usque
adhuc omnibus permisisti: resido: aguntur alia interim me
quidam ex consularibus amicis secreto curatoque sermoni quasi
nimis fortiter incauteque progressum corripit: reuocat: mo-
net: ut desistam: adiicit etiam: notabilem te futuris princi-
pibus fecisti: est inquam dum malis: uix ille discesserat: rur-
sus alter quid audes: quo ruis: quibus te periculis obiectis:
quid praesentibus confidis incertus futurorum: laceris homi-
nem iam praefectum aerarii & breui consulem: praeterea qua
gratia: quibus amicitiiis fultum: nominat quendam qui tum
ad orientem amplissimum exercitum non sine magnis dubiisque
sermonibus obtinebat: ad haec ego omnia percepi: Atque ani-
mo mecum ante peregi: nec recuso: si ita casus attulerit: Lue-
re poenas ad honestissimum factum dum flagitiosissimum ul-
ciscor: iam censendi tempus dicit Domitius Appollinaris
quos designatus dici Fabritius uero Fabius Postumius ue-
ctius proculus collega publicii certi de quo agebat: uxoris
autem meae quam amiseram uirtricus: Post hos ammius flac-
cus: omnis certum nondum a me nominatum defendunt:
crimenque quasi in medium relictum defensione suscipiunt: qui
praeterea dixerint non est: necesse narrare in libris habes. sunt
enim cuncta ipsorum uerbis persecutus: dicunt contra Aui-
dus Quietus Cornutus Tertullus: Iniquissimum esse que-
relas dolerium excludi: ideoque Arriae & Fanniae res querendi
non auferendum: nec interesse cuius ordinis quis sit. Sed qui
causam habeat: Cornutus datum se a consulibus tutorem He-
luidii filiae petentibus matre eius & uirtrico: nunc quoque non
sustinere deserere officii sui partis: In quo tamen ei suo dolori
modum imponere: & optimarum foeminarum perferre
modestissimum affectum quas ceteras esse admonere Sena-
tum publicii certi cruenta adulationis & petere si poena flagitii
manifestissimi remittatur: nota certo quasi censoria inuras:
tum Saurius Rufus medio ambiguoque sermone pulo inquit

iniuriā factā Publico certo si nō absoluitur: nomiatuſ ē ab
amicis Arriæ & Fanniæ: nomiatuſ ab amicis: nec debemus
ſolliciti eſſe: idē & nos qui bene ſentimus de homine iudi-
caturi ſumus ſi innocens eſt: ſicut & ſpero & malo: & donec
aliquid p̄batur credo poteritis abſoluere: hoc illi quo q̄ſq;
ordine citabantur. uenitur ad me: conſurgo: ator initio: q̄
in libro eſt: reſpondeo ſingulis: mirum qua intentione: qui-
bus clamoribus omnia exceperint: qui modo reclamabant:
tanta conuerſio uel negotii dignitatem: uel prouentū ora-
tionis: uel actoris conſtantiā ſubſecuta eſt: finio: incepit re-
ſpondere ueiento nemo patitur: obturbatur: obſtrepitur:
adeo quidem ut diceret rogo P.C. ne me cogatis implorare
auxilium tribunorum: & ſtatī Muræna tribunus p̄mitto
tibi Fabriti ueiēto dicere: tum quoque reclamatur: iter mo-
ras cōſul citatiſ nominibus & parata diſſenſiōe mittit ſena-
tum ac pene adhuc ſtātem tentantēque dicere ueientonē
relinquit: multum ille de hac ita uocabat: contumelia que-
ſtuſ eſt homerico uerſu : non
fere quiſquam in ſenatu fuit: qui me non complecteretur:
exolcularetur: certatimq; laude cumularer: quod intermiſ-
ſum tamdiu morem in publicum cōſulēdi ſuſceptis p̄priis
ſimultatibus reduxifſem: quod deniq; ſenatum inuidia libe-
raſſem: qua flagrabat apud ordines alioſ: quod ſeueruſ ī cæ-
teroſ ſenatoribus ſoliſ diſſimulatīōe quaſi mutuſ parcerer:
hæc acta ſunt abſente certo: fuit enim ſeu tale aliqd ſuſpica-
tuſ: ſiue ut excuſabatur infirmuſ: & relatiōis quidem de eo
Cæſar adſit: optinui tamen quod intenderam: nam collega
certi conſulatuſ: ſucceſſorem certuſ accepit: planeq; factū
eſt quod dixeram in fine: reddat premiū ſub optimo prin-
cipe qđ a peſſimo accepit: poſtea actionē meā utcūq; potui
recollegi: addidi multa: accidit fortuitū: ſed nō tanq̄ fortui-
tuſ: quod deditis libris certuſ ītra pauciſſimoſ dieſ īplici-
tuſ morbo deceſſit: audiui referētis hanc imaginem mentis

eius: hanc
mihī: uera
ut uera u
libroſ qu
tentuſ lib

Ec
te
remur ut li
pgamur mo
proueniat

El
ar
libelliſ &
meoſ lego
quod poſt
quaſi abſer
trēfamilia
geſtatione
ſticuſ urba

Va
reſ
beſ negoti
re tecu uel
ipam mem
oneratamq;
rioribuſ pr
Ign
Ver
eſt ruſſuſ p

eius: hanc oculis inesse tāquam uideret Heluidiū respōdere mihi: uera ne hāc affirmare nō aulim: interest tamē exēpli ut uera uideantur: habes epistolā: si modo epistola cogitas libros quos legisti non minorem: sed imputabis tibi q̄ contentus libris non fuisti. Vale.

C. Plinius Tacito suo Salutem.

Ec ipse tibi plaudis: & ego nihil magis ex fide quā de te scribo: posteris an aliqua cura neicio nos certe mēremur ut sit aliqua nō dico & labore & reuerētia posterorū: p̄gamus modo itinere instituto: qđ ut paucos ī lucē famāq; prouexit: ita multos & tenebris & silentio protulit. Vale.

C. Plinius Falconi suo salutem.

Esugerā ī thuscōs ut omnia ad arbitriū meū facerē: at hoc ne ī thuscis quidē tā multis undiq; rusticorū libellis & tā querulis īquietor: quos aliquāto magis iuitus q̄ meos lego: nā & meos iuitus: retracto enī actiunculas q̄dā: quod post ītercapedinē tēporis & frigidū & acerbū ē: rōnes quasi absente negligunt: interdū tamē equū cōscēdo: & patrē familiā hactenus ago. quod aliquā partē prædiorū sed p̄ gestatione percurro: tu consuetudinem serua nobisq; sic rusticis urbana acta perscribe. Vale.

C. Plinius Sabino suo salutem.

Va intentione: quo studio: qua deniq; memoria legeres libellos meos epistola tua ostendit: ipse igit̄ exhibes negotiū tibi q̄ deligis: & nutas ut q̄ plurima cōmunicare tecū uellim: faciam p̄ partes tamen & quasi digesta: ne iā ip̄am memoriā: cui gratias ago assiduitate & copia turbē: oneratamq; & quasi oppressam cogā pluribus sigula: posterioribus priora dimittere.

C. Plinius Rufoni suo salutem.

Ignificas legisse te in quadam epistola mea iussisse Verginum Rufum inscribi sepulchro suo: hic situs est rufus pulso qui uindice quondam Imperium asseruit

non sibi sed patriæ:repræhēdis quod iusserit:addis etiā me
lius rectiusq; frontinum quod ueruerit:omnino monumē-
tū sibi fieri:meq; ad extremū quid de utroq; sentiam con-
sulis:utrūq; dilexi:miratus sum magis q̄ tu repræhēdis atq;
miraris ut nō putarē satis unq; posse laudari cuius nūc mihi
subeunda defensio est: omnes ego qui magnum aliquid me-
morandumque fecerunt non modo uenia: uerū etiā laude
dignissimos iudico:si immortalitatem quam meruere sectāt.
Victurique nominis famam supremis etiā titulis prorogare
nituntur:nec facile quenq; nisi uerginium inuenio:cuius tāta
in prædicando uerecundia:quanta gloria ex facto: ipse sū te
stis familiariter ab eo dilectus pbatuſq;:semel omnino me
audiente prouectum ut de rebus suis hoc unum referre ita
secum aliquādo eluuium locutū:scis uergini quæ historiæ
fides debeatur:proinde siquid ī historiis meis legis aliter ac
uelles rogo ignoscas:ad hæc tu o eluui: eluui: o elui: nec tu
ignoras ideo me fecisse quod feci ut eēt liberum nobis scri-
bere quæ libuisset:age dum hunc ipsum frontinū ī hoc ipſo
in quo patior tibi uidetur & pressior comparemus:uenit ex
trui monumentum: sed quibus uerbis īpenſa monumenti
supuacua est:memoria nostri durabit si uitam meruimus:
an restrictius arbitraris per orbem terrarum legendū dare
duraturam memoriam suam:quam uno ī loco duobus uer-
siculis signare:quod feceris: quanq̄ non habeo ppositū illū
rephendendi sed hunc tuendi:cuiuſq; potest apud te iustior
esse defensio quam ex collatione eius quem prætulisti:meo
quidem iudicio neuter quidem culpandus: quorum uterq;
ad gloriam pari cupiditate diuerso itinere cōtendit alter:dū
expetit debitos titulos:alter mauult uideri cōtēpſisse. Vale.

C. Plinius Venatori suo salutem.

Va uero epistola tanto mihi iucundior fuit: quanto
longior erat:præsertim cum de libellis meis tota lo-
queretur: quos tibi uoluptati esse non miror: cum omnia

nostra peri-
ciles quide
colligere et
stare: de la
præsumt m

Ag
& qu
mus:

teris ueteres
a quo genus
præcipuus: E
sum: molle: i
scriptum: nu
in illis illum
ualet: & hui
amat ut qui
qui benigniss
singula absol
nus ager anim
gratulare etia
scrimen adier

C.

Reque

diu se i

oia rep

frequenter se
tuli: nunquam
ex sermone Co
mis equi ro. hu
italicus es an pr
ex studiis: ad ho
sum quam sit i

nostra perinde ac nos ames: ipse tum maxime uidebas gra-
ciles quidem: uberiores tamen quam expectauerā colligo: si
colligere est non unq̄ decerpere uiam: torculum iusere: gu-
stare: de lacu mustum obrepere urbanus qui nunc rusticis
præfunt meq̄ notariis & lectoribus reliquerunt. Vale.

C. Plinius Seuero suo Salutem.

Agna me sollicitudine affecit passieni Pauli ualitudo:
& quidem plurimis iustissimisq̄ de causis: uir ē opti-
mus: nostri amatissimus. honestissimus: prætea i lit-
teris ueteres æmulationes exprimit. reddit p̄p̄tū i primis
a quo genus ducit: uera soboles: eoq̄ simillima illi i quo ille
præcipuus: Elegos eius in manum sumpseris leges opus ter-
sum: molle: iucundum. & plane in propertium: idq̄ optime
scriptum: nuper ad lyrica deflexit in q̄bus ita horatium ut
in illis illum alterum effingi putes: si quid i studiis cognatio
ualet: & huius propinque magna uarietas: magna mollitas:
amat ut qui uerissime dolet: ut qui ipatentissime laudat: ut
qui benignissime ludit: ut qui facetissime omnia deniq̄ rāq̄
singula absoluit: ego pro hoc amico: pro hoc igenio: nō mi-
nus æger animo quam corpore: illum tandē ad me recepi:
gratulare etiam litteris ipsis quæ ex periculo eius tantū di-
scrimen adiere quantum ex salute gloriæ cōsequent. Vale.

C. Plinius Maximo suo Salutem.

Requenter agenti mihi euenit ut centumuii: Cum
diu se iura iudiciū auctoritatē grauitatēq̄ tenuisset:
oīa rep̄te quasi uicti coactiq̄ cōsurgerēt laudarētq̄
frequenter: i senatu famam qualē maxime optaueram: ret-
tuli: nunquam tamen maiorem cepi uoluptatem quā nup-
ex sermone Cornelii taciti: narrabat sedisse circensibus pxi-
mis equi ro. hunc post uarios eruditosq̄ sermones requisisse.
italicus es an prouincialis: te respondisse nosti me? & quidē
ex studiis: ad hoc illū tacitus an plinius? exprimere non pos-
sum quam sit iucundum mihi quod nomina nostra quasi

litterarum propria non hominum litteris redduntur quod
uterque nostrum his etiā ex studiis notus quibus alter igno-
tus est: accidit aliud āte paucos dies simile: recūbebat mecū
uir egregius Fabius Ruffinus super eum municeps ipsius q
illo die primum uenerat ī urbem Ruffinus demonstrās me:
uides hunc? multa deinde de studiis nostris: & ille plinius ē
inquit uerum fatebor capio magnum mei laboris fructum
an si Demosthenes iure lātatus est qđ illū manus attica ita
nos citauit : ego celebritate nominis
mei gaudere non debeo? Ego uero & gaudeo & gaudere me
dico: neq; enim uereor ne iactātor uidear cum de me ilioꝝ
iudicium nō meum prāferro: prāsertim apud te qui nec ul-
lius inuides laudibus & faues nostris. Vale.

C. Plinius Luperco suo Salutem.

Ixi de quodā oratore sēculi nostri recto quidem &
sano: sed parum grādi & ornato ut opinor apte: nihil
peccat: nisi quod nihil peccat: debet enī orator erigi:
attolī: interdū etiā efferuescere: efferri: aut sæpe accedere ad
preces: nam plerumq; altis & excelsis adiacent abrupta: tu-
tius per plana sed humilīus & depressius: Item frequentior
currentibus q̄ reptantibus lapsus & his nō labētibus nulla
illis: nonnulla uis etiā si labantur: nam ut quādam artis: ita
eloquentiā nihil magis quam ancipitia cōmendant: uidēs q
funē in summa nitunt quātos soleant excitare clamores cū
iā iamq; casuri: sunt enī maxima mirabilia quæ maxime ex-
pectata maxime periculosa ut quæ græce magis exprimunt
ideo ne qua cōpar gubernatoris ē uirrus
cū placido aut cōturbato mari uehī: tunc laudante nullo il-
laudatus inglorius: subit portū: at cū stridunt funes: turbat
arbor: gubernacula gemunt: tunc ille clarus: & diis maris
proximus: cur hæc? quia uisus est mihi ī scriptis meis anno-
tasse quædā ut timida: quædā ut sublimia: aut improba audie-
ti: aut nimia quæ ego plena arbitrabar: plurimū autē refert

repræhen-
eninet &
an grand
attingam

Sed o
magnific
polle dic
esse eloq
tus refri
uero. M.
ambigi p
regula n

iam quid

ex eadem

Et mille

repræhendenda annotes: an insignia: omnis enī aduertit qđ
eminer & extat: sed acri intentione iudicandū ē imodicū sit
an grande: altum an enorme atq; ut homerum potissimum
attingam quē tantundē alterutrā in partem potest fugere.

& totum illud.

Sed opus ē examine: incredibilia sunt hæc & imania ac
magnifica: cælestia: nec nunc ego mei similia aut dixisse aut
posse dicere puto nō ita isanio: sed hoc itelligi nolo: laxādos
esse eloquētiæ frænos: nec angustissimo gyro igenioꝝ ipe-
tus refringēdos: At enī alia cōditio oratoꝝ: alia poetaz. qđ
uero. M. Tullius minus audeat: quanq̃ hūc omitto neq; enī
ambigi puto. Sed Demosthenes ipse ille norma oratoris &
regula non se cohibet cū primum cum dicit illa notissima

& rursus

iam quid audiētibus illo pulcherrimo excessu
quid hæc breuiora superioribus sed audacia paria:

ex eadem nota

Simile his

Et ibidem

Et dixerat

& deinceps

Nec satis

adhuc

Et mille talia ut prætereā quæ ab æschine
uocant: in cōtrariū incidi dicens huc quoq; ab

ista culparis: Sed uide quāto maior sit q̄ rephēdit ip̄o reprae
hēdēte: & maior ob hāc: i aliis enī uis: i his grāditas eius elu
cet. Nū aut̄ æschines ipse iis q̄ i Demosthenē carpebat ablti
nuit?

Iterum alio

quod adeo probauit ut repetar,

iam illa commodius pressiusq̄

& alia

Expecto ut quēdā ex hac epistola ut illud gu
bernacula gemūt & diis maris proximus: iisdē notis quibus
ea de quibus scribo cōfodias. Intellico enī me dū ueniā pri
oribus peto i illa ipsa q̄ annotaueras icidisse. Sed cōfodias li
cet dūmō iā nūc destines diē quo & de illis & d his corā exi
gere possimus: Aut enī tu me timidū: aut ego te temerariū
faciā.

C. Plinius Laterano suo Salutem.

Vanta potestas: quanta dignitas: quanta maiestas: q̄
tum deniq̄ numē sit historiæ cū frequenter alias: tū
pxime sensi: recitauerat qdā uerissimū libꝛ: partēq̄
eius i aliū diē referuauerat. ecce amici cuiusdam orantis ob
secrantisq̄ ne reliqua recitaret: tantus audiendi quæ fecerit
pudor: qbus nullus faciēdi quæ: audire erubescūt. Et ille q̄
dē p̄stitit quod rogabat: sinebat fides: liber tamen ut factū
ipsum manet: manebit legeturq̄ semper tanto magis & nō
statim: Citātur enim homines ad agnoscēda quæ differūt.

C. Plinius Romano suo Salutem.

Ost longū tempus epistolas tuas tres pariter recepi:
omnes elegātissimas amātissimas & q̄les a te uenire
p̄fertī desideratas oportebat: quarū una iniungis mihi iocū
dissimū ministeriū ad Plotinā sanctissimā sceminā p̄ferāt:
eadē commendas pupillū artemisiū: statī præstiti qd̄ pete
bat. Indicas etiā modicas te uidemias collegisse. cōmūis hāc

mihi tecū: quāq̃ i diuersissimam partem terrarū querela ē:
Altera epistola nūtiā multa te nūc dictare. nūc scribē q̃bus
nos repræsentēs: gratias ago: agerem magis si me illa ipsa q̃
scribis aut dictas legere potuissē: sed erat æquū ut te mea
ita me tua scripta cognoscere etiam si ad aliū q̃ ad me p̃tine
rēt: polliceris i fine: cū certū de uitæ nostræ ordinatiōe aliqd
audieris: futurū te fugitiuum rei familiaris: statimq̃ ad nos
euolaturū qui iā tibi cōpedes nectimus quas effrigere nullo
modo possis: Tertia epistola continebat eē tibi redditā ora
tionē pro Damo quis eā uberiorē quam dicētē audiente te
fuerit: Est uberior multa ē: postea enī: in tertiā dicis alias te
litteras curiosius scriptas misisse: An accepim quæris: non ac
cepi eas: accipere gestio: p̃de priā quāq̃ occasiōē mitte: ap
politīs q̃dē usuris q̃s ego nūc partius possi cētēsīmā putabo.

C. Plinius Rustico suo Salutem.

T satius unū aliqd i signiter q̃ facerē plura mediocri
ter: si nō possis unū aliqd i signiter: q̃d i tuens: ego ua
riis me studioꝝ generibus nulli satis cōsiliis experior: p̃de
cū hoc uel illud leges: ita singulis: ita ut nō singulis dabis an
cæteris artibus excusatio i nūero litteris durior lex: i q̃bus
difficilior effectus ē: q̃d autē ego de ueniā q̃ si i gratus: inā si
ea facilitate p̃xima acceperis: q̃ priora: laus potius sperāda:
q̃ ueniā obsecrāda ē: mihi tamē ueniā sufficit. Vale.

C. Plinius Caninio suo Salutem.

Ncidi i materiā uerā sed simillimā fictā: dignāq̃ scho
lastico altissimo planeq̃ poetico igenio: icidi autē dū
sup cœnā uaria miracula hīc idē referūtur: magna auctori
fides. tamē si q̃d poeta cū fide: is tamē auctor: cui bene uel hi
storiā scripturū credidissēs: Eit i Africa Hipponēsis colonia
mari p̃xima: adiacet nauigabile stagnū: & hoc i modū flumi
nis est uariū: demergit: q̃d uice alterna put æstus aut rep̃ssit
aut ipulit: nūc infert mari: nunc reddit stagnū: ois hic æstus
piscandi nauigandi atq̃ etiam natandi studio tenet: maxi
m ii.

me pueri quos otii lususq; sollicitat: his gloria & uirtus altissime puehi: uictor ille q; longissime ut litus ita simul natales reliquit: qd hoc certamine, puer qdā audetior ceteris i ulteriora tendebat: Delphinus icurrit: & nūc pcedere puerū nūc seq; nunc circūire postremo subire depōere iteq; subire trepidantēq; pferre: primū in altū: mox flectit ad litus: reditq; terræ & aq̄libus, serpit p coloniam tan a: cōcurrere oēs: ipm pueg; tanquā miraculū aspiciere: iterrogare: audire: narrare: respōdere. postero die oblidet litus: p̄spectat mare: & siquidē mari simile natat pueri: iter hos ille sed cautius: Delphinus rursus ad tēpus rursus ad pueg; fugit: uenit puer: fugit ille cū ceteris delphinis quasi iuiter & reuocet: exiliunt: mergit: uariosq; orbes iplicat expeditq;: hoc altero die: hoc tertio: hoc pluribus donec homines inutritos mari subiret timendi pudor: accedūt & alludūt & appellant tangunt etiā ptractantq; p̄uentē: crescit audacia & experimento maxime puer q; primus exptus est: adnatati insiliūt ergo serf̄ referf̄q; agnōsci se ex mari putat meat is se neuter timef̄: huius fiducia: mansuetudo illius auget: nec nō aut pueri dextra læuaq; simul eunt hortantes monētesque: ne timeat id quoque mirum: delphinus alius tātum spectator & comes: Nihil enim simile aut faciebat aut patiebat: sed alterū illū ducebat reducebatq; puerū: ceteri pueri incredibile tam uerum tamē

quā priora delphinū gestatorē colluforemq; puerog; in terrā quoq; extrahi solitū harenisq; siccātū ubi incaluisse in mare reuolui. cōstat octauū habitū legarū p̄cō. i. litus educto religiōe praua sup̄tudisse unguentū: cuius illū nouitatē odorēq; in altū refugisse: nec nisi post multos dies uisum lauidū & moestū: mox redditis uiribus priorē lasciuia & solitā uisum eē seria reperisse: cōfluebant oēs ad spectaculū magistratus: quoq; aduētū & mora modica respublica nouissimū partibus atterebat: postremo locus ipse quietem suā se-

cretumq; pe
tur. Hæc tu
rolles: quan
sufficit ne e

Xpli

xat u

uerfu

experiri liber

ne sit melius

tam nouus le

interim faciē

dā quæ prom

puto me nō

plica æstus t

legere: quam

C.

Ibrum

hoc tē

aliqui

ip̄is scriptis tu

ligiosum put

Est tamen al

gilquā emenc

nec absoluit p

C.

Varis

Euigle

sape ar

eni cū silentiū

liber & mihi

sequar: q eadē

si quid i mani

similis: nunc p

cretumq; perdebat. placuit occulte interfici: ad quod coibatur. Hæc tu qua mileratione qua copia deflebis: ornabis attolles: quanquam non est opus affligas aliquid aut adstruas: sufficit ne ea quæ sunt uera minuantur. Vale.

C. Plinius Tranquillo suo Salutem.

Xplica æstum meum: audio me male legere duntaxat uersus: orationes enī cōmodius: & tanto minus uersus cogito: ergo recitaturus familiaribus amicis experiri libertū meū hoc quoq; familiare quod elegi nō bene sit melius lecturus: si tamen nō fuerit pturbatus. Est enī tam nouus lector: quā ego poeta: iple nescio qd illo legente interim faciā: sed eā defixus mutus & similis otioso: an ut quā quæ pronuntiabit murmure oculis manu psequar? sed puto me nō minus male saltare quam legere. Iterū dicā: xplica æstum meum uereq; rescribe num sit melius pessime legere: quam ista uel non facere uel facere. Vale.

C. Plinius Appio suo Salutem.

Ibrum quem misisti & accepi & gratias ago: sū tamē hoc tēpore occupatissimus: ideo nōdū eum legi: cū aliquid ualidissime cupiā sed ea reuerētia cū litteris ipis scriptis tuis debeo ut sumere illa nisi uacuo animo irre ligiosum putē. diligētia tuā ī retractādis opibus ualde pbo: Est tamen aliquis modus primumq; nimia cura deterit magis quā emendat: deīde qd nos recētioribus reuocat: simulq; nec absoluit priora & inchoare posteriora non patit. Vale.

C. Plinius Fusco suo Salutem.

Væris quemadmodū ī thuscis diem æstate disponā. Euigilo cum collibuit plerunq; circa horam primā: sæpe ante: tardius raro: clausæ fenestræ manēt: miræ enī cū silentiū & tenebræ ab his quæ aduocant abductis: & liber & mihi & relictus nō oculos animo sed animū oculis sequar: q eadē quæ mens uidet quotiēs nō uidēt alia: cogito si quid ī manibus: cogito ad uerbum scribenti emendatque similis: nunc plura uel difficile uel facile componi teneri ue

potuerunt: notariū uoco & die admissō quæ formauerā re-
uocantur rursusq; dimittit: ubi hora quarta uel quita; neq;
enim certum dimensumq; tēpus ut dies suasisit i xystum me
uel cryptoporticus cōfero: reliqua meditor & dicto: uehicu-
lū ascendo: ibi quoq; idē quod ambulās aut iacēs: durat in-
tētio mutatiōe ipsa referta paululū redormio: deīde ambu-
lo: mox orationē græcā latinā ue clare & intente non tam
uocis causa q̄ stomachi. Iterum ambulo ungor lauor cōnā-
ti mihi cū uxore uel paucis liber legi: post cōnā comœdia
aut lyristes: mox cum meis ambulo quorum in numerū sē
eruditi: uariis sermonibus uespera extenditur: & quanquam
longissimus dies bene conditur: nōnūq; ex hoc ordine aliq;
mutatur: Nam si diu tacui uel ambulauī. post somnū demū
lectionemq; nō uehiculo: sed quod breuius: quod uelocius
equo gestor: interueniūt amici ex proximis oppidis partēq;
diei ad se trahunt: interdūq; lasso mihi opportuna interpel-
latione subueniunt: uenor aliquando: sed nō sine pugillari-
bus ut quamuis nihil ceperim: non nihil referam: datur &
colōis ut uidef ipsi nō satis tēporis: quoq; mihi agrestes q̄-
relæ litteras nostras & hæc urbana opa cōmendāt. Vale.

C. Plinius Paulino suo Salutem.

Ec tuæ naturæ est translatiua hæc: & quasi publica
officia familiaribus amicis cōtra ipsorum cōmodū
exigere: Et ego te cōstātius amo quam ut uerear nec
aliter ac uelim accipias ni me kal. statim cōsulē uidero: præ-
fertim cū me necessitas thuscianog; prædiorū plures annos
ordinatura detineat: i qua mihi noua cōsilia sumenda sunt:
Nam priore iusto quāq; post magnas remissiones reliqua cre-
uerunt: inde pleriq; nulla iam cura minuendi æris alieni qd
desperant posse persolui: rapiunt etiam consumuntq; quod
natura est ut qui iam putant se non sibi placere occurrere:
dū ergo augeſcentibus intrus & medendū ē & medendi una
ratio: si nō nūmo sed partibus locū ac inde ex meis aliquos
opis exactores custodes fructibus ponam: & alioq; nullum

istius genu
magna fidē a
dū tamē & q
tērandā fun
cōsulatus tu
uoris gaudē

Go u
sed q
ris absolutū
iudicauī tamē

Aruf
lius i
tio die

e regiōe tota
piunt: multa
aut solis: uide
eādē q̄ pulch
ad usū deæ: h
moreas colū
qbus lolū: q
deæ signū q
partibus tru
occurrit quo
ut formam se
circundare te
tissimis ripis
tum in quo se
corum difficu

C.
Cribis
uisti q
ris qd

istius genus reditus q̄ quod terra calū amnis refert. ad hoc
magnā fidē acris oculos: numerq̄as manus poscit: exprimē-
dū tamē & quasi ī ueteri morbo quælibet mutatiōis auxilia
rētanda sunt: uides quā nō delicata me causa obire primum
cōsulatus tui diē nō sinat: quē tamen hic quoq̄ ut præsens
uotis gaudeo: gratulatione celebrabo. Vale.

C. Plinius Saturnino suo Salutem.

Go uero Ruffū laudo nō q̄a tu ita ut facerē petisti:
sed q̄a ille ē dignissimus: legi enī librū oībus nume-
ris absolutū: cui multū apud me gratiæ amor ipsius adiecit:
iudicauī tamē: neq̄ enī soli iudicāt q̄ maligne legūt. Vale.

C. Plinius Mustio suo Salutem.

Aruspiciū reficiēda ē mihi ædes: cæteris ī p̄diis ī me-
lius ī maius uetus sane & angusta cū sit aliqd: cū sta-
tio die frequētissima. Nā idibus septēbribus magnus
e regiōe tota coit populus: multæ res agūt: multa uota susci-
piunt: multa reddunt sed nullū in p̄ximo suffugiū aut ībris
aut solis: uideor ergo munifice simul religiosq̄ facturus: si
eādē q̄ pulcherrimā extruxero addidero porticus: ædi illam
ad usū deæ: has ad hominū: uelim ergo emas quatuor mar-
moreas colūnas cuius tibi uidebit̄ generis: emas marmora
q̄bus solū: q̄bus parietes excolant̄: Erit etiā faciendū ipsius
deæ signū quia antiquū illud e ligno quibusdā uetustate sui
partibus truncatum est: quantum ad porticus nihil interim
occurrit quod uideatur statim esse repetendum: nisi tamen
ut formam secundum rationem loci scribes: neq̄ enī possū
circundare templo. Nam solum tēpli hinc flumine & abrup-
tissimis ripis: hinc uia cigitur. Est ultra uiam latissimū pra-
tū: in quo satis apte contra templum inuenies qui soles lo-
corum difficultates arte superare. Vale.

C. Plinius Fusco suo Salutem.

Cribis p̄gratas tibi fuisse litteras meas q̄bus cogno-
uisti quēadmodū in thuscis otii æstatis exigerē: req̄-
ris qd̄ ex hoc ī laurētino hyeme permutet. Nihil nisi

quod meridianus sol minus eximitur multumque de nocte vel
ante vel post diem sumit. Si frigus si necessitas si quæ
frequens hyeme non l. i. co. modo, vel lyristæ post coenam
locus: sed illa quæ dicta ut idētidē retractant: ac simul me-
morix frequenti emendatione proficiūt. Habes æstate hye-
me consuetudinē nō addas huc licet uere tantū: num quæ
intra hyemem statim æstatemque mediam ut nihil de die per-
dunt de nocte paruolum acquirunt. Vale.

C. Plinii Secundi Nouocomensis Oratoris Facundiorum
Epistolarum Liber Octauus & Vltimus Explicit.

FINIS.

Impressum quidem est hoc opus Taruisii per Magistrū
Ioannē Mercellium. Anno salutis. M. cccclxxxiii.

de nocte uel
as iocunditas
post cenam
ac simul me
as aetate hye
tū: num quā
hil de die per

Facundia
pliciter.

per Magistrū
ccclxxxii.

ipm. **F**acundia
ingulis oculis mei et bar
sum. et id sum locutus
Organum dies amato
7 annos et nos in iere
habui. **E**t meditatus
sum nocte in corde meo.
I. **E**ventus et conspectus

quam me matrem piam
Inna concitatus en
mollibus suis et iulpa
libz suis ad emula com
en. **E**ventus et conspectus
deus et spiritus et ad iudicia
redgit ualde iust. **E**t
ultra tabernaculum suo. ra

semper in iudicio
Eventus et conspectus
humani ioseph et iudith
efficiunt non eligit
eo elegit iudith in
monte syon quoniam
dilexit. **E**t edificat

et dicentem videri fecit
 me me. **S**ed in hoc
 omnium est
 consuetudo et
 cabini non tu.

